

Status av hadith i Islam

Hvordan ble hadith-fortellinger samlet?

Hvordan nådde hadith-fortellinger frem til oss?

Hva er hadith-fortellingens status i Islam?

Hva er sammenhengen mellom Koranen og hadith?





وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ

Erklær at dette er sannheten fra Allah. Dermed la den som vil tro, tro på den, og la den som vil avstå, avstå fra den (18:29).

Tittel:	Status av hadith i Islam
Isbn:	978-1519108388
Copyright:	Quranic Education Society – Norway ® 2015
I samarbeid med	Tolu-e-Islam Trust
Forfatter:	Ghulam Ahmad Parwez (1903 - 1985)
Norks oversettelse:	Sheraz Akhtar

post@qes.no

www.qes.no



Quranic Education Society - Norway

Forord

Enkelte beretninger blir så kjente at folk begynner å se på dem som etablerte sannheter, og føler ikke noe behov for å undersøke eller granske dem for å finne sannheten. En slik tilnærming bør ikke foretrekkes, og i aller fall ikke i forbindelse med saker tilknyttet Islam. Dette fordi når vi håndterer Islam, må vi være helt sikre. Om vi spør en muslim, vil han svare at Islam består av Koranen og *sunnah*. Det er ingen tvil i at Koranen er kilden til Islam, fordi Allah har kalt Koranen for "Koden av Islam". I midlertid oppstår det et spørsmål om også hadith-fortellinger er en integrert del av Islam eller ikke.

Dette er et spørsmål som er belyst og besvart i denne boken. Forskning gjort på dette emnet sier at om hadith-fortellinger hadde vært en del av Islam, så hadde Budbringerens videreformidlet dem til folket i likhet med Koranen. Da hadde Budbringeren sertifisert alle relevante hadith-fortellinger og forsikret deres bevaring. Dette er noe Budbringeren ikke valgte å gjøre.

Hvorfor han ikke valgte å gjøre dette, er et spørsmål som utelukkende omhandler kunnskap, og bør dermed diskuteres tilsvarende. Det er beklagelig at den ortodokse religiøse delen av vårt samfunn ikke har toleranse nok for å diskutere slike religiøse problemstillinger uten å la sine følelser ta overhånd. Dette er grunnen til at de begynner å kritisere dem som stiller sånne spørsmål, og anklager dem til å være ikke-troende eller hadith-benektende, i stedet for å gi rasjonelle svar.

Tolueislam er en slik organisasjon som har blitt anklaget med slikt. Foreningen har siden 1938 forklart seg flere ganger, men deres argumenter har aldri blitt vurdert seriøst. I denne forbindelse ble det nødvendig å samle sammen all utgitt informasjon på emnet, og utgi den i form av en bok. Det eneste som er ønskelig er at folk skal lese denne boken med ett åpent og kjølig sinn, uten noen fordommer og reservasjoner. Deretter bør enhver leser selv bestemme om alle argumenter presentert i denne boka holder mål eller ikke. La oss ikke miste fokus fra det faktum at Islam ikke er en personlig affære, men heller noe som angår alle mennesker på jorda. Vi håper at sannheten vil åpenbare seg.

La det bli forstått at organisasjoner som *Tolueislam* eller Quranic Education Society ikke er ute etter å presentere seg selv som en sekt, eller (Gud forby) innføre en ny religion. Vi er ute etter å presentere Islam slik den opprinnelig var, uten alle tilføringar som den senere har blitt utsatt for.

Oversetterens anmerkninger:

Denne boken drøfter et svært viktig forhold av hadith-fortellinger (historiske beretninger og fortellinger tilknyttet den siste Budbringeren) og deres relevans til rollen av å gi veiledning, i tillegg til veiledning av Koranen.

Muslimer rund på kloden tror og aksepterer at Koranen er åpenbaringen fra Allah, og dets arabiske tekst er nøyaktig den samme som ble åpenbart til den siste Budbringeren av Allah. De er overbeviste om at Budbringeren videreformidlet Koranen til folk i samme form som han mottok den. De mener også at den kommer til å forbli uendret så lenge det er liv på jorden. Derimot kan vi ikke påstå det samme om hadith-fortellinger. Dette er drøftet i denne boka som dekker bakgrunnen og siteringer fra alle tilgjengelige referanser i fra tidsperioden av den siste Budbringeren og hans følgesvenner, til dagens dato.

Boken er en oversettelse av urdu versjon med tittel "*Muqam-e-hadith*", som ble utgitt av *Tolu-e-Islam Trust. Quranic Education Society* i Norge så for seg behovet for å oversette boken til Norsk slik at norsktalende lesere som interesserer seg for emnet kunne ha nytte av det.

Oversetteren har prøvd etter beste evne å holde seg så nær den opprinnelige teksten som mulig, men noen mindre avvik har likevel vært nødvendige for å få frem budskapet uten å påvirke betydningene av den opprinnelige skriften. Fotnoter har blitt lagt til for å forklare noen av begrepene som brukes, og også for å referanse til eksterne kilder. Noen av urdu og arabiske begreper har blitt sitert med sine engelske ekvivalenter som er allment forstått av muslimer, slik at de kan forstå sammenhengen og bakgrunnen. Vers sitert fra Koranen er skrevet i formatet (2:177) hvor 2 refererer til kapittelet og 177 til verset. Navn på de som diverse fortellinger er attribuert til, er ofte vist i teksten.

Koranen omhandler aspektet av menneskelig ansvarlighet i detalj. Koranens budskap er meget annerledes enn menneskelige tanker, og dette er grunnen til at intet menneske kan produsere en skrift som Koranen. Når folk prøver å tilknytte noe menneskeprodusert med Koranen, så forstår de faktisk ikke betydningen av Koranens veiledning. Siden Koranen omhandler menneskelig tenkning og meta-kognitive prosess, blir vi ofte oppfordret til å reflektere, tenke over og resonnere innholdet av Koranen på en kontinuerlig basis for å løse problemene i livet på en individuell samt globalt nivå. Koranens veiledning er ment for menneskesinnet.

Koranen er en komplett bok og krever ingen ekstern kilde for å bli forstått. Dette er et svært viktig poeng som må bli anerkjent etter å ha studert Koranen, da dette er grunnen til at folk gjennom århundrene har tydd til samlinger av hadith-fortellinger under påskudd for å prøve å hjelpe seg selv til å forstå Koranen. Vi kan ikke se bort i fra sannsynligheten for at motstandere av Islam har diktet opp flere hadith-fortellinger og fått dem infiltrert i Islam, etter å ha sett den dynamiske påvirkning av Koranen på muslimer. Motivet bak dette kan ha vært å forsøke å sverte Budbringerens karakter, eller svekke Islam ved å oppdike fortellinger og knytte dem til Budbringeren. Uansett hva årsakene har vært, så er fakta at disse fortellinger har hatt en knusende effekt på psyken til muslimer over en periode på flere århundrer. Slik Koranen har sagt om eldre nasjoner, har også dagens muslimer blitt "døde" og mørket har senket seg over den muslimske verden. Koranen har erklært seg selv for å være *Noor* (Lys) som bidrar til å se *Haqq* (Sannhet) som fjerner alle typer *Zulm* (urett/mørke) (2: 257).

Det kommer til å bli klarere gjennom lesningen av denne boken at de første hadith-fortellinger og attributter dukket opp nesten 200 år etter Budbringerens bortfall. Disse ble aldri skrevet ned i løpet av Budbringerens levetid, siden han aldri vurderte deres behov, fordi Koranen allerede var fullstendig. Koranen dekker alle emner som var nødvendige å lære for å kunne etablere et system som ga den slags frihet til Budbringerens og hans følgesvenner som de aldri hadde opplevd før åpenbaringen. Budbringerens og hans følgesvenner hadde en meget god forståelse for at deres etterfølgere ikke ville trenge noe annet enn Koranen.

Denne boken er basert på en rekke artikler som forskjellige forfattere har skrevet på emnet. Dette er grunnen til at leserne vil finne noen gjentakelser av argumenter. Dette arbeidet er en oversettelse, og om det forekommer noen avvik i fra urdu-versjonen, så skal oversetteren belastes for dette og ikke de opprinnelige forfattere.

Verdt å merke seg at selv om "fred med ham" ikke har blitt brukt etter navnet til Budbringeren, eller andre benevnninger av respekt til hans følgesvenner, så er dette implisitt. Budbringeren er det beste eksemplet som alle mennesker og krever all tenkelig respekt, og hans følgesvenner er de som Koranen har uttalt selve Allahs fornøyelse til. Bokas intensjon er ikke å benekte hadith og dermed krenke Budbringerens ære, men å ikke akseptere hadith som krenker hans være som hans egne uttalelser eller handlinger.

INNHOLDSREGISTER

1	DEN EGENTLIGE STILLINGEN AV HADITH-FORTELLINGER....	1
1.1	Behov for granskning.....	2
1.2	Islam	3
1.3	Koranen.....	4
1.4	Hadith-fortellinger.....	5
1.5	Handlinger av Budbringerens følgesvenner	7
1.6	Foreløpig oppsummering	9
1.7	Større intensitet.....	10
1.8	<i>Hamam ibne manbah</i> manuskript.....	10
1.9	Imam <i>zahri</i>	11
1.10	Sahah-e-sitta forfattere	12
1.11	Noen fakta om Sahih-e-sitta forfattere.....	13
1.12	Avviste hadith-fortellinger.....	14
1.13	Rivayaat-e-bil ma'ani	15
1.14	Avvik fra den riktige forståelsen.....	15
1.15	Uttalelser attribuert til budbringeren	16
1.16	Asma-ur-Rijaal	16
1.17	Vurdering om troverdighet	18
1.18	Interne faktorer	20
1.19	Islam kan ikke være basert på antakelser	22
1.20	Konklusjonen	23
1.21	Uekte og autentisk.....	24
1.22	Personligheten av budbringeren.....	24
1.23	Overbevisning om hadith-fortellinger.....	26
1.24	Hadith-fortellinger er også åpenbaringer	27
1.25	To typer åpenbaringer	27
1.26	Hvorfor ble ikke hadith-fortellinger kompilert?.....	28
1.27	Hadith viktigere enn Koranen	29
1.28	Hadith kan oppheve Koranen	29
1.29	Hadith-fortellinger er permanent del av Islam	30
1.30	Tolkning av Koranen	30
1.31	Hvordan utføre bønn uten å tro på hadith-fortellinger?.....	32
1.32	Hva bør en konvertert muslim gjøre?	34
1.33	Diskusjoner om <i>sunnah</i>	35
1.34	Sammendrag.....	37
1.35	Hvordan adlyde budbringeren?	39
1.36	Islam er et kollektivt styresystem.....	40
1.37	Utarbeidelser av prinsipper.....	41
1.38	Dette systemet fortsatte	41
1.39	Hva skjedde deretter?	42
1.40	Løsning	43
1.41	Maulana Maududi og generering av Islam.....	45
1.42	Biografi av den fromme karakter	48
1.43	Konklusjon	48

2	KUNNSKAP OM HADITH-FORTELLINGER.....	49
2.1	Tilskrivelser av hadith-fortellinger	49
2.2	Samling av hadith-fortellinger	57
2.3	Konfigurerings av hadith-fortellinger	60
2.4	Kritikk mot hadith-fortellinger	65
2.5	Prinsipper for hadith-fortellinger	70
2.6	Argumenter for hadith-fortellinger	75
2.7	Koranen og hadith-fortellinger	79
2.8	Logikk og hadith-fortellinger	81
2.9	Status av hadith-fortellinger	84
3	UTVIKLING AV HADITH-FORTELLINGER.....	86
3.1	Regimet av Budbringerens følgesvenner.....	86
3.2	Senere periode	88
3.3	Overflod av upålitelige fortellinger	90
3.4	Bøker over upålitelige fortellinger	91
3.5	Granskning av hadith-fortellinger	92
3.6	Konsekvenser av upålitelige fortellinger.....	94
3.7	Upålitelige følgesvenner	96
4	HADITH OM KORANENS VERS	97
4.1	Moses sine problemer med Bani Israel	97
4.2	Faraos trosbekjennelse	99
4.3	Den første og den siste	100
4.4	Undervisningen av Adam	102
4.5	Deres kvinner er deres åker	103
4.6	Forby ikke det lovlige	107
4.7	Tillatelse for <i>mutah</i> (midlertidig ekteskap).....	108
4.8	Frafalne følgesvenner	109
4.9	Biografi om yusuf	110
4.10	Et siste eksempel.....	111
5	MUTAH (MIDLERTIDIG EKTESKAP).....	112
5.1	Synspunkt av hadith-fortellinger	112
5.2	Koranens innblanding	118
6	OPPNÅELSE AV PARADIS.....	120
6.1	Håndhilser.....	120
6.2	Paradiset via selv-rens	121
6.3	Enda enklere.	121
6.4	Fortsett å synde	122
6.5	Forsamlingsbønn.....	122
6.6	Ytterligere konsesjon	122
6.7	Bolig i paradiset	123
6.8	Alle synder tilgitt	123
6.9	Entre paradiset ved å lese formler (<i>wazaiif</i>).....	123
6.10	Martyrdom (<i>shahadah</i>).....	125
6.11	Død av en reisende	126
6.12	En far med to døtre	126
6.13	Paradis for en prostituert.	127
6.14	Permisjon fra helvete	127
6.15	Drap av slange og firfisle.....	127
6.16	Resitasjon av Koranen	128
6.17	Paradiset for de eldre og de svake	129

6.18	Problemer kommer som svar på synd.....	130
6.19	Frelse via sykdom	130
6.20	Bolig i paradiset på grunn av sykdom	131
6.21	Den blinde	131
6.22	Leve i ensomhet	131
6.23	Paradiset for dem som deltar i begravelser.....	132
6.24	Selv om dette ikke skulle være tilfellet	132
6.25	Hvis du ikke begår synder, så	133
7	EMINENTE INTELLEKTUELLES MENINGER.....	134
7.1	Maulana Obaidullah Sindhi.....	134
7.2	<i>Maulana hamidud-din Farahi</i> og <i>Syed Sulaiman Nadvi</i>	139
7.3	Maulana <i>Manazir Ahsan Gilani</i>	141
8	IMAM ABU HANIFA.....	142
8.1	Utvikling av <i>fiqah</i>	142
8.2	Benektelse av hadith-fortellinger	143
8.3	Benektelse av 400 hadith.....	143
8.4	Insistering på hadith-benektelse.....	144
8.5	Ikke lenger gjeldende kommandoer	145
8.6	<i>A'qiqah</i> er en handling av uvitenhet	146
8.7	Budbringerens rådgiver	146
8.8	Anklagelser	147
8.9	Brøt ethvert prinsipp	147
8.10	Motstand mot <i>Abu Hanifa</i>	148
8.11	Ikke tillat å bli nevnt i moské.....	148
8.12	<i>Fiqah</i> av <i>Abu Hanifa</i> er språket av djevelen	148
8.13	<i>Abu Hanifa</i> erklært håpløs og dum.....	149
8.14	Utroverdige <i>Abu Hanifa</i>	149
8.15	<i>Abu Hanifa</i> sine lærlinger.....	149
8.16	Dom om <i>Imam Abu Yousuf</i>	150
8.17	<i>Imam Abu Yousaf</i> en avskyelig løgner	150
8.18	<i>Imam Abu Yousaf</i> anklaget <i>Abu Hanifa</i> for løgn	150
8.19	<i>Imam Mohammad</i> var en løgner	151
8.20	<i>Imam Mohammad</i> kalte <i>Imam Abu Yousaf</i> en løgner	151
8.21	<i>Abu Hanifa</i> sin <i>fiqah</i> skulle ikke vare evig	151
8.22	<i>Abu Hanifa</i> sine meninger som sin egen <i>fiqah</i>	152
9	KONTROVERSIELLE HADITH-FORTELLINGER OM KORANEN	154
9.1	Kitab-ul-masahif	155
9.2	Koranen ble ikke compilert av Budbringeren.....	155
9.3	Hvorfor ble koranen compilert av <i>Abu Bakar</i> ?	156
9.4	Koranen ble compilert av <i>Abu Bakar</i> og gjennomgått av <i>Zaid</i>	156
9.5	Koranen ble ikke compilert av <i>Abu Bakar</i>	157
9.6	Geit spiste opp to vers.....	157
9.7	Forskjeller under kalifatet av Usman	158
9.8	<i>Abdullah bin Masud</i> foraktet valg av <i>Zaid bin Sabit</i>	158
9.9	Koranen compilert under regime av Usman.....	159
9.10	<i>Marvaan</i> brente eksemplarer utarbeidet av <i>Hifza</i>	160
9.11	Hvordan Koranen ble utarbeidet under tiden av Usman	160
9.12	Rekkefølgen av Koranens vers ble bestemt av Usman.....	162
9.13	Feil forble i Koranen	162
9.14	Koranen til <i>Usman</i> var forskjellig fra den i Medina	163
9.15	Eksemplarer skrevet for skjellige byer, var forskjellige.....	163

9.16	<i>Hajjaj bin Yousuf</i> endret Koranen på 11 steder	163
9.17	Forskjeller i Koranen var ikke av uttale.	164
9.18	Koranen også er <i>rivayat bil ma'ani</i> (betydninger)	166
9.19	Konsekvenser av <i>qirat</i>	167
9.20	Søk i deres hjerter.....	170
10	VAR BUDBRINGEREN HANFI ELLER SHAFI?	172
11	UTVALGTE HADITH-FORTELLINGER	174
11.1	Om Allahs budbringere..... Feill Bokmerke er ikke definert.	
11.2	Hvordan daglige bønn ble obligatoriske	177
11.3	Budbringeren påvirket av magi.....	178
11.4	Budbringeren og hans dydige koner	179
11.5	Samleie under menstruasjon	179
11.6	Samleie under fasten	179
11.7	Budbringerens følgesvenner som opprørere	180
11.8	Renslighet.....	180
11.9	Samleie uten innvendig utløsning (<i>azh</i>).....	180
11.10	Samleie foruten kjønnsorganer.....	181
11.11	Mutah	181
11.12	Prostituert kvinne	181
11.13	Hvis en kvinne nekter	182
11.14	Kvinner i helvete.....	182
11.15	Skjevøyde barn	182
11.16	Hvor blir det av sola?.....	182
11.17	Hvor stiger solen i fra?	183
11.18	Hvordan endrer sesongene seg?.....	183
11.19	Det onde er tre ting	183
11.20	Dyr som snakker	183
11.21	Satans promp.....	184
11.22	Reduksjon i pine.....	184
11.23	Paradis til tross for utukt	184
11.24	Hvis du ikke begår synd.....	185
11.25	Bani Israel er mus	185
11.26	Om Bani Israel ikke hadde vært her.....	185
11.27	Om en flue faller i maten.....	185
11.28	Hanen ser engler	185
11.29	Hvordan får en feber?.....	186
11.30	Ordenen til å drikke urin	186
11.31	Apekatt ble steinet til døde.....	186
11.32	Jinn	186
12	AISHA SIN ALDER VED EKTESKAP	187
12.1	Aisha sin alder i henhold til Fatima og Ali	189
12.2	Fatimas alder ved hennes død.....	190
12.3	Aisha 6 år?	190
12.4	Aisha 11 år?	191
12.5	Når skjedde utvandringen?	192
12.6	Aisha 16 år?	192
12.7	Aisha 19 år?	195
12.8	Aisha 43 år?.....	196
12.9	Konklusjon	197

13	SLUTTKOMMENTAR	199
14	ET BREV OG DETS RESPONS.....	200
14.1	Oppsummering av brevet til Parwez.....	200
14.2	Svar på brevet.....	203

1 Den egentlige stillingen av hadith-fortellinger

Visse fortellinger og sagn oppnår en slik etablert status i enkelte samfunn at ingen tør lenger å utfordre dem, eller føler behov for å undersøke deres sanne natur. Dette gjelder generelle sagn eller urbane legender som angår et samfunn, eller spesielle fortellinger som blir forbundet til sfæren av religion. Den generelle regelen er at jo mer ulogiske slike religiøse fortellinger er, desto høyere sannsynlighet er det for at folk anser dem som faktabaserte. Slike fortellinger blir derfor videreført fra en generasjon til en annen, uten at noen prøver å bekrefte deres sanne bakgrunn. En forklaring på hvorfor dette skjer, kan være at menneskesinn generelt ikke foretrekker å fordype seg i noe som krever mye tid og energi. Det er lettere å godta ting som fakta enn å revurdere dem eller forske på dem. Siden mennesket foretrekker å avstå fra vanskelig arbeid, foretrekker det ikke å tenke alvorlig over bakgrunnen av slike fortellinger som blir godt etablerte i dets samfunn. Dessuten er det dessverre slik at når slike fortellinger blir relatert til religion, føler enhver person seg pliktig til å tro på dem som fakta, for ikke å krenke religionens ære. I slike tilfeller, vil det å samle nok mot til å kritisere eller utfordre autenticitet til slike godt etablerte religiøse fortellinger vise seg til å være en ekstremt vanskelig oppgave. Av respekt for religionen sin, vil ikke en person ha mot nok til å se slike historier i lys av rasjonelle perspektiver og vil dermed ikke kunne trekke logiske konklusjoner. Selv om en person skulle være overbevist om viktigheten av å stille kritiske spørsmål ved autenticitet av slike utsagn, vil hans respekt for hans religion stoppe ham fra å gå utover en viss grense i sin etterforskning. På denne måten ivaretar et menneske dets dogmatiske tenkning, og presenterer det som et skjold som validerer autenticitet av slike såkalte og etablerte sannheter. Derimot, hvis et argument eller en sertifisering går i mot slike attribuerte sannheter, avviser mennesket det straks. Som en konsekvens mener en slik person at det å ikke true det tradisjonelle presteskaper og dets forklaringer, er langt bedre enn å tilfredsstille hans mentale uro og bestyrrelse. Til tross for dette plages han stadig av sine reservasjoner, som til slutt gjør ham så sjenert at han bruker hans talent i feil retning. Dette resulterer som regel i at han til slutt føler seg tvunget til å vurdere smaken av det velkjente "forbudte treet".

1.1 Behov for granskning

Vi må først bli enige om at et argument kan kun betraktes som sann hvis det kan bestå prøvelsen av etterforskning og inkvisisjon. Vi må deretter bli enige om at Imaan¹ (overbevisning) kan kun oppnås gjennom kunnskap og opplysning. I så fall kan vi ikke bare akseptere og anerkjenne en ellers "etablert faktum" før den har blitt testet i lys av grundig etterforskning og kritisk vurdering. Dette gjelder også de argumenter som verden muligens har anerkjent som sanne, i århundrer. I denne prosessen av kritisk vurdering bør man ikke la seg bli påvirket av sine personlige tilbøyeligheter, eller være redd for å møte motstand fra andre. Vår hensikt er nå å etterforske og vurdere en slik etablert "faktum" som ikke bare har oppnådd status av en vanlig oppfatning, men (ubevisst) har blitt en integrert del av vår *Imaan*.

Om vi i dag spør enhver muslim om Islam, så vil hans umiddelbare svar være at kilden til Islam er kombinasjonen av Koranen og hadith-fortellinger. Denne oppfatningen har nå blitt integrert i våre tanker i den grad at vi kan som regel ikke engang tenke imot den. Her oppstår noen vesentlige spørsmål:

Er vi fullstendig sikre på at troverdigheten av hadith-fortellinger har blitt etablert etter at de har passert fasen av grundig etterforskning og evaluering? Har vi virkelig forsikret oss om deres autenticitet før vi har inkludert dem som en fast del av vår overbevisning? Eller er det bare sånn at vi erkjenner hadith-fortellinger som sanne på grunn av sentiment fordi de har blitt overført til oss via våre forfedre, og av den grunn kun antar at de er autentiske kilder til Islam?

Vi konkluderer som regel med at hadith-fortellinger er en viktig kilde til Islam. La oss nå være rettferdige og gi hele prosessen en nøye vurdering for å kunne se hvordan vi har kommet frem til denne konklusjonen. Dette vil ha to fordeler. Den ene fordelen vil være at hvis vår forskning og evaluering leder oss mot denne konklusjon, vil vi kunne si at hadith-fortellinger virkelig er ubestridelige faktum, og vår overbevisning virkelig er basert på visdom og forutseenhet. Dette vil åpenbart gi oss tilfredshet. Hvis vi derimot skulle komme til en annerledes konklusjon som skulle si at aksept av hadith-fortellinger ikke er basert på sannhet, men på attribusjon, vil vi ha en reell grunn til å ta vår avstand fra dem. Ved å gjøre dette ville vi faktisk handle i tråd med Koranens kommando som sier følgende:

Dere bør ikke ta et standpunkt (om noe) som dere ikke har noe kjennskap om. Husk! Alle deres evner av å lytte, se og forstå vil bli avhørt (på dommedag). (17:36)

¹ Et styresystem hvor i en føler seg trygg fra frykt og fare

Koranen sier at *Momineen*² er de som tyr til etterforskning og grundig vurdering av ting i deres søk etter sannhet:

Disse er de som, i tillegg til andre ting, ikke ville akseptere noe blindt, men heller bruke sine evner av visdom og fornuft, og deretter godta (eller avvise). (25:73)

1.2 Islam

Vi må være enige om tre fasetter av Islam, at den må være ugjendrivelig, sikker, og fri for gjetninger. Allah sier:

Og de fleste av dem følger ikke annet enn fantasi, når den ikke har noe fordel fremfor Sannhet. Gud kjenner godt til alle deres handlinger. (10:36)

Dessverre har det seg slik at feil grunnlag har blitt lagt ved å ha proklamert at Islam er en kombinasjon av Koranen og hadith-fortellinger. Er ingen av disse presumptive, eller er det slik at begge disse komponentene har blitt forordnet til muslimer som Islam?

La oss først se på Koranen. Ikke kun en gang, men hundrevis av ganger har det blitt uttalt i Koranen at dette er Sannhetens bok.

Alt som Vi har åpenbart til deg, er sannhet. (35:31)

Koranen begynner med ordene "*Dette er boken som er hinsides enhver tvil*". Koranen er over antagelser og formodning. Den er hinsides enhver reservasjon eller benektelse. Dette er hva Allah har sagt om innholdet av Koranen. Hvordan denne universelle sannheten nådde muslimer, hvordan den vil fortsette å være med dem, og i hvilken form, er noen svært relevante spørsmål. Selvfølgelig ble Koranen åpenbart til *Muhammed*, Budbringeren av Allah, og Allah har selv tatt på seg ansvaret av dens samling, bevaring og substans.

Sannelig er dens sammenstillingen, og sikring av dens lesing Mitt ansvar. (75:17)

Allah har ikke kun garantert for Koranens sammenstilling og bevaring, men også forsikret at det aldri vil forekomme en endring i dens innhold. Det vil aldri skje at noe vil bli utelatt eller inkludert i dens innhold.

Sannelig har Vi åpenbart Koranen og Vi er ansvarlige for dens ivaretagelse (fra utskeielser og utelukkelse). (15:9)

² Flertall av Momin: De som er overbeviste om sannheten av Koranen, og som lever i henhold til lover av Islam.

For å feste denne garantien i en praktisk form, ble Budbringeren av Allah befalt følgende:

Du Budbringer! Viderefør alt som har blitt åpenbart til deg, til folket. (5:67)

1.3 Koranen

Budbringerens handlinger som han utførte i henhold til Allahs befal, er kjente for oss alle. Budbringeren pleide å motta åpenbaringen og dikterte det til sine pålitelige følgesvenner som skrev ned hvert eneste ord. I tillegg hadde tusenvis av de troende lært seg Koranen utenat. Budbringeren pleide personlig å lytte til dem, og korrigerte dem om de husket noe feil. Før Budbringeren gikk bort, var han fornøyd med det folk hadde lært seg, og det som nå fantes i skriftlig form. Koranen hadde blitt dokumentert i sin fullstendige form og kommunisert rett til folk. Ikke bare var Koranen dokumentert trygt i skriftlig form, men hadde blitt lært utenat helt korrekt av titusener.

I sin avskjedstale, som også er kjent som *Hajjat-ul-Wida'a*, talte Budbringeren til titusener av tilhengere av Islam. Han ba dem vitne til det faktum at han hadde gjort jobben sin og videreført budskapet av Allah til dem. Deretter søkte Budbringeren Allahs vitnesbyrd om at han hadde utført sin forpliktelse og kommunisert Allahs budskap til Hans etterfølgere. Like etter at Budbringeren gikk bort, anså alle fire følgende kalifene seg forpliktet til å sikre helligheten og bevaringen av Koranen. Alle disse kalifene tok i bruk praktiske og pålitelige metoder for å sikre seg om dette formålet. Som en konsekvens av all dette arbeidet, er Koranen i dag både trygg bevart hos dem som har lært seg den utenat, og på papir. Bevaringen av Koranen er så sikker at selv ikke-muslimer anerkjenner dens autenticitet. Koranen er trygg og fremdeles i like original form som den gang den ble kommunisert til Budbringeren av Allah. Siden Allah selv har garantert dens bevaring for all tid, er vi muslimer overbeviste om at Koranen kommer til å forbli i dens sanne originale form til den siste dagen. Dette er noe vi alle muslimer er overbeviste om, og som vi ikke engang tviler det minste på.

1.4 Hadith-fortellinger

La oss nå se på hadith-fortellinger som generelt anses som den andre (men integrerte) komponenten av Islam. La oss nå se om hadith-fortellinger også er like autentiske som Koranen.

La oss først akseptere at Allah ikke har garantert bevaring eller godkjenning av noen andre skrifter enn Koranen. Dette medfører at Allah ikke har befalt noen innsamlinger av hadith-fortellinger eller lovet om deres hellighet.

Det er av spesiell interesse å vite hva slags holdning Budbringeren hadde til hadith-fortellinger. Dette fordi hadith-fortellinger er samlinger av hendelser og uttalelser som er forbundet med Budbringeren. Hadde hadith-fortellinger vært en del av Islam, ville Budbringeren ha bedt sine tilhengere å nedskrive og bevare dem på samme måte som han ba om i tilfelle av Koranen. Budbringeren fikk sine følgesvenner til å sitere Koranen for ham flere ganger før han autoriserte dem til å sitere den til andre. Om hadith-fortellinger hadde hatt samme verdi, hadde samme praksis vært utført med hensyn til dem. Dette ville ha vært i tråd med Budbringerens status, om hans utsag og handlinger hadde blitt like nøye dokumentert som selve Koranen. Budbringeren hadde kvalitetssikret innhold av hadith-fortellinger og overlatt også disse til sine tilhengere på en absolutt bevart måte. Dette er derimot ikke tilfellet. Budbringeren var meget nøye med bevaring av Koranen, men gjorde nesten ingen tiltak for bevaring av hadith-fortellinger. Tvert imot, så finnes det en fortelling hvor Budbringerens skal ha sagt følgende:

Ikke be meg om å befale dere å skrive (og bevare) noe annet enn Koranen. Og den som har skrevet noe annet enn Koranen, bør slette det³.

Det sies at dette var en midlertidig ordre. Det sies at *Abdullah bin Umar* overtalte Budbringeren på et senere tidspunkt at han skulle tillate sine følgesvenner å skrive om hans handlinger og utsagn. Dette kan på sitt beste kun bevise at Budbringeren hadde latt folk notere hans handlinger og utsagn, om de så ønsket, men gjorde ikke dette obligatorisk for dem. Ingenting forteller oss om han skal ha befalt sine følgesvenner til å måtte bevare hans skrifter, eller få dem bekreftet før de fortalte dem videre. Det kan umulig bevises at han pleide å høre folk fortelle de fortellinger de hadde notert ned, så at han kunne bekrefte at det de hadde notert, var riktig. Det sies at arabere hadde usedvanlig god hukommelse i disse tider. Siden arabere var kjent for sin gode hukommelse, kunne man stole på at de noterte disse fortellingene riktig. Dette argumentet holder ikke mål når det gjelder bevaring av Koranen. I saker forbundet med

³ *Jama Tirmizi*, Urdu, Vol. 2, Side 141

Islam, er ikke god hukommelse noe god målestokk. Viktigheten av Koranens dokumentering og bevaring ble ikke undervurdert med tanke på at folk ville huske den.

Vi må også ta til etterretning det faktum at hvert eneste ord av Koranen ble lært utenat av folk, men, da ble de også lyttet svært nøye til av ingen ringere enn Budbringeren selv. Han hørte etter og godkjente det han hørte, eller kom med rettelser. I tillegg til at folk skulle lære Koranen utenat, ble den også skrevet ned. Dette er slett ikke tilfellet med hadith-fortellinger. Selv om noen lærte seg noen hadith-fortelling utenat på egen hånd, ble de aldri sertifisert som sannhet. Disse fortellingene hadde kun vært sertifisert om Budbringeren selv hadde autorisert dem som sanne, og tillatt sine følgesvenner å skrive dem i bokform. På denne måten ville autoriserte hadith-fortellinger ha blitt overført fra en generasjon til en annen i deres sanne form. Det er et faktum at ingenting av dette skjedde i hans levetid. Hadde hadith-fortellinger vært en integrert del av Islam, ville Budbringeren ha gjort riktige og nødvendige tiltak for deres bevaring og autenticitet.

Tradisjonelle fortellinger vitner til det faktum at i tillegg til Koranen som ble dokumentert under Budbringerens ledelse, ble også noen andre ting nedskrevet. For eksempel så ble det skrevet ned skriftlige avtaler, ordre, instruksjoner, etc. som Budbringeren hadde sendt til ulike stammehøvdinge, eller til sine tilhengere. I denne forbindelse finnes det kun noen dokumenter. Disse omfatter:

- (1) Navn på Budbringerens 1500 nærmeste følgesvenner (skrevet i et register)
- (2) Brev som Budbringeren skrev til konger, aristokrati, og stammehøvdinge
- (3) Et par skriftlige kommandoer, ordre, og avtaler
- (4) Noen fortellinger som *Abdullah bin Umar* eller *Ali* og *Uns* skrev for egenhånd.

Det er imidlertid ingen bevis for at disse overnevnte fortellingene ble godkjent av Budbringeren. Disse kan heller ikke spores til sin opprinnelige form. Det fører oss til den konklusjonen at Koranen er det eneste som Budbringeren ga til sine etterfølgere. Vi kan også konkludere at Budbringeren aldri ga sine følgesvenner noen hadith-fortelling som autoriserte eller som var en bestemt del av Islam. Selv *Sahi Bukhari*⁴ sier at *Ibn-e-Abbas* ble en gang spurt om arven som Budbringeren etterlot sine tilhengere. Han svarte at Budbringeren ikke forlot noe annet enn selveste Koranen⁵.

⁴ En samling av hadith-fortellinger som Imam Bukhari har compilert i bokform

⁵ Sahih al-Bukhari, Vol. III

1.5 Handlinger av Budbringerens følgesvenner

Vi har i dag kjennskap til noen generelle fortellinger som stammer i fra Budbringerens følgesvenner, spesielt de fire som ble hans etterfølgere, altså kalifer. I henhold til *Imam Ahmad Masnad* skal Budbringerens følgesvenner ha sagt følgende:

Vi pleide å compilere det vi hørte Budbringeren si. En dag dukket han opp foran oss og sa: "Hva er det som dere skriver?" Vi sa: "Uansett hva vi hører fra deg, skriver vi ned". Han svarte: "Kan en annen bok sammenlignes med Allahs bok (Koranen)?" Ved implikasjon uttrykte han misnøye. Da sa han "Hold Allahs bok ren og ubesmittet fra alle typer uklarheter". Deretter samlet vi alle våre notater og dokumenter, som vi hadde skrevet ned på en åpen plass og brente dem.⁶

*Imam*⁷ *Zahbi*⁸ har skrevet følgende linjer som antas å ha blitt sagt av *Abu Bakar*:

Etter Budbringerens bortgang ba *Abu Bakar* folk samle seg og talte til dem. Han sa at iblant refererer dere til Budbringerens utsagn som dere ikke er enige om, og dette fører til krangel mellom dere. Jeg tror at fremtidige generasjoner vil være mer sta og ha mer intense konflikter imellom seg. Det kreves derfor av dere at dere ikke tillegger noe til utsagn av Budbringeren som skulle skape uenigheter og disharmoni. Hvis noen spør dere (om uttalelser fra Budbringeren), så fortell dem at det bare er én bok av Allah som binder oss sammen. Det er derfor viktig å forstå at alt som har blitt tillatt, skal gjøres lovlig [halal], og alt som har blitt forbudt blir erklært som ulovlig [haram].

Imam Zahbi skrev også:

Aisha sa: min far (*Abu Bakar*) skrev ned ca. 500 av Budbringerens uttalelser. En natt var min far urolig. Jeg ble bekymret og spurte ham om grunnen for hans urolighet. Følte han seg syk, eller hadde han fått noen dårlige nyheter som gjorde han rastløs? Min far svarte ikke. Neste morgen han ba meg ta med samlingen hans av Budbringerens utsag, og brente dem alle.

⁶ Dette har blitt hentet fra boken "Redigering av uttrykk (av Budbringeren)" av Maolana Manzir Ahsan Gilani (side 249), slik at det ikke skulle være noen tvetydighet om ektheten av det som har blitt sagt

⁷ Brukes i form av et prefiks tittel for islamske lærde av berømmelse, og for den som fører bønnen

⁸ Tazkara al-Haffaz-e-Zahbi, side 321

Når det gjelder *Umar*, har *Allama⁹ Ibn-e-Abdul Bar* skrevet følgende linjer i sin berømte bok "*Jama Batan-ul-Ilm*".¹⁰

Umar bin Khatab ønsket å få skrevet ned uttalelser fra Budbringeren. Før han iverksatte et slikt arbeid, rådførte han seg med andre følgesvenner av Budbringeren. Alle sa enstemmig at disse uttalelsene burte skrives ned. *Umar* ble imidlertid ikke overbevist. Som sådan, holdt han på å meditere over dette i en hel måned. Så en dag, ga Allah ham styrke, og han sa følgende til folket: Jeg hadde uttrykt mitt ønske om å skrive ned Budbringeren uttalelser. Og så tenkte jeg på alle de som kom før oss som skrev bøker og deretter startet å slåss med hverandre om deres autenticitet, mens de glemte den sanne meldingen av Allah. Jeg sverger ved Allah at jeg ikke vil tillate en annen bok som kan forvirres med Allahs bok.¹¹

Dette ble sagt i sammenheng med det som Budbringeren hadde sagt i sin levetid. Han ba oss om ikke å skrive noe annet enn Koranen, og hvis noe annet var skrevet i forbindelse med Islam, så skulle den kastes bort.

Ikke nok med dette, men *Umar* tokk dette et steg videre. Under kalifatet til *Umar* begynte hadith-fortellinger å dukke opp i hopetall. Han beordret folk til å ta med alle slike skrifter til ham. Som befalt ble alle hadith-fortellinger brakt til ham, og han beordret å brenne dem alle.¹²

Dette var altså det tredje tilfellet av å brenne nedskrevne hadith-fortellinger. Første gang ble de brent av Budbringerens følgesvenner etter hans ønske. Deretter brente *Abu Bakar* alle dokumenter han hadde i sin eie, og deretter forsikret *Umar* at alle dokumenterte hadith-fortellinger ble brent.

La oss huske at alt dette skjedde i hovedstaden av det islamske kalifatet. Hva som skjedde senere, har blitt skrevet i boken *Bayan-ul-Ilm av Hafiz Ibn-e-Abdul Barr*.

I begynnelsen ønsket *Umar* at hadith-fortellinger skulle samles, men deretter kom han på andre tanker og besluttet mot denne samlingen. Som et resultat, skrev han til alle distrikter at alle som hadde noen nedskrevne hadith-fortelling, skulle forkaste dem straks¹³.

⁹ En ærestittel båret av kun de aller høyeste lærde av islamsk tenkning, rettsvitenskap, og filosofi

¹⁰ Omfattende uttalelser om viten.

¹¹ Redigering av Hadith-fortellinger, side 394

¹² Tabqaat-e Ibn-e-Sa'ad, Vol V, side 141; Tadween-e-Hadith, side 399

¹³ Jama Bayaan-ul-Ilm, vol. I, side 65; Redigering av Hadith, side 400

Mawlana Manazir Ahsan har skrevet et eget kapittel om dette temaet i sin bok. Han skriver at i det første århundre AH, ble dokumentasjon og bevaring av hadith-samlinger ikke utført systematisk. Dokumentasjonen som ble utarbeidet ble heller utarbeidet på grunnlag av hensiktsmessighet. Før det, siterte han fra *Imam Ibne Hazm*:

På tidspunktet av *Umar* sin bortgang, hadde mer enn hundre tusen eksemplarer av Koranen blitt distribuert fra Egypt til Irak, fra Irak til Syria og fra Syria til Jemen¹⁴.

Etter dette skriver han meget detaljert at når slikt kunne ordnes for Koranen av regjeringen, så kunne også uttalelser og handlinger av Budbringeren ha blitt spredt på like vilkår, forutsatt av disse var like viktige for Islam som Koranen var. Han hevder at regjeringen ikke gjorde slike tiltak for hadith-fortellinger forsettlig.

1.6 Foreløpig oppsummering

Frem til nå har vi kommet frem til følgende avklaringer om hadith-fortellinger:

- 1) Budbringeren befalte (hans følgesvenner) til ikke å compilere noe annet enn Koranen.
- 2) Alle hadith-fortellinger som Budbringerens følgesvenner eide, ble brent.
- 3) *Abu Bakar* brente alle hadith-fortellinger han hadde dokumentert.
- 4) Etter en hel måneds vurdering besluttet *Umar* at hadith-fortellinger skulle verken bevares eller refereres til.
- 5) *Umar* ba folk å sverge ved Allah og komme med alle uttalelser av Budbringeren som de hadde dokumentert.
- 6) *Umar* ba ikke folk kun komme med sine hadith-samlinger, men oppfordret også alle underordnede kommuner og allierte stammer til å gjøre det samme. Deretter ble alle slike samlinger brent og tilintetgjort.
- 7) Alt dette skjedde ikke ved en feiltakelse, men i henhold til en gjennomtenkt intensjon.

¹⁴ Redigering av Hadith, side 216

1.7 Større intensitet

I denne forbindelse gjorde *Umar* større tiltak ved å strengt forby folk fra å overføre hadith-fortellinger til andre. *Qaz'ah bin Ka'ab* sier at når *Umar* sendte oss til Irak, instruert han oss spesielt til å huske at vi skulle til et sted hvor lyden av mennesker kunne sammenlignes med lyden av bier, mens de resiterte Koranen. Vi skulle ikke distrahere deres sinn med hadith-fortellinger, så deres fokus ikke skulle bli revet bort fra Koranen.

*Abu Hurairah*¹⁵ ble en gang spurt om han henviste til hadith-fortellinger i likestor grad under kalifatet av *Umar* som han gjorde senere. Han sa at hvis han hadde gjort dette under *Umar* sin tid, ville han ha blitt pisket.

Det er også dokumentert at *Umar* fengslet *Abdullah bin Mas'ood*, *Abu Dard*, og *Abu Mas'ood* fordi de ofte henviste til hadith-fortellinger¹⁶.

Det er kun mulig å overse ektheten av disse fortelling om vi tror at argumentet om deres sannhet er i samsvar med Koranen, og uttalelser samt gjerninger av Budbringeren. Derfor er det ikke ønskelig å bruke tid på dette argumentet, og derfor trenger heller ikke du å bekymre deg over dette. Dette fordi selv om vi ikke hadde hatt disse troverdige vitner, så har vi et faktum foran oss som ikke kan benektes. Dette er et faktum at ved slutten av kalifatet av de første fire kalifer, var ingen hadith-samling tilgjengelig. Ingen hadith-samling eksisterte, og heller ikke ble det utarbeidet en hadith-samling under denne tiden.

Fra ovennevnte forklaringer er det åpenbart at hvis de første fire prominente kalifene hadde ansett hadith-fortellinger som en integrert del av Islam, ville de sikkert ha utarbeidet og publisert dem, slik de gjorde i tilfelle av Koranen. Vi kan derfor si med sikkerhet at kalifene gjorde det samme som Budbringeren etter hans død, og fulgte kun Koranen uten å gjøre noen som helst for at hadith-fortellinger skulle samles, dokumenteres, publiseres eller distribueres.

1.8 *Hamam ibne manbah* manuskript

Etter lengre forskning og hardt arbeid, forvaltet lærde av hadith-fortellinger deres samling i det første århundre AH, bedre kjent som *Haman Ibne Mambah manuskript*. Det sies at *Hamam* var elev av *Abu Hurairah*. Han døde i 131 AH. Samlingen hans inneholder 138 fortellinger. Han har hevdet at disse ble dokumentert under veiledning av hans mentor - *Abu Hurairah* - som døde i 58 AH. Det er derfor logisk å anta at denne samlingen ble kompilert i Medina før 58 AH. Der er jo litt rart å tenke at en person som var en direkte student av *Abu*

¹⁵ Abu Hurairahh (603-681). Budbringerens følgesvenn og fortelleren av de fleste sunni hadith

¹⁶ Tazkarat-ul-Huffaz

Huraira og levde i samtid med ham, ikke klarte å skrive mer enn 138 fortellinger, men da *Imam Bukhari* startet å kompilere hans samling av hadith-fortellinger ca. 250 år senere, klarte han å samle seks hundre tusen fortellinger som skulle ha vært forbundet med *Abu Hurairah*. Tilsvarende klarte *Imam Hanbal* å samle en million fortellinger og *Imam Yahya* klarte å samle inn 1,2 millioner fortellinger som *Abu Hurairah* alene skulle ha fortalt. Vi må også huske om et faktum at hadith-fortellinger som har henvisninger til *Abu Hurairah*, er i tusenvis, men hans egen elev klarte ikke å dokumentere mer enn kun 138 fortellinger. Det betyr at all innsats som ble gjort i det første århundre AH resulterte i utarbeidelsen av totalt 138 fortellinger. Det finnes ingen ande bevis for noen andre samlinger eller kilder til hadith-fortellinger i fra denne perioden.

1.9 Imam *zabri*

Rundt 100 AH (722 e.Kr.), samlet kalifen *Umar bin Abdul Aziz* noen hadith-fortelling. Deretter kom en liten samling av noen flere fortellinger frem i år 124 AH. Personen som sto bak denne samlingen var *Imam Ibne Shabab Almatuni*. Troligvis ble dette arbeidet utført etter ordre fra Umayyad kalifene. Han sa imidlertid at han aldri likte ideen bak jobben. Det er også et faktum at verken hadith-fortelling samlet av *Umar bin Abdul Aziz* eller av *Imam Zubri* kan spores tilbake til deres originale kilder, men bøker skrevet mye senere har referanse til disse hadith-fortellingene.

Etter dette startet en tid da folk begynte å ta interesse for historiske fortellinger. Slike historier var som regel basert på dokumenter eller sagn som var allmenn kjente. Enkelte forfattere kondenserte dette enorme temaet ved å samle materiale som kunne tilskrives Budbringeren. Slike samlinger er kjent som hadith-fortellinger. Den første av slike samlinger av hadith-fortellinger dedikeres til forfatteren *Imam Malik* og boken kalles for *Maota*. Boken forteller om handlingene til muslimene i Medina i henhold til ulike prinsipper innen Islam. Ulike samlinger i fra denne epoken inneholder ca. 300-500 hadith-fortellinger.

Etter bortfall av *Imam Malik* begynte mange slike samlinger å dukke opp, siden flere og flere forfattere interesserte seg for emnet og begynte å samle inn de hadith-fortellinger de fikk tak i.. Det var under tiden av Abbasidene at folk ble oppmuntret til å søke slikt islamsk kunnskap. Dette resulterte i at flere forskere og forfattere gjorde store fremskritt på dette feltet. I tillegg til andre bøker dukket nå også mange samlinger av hadith-fortellinger opp. Av alle samlinger var det to som fikk spesiell prominens. Disse to samlingene er bedre kjent som *Sahib Bukhari* og *Sahib Muslim*.

Imam Bukhari som forfattet *Sahi Bukhari*, samlet i utgangspunktet om lag 600.000 hadith-fortellinger fra forskjellige kilder. Deretter bestemte han seg for kun å

inkludere 2630 av disse i boken sin. Denne vurderingen gjorde han etter sin egen beste evne og verifikasjoner tilgjengelige for ham. Hans bok er kjent som den mest autentiske boken innen Islam etter Koranen. Alle slike samlinger er i dag ansett som en integrert del av Islam. Av disse er det seks, kalt "*Sahab-e-Sitta*" som anses autentiske av sunnier. La det være notert at sjia muslimer har sine egne favoriserte samlinger av hadith-fortellinger, som ikke anses som autentiske av sunniene. Det vil kanskje være interessant å vite at ingen av forfattere av *Sahab-e-Sitta* samlinger var arabere, men derimot persere.

1.10 Sahah-e-sitta forfattere

En kort introduksjon av disse seks forfatterne er som følgende:

1.10.1 Imam Bukhari

Han ble født i Bukhara og døde i 256 eller 260 AH nær Samarkand i Persia. Det sies at han flyttet fra sted til sted og klarte å samle rundt 600.000 hadith-fortellinger. Av disse vurderte han om lag 7300 til å være ekte og troverdig. Det er nettopp disse som han da inkluderte i sin bok "*Sahih Bukhari*". Ganske mange av disse fortellinger har blitt gjentatt under ulike kapitler. Hvis vi ekskluderer repetisjoner, vil vi sitte igjen med 2630 til 2762 hadith-fortellinger i fra denne boken.

1.10.2 Imam Muslim

Forfatteren av "*Sahih Muslim*" het *Imam Muslim bin Hajjaj* (204-261 AH). Han var fra *Nishapur* som er en kjent by i Persia.

1.10.3 Imam Timizi

Imam Abu Eisa Mohammad Tirmizi (209-279 AH) var fra *Tirind* som er en by i Persia.

1.10.4 Imam Abu Dawood

Han kom ifra *Seestaan* i Persia, og levde mellom 202 og 275 AH

1.10.5 Imam Ibne Maja

Abu Abdullah Mohammad bin Zaid Ibne Majaa kom i fra *Qazdeen* i Persia. Han ble født i 209 og døde i 273 A.H.

1.10.6 Imam Abdur Rehman Nisae

Han ble født i en landsby som heter *Nisaa* og ligger i den østlige provinsen *Khurraasan* (Persia). Han døde i 303 A.H.

1.11 Noen fakta om Sahih-e-sitta forfattere

Fra denne korte introduksjonen av disse seks ledende forfattere av hadith-fortellinger, kan vi konkludere med følgende fakta:

- 1) Alle disse forfattere kom i fra Persia. Det er utrolig at ingen av de arabiske lærde noen gang tenkte på å gjøre den jobben som perserne gjorde.
- 2) Alle disse forfattere ble født i det tredje århundre AH.
- 3) Selv om de samlet hundretusener av hadith-fortellinger, så vurderte de kun noen få tusen for deres bøker som autentiske.
- 4) Alle fortellinger som ble samlet inn, fantes ikke i skriftlig form. De ble heller samlet inn fra muntlige kilder.
- 5) De få tusen hadith-fortelling som disse forfattere betraktet som autentiske, ble så etter deres personlige vurderinger og smak. De verken hadde noe bevis for deres autenticitet, noe forsikring fra Allah, eller noe sertifisering fra Budbringeren. Dessuten var det ingen skriftlig oversikt over hadith-fortellinger som kunne brukes som grunnlag. Disse var alle basert på muntlig overføring gjennom århundrer, hvorav disse forfattere betraktet noen til å være ekte og autentiske, mens resten ble forkastet.

La oss nå se på hele situasjonen fra et rasjonelt perspektiv, og vurdere om slike samlinger kan anses som autentiske uttalelser fra Budbringeren. Husk at Budbringeren selv forlot ingen skriftlig sertifisering for noen hadith-fortelling. La oss også ikke glemme at alle disse hadith-fortellinger ble innsamlet på en periode mellom 200 til 250 år etter Budbringerens bortgang, og før dette fantes det ingen skriftlige fortellinger, men at disse ble samlet inn fra muntlige kilder. Hvor sannsynlig er det at de fortellinger som hadde blitt overført fra generasjon til generasjon i muntlig form, faktisk ble overført ordrett, og at de fortellinger som vi da finner i disse bøkene faktisk er Budbringerens sanne ord? Når en far lærer noe til sin sønn, eller en lærer sier noe til sin elev på muntlig form, kan sønnen eller eleven oppfatte meldingen på mange forskjellige måter. Meldingen som blir videreformidlet av eleven eller sønnen til en tredjepart, kan fort bli deformert.

1.12 Avviste hadith-fortellinger

La oss ta en rask titt på antall hadith-fortellinger som ble ansett som autentiske av alle de som ble samlet inn.

Hadith samler	År etter Muhammed	Samlet hadith ca.	Valgte for sin bok
<i>Imam Bukhari</i>	256-	600,000	2,762
<i>Imam Muslim</i>	204-261	300,000	4,348
<i>Imam Trimzi</i>	209-279	300,000	3,115
<i>Imam Abu Dawood</i>	202-275	500,000	4,800
<i>Imam Ibn Maja</i>	209-273	400,000	4,000
<i>Imam Nisai</i>	-303	200,000	4,321

Vi ser her at av de samlede fortellinger ble tusenvis av hadith-fortellinger forkastet som ikke-autentiske. En kan alltid spørre om det også ikke var mange ekte fortellinger som ble forkastet kun fordi forfatteren selv ikke anså dem som ekte? Når det gjelder autenticiteten av de som ble valg for disse bøkene, skal vi snakke om i et senere kapittel.

En ting er i aller fall helt klar fra disse ovennevnte emnene. Alle anstrengelser som ble gjort for å samle inn hadith-fortellinger, ble gjort på egen initiativ. Verken Allah eller Budbringeren har noensinne sagt at hadith-samlinger bør samles og bevares. Det er nettopp derfor at når disse forfattere tok på seg denne jobben, fant de ingen skriftlige dokumenter, men måtte høre på rykter og folkesagn.

Nå la oss fundere over et vesentlig spørsmål. Er Islam et slikt fenomen som kan overlates til viljen av visse individer? Absolutt ikke! Det var bare en tilfeldighet at bøkene til *Imam Bukhari* og disse andre forfattere har overlevd og er tilgjengelige for oss i dag. Ingen hadith-bøker fra tiden før disse eksisterer, eller er allmennkjente. Hadde ikke tilfeldigheter rådet, ville også deres innsats ha gått til avfall i likhet med tidligere lignende innsats. I så fall ville "halvparten av Islam" ha gått (Allah forby) "tapt". Hvis hadith-fortellinger utgjør halvparten av Islam, slik som enkelte religiøse lærde hevder, så har vi følgende å vurdere: Hvordan er det mulig at Islam som Allah erklærer til å være komplett (i alle sine henseender) og Budbringeren av Islam, som erklæres som den siste av alle budbringere, overlater Islam ufullstendig til folk uten denne viktige halve delen?

1.13 Rivayaat-e-bil ma'ani¹⁷

Det var en annen mulighet. Hadde hadith-fortellinger også blitt bevart, slik Koranen har blitt bevart, og blitt lært utenat av folk, som deretter overførte disse fortellingene fra en generasjon til en annen, helt fram til de ble nedfelt i skriftlig form, så kunne vi ha akseptert deres troverdighet, til en viss grad. Alle bøkene på hadith-fortellinger som vi har i dag (inkludert Bukhari og Muslim), inneholder ikke ord som er direkte uttalt av Budbringeren. Disse hadith-fortellinger er faktisk *Rivayaat-e-bil Ma'ani*. Dette betyr at en følgesvenn av Budbringeren hørte ham si noe, og det som denne følgesvennen oppfattet, beskrev han videre til andre med hans egne ord. Det som hva denne tredje personen oppfattet, ble overført til andre. Bare forestill deg at denne praksisen ikke spenner seg over en periode på noen dager eller måneder eller kanskje år, men århundrer. Hvor troverdige kan slike hadith-fortellinger egentlig være, når praksisen var å overføre meldinger fra person til person slik enhver oppfattet dem og videreformidlet dem med sine egne ord, i århundrer?

1.14 Avvik fra den riktige forståelsen

I denne sammenheng er kritikk av *Syed Abu-ul-A'ala Maududi*¹⁸ av spesiell betydning. Når det er snakk om å forstå den sanne ånden av uttalelsene fra Budbringeren, skriver han følgende om *Abu Hurairah* (i tillegg til andre fortellere), og kritiserer en hadith-fortelling i fra samlingen av Bukhari:

Det virker som om *Abu Hurairah* enten misforsto uttalelsen av Budbringeren eller at han kanskje ikke hørte hele setningen. Man kan finne eksempler på slike misforståelser i en rekke uttalelser (av Budbringeren) som har blitt fjernet gjennom andre uttalelser (tilskrevet Budbringeren) mens andre aldri ble bekreftet. Sanne misforståelser kan ofte oppstå når meldingen kun formidles muntlig¹⁹.

Dette er bare et eksempel på misforståelser som kommer i fra en svært troverdig kilde til hadith-fortellinger, altså *Abu Hurairah*. I henhold til overføring av den virkelige melingen i hadith-fortellinger, skriver *Maulana Maududi* følgende i boken "*Tafhimaat20, Del-I*":

Se for deg at noen taler i dag til en gruppe på tusenvis av mennesker. Bare noen få timer senere (ikke måneder eller år) vil disse mennesker som sto

¹⁷ Fortellinger som formidler betydningen og ikke de eksakte ord av taleren

¹⁸ Maolana Maududi (25 september 1903 - 22 september 1979) var en journalist, teolog, med i bevegelsen for Muslim vekkelse og politisk filosof. Han var den første mottakeren av King Faisal International Award og grunnlegger av gruppen Jamaat-e-Islami.

¹⁹ Tasneem, Lahore, Hadith-fortelliger, Oktober 14, 1959

²⁰ Flertall av "*Tafhim*" som er avledet fra det arabiske ordet, *fehm*, som betyr "å forstå"

og hørte på, begynne å spørre hverandre om det som taleren egentlig hadde sagt og ment. Det vil komme frem at hver person vil ha tolket talen på sin spesielle måte og vil endre dens innhold drastisk ved et forsøk på å repetere eller videreformidle den. Noen vil kanskje klare å repetere den ord for ord, mens de fleste bare ville forklare den med deres egne ord og tolkninger. Disse tolkningene trenger engang ikke nødvendigvis være riktige. Noen lyttere kan ha bedre forståelse og vil ha forstått talen i sitt rette perspektiv, og vil gi et sant bilde av hensikten med talen. Noen andre med ikke god nok forståelse vil trekke deres egne konklusjoner og formål i henhold til deres forståelse. Atter andre med ikke god hukommelse ville gjøre mange feil ved en eventuell repetisjon.

1.15 Uttalelser attribuert til budbringeren

Disse ovennevnte diskusjonene viser tydelig hvordan hadith-fortellinger ble utarbeidet minst 200 år etter Budbringerens bortgang. I motsetning til hadith-fortellinger har vi Koranen. Når vi resiterer fra Koranen, er vi helt sikre på at vi leser Allahs ord. Når vi refererer til en hadith-fortelling, så sier vi allerede i starten "Budbringeren har sagt at ...", og mot slutten sier vi "eller slik som Budbringeren må ha sagt". Dette er nettopp grunnen for at hadith-fortellinger blir aldri referert til som Budbringerens egne ord, men heller utsagn som er attribuert mot Budbringeren.

1.16 Asma-ur-Rijaa²¹

Det må ganske åpenbart ha vært flere fortellere i fra Budbringerens tid som hadith-fortellinger stammet i fra. Da flere bøker av hadith-fortellinger ble utarbeidet, oppsto det behov for å definere hva slags personer disse fortellere egentlig var. Hensikten med dette var vel å bevise om disse fortellere kunne anses som pålitelige eller ikke, for alle fortellinger attribuert til dem ville bli dømt tilsvarende. Da fakta om fortellere ble etablert kunne hver og en hadith-fortelling testes for å sikre fortellerens troverdighet. Dette var en meget spesiell teknikk om hvilke det sies med stor sikkerhet at ingenting kunne ha vært bedre. Det kan imidlertid være to meninger om de som tok på seg ansvaret av å undersøke troverdigheten til disse fortellere (og med det, troverdigheten av hadith-fortellinger).

Spørsmålet dukker stadig opp, "Kan en hadith-fortelling tros på med sikkerhet"? Hvis du hører noe fra noen, kan du være sikker på dets troverdighet? Hvor kunne da disse hadith-forfattere forsikre seg at fortellinger de hørte fra folk, virkelig stammet fra Budbringeren? La oss heller ikke glemme at det er ikke bare et spørsmål om troverdighet. Det er også nødvendig å være helt sikker på at

²¹ Referanser eller informasjon for å avgjøre riktigheten av en hadith

disse fortellerne hadde nok kapasitet til å ha riktig forståelse, og at de deretter formidlet budskapet i dets nøyaktige form til andre. I henhold til alle disse faktorene er det menneskelig umulig å si noe med absolutt sikkerhet om troverdigheten til disse hadith-fortellingene. I denne forbindelse har *Maulana Maududi* sagt følgende:

Disse troende av hadith-fortellinger går langt utover visse grenser for omfanget av å bli irrasjonelle og voldelige i deres forsøk på å advokere for deres hadith-forfattere. De hevder at kompilatorer av hadith-fortellinger har klargjort skillen mellom sannheten og løgn. De mener at vår eneste oppgave nå er å kategorisere hadith-fortellinger i henhold til den påliteligheten som disse forfattere har tildelt dem. For eksempel så kan vi favorisere sterke fortellinger overfor fortellinger som er svake. Det er ingen tvil om den store forskningen som kompilatorene gjorde i den intensjon at de skulle få samlet inn troverdige hadith-fortellinger. Det er også et faktum at innsamlingen av så mange fortellinger er en stor prestasjon. Kritikk rettes ikke mot deres innsats eller intensjoner, men likevel tillater ikke logisk tilnærming å betrakte dem som fullstendig troverdige. Tross alt så var de alle kun mennesker, og det kan jo ikke forventes at de ikke kunne gå utover grenser foreskrevet av Allah og at deres innsats kunne ikke forbli påvirket av de begrensningene som ligger i menneskelige evner. Hvordan kan noen da si med absolutt sikkerhet at det som ble ansett som riktig av dem faktisk var riktig? De var jo ikke engang selv totalt sikre på påliteligheten av det de kompilerte²².

Et annet sted har *Maulana Maududi* skrevet følgende:

Kompilatorer av hadith-fortellinger har samlet en ekstraordinær skatt som uten tvil er en uvurderlig ressurs. Men spørsmålet er om alt der i kan utvilsomt betegnes som troverdig?²³

Feilvurderinger forekommer ikke som standard, men fordi ...

Hver og en av oss har visse preferanser. Det er stor sannsynlighet for at når en person danner en mening om en annen person, uansett god eller dårlig, så vil vurderingen bli mest sannsynlig bli påvirket av ens personlige skjønn og preferanse. Dette er ikke kun et logisk argument, men det finnes også bevis for at nettopp slikt forekommer²⁴.

²² Tafhimaat, Vol I, page 318

²³ Tafhimaat, Vol I, page 319

²⁴ Tafhimaat, Vol I, page 319

Etter dette, skriver *Manlana Maududi* følgende:

Meningen med å fremlegge slike (logiske) argumenter er ikke å utfordre kunnskapen om de respekterte kompilatorer (av hadith-fortellinger). Tvert imot så er meningen å gjøre det klart at de som måtte gjennomgå store anstrengelser for å sile troverdige fortellinger fra ikke så troverdige fortellinger, var tross alt mennesker med menneskelige svakheter og muligheter til å gjøre feilvurderinger. Så om en ser på saken med hensyn til denne logikken, kan vi da med sikkerhet si at fortellinger som disse kompilatorene anså som troverdige, faktisk var troverdige, eller om de fortellinger som de anså som upålitelige, faktisk var upålitelige?²⁵

Han legger ytterligere til:

Det er ingen tvil i at disse kompilatorene gjennomførte deres forskning i den grad det menneskelig var mulig. Dette er imidlertid ikke nødvendig å anta at alt som de vurderte til å være pålitelig, faktisk er pålitelig for andre. Ingen kan si med sikkerhet at hadith-fortellinger som disse kompilatorene ikke betraktet som autentiske, faktisk var falske. Dessuten så er det en rekke andre faktorer som ikke tillater oss å betrakte alt som disse kompilatorene har innsamlet som autentiske, på bakgrunn av deres forskning. Deres innsamlede materiell er likevel brukbar i den grad at den kan brukes til ytterligere forskning for å forstå hva Budbringeren kan ha sagt og ment om diverse saker. For å konkludere, så må alle samlede hadith-fortellinger vurderes for så å bli forsket på, men de bør aller helst ikke betraktes som autentiske.²⁶

1.17 Vurdering om troverdighet

Når det gjelder personlige tendenser så er det ganske logisk å si at når en person mener noe om påliteligheten av en annen person, vil han mest sannsynlig gjøre dette basert på hans personlige fordommer og mentale orienteringer. Men når det kommer til åndelige orienteringer, blir disse i stor grad påvirket av ens tro. For eksempel så er forklaringen av *Imam Bukhari* forskjellig fra *Imam Abu Hanifa* når det gjelder konseptet av *Imaan*. I motsetning til *Imam Bukhari* mener *Imam Abu Hanifa* at *Imaan* kun øker og aldri avtar. Denne oppfatningsforskjellen har resultert i at *Imam Bukhari* har aldri vurdert *Imam Abu Hanifa* som autentisk med hensyn til hadith-fortellinger. Dette er ikke den eneste forskjellen mellom disse to lærde. Siden *Imam Abu Hanifa* levde i Kufa, ble automatisk alle hadith-fortellinger som ble dokumentert i Kufa, erklært som ulogiske av *Imam Bukhari*. Og fordi Kufa er i Irak, ble alle hadith-fortellinger dokumentert i Irak vurdert til

²⁵ Tafhimaat, Vol I, page 321

²⁶ Tafhimaat, Vol I, side 321-22

å ikke være autentiske. Som sådan ble det besluttet å forkaste 99 av 100 hadith-fortellinger som ble dokumentert av irakerne, mens den ene fortellingen som gjensto, ble ansett som tvilsom.

På tilsvarende måte har en oppfatningsforskjell over et meget irrelevant tema forårsaket at to meget respektable imamer - *Imam Abu Zar'ah* og *Imam Abu Hatim* - har uttrykt bekymring over troverdigheten til *Imam Bukhari*. Deres bekymring nådde det stadiet at de besluttet å aldri bruke *Bukhari* sine fortellinger som referanser med hensyn til religiøse temaer.

Både *Bukhari* og *Muslim* blir betraktet som oppriktige hadith-kompilatorer (*Sahibain*), men uenigheten mellom disse to var så stor at *Imam Muslim* pleide å kalle *Imam Bukhari* som *Mikhtal-al-Hadith* (forvirret om hadith). Det finnes mange eksempler på deres personlige sammenstøt og uenigheter som en leser oppdager mens deres bøker og attribusjoner studeres.

Det mest fremtredende eksemplet på oppfatningsforskjeller kan sees i troen av sunnier²⁷ og sjiaer. Som også forklart tidligere, har sunniene deres egne samlinger av hadith-fortellinger, og attribusjoner av disse fortellingene når helt frem til tilhengerne (*tabiyeen*) og Budbringerens nærmeste følgesvenner. Sjia-muslimer anerkjenner ikke hadith-fortellinger som sunnier anser som autentiske. Sjia-muslimer har deres egne hadith-samlinger som de betrakter som autentiske. Scenario er nå slik at sjia muslimer har lite troverdighet til hadith-fortellinger som sunnier liker, mens sunniene kan ikke engang tenke seg at personer som deres favoriserte hadith-fortellinger er referert til ikke skulle være akseptable for sjia også. I samme retning, vil sunniene ikke akseptere alle hadith-fortellinger innsamlet av sjia-lærde som autentiske. Nå er situasjonen slik at hadith-fortellinger som sunniene vurderer til å være "ekte" ikke er akseptable for sjia, og på den andre siden er ikke sunniene enige med fortellinger som sjia holder kjært. Problemet er at de fleste hadith-fortellinger som enhver gruppe besitter, er motstridende, men ofte referert til samme personer som kilder til disse fortellingene.

Hvordan kan det være mulig å anse en fortelling fra samme kilde som autentisk og i takt med Budbringerens lære og en viktig del av Islam, mens en annen fortelling fra samme kilde som feil og forkastelig?

²⁷ "Sunni" kommer fra det arabiske ordet som referer til "en som følger attribusjoner av Budbringeren"

Dersom betingelsen skal være at viss kilde til en viss hadith-fortelling kun kan være troverdig om den samsvarer vilkårene for forskning og argumenter, i tillegg å tilhøre en bestemt trosretning, så fremmer ikke denne fremgangsmåten sannheten, men heller sekterisme. Må det være slik at de som ikke tilhører din prefererte sekt er automatisk usanne?

Det er enda en interessant ting. *Imam Bukhari* og noen andre kompilatorer refererer ofte til enkelte hadith-fortellinger, eller personer som disse fotelingene blir attribuert til, i sine egne bøker, selv etter å ha erklært dem til å være useriøse eller forkastelige²⁸.

Alle disse er eksterne faktorer som fører til konklusjonen at verken Budbringeren eller hans nærmeste følgesvenner betraktet hadith-fortellinger til å være en integrert del av Islam. Vi kan også konkludere med sikkerhet at de samlinger av hadith-fortellinger som eksisterer i dag, mest sannsynlighet ikke er ordene ytret av Budbringeren. I tillegg til disse eksterne faktorer har vi også interne faktorer som peker mot samme retning, altså innhold av disse bøkene.

1.18 Interne faktorer

Selveste innholdet i hadith-samlinger er tilstrekkelig til å etterlate en forsker meget forvirrende. Det ville ikke være uforståelig hvis denne informasjonen overrasker deg. Det ville tvert imot være meget forståelig. Siden vi har så stor respekt for våre hadith-samlinger og deres kompilatorer, er enhver kritikk mot deres personlighet eller innhold av deres verk utenkelig. I denne forbindelse oppfordres enhver leser til å ikke bare akseptere det som blir sagt her eller andre steder når det gjelder kritikk mot hadith-samlinger, men heller undersøke saken selv ved å studere disse bøkene på egenhånd. Undersøk innholdet av *Sahih Bukhari* og deretter bedøm kritikken som er nedfelt i denne skriften. Vi vet at du ønsker på dette tidspunktet å stille et meget vesentlig spørsmål. Du ønsker å vite om hvordan det er mulig at samlinger skrevet av personer av så stor kaliber som *Imam Bukhari* og *Muslim* kan inneholde tvilsomme ting? Du stusser sikkert over det faktum at flere store islamske lærde har rost disse bøkene i over tusen år. Hvorfor skulle de ha gjort det om innholdet av disse bøkene er stert kritikkverdig?

Som respons på dette har vi kun dette å si, at til tross for den store respekten som disse hadith-samlingene nyter i islamske kretser, hvorfor ikke bare åpne dem og lese innholdet?

²⁸ Se Meezan-ul-I'tidaal av Allama Zahbi og Tadreeb-ur-Raavi, etc.

I dag har alle disse hadith-fortellinger blitt oversatt til en rekke andre språk, så enhver er i stand til å studere dem og vurdere dem ut i fra sin egen forståelse og logikk. Om du skulle la deg selv være villig til å gjøre dette, ville du garantert komme over fortellinger som har blitt attribuert til Budbringeren, men som du aldri kunne tro til å ha stammet fra ham. Enkelte ting ville ha forstyrret deg i den grad at du ville tenke "hvordan er det mulig at en personlighet av en slik respektabel kaliber, og veiledende lys for alle andre, kan ha sagt eller gjort noe slikt som disse fortellingene gir inntrykk for?"

Det er nettopp av denne grunn av *Maulana Maudodi* ble nødt til å si følgende:

Påstanden om at alle hadith-fortellinger skrevet i *Sahih Bukhari* er autentiske, er ikke sant, og kan derfor ikke aksepteres uten å sette dem på prøve av rasjonell tenkning²⁹.

Maulana Abu-ul-Kalam Azad har også kritisert *Bukhari* når det gjelder temaet om at budbringer Ibrahim løy tre ganger. Han skriver følgende:

Det finnes ikke et verre eller mer skadelig vitnesbyrd, uansett om det er sann, om det kommer fra en ondsinnet forteller. I religionens krets kan ikke et vitnesbyrd fra en skyldig person bli anerkjent som autentisk. Vi må akseptere at fortellinger av den slags ikke kan ha stammet fra budbringere, fordi en forteller kan ha feilet med å formidle sannheten. Å snakke imot hadith-fortellere bør ikke betraktes som tabu. Disse fortellere var tross alt mennesker med muligheter til å begå feil. De bør ikke helliggjøres i den grad at deres arbeid ikke skal kunne revurderes eller kritiseres. Verken himmelen vil falle eller jorda ville sprekke om dette blir gjort.³⁰

Selv *Maulana Obaidullah Sindhi* har kritisert *Bukhari*. Han har sagt at han ikke kan be en nylig konvertert muslim i fra Europa til å lese hadith-fortellingene i fra *Bukhari* sin bok.

Overnevnt har vi sett kritikk fra enkeltpersoner. Fakta er at hele *Hanafi* sekten av sunniene anser ikke engang 200 hadith-fortellinger fra *Bukhari* og *Muslim* kombinert som troverdige.

²⁹ Månedlig Tarjumaan-ul-Qur'an, Lahore, Okt-Nov, 1952.

³⁰ Tafseer Tarjumaan-ul-Qur'an av Abu-ul-Kalam Azad, Vol II, utgitt av Zam Zam Coy., Lahore, sider 499-500

1.19 Islam kan ikke være basert på antakelser

Enkelte innrømmer at disse hadith-bøker kan være presumptive, altså inneholde antakelser, men dette forstyrrer dem likevel ikke. De mener at det finnes jo mange andre skrifter i verden som også inneholder antakelser, men vi har jo som regel ingen problemer med dem. Faktisk så er dette en del av vår daglige rutine. Historien som vi leser, er også skrevet med synspunkter av den som skrev, og inneholder antakelser og preferanser. Hvis vi anerkjenner historiske bøker som fakta, hvorfor kan vi ikke bare akseptere hadith-samlinger også? Når vi leser dagens aviser, så kjenner vi jo til muligheten for at de ikke alltid inneholder fakta, men også noen antakelser. Hvis vi kan akseptere at aviser fortsatt trykkes, hvorfor skal vi da avsky hadith-fortellinger, kun fordi de er presumptive?

Angivelig virker dette argumentet til å være logisk, men etter å vurdere begge tilfellene nøye vil en meget betydningsfull forskjell åpenbare seg. Vi kan ikke likestille betydningen av Islam med historiske beretninger eller avisartikler. Jeg kan godta en hendelse til å være sann, forutsatt at jeg føler for det. Derimot hvis det finnes argumenter mot det, blir jeg tvilsom. Ved nærmere etterforskning kan det også vise seg at forklaringen som jeg tidligere ble presentert med, var fullstendig feil. I kontrast til denne rasjonelle tenkningen, har vi blitt fortalt at vi skal tro på hadith-fortellingene fordi de er en integrert del av Islam. Ved implikasjon ville dette bety at de er fritatt for kritisk vurdering eller logisk etterforskning. Da dette er tilfellet, så er jeg ikke tillatt til å ha den minste tvil om dem, for ellers risikerer jeg å bli svak i min tro, og ikke være lojal til Islam. Er ikke denne betydelige forskjellen mellom disse nevnte to tilfeller klar? Hvis historien forteller oss at en bestemt konge løy i et bestemt tilfelle., ville det være mitt privilegium å akseptere det som sant eller avvise det som usant. Jeg vil ikke føle meg tvunget til å enten akseptere eller forkaste den nedfelte fortellingen. Min personlige valg vil ikke ha en negativ påvirkning på min tro. I motsetning til dette har vi en hadith fra *Sahih Bukhari* som sier at budbringeren Ibrahim løy tre ganger i løpet av sitt liv. Hvis jeg er en av dem som tror at hadith-fortellinger er en integrert del av Islam, så påhviler det meg å akseptere dette som sant. Da er jeg ikke tillatt til å la meg forvirre over hvordan en budbringer av Allah og en leder for menneskeheten kan ha løyet. Hvis jeg ikke aksepterer denne fortellingen til å være sant, så kan jeg bli dømt, eller til og med straffet for å ha tvilt på noe så hellig som en hadith-fortelling. Hvis jeg skal stole på *Bukhari* i denne sammenheng, har jeg ikke noe annet valg enn å vurdere at Allahs budbringer (Gud forby) var en "løgner". I motsetning til dette, når vi leser en nyhetsartikkel om en vilkårlig hendelse i en vilkårlig by, påvirker ikke dens pålitelighet vår tro. Når vi leser en hadith-fortelling i fra *Sahih Bukhari* som sier at da dødsengelen (*Izrael*) kom til *Moses* for å ta hans liv, slo *Moses* ham så kraftig at han mistet det ene øyet, så må vi tro på dette for ellers ville vår tro være i fare.

Disse eksemplene må ha klargjort forskjellen mellom historiske beretninger og nyhetsartikler som kan inneholde antakelser, i motsetning til hadith-fortellinger.

1.20 Konklusjonen

Når vi oversetter eller tolker et vers fra Koranen med hensyn til et spesifikt tema, er det ganske sannsynlig at folk kan være uenige med den oversettelsen som en person gjør. Til tross for å være uenig med tolkningen, vil ingen våge å si at dette verset ikke er i fra Koranen. I motsetning til dette har vi hadith-fortellinger hvor det aller første og det mest vesentlige spørsmålet blir om en fortelling virkelig kan tilknyttes Budbringeren eller ikke. I denne forbindelse, skriver *Maulana Maududi* følgende:

Faktisk så er det sånn at alt som har blitt tilskrevet Budbringeren som hans ord, og som blir betraktet som troverdig, bør alltid granskes. Dere alle har blitt fortalt at dere må akseptere alle hadith-fortellinger som Budbringerens ord og handlinger, som har blitt sertifisert av de som spesialiserer seg på dette feltet. Jeg er for øvrig ikke enig i at jeg må akseptere noe som helst om det ikke foreligger en troverdig og sikker argument til grunn³¹.

Vi startet vår diskusjon fra det faktum at, for at noe skal aksepteres som en del av Islam, må dens pålitelighet være fullstendig utvilsom. Når vi sier at Allah har sagt noe, kan det ikke være noe tvil om dens kilde og dens autenticitet. Derfor er det et hardt faktum at det er Koranen som definerer hva Islam er. Tvert imot, når en hadith-fortelling blir presentert, blir det første stille spørsmålet om den virkelig er en utsagn i fra Budbringeren eller ikke. Fakta er at ulike hadith-fortellinger har tvilsomme kilder og deres tvilsomme autenticitet er grunnlaget for sekterisme i Islam. Disse forskjellene har blitt forankret over tusenvis av år. Angivelig virker det ikke som om sekterisme kan elimineres, fordi det er meget tvilsomt at muslimer i fra forskjellige sekter ville være villige til å innse at de hadith-fortellinger som de holder kjært, egentlig kan være uekte. Det er også sant at ingen sekt kan med sikkerhet bevise at de hadith-fortellinger som de favoriserer, faktisk er ekte og stammer i fra Budbringeren, og beskriver faktisk det han sa eller gjorde.

³¹ Rasael-o-Masael, vol. I, side 290, utgitt av Islamic Publications, Shah Alam Market, Lahore

1.21 Uekte og autentisk

Ingen vil noen gang tvile om et vers er fra Koranen eller ikke. Om tvil noen gang skulle oppstå om et vers, kan man få det verifisert via hundre tusen kilder, fordi ethvert eksemplar av Koranen er prikk lik, og slik har det alltid vært. Tvert imot, når en person refererer til en hadith-fortelling, kan en annen person som hører på alltid stille spørsmål ved dens autenticitet. Siden det er så mange typer hadith-fortellinger, og siden forskjeller i disse fortellingene har gitt opphav til forskjellige sekter, synes det å være en meget vanskelig oppgave å få dette avklart.

1.22 Personligheten av budbringeren

Det sies at det er en måte å fjerne forskjellene mellom ulike sekter av muslimer på. Hvis denne måten følges, vil det bli mulig å si med absolutt sikkerhet om en bestemt hadith faktisk er en utsagn eller handling av Budbringeren eller ikke. Ikke nok med det, men selv om det skulle vise seg at man ikke fant en eneste autentisk hadith-fortelling i henhold til et bestemt tema, ville man også med sikkerhet vite hva Budbringeren har sagt eller gjort om saken. Du vil bli overrasket over å vite hvordan det fremdeles, etter så mange år etter Budbringerens bortgang, er mulig å være sikker på hva han sa eller gjorde.

Manlana Mandudi sier:

Når Allah skjenker en person med fakultetet av *tafaqquh*³², utvikler han et spesielt instinkt som hjelper ham med å dypt studere Koranen og karakteren av Budbringeren. Dette kan sammenlignes med erfaring av en gullsmed som kjenner igjen enhver diamant og dets verdi og karakter, ved å se nøye på den. En slik person ser det store bildet av Islam, og forstår seg godt på alle relasjoner av islamske lover. Han forstår og verdsetter alle spesifiseringer og formaliteter av disse lovene. Når han ser på en hadith-fortelling etter å ha fått denne gaven, så forteller hans instinkter ham om den er i samsvar med Budbringerens personlighet og islamske lover, eller ikke. Når en slik person da går igjennom hadith-fortellinger, så blir dette samme kriteriet en standard av aksept eller avvising. Karakteristikken av Islam er akkurat som personligheten av Budbringeren. En person som forstår seg på den sanne ånden av Islam og som har dyp innsikt i Koranen og levemåten av Budbringeren, forstår seg meget godt på personligheten av Budbringeren. Han vil derfor ikke ha noen problemer ved å forstå om en hadith-fortelling som er attribuert til Budbringeren, faktisk reflekterer hans personlighet og Islams sanne ånd eller ikke. Basert på dette, kan en hadith-fortelling aksepteres eller

³² Å ha en forståelse av hva som fremgår, ikke hva som er åpenbar

avvises. Denne personen ville selv være i stand til å si om hva Budbringeren hadde sagt eller gjort om en viss problem hadde oppstått. Dette er slik fordi hans ånd vil være slått sammen med ånden av Budbringeren, og hans innsikt ville være i samklang med den av Budbringeren. Hans hjerne ville forvandle i formen av Islam, og han ville tenke og handle på samme måte som Islam ville ønske av ham. Etter å ha oppnådd en sånn stilling av fromhet og dyp tenkning, ville ikke en person lenger krever sertifisering, spesielt fra et annet menneske. Ingen tvil om at han ville støtte seg på sertifiseringer, men hans beslutninger ville ikke være basert på dem. Han ville ganske ofte referere til en generelt avvist hadith eller henvisning, og muligens bruke den, fordi han ville finne sannheten selv om den lå skjult som en diamant i en stein. Ofte ville han også avvise en hadith-fortelling som andre betraktet som svært autentisk og akseptert. Dette fordi han ville kunne forstå hva som faktisk er sant, og hvor sannheten befinner seg³³.

Klarte du å forstå hensikten av alle disse argumentene?

- 1) Du må virkelig tro på *Imam Bukhari*, *Imam Muslim* og alle andre kompilatorer av hadith-fortellinger. Du må stole på det de har sagt, og akseptere alle deres fortellinger som sanne ord og handlinger av Budbringeren. Hvis du ikke gjør det, vil du bli behandlet som ikke-troende av hadith-fortellinger og som sådan, av Islam.
- 2) Hvis du skulle være uenig med det som disse kompilatorer av hadith-fortellinger har sagt, vil du trenge å tro på framsynet til noen andre som forsto temperament av Budbringeren. Med andre ord, hvis en slik person skulle si at en bestemt fortelling faktisk reflekterer Budbringerens ord, (enten om denne fortellingen finnes i en av de eksisterende hadith-samlinger eller befinner seg hvilket som helst sted under himmelen), må du erkjenne at denne fortellingen faktisk er uttalelsene fra Budbringeren. Om du nå skulle gå imot en slik person (som heller ikke serverer noen solide argumenter for sin mening), så vil du bli betraktet som en munkar-e-hadith (avviser av hadith-fortellinger), frafallen og vantro.
- 3) Hvis du velger å tro på disse kompilatorer og deres hadith-fortellinger, og ikke tror på framsynet av en slik rasjonell person som hevder å forstå seg på personligheten av Budbringeren, så vil du bli betraktet som ikke-troende. Og hvis du tror på framsynet av en slik person, så vil du bli betraktet som vantro av dem som har edle tanker om disse eksisterende hadith-fortellingene.

³³ Tafhimaat, vol. I. Utgitt av Jamaat-e-Islami, Lahore, sidene 323-324

Allah har befalt oss til å tro på budbringeren Mohammad. Men nå er situasjonen slik at hvis du ikke bekjenner tro på disse overnevnte personer først, kan du ikke betraktes som muslim.

1.23 Overbevisning om hadith-fortellinger

Meningen med den overnevnte fortellingen var å forklare den faktiske statusen av hadith. Til tross for dette er den generelle troen og praksisen i disse dager noe helt annet. Vennligst les følgende kommentar meget nøye, deretter vurder om slik tro ikke er et angrep på Islam.

Manlana Muhammad Ismail, eks president av *Jami'at-e-Able-Hadith* har skrevet følgende i sitt magasin *Jama'at Islami* sin ideologi om hadith" på side 48:

Konklusjonen etter forskning og analyse tilsier at den sanne stillingen av hadith er den samme som av Koranen. Konsekvenser av å ha fornektet hadith er de samme som av å ha fornektet Koranen. Det å fornekte hadith-fortellinger som viser seg til å være sanne i samsvar med forklaringer av *sunnah*, ville være *kufr*³⁴ og tilsvare utvisning fra den muslimske Ummah³⁵.

Dette betyr at fornektelse av de hadith-fortellinger som er troverdige ifølge sekten *Able-Hadith*, er fornektelse av sannheten. Konsekvensen av dette er at en som fornekte slike fortellinger, blir betraktet som utvist fra Islam. Ifølge denne sekten er alle hadith-fortellinger skrevet av *Bukhari* og *Muslim* helt sanne. De som benekter denne "sannheten" kan ikke betraktes som muslimer. Han skriver videre:

Hele muslimske Ummah er enige om ektheten av fortellinger av *Bukhari* og *Muslim*. Statusen av disse fortellinger er at de er fullstendig sanne.

Ved *Ummah* mener de sekten *Ahl-e-Hadith*. Tvert imot, selv *Hanafi* sekten, som er den største blant sunniene, godtar ikke engang 200 hadith-fortellinger av *Bukhari* og *Muslim* kombinert som korrekte.

³⁴ Benektelse av sannheten.

³⁵ Et overnasjonalt samfunn med en felles historie og tro

1.24 Hadith-fortellinger er også åpenbaringer

Hvorfor er fornektelse av hadith-fortellinger synonymt med *kufir*, altså benektelse av sannhet, eller det å være vantro? Om dette skriver *Maulana Muhammad Ismail* følgende:

Engelen Gabriel pleide å avsløre både Koranen og *sunnah*³⁶ på Budbringeren *Mohammad*. Dermed pleide Budbringeren å lære *sunnah* på samme måte som Koranen. Derfor trenger vi ikke å gjøre noe forskjell på disse to, siden begge er åpenbaringer.

Ifølge ham er både Koranen og hadith-fortellinger hellige åpenbaringer, og kan ikke skilles med hensyn til deres opphav eller betydning. For dette formålet, ble en spesiell hadith-fortelling utviklet hvor Budbringeren skal ha sagt at Allah åpenbarte Koranen til meg, og i tillegg blir også noe tilsvarende (hadith) åpenbart.

1.25 To typer åpenbaringer

For å begrunne det overnevnte argumentet ble det også utviklet en annen type "tro". I henhold til denne troen var det to typer av åpenbaringen. Den ene var *Wahi Jilli* (Koranen), som også blir kalt for *Wahi Matlu*. Den andre typen var *Wahi Khiffi* (hadith). La det være fullstendig klart at det er ingen omtale av to ulike åpenbaringer i Koranen. Ikke engang i den aller første litteraturen om hadith-fortellinger er det noen spor eller tegn til støtte for dette argumentet. Dette konseptet er faktisk inspirert av jødisk tro som sier at det er to typer åpenbaringer, hvor den ene ble skrevet ned mens den andre forble uskrevet. Denne uskrevne åpenbaringen ble heller videreformidlet fra person til person og fra generasjon til generasjon. Muslimers tro på denne type åpenbaring er inspirert av jødene og deretter presentert (feilaktig) som en integrert del av Islam.

Jeg ønsker ikke å argumentere for hvordan denne troen er i strid med Koranen, og hvordan hele byggverk av Islam skulle gå på grunn om vi skulle tro på den. Det som derimot må komme klart frem, er at det er meget merkelig om både hadith-fortellinger og Koranen er åpenbaringer, men det er kun Koranen som selve Allah har garantert bevaring for. Hvorfor ga ikke Allah en slik garanti for bevaring og sikring av hadith om det ikke var noe forskjellig fra Koranen? Bevaring av hadith ble verken lovet av Allah, Budbringeren, eller de fire første kalifene som var Budbringerens nærmeste følgesvenner. Vi vet nå også at alle følgesvenner av Budbringeren som hadde en samling av hadith-fortellinger, ble bedt om å forkaste dem.

³⁶ Tradisjoner som skal overholdes, eller måten som Budbringeren opprettholdt.

1.26 Hvorfor ble ikke hadith-fortellinger kompilert?

Hvis både hadith og Koranen var åpenbaringer, hvorfor kunne det ene (Koranen) være komplett beskyttet mens den andres (hadith) bevaring skulle være fullstendig ignorert? Kan dette argumentet besvares på noe som helst måte med logisk forklaring? Vi må også ikke glemme at hvis hadith var åpenbaring, hvorfor ble det ikke inkludert i Koranen? Hva har hensikten av å holde disse to typer av åpenbaringer adskilt? I denne forbindelse, skriver *Maulana Maududi* følgende:

Om dette har vært tilfellet (at Koranen og hadith hadde blitt skrevet som same bok), ville denne åpenbaringenes bok ha vært like enormt som Encyclopaedia Britannica³⁷.

Det betyr at hvis hadith også hadde blitt inkludert i Koranen, ville volumet av Koranen ha blitt enormt. Derfor anså ikke Allah det som passelig å gjøre denne viktige delen av åpenbaringen en del av Koranen. Kanskje dette argumentet kunne aksepteres, men spørsmålet oppstår om hvorfor hadith da ikke ble utgikk i en egen utgave? *Maulana Maududi* svarer også på dette med følgende ord:

På budbringerens dager var det ikke mange som kunne skrive, og dessuten var det mangel på materiell som det kunne skrives på.³⁸

Men Dr. *Hameedullah* fra Hyderabad snakker om en annen grunn. Han skriver følgende i en artikkel i sitt magasin:

Som et menneske formidlet ikke Allahs Budbringer kun Hans budskap, men ivaretok den også. Hadde han gjort det samme med sine egne ord ville noen mennesker likestille dette med egoisme. Derfor ble hadith-fortellinger håndtert på forskjellig måte enn Koranen.

Disse er alle argumenter som blir presentert for å etablere at hadith faktisk er en annen type guddommelig åpenbaring, men som ble håndtert på forskjellig måte enn Koranen, til tross for ha samme status og betydning. Argumentet er fremdeles at hadith-tradisjoner ble åpenbart til Budbringeren på samme måte som Koranen. Hvis noen ikke skulle tro på det, ville den personen være vantro, på samme måte når en er vantro for å benekte den sanne statusen av Koranen.

For en ironi!

³⁷ Taffhimaat, Vol. I, side 236

³⁸ Monthly Tarjuman-ul-Qur'an, Lahore, March 1954

1.27 Hadith viktigere enn Koranen

Til nå har vi sett argumenter for hvordan hadith er likestilt med Koranen. La oss nå se hva *Imam Aozai* sier:

Koranen er mer avhengig av hadith-fortellinger enn hadith-fortellinger avhengige av Koranen³⁹.

Ved implikasjon, betyr dette at når vi sammenligner vedtak gitt av hadith og Koranen, så bør vi heller akseptere de som er gitt av hadith-fortellinger, enn de som er gitt av Koranen.

1.28 Hadith kan oppheve Koranen

Ikke nok med det, men disse mennesker mener også at hadith kan oppheve kommandoer av Koranen. I sitt hefte "*Fitna-e-Inkaar-e-Hadith*", skriver *Allama Hafiz Muhammad Ayub* følgende:

Det er ikke nødvendig at uttalelsene fra Budbringeren skal være i tråd med Koranens påbud. Beviset for dette er at Koranen sier: "Det er foreskrevet dere at når en av dere ligger for døden og etterlater seg verdier, å bestemme testamentarisk til fordel for foreldre og nære slektninger på tilbørlig måte. (2:180)". I motsetning til dette har Budbringeren sagt, "En arving treger ikke å testamentere noe til den han arver i fra" Fra erfaring vet vi at det er denne hadith som blir fulgt i praksis, og ikke Koranens påbud. Med andre ord, så er det ulovlig for en arving å testamentere noe til en han arver ifra. På denne måten har hadith kansellert Koranens påbud og, såkalte uttalelser fra Budbringeren har fått større rang.

De som ikke er så sikre i sin sak (i motsetning til noen andre), sier at hadith-fortellinger er faktisk detaljerte forklaringer og implikasjoner av Koranens påbud. De sier ikke dette på grunnlag av noen konkrete bevis, men kun for å besvare innvendingene som reises i denne forbindelse.

³⁹ Mukhtasar Jamia Bayan-ul-Ilm, av Hafiz Ibne Abdul Barr, Cairo, side 223

1.29 Hadith-fortellinger er permanent del av Islam

Deres tro er ikke så annerledes fra det de bekjenner. Når de setter likhetstegn mellom hadith og Koranen, kan det ikke nektes for det eneste resultatet som de kommer opp med. Tvert imot, så anser de ikke hadith som forklaringer av Koranen, men heller like permanent del av Islam. I denne forbindelse sier *Maulana Maududi* følgende, til tross for å ha kritisert hadith i sine andre skrifter:

Hvis en skulle benekte denne permanente inspirasjonskilden og påstå at dens oppgave er kun å forklare Koranens påbud, altså kun forklare det som er nevnt i Koranen, og at hadith ikke har noen permanent status selv, så vil en slik påstand være i strid med fakta. Tvert imot, når det gjelder problemløsning og kommandoer, så er hadith en permanent kilde til løsninger⁴⁰.

Fikk du med deg deres sanne tro om hadith?

- (1) Hadith og Koranen er begge åpenbart av Allah
- (2) Hadith er i tråd med Koranen
- (3) Hadith trenger ikke Koranen så mye som Koranen trenger hadith
- (4) Hadith har forrang fremfor Koranen
- (5) Hadith forklarer ikke kun Koranen, men har en permanent status i lovgiving av Islam.
- (6) Hadith kan også oppheve Koranens påbud
- (7) En person som ikke tror på de overnevnte punkter er i fornektelse av hadith, og kan derfor ikke betraktes som muslim.

1.30 Tolkning av Koranen

Koranen ble åpenbart til Budbringeren, som formidlet dets budskap til sine følgesvenner. Budbringeren var best egnet til å forstå seg på Koranens budskap, og forklare den videre på best mulig måten. Hvis noen tolker Koranens vers i en bestemt retning, som ikke samsvarer med Budbringerens oppfatning, så kan den selvsagt ikke være riktig.

Dette overnevnte argumentet virker meget logisk og kan ikke nektes for at uansett hva Budbringeren utledet fra Koranen, må være den korrekte tolkningen. Å tolke eller forstå Koranens vers i strid med Budbringerens tolkning vil derfor være feil. Dette argumentet kan ikke bestrides på noen måter.

Det som derimot er et interessant spørsmål er "er forklaringer som vi finner i hadith-fortellinger virkelig Budbringerens ord og tolkninger?" La det være helt

⁴⁰ Monthly Tarjuman-e-Qur'an, Lahore, July/August/September, 1950

klart at hadith-fortellinger har ikke forklaringer på alle vers av Koranen. Tvert imot, ved sammenligning vil det vise seg at forklaringer som vi finner i hadith-fortellinger, er av kun noen få vers. *Bukhari* har kun presentert et enkelt kapittel om forklaringer av Koranens utvalgte vers.

De andre forklaringer som *Sahih al-Bukhari* inneholder, kan man forstå seg bedre på ved å lese noen eksempler under senere kapitler av denne boka. Fra disse eksemplene vil det bli klart at slike tolkninger ikke kan tilskrives Budbringeren. Det er grunnen til at *Imam Ahmed* sa at det ikke er noen sannhet bak slike tolkninger av Koranen i hadith.

Ingen sann muslim ville noen gang våge å benekte sannheten av en tolkning om han blir forklart at den kommer i fra Budbringeren. Det er nettopp her muslimer går i fella. De blir ikke fortalt at tolkninger som er beskrevet i hadith-fortellinger som Budbringerens ord, ikke nødvendigvis er hans egne ord. Ved å nekte å tro på en tolkning fra en hadith, benekter man ikke automatisk Budbringeren eller Koranen, nettopp fordi en tolkning ikke alltid er Budbringerens ord.

Hvis det kunne etableres, uten enhver tvil, at en presentert tolkning virkelig stammer i fra Budbringeren, ville ingen sann muslim våge å trosse den. Derimot hvis noe slikt ikke kan etableres som faktum, altså at en viss tolkning stammer i fra Budbringeren, så vil ikke benektelse av en slik tolkning kunne sammenstilles med benektelse av selve Budbringeren. Tvert imot så sier en slik person at tolkningen som hadith presenterer, samsvarer ikke med Budbringerens personlighet slik som Koranen presenterer den.

Da *Imam Bukhari* avviste rundt 594.000 hadith-fortellinger som han ikke vurderte som autentiske i henhold til hans kunnskap om Budbringeren, ble han aldri kalt for en hadith-benekter. Hvorfor er det da slik i dag at straks noen retter kritikk mot hadith-fortellinger som *Imam Bukhari* anså som autentiske, så blir vedkommende stemplet som vantro og ekskludert fra Islam? Alt han gjør, er å ikke godta visse hadith som autentiske ved å si at de ikke bør tilskrives Budbringeren.

1.31 Hvordan utføre bønn uten å tro på hadith-fortellinger?

Nå kommer vi til den innvending som tilsynelatende virker veldig omfattende, og som regel fører til uro hos de fleste. Det sies at hvis vi ikke skulle tro på hadith på den måten vi tror på Koranen, så hvordan ville vi kunne handle på enkelte kommandoer gitt i Koranen. For eksempel er det en kommando om å tilby bønn, men det står ingen steder i Koranen hvordan bønn skal tilbys. Som svar dette, kan vi si at Budbringeren handlet på Allahs kommando, og vi trenger å handle tilsvarende. La oss først få det avklart at det å ikke akseptere enkelte hadith, ikke er det samme som å benekte eksistensen av hadith. Det er klart at vi finner hadith-fortellinger flere steder. Det er en bekymring at hvis vi ikke skulle anse disse hadith-fortellinger som ytringer og gjerninger av Budbringeren, så hvordan skulle vi da kunne tilby bønn?

Men selv om vi skulle akseptere hadith-fortellinger, ville spørsmålet fortsatt være gjeldende om hvordan vi skal tilby bønn. Vi vet allerede at fremgangsmåten til sjia til å tilby bønn er annerledes enn fremgangsmåten til sunnier. Begge disse sektene påstår at deres måte å tilby bønn på er den mest nøyaktige og i samsvar med hvordan Budbringeren tilbød bønnen. Når det gjelder de forskjellige fraksjoner under sunni-muslimene, som for eksempel *Ahl-e-hadith* og *Hanfia*, så er selv deres måter å tilby bønn på forskjellige fra hverandres. Begge disse fraksjoner hevder også at deres måte å tilby bønn på er den mest autentiske måten, og i samsvar med hvordan Budbringeren utførte bønn. En kan ikke la være å undre om hvilket av alle disse forskjellige metodene er den riktige måten å tilby bønn på, når alle disse metodene er tolket rett ut av forskjellige hadith-fortellinger som alle anses til å være autentiske. Er det da i det hele tatt mulig å konkludere at en viss prosedyre eller mekanisme i fra hadith-fortellinger er den riktige måten som samsvarer med Budbringeren måte å tilby bønn på?

Det blir sagt at forskjeller i bønnemetoder hos de ulike fraksjoner blant sunnier er sporadiske og derfor nominelle. Situasjonen blir enda mer tåkete når alle bønnemetoder av ulike sjia fraksjoner legges til i likningen.

Først og fremst så er det ikke riktig å anta at disse forskjellene er episodiske. En sektleder tillater ikke engang at medlemmer av hans sekt skal si *ameen* i lav tone i en moské der det tilbys bønn i henhold til en annen sekts fremgangsmåte. Det er fullstendig utenkelig at et sektmedlem skal tilby sin bønn i henhold til en annen sekts moské i henhold til deres måte. Denne troen er så sterk hos enkelte at den resulterer i nesten daglige konflikter i moskeene av *Barevli*, *Deobandi* og *Wahabi* sekter. Ikke bare at det blir uenigheter, men iblant ender krangelen opp med drap av bønneledere og slagsmål blant tilhengerne. Det har forekommet episoder hvor politiet har grepet inn og satt lås på moskeer, og saker har endt i

domstol hvor tiltalte har blitt fengslet. Alt dette skjer altså på grunn av problemer som representeres som mindre forskjeller, men en må jo revurdere viktighetsgraden av disse forskjellene og sekters mindre toleranse mot hverandre når utfallet ofte er av så stor og seriøs karakter.

Vi må også være oppmerksomme på at når vi først har en kommando av Allah, eller en bestemmelse som Budbringeren skal ha erklært som sin ordtak, vil dets betydning være av en slik kaliber at vi ikke ville kunne variere den i den minste grad. For eksempel så sier Koranen om renselse "Vask ansiktet og armene opp til albue". Hvis nå en person vasker sine hender kun opp til sine håndledd og en annen person opp til albue, kan vi da påstå at begge er riktige kun fordi disse er uvesentlige forskjeller? Vi kan faktisk ikke påstå det. Når Koranen først har erklært noe, så kan ikke vi kategorisere det som uvesentlig eller uviktig. Situasjonen har derimot blitt slik at de som dyrker sekterisme, ofte kommer med slike argumenter for å opprettholde deres forskjellige praktiseringer. Når forskjeller er så mange, kan kun en av dem være den riktige, om i det hele tatt. Det er derfor viktig å se på all komponentene tilknyttet bønn slik de ble fastsatt av Budbringeren. Disse må dermed følges strengt, og alle avvik kan ikke aksepteres som uviktige forskjeller da de ikke kan anses til å være i samsvar med måten Budbringeren instruerte til og selv utførte bønn i henhold til.

Mange ville kanskje hevde at det egentlig ikke spiller noe rolle om en person hever sine hender opp til ørene eller ikke mens en sier *Allah-o-akbar* under bønn, eller holder armene på brystet eller lavere, eller sier "*ameen*" høyløyt eller lavt, holder stor eller lite avstand mellom føttene, leser *Fateha* etter imamen eller ikke, tilbyr åtte eller tjue *taraveeh*, tilbyr få eller mange *takbir* i *Eid* bønner, tilbyr bønn på denne eller den tiden, osv. Hvis disse forskjellene er kun bagateller så bør noen prøve å få en bekreftelse fra sekten *Ahl-e-hadith* at måten som sekten *Hanafi* tilbyr på vil faktisk være akseptabel for Allah. En slik bekreftelse vil verken av disse sektene gi for den andre.

Om vi skulle stille dette spørsmålet om det i det hele tatt er mulig å formulere den spesielle og korrekte måten å tilby bønn på, slik som Budbringeren tilba, ut i fra aksept av hadith-fortellinger i sikreste vilkår, ville svaret i fra hver sekt være "ja". Hver av dem ville hevde at deres metode er den riktige som samsvarer måten av Budbringeren. Kunne du som nøytral observatør i så fall akseptere samtlige metoder vedtatt av hver av disse sektene, og akseptere dem som metoder av Budbringeren praksis? Ville det være riktig å tro at Budbringeren tilbød bønn på alle disse forskjellige måter som de forskjellige fraksjoner av sjia og sunnier hevder til å være de riktige? Kunne Budbringeren ha hatt forskjellige praksis i løpet av hans levetid? Har vi noen bevis for at Budbringeren ville noen ganger utføre bønner slik sjia gjør i dag, eller som sunniene eller *Ahle-Hadith*, eller *Hanafi*? Budbringeren ville jo selvsagt kun ha hatt én bestemt måte å tilby

bønn på. Det kan jo ikke være riktig å ha forskjellige oppfatning i denne saken. Han må jo ha lært sine medmennesker kun en korrekt måte å tilby bønn på, og det er selvsagt denne måten som hele muslimske nasjonen bør praktisere. Islam tillater ikke forskjellige regler for samme sak, og forskjeller i Islam inviterer Allahs vrede som foruten fører til sekterisme, og *shirk*.

1.32 Hva bør en konvertert muslim gjøre?

Hvis dette er den nåværende situasjonen av bønn og andre forhold, kan det da tenkes om det er mulig å skape forhold der alle muslimer skal kunne be på samme måte? Kan det bli enhet blant muslimer nok en gang i den forstand at de kan begynne å praktisere bønn i henhold til kun én måte? Nei, det er umulig. Dette vil ikke la seg gjøre så lenge vi forsetter å påstå at hadith-fortellinger som vi har, faktisk er Budbringerens sanne uttalelser. Til den tid da vi vil begynne å revurdere hadith-fortellingens sanne status, vil samhold blant muslimer forbli en drøm.

Situasjonen er slik fordi hver sekt har sine egne hadith-fortellinger og hver og en av dem vurderer sine samlinger av hadith-fortellinger til å være i samsvar med ord og gjerning av Budbringeren. Samhold blant alle muslimer på verdensbasis er en ting, men vi sliter med et annet problem i nåværende tid uten at vi har noen løsning på det. La oss si at en person konverterer til Islam, og melder seg inn i sekten *Deoband*. Etter konverteringen til Islam blir han fortalt at den første forskjellen mellom Islam og *kufir* er bønn, som er den første søylen i Islam. Han lærer seg fremgangsmåten av bønn fra at *deoband mullah* og begynner deretter å be som fortalt.

La oss nå anta at en *Ahl-e-hadith* ser ham tilby bønn. Han kommer til å si at denne fremgangsmåten av bønn er verken riktig eller akseptabelt av Allah. I så fall, hvordan kan denne personen kalle seg muslim etter konverteringen sin om fremgangsmåten av hans bønn ikke er riktig, da bønn er den grunnleggende forskjellen mellom det å være muslim og vantro? Om ikke måten av å tilby bønn er i tråd med Guds direktiver, så er jo han ikke muslim pr definisjon. Samme situasjon vil oppstå for en konvertitt som melder seg i sekten *Ahl-e-hadith* og blir observert av en *Deoband*. Hvordan skal vi løse dette problemet for alle som konverterer seg til Islam? Tenk over det! En ting er i aller fall klart. Hadith-fortellinger kan ikke tilby en tilfredsstillende løsning på en slik situasjon. Fakta er at det er jo disse fortellingene som er årsaken til dette problemet. Hva selve løsningen kan være, skal vi se på litt senere.

1.33 Diskusjoner om *sunnah*

I tillegg til hadith-fortellinger, er det et fenomen som kalles *sunnah*. *Sunnah* er mer utbredt enn hadith og slår direkte til våre følelser. "Å adlyde *sunnah* av Budbringeren er akkurat hva Islam står for". Du vil imidlertid bli overrasket over å vite definisjonen av *sunnah*. Selv i denne forbindelse er ikke våre religiøse lærde enige. For noen år tilbake publiserte presidenten av sekten *Ahl-e-Hadith*, *Maulana Muhammad Ismail* en artikkel med tittel "Hadith-ideologi av *Jama'at Islami*". I denne artikkelen sin har han bittært kritisert *Maulana Maududi* (og hans likesinnede) på deres mening om hadith. Han skrev at enkelte lærde som er samstemte om deres definisjon av *sunnah*, knytter seg egentlig til de som benekter hadith. Listen over personer som han publiserte i sin artikkel av folk som fornektet hadith, inneholder navnene på Sir *Syed Ahmad Khan*, *Maulana Shibly*, *Maulana Hameed-ud-Din*, i tillegg til *Maulana Maududi*, *Amin Ahsan Islahi* og sønner av *Nadva*. Han skriver følgende:

Selv om de ikke benekter hadith-fortellinger, så er deres tankegang preget av deres forakt for hadith, og deres måte å snakke på synliggjør deres fornektelse.

Maulana Ismail har også skrevet i en annen forbindelse at *sunnah* og hadith-fortellinger er synonyme, dvs. hadith-fortellinger kan også kalles *sunnah*. Ifølge hans definisjon ville "*Kitab og sunnah*" bety "Koranen og hadith-fortellinger". Ifølge *Maulana Maududi* derimot, er ånden av *sunnah* annerledes. I sin bok "*Rasail-o-Masail*", sier *Maulana* følgende:

Sunnah er praktiseringsmetoden som Budbringeren fikk i oppgave fra Allah å belære folk på. Imidlertid omfatter ikke *sunnah* de forhold som Budbringeren vedtok i hans private liv selv. Om vi skulle blande disse to begrepene, så ville det bli svært vanskelig å avgjøre hvilken komponent er *sunnah* og hvilken Budbringerens personlige vane eller handling. En vil dermed ikke være i stand til å gjøre forskjell på disse to, med mindre en er ekspert på den virkelige ånd av Islam. Moralske prinsipper er den ene tingen som Budbringeren videreformidlet i saker knyttet til sivilisasjon og sosiale egenskaper. Den andre tingen er de praktiske handlinger som Budbringeren vedtok ved å føre sitt liv i henhold til disse moralske prinsipper. Noen av disse praktiseringer var i samsvar med Budbringeren temperament, mens andre var basert på det sosiale oppsettet av tid og kultur. Atter andre var avhengige av forholdene når han oppnådde status av en budbringer. Ingen av dem er imidlertid ment å bli proklamert som *sunnah*, og er av den grunn ikke obligatoriske for alle å praktisere.

På side 314 fortsetter han å skrive følgende:

Det er visse ting som angår hans personlige temperament, nasjonal livsstil og som er i samsvar med kulturen av den tid. Det var aldri meningen at disse skulle bli sett på som *sunnah*, som skulle være obligatorisk for alle muslimer å praktisere. Det var heller ikke meningen at disse vaner eller handlinger skulle obligatorisk adopteres gjennom argumentet at fordi Budbringeren gikk med slike klær i henhold til hadith-fortellinger, så er meningen at vi alle skal gjøre det samme. Det er ikke riktig at en persons personlige preferanser og handlinger, eller en nasjons midlertidige kultur og skikker skal bli gjort om til standarder for hele verden for alle tider, ved å erklære dem som *sunnah*. Hvis vi vurderer en slik spesifikk definisjon av *sunnah*, så kan vi lett forstå at ting som ikke er *sunnah* i henhold til islamsk rettsvitenskap, men gjort om til *sunnah* uten grunn, ikke er noe annet enn dogmer som har redusert status av islamsk ideologi.

Fra alt dette har vi forstått at i henhold til *Maulana Ismail* er alle eksisterende hadith-fortellinger sanne *sunnah* av Budbringeren. Den som benekter dette begår *kufr* og er derfor ikke lenger en muslim. Men ifølge *Maulana Maududi*, kan selv autentiske hadith-fortellinger som omhandler Budbringerens personlige affærer som vaner, ikke betraktes som *sunnah*, og er derfor ikke en del av Islam. *Maulana Maududi* sier følgende om de personer som adopterer slike vaner som en del av *sunnah*:

Jeg mener bestemt at det å vurdere slike handlinger som *sunnah* og deretter insistere på deres adopsjon, er den verste typen av uislamsk handling. Slike innstillinger har forårsaket svært dårlige resultater tidligere, og kan igjen gjøre det i dagene som kommer. (Side 308).

Før det, skriver han:

Det å akseptere visse handlinger som Budbringeren praktiserte i henhold til hans vane, personlig preferanse eller kulturell norm, som en del av *sunnah*, ville være som å be alle mennesker i verden å vedta disse vanene uten noen fornuftig grunn. Dette var aldri intensjonen til Allah eller Hans budbringer, og ved å gjøre dette ville en egentlig introdusere en endring i Islam, som ikke er tillatt (Side 300).

1.34 Sammendrag

I lys av disse forklaringene har denne paragrafen blitt inkludert i Grunnloven av Pakistan at ingen lov skal bli vedtatt om den er i strid med Koranen og *sunnah*. Vurder nå implikasjonene av dette. Siden denne loven ble innført, har *Maulana Ismail*⁴¹ og hans likesinnede prøvd å utfordre det, siden de mener at å gjøre noe sånt er imot *sunnah*. Derfor er denne loven ulovlig. For å styrke sin argument henviser de til en hadith-fortelling. På den andre siden sier *Maulana Maududi* at denne loven ikke er i strid med *sunnah*. Hvor *Maulana Ismail* refererer til en hadith-fortelling, så sier *Maulana Maududi* at denne fortellingen er nok sann, men kan ikke brukes i denne sammenheng siden den forteller om en handling som Budbringeren utførte ut av sin egen vane, uavhengig av Koranens direktiver eller til sin stilling som Budbringer. Den førstnevnte krever bevis fra den sistnevnte i støtte for sin påstand. *Maulana Maududi* sier at slike saker kan ikke avgjøres via bevis og argumenter. Slike vedtak kan kun avgjøres av en som forstår seg på Budbringerens vaner og handlinger.

Den andre siden responderer som følgende:

Dersom en part skulle mene at en av deres eldste eller ledere forstår seg på den guddommelige karakteren, eller forstår seg på temperamentet av Budbringeren, vil dette tilsvare å gi ham autoritet til å velge enkelte hadith-fortellinger som autentiske og avvise andre ut av egen frie vilje, i motsetning til alle prinsipper av hadith-tolkninger som finnes. Likeså vil det ikke være akseptabelt for oss om en slik utpekt ekspert skulle mene at han har sett diamantlignende klarhet i en hadith-fortelling som eksperter ellers har forkastet som falsk. Vi vil, med Guds vilje, motstå et slikt argument til den grad mulig, og fortsette å beskytte *sunnah* fra slike angrep.

Dette betyr at ting som *Jama't-e-Islami* erkjenner som *sunnah*, har andre likestilt med angrep på Islam. De har tatt på seg oppgaven av å beskytte *sunnah* fra slike angrep til enhver pris. Som kommentar på denne konflikten mellom *Maulana Maududi* og *Maulana Ismail* har *Maulana Amin Islahi* skrevet følgende:

Hadith-fortellinger omfatter alle uttalelser, handlinger, eller taler, som kan relateres til Budbringeren. *Sunnah* derimot er kun de ting som har blitt bevist og tatt til følge av Budbringeren gjentatte ganger, og som har blitt beskyttet og generelt praktisert av Budbringeren.

⁴¹ Islamsk Ideologi av hadith av Jama'at-e-Islami, skrevet av Maolana Ismail, Gujranwala

Til denne kommentaren har *Maulana Ismail* sagt følgende:

Maulana Islahi har kondensert definisjonen av *sunnah* i en slik grad at den kan nå kun relateres til noe få handlinger som Budbringeren utførte regelmessig. For eksempel, når det gjelder enkelte komponenter av bønn. Er det meningen at noe skulle ha blitt sagt tusen ganger? Hvis noen ikke skulle vurdere *sunnah* som en søyle av Islam, så skal ikke vedkommende anses som muslim? Uansett hvor stor vidden av en slik definisjon skulle være, ville dets konturer kun begrense noen få handlinger. Hvis vi ønsker å bevise hele Islam, må vi gå til andre kilder også. Om dette er tilfellet, er det i det hele tatt nødvendig å ha denne begrunnelsen?

Dette er definisjonen av *sunnah*, som *Maulana Ismail* har sagt følgende om:

Etter min mening er ikke kun ideer av *Maulana Maududi* og *Maulana Islahi* imot den grunnleggende tankegangen til lovskolen av *Ahl-e-hadith*, men også imot oppfatningen av alle sekter av *Ahl-e-hadith*. Slike ideer inneholder bakterier av mutasjon.

Fra disse forklaringene er det klart at de som gjør en enhetlig etterspørsel av Koranen og *sunnah*, ikke engang er enige i mellom seg selv om hva *sunnah* egentlig er. En ting som en gruppe anser som *sunnah*, er inkludering og endring av Islam for en annen.

De religiøse lærde krevde at grunnloven av Pakistan skulle endres og at en paragraf skulle innsettes at enhver lov som skulle etableres i landet måtte være i tråd med Koranen og *sunnah*. Jeg protesterte på dette punktet og sa at hvis vi skulle inkludere en slik paragraf, ville vi aldri klare å lage en eneste lov som samtlige grupper kunne akseptere. Dette fordi alle grupper kan være enige om Koranens gyldighet, men alle har svært forskjellige definisjoner på hva som egentlig kan anses som *sunnah*. I stedet for at de skulle vurderte dette argumentet seriøst, ble *Tolueislam* buet og erklært som vantro organisasjon bestående av ikke troende, benektet av *sunnah* og hadith, frafalne, osv. Faktum er imidlertid at ingen felles lover kunne skapes som alle sekter kunne akseptere, og det har dermed heller ikke blitt gjort siden den gang. *Maulana Maududi* ble etter 20 år tvunget til å erkjenne denne fiaskoen og erklærte følgende:

Det er rett og slett ikke mulig å tolke Koranen og *sunnah* på en slik måte som skulle være akseptabelt for samtlige fraksjoner av *hanafier*, *sjia*, og *Ahl-e-hadith*.⁴²

⁴² Weekly "Asia", Lahore, August 23, 1970.

Dette gjør det klart at så lenge Islam forblir delt i ulike sekter, vil hver og en av dem utøve Islam på sin egen måte og ha sine egne definisjoner av *sunnah*. Straks vi skulle prøve å samle alle fraksjoner i henhold til deres egne definisjoner, ville det bli umulig for alle å adlyde *sunnah*.

1.35 Hvordan adlyde budbringeren?

Ut i fra det overnevnte skal det ha blitt noe klarhet rundt emnet som er sentrum for all denne diskusjonen. Allah har gjentatte ganger befalt oss å adlyde Budbringeren. Den som adlyder Budbringeren, adlyder Allah, og den som er ulydig ovenfor Budbringeren vil for sikkert gå til helvete. Derfor oppstår det en tvil om at hvis hadith-fortellinger ikke kan anerkjennes som en del av Islam, hvordan skal vi da adlyde Budbringeren? Dette er et svært grunnleggende spørsmål. Hensikten er vel å si at hvis vi godtar hadith-fortellinger som Budbringerens handlinger og gjerninger, så sikrer vi oss mot en av Islams grunnpilarer. Dette meget alvorlige spørsmålet fortjener grundig vurdering. Men før vi svarer på dette spørsmålet, må vi fokusere på en grunnleggende feil i spørsmålet.

Det sies at:

- i. Koranen ber oss adlyde Budbringeren, og derfor er dette en religiøs plikt for alle muslimer.
- ii. Siden hadith er den eneste kilden som forteller oss hva Budbringeren har bedt oss gjøre, så har vi ingen annet alternativ.
- iii. Det er derfor nødvendig at vi aksepterer hadith-fortellinger som Budbringerens ord og gjerninger, siden vi ikke har noe annet alternativ. Om vi ikke aksepterer hadith-fortellinger som autentiske og en del av Islam, så kan vi ikke fullføre en svært viktig religiøs plikt. Derfor er det nødvendig at disse blir akseptert som "sikre".

Absurditeten av dette argumentet er åpenbart, og kan oppsummeres med følgende setning.

De forteller meg at Allah skapte meg for å ha gleden av min religiøse underkastelse.

La oss nå gå tilbake til det virkelige problemet. Det er et faktum at den grunnleggende årsaken til at vår fornuft ikke klarer å henge med på dette emnet, er den skapte komplikasjonen at ved å ikke følge hadith, går vi bort i fra Koranens direktiv som sier at vi må adlyde Budbringeren. Den generelle forståelsen tilsier at underkastelse til Allah og Budbringeren er to forskjellige

ting. Underkastelse til Allah skjer via Koranen mens underkastelse til Budbringeren skjer via hadith-fortellinger. Dette er ikke riktig. Det grunnleggende poenget som må understrekes er at vi har kun blitt bedt om å underkaste oss Allah via troskap til Koranen. Å underkaste oss noen andre er rett og slett ikke tillat.

Dessuten, hvis troskap til Budbringeren kommer av å følge hadith-fortellinger, så ville det være svært nødvendig, og en grunnleggende forutsetning av Islam, at likhet med Koranen burde også hadith-fortellinger ha vært garantert for og ivaretatt. Da burde også Budbringerens ha fått ansvar at dens bevaring og videreformidling. Dette ville ha sørget for at hver og en av oss ville ha vært forpliktet til å underkaste seg viljen til Budbringeren. Troskap til Allah betyr ikke at kommandoer som vi vurderer til å være guddommelige i henhold til vår egen tenkning, skal bli fulgt. Troskap til Allah betyr heller troskap til Allahs bok (Koranen). Dette er en bok som selv Allah har forsikret bevaring av, og som har blitt videreformidlet av Budbringeren til hans følgesvenner i trygg og bevart form. Tilsvarende betyr ikke troskap til Budbringeren at de kommandoer som en spesiell sekt anser som befal av Budbringeren, skal følges. Troskap forutsetter eksistensen av forhåndsbestemte og sikre kommandoer. Det faktum at bevaring av hadith-fortellinger ble verken sørget av Allah, eller Budbringeren, er tilstrekkelig til å bevise at vår troskap til hadith-fortellinger var verken Budbringerens eller Allahs vilje.

Dette fører oss til en annen relevant spørsmål. Om troskap til Budbringeren ikke kan oppnås gjennom hadith-fortellinger, så hva er dens kilde og modus?

1.36 Islam er et kollektivt styresystem

I motsetning til den generelle oppfatningen er ikke Islam en religion som gir handlingsrom til hver enkel av å adlyde kommandoer i henhold til sin egen frie vilje. Tvert i mot er Islam et kollektivt styringssystem. Islamsk stat eller samfunnssystem er ansvarlig for å innføre Allahs kommandoer, eller få folk til å akseptere Allahs kommandoer. Dette systemet av styrerett ble etablert av Budbringeren Muhammed for første gang, og dreide seg om å sikre troskap til Allahs vilje. Koranens terminologi "troskap til Allah og Budbringeren" betyr i grunn troskap til Allahs kommandoer, ikke som ønsket av individer, men tvert imot gjennom det kollektive systemet av Allah etablert av Budbringeren. Allahs kommandoer er tydelig forklart i Koranen. Budbringeren var midtpunktet av Allahs ordinerte system, og ble gjort ansvarlig for gjennomføringen av Allahs kommander i samfunnet, i samsvar med rådende forhold og forutsetninger.

1.37 Utarbeidelser av prinsipper

Et annet faktum som er verdt å vurdere er at Koranen har gitt oss visse kommandoer. I de fleste tilfellene har vi kun fått retningslinjer. Representanter av Allahs samfunnssystem har deretter fått ansvaret av å avgjøre ulike komponenter av disse prinsipper i samråd med den muslimske Ummah. Det var nettopp slik Budbringeren ble rådet til å ta kontakt med sine følgesvenner, og utforme lover i samråd. På denne måten systematiserte Budbringeren forskjellige komponenter av Koranens grunnleggende prinsipper. For eksempel, så har Koranen gjentatte ganger ordinert oss til å gi *zakat*, men ingen steder har Koranen ordinert verdien som skal gis. Dette betyr at dette var en kommando som i prinsippet sa at muslimer bør betale skatt til staten slik at staten skulle sikre etablering av et samfunn som var basert på sosial rettferdighet. Men det å bestemme hvordan de brede konturene av et slikt samfunn skulle være, og hvor mye en person burde betale som *zakat*, måtte avgjøres av selve statens representanter ut ifra deres samfunnsvilkår.

Da Budbringeren utviklet en mekanisme for skattebetaling, fastsatte han en verdi på 2½ prosent av ens eiendom. Dette beløpet ble ansett som tilstrekkelig i henhold til tidens krav. Dette betyr imidlertid ikke at "troskap til Allah og Hans Budbringeren" blir bevist ved å kun gi en vilkårlig *zakat*, eller at 2½ prosent er en fastsatt verdi for *zakat* som staten ikke har noe autoritet til å endre ut ifra tidenes krav.

1.38 Dette systemet fortsatte

Det islamske systemet var ikke begrenset til personligheten av Budbringeren, og skulle ikke ende med hans bortgang. Systemet skulle fortsatt være operativ, og fortsatte i form av kalifatet etter Budbringerens bortgang. Når Koranen befaler oss "underkastelse til Allah og Budbringeren" er meningen at vi skal underkaste oss Allahs kommandoer, uavhengig om systemet som er opprettet på disse lovene blir styrt av selve Budbringeren eller hans etterfølgere. I løpet av perioden av de første fire kalifer ble trofasthet til Koranen opprettholdt i lik stil som i perioden av Budbringeren. Lover ble opprettholdt fordi det ikke var noe rom for endring, og ingen hadde rett til å endre på, verken dem eller styreformene av dette systemet. Om det ble behov for tidsspesifikke endringer av utarbeidede regler, så ble de utført i samråd.⁴³

Dermed er det ikke lenger vanskelig for oss å forstå hvorfor detaljerte utredninger av guddommelige kommandoer ikke har blitt spesifisert i Koranen. Det blir også klart hvorfor Budbringeren ikke ga oss guddommelige kommandoer og beslutninger på et mer detaljert nivå.

⁴³ Detaljer finner du i den verdenskjente boka av Allama Pervaiz kalt "Shahkar-e-Risalat".

Siden alle Koranens påbud og beslutninger måtte forbli uendret, ble alle disse bevart. Basert på Koranens prinsipper skulle ethvert samfunn utrede regler som kunne endres med hensyn til tid og kultur, uten å måtte vike fra Koranens grunnleggende prinsipper. Siden slike regler er utredninger og foranderlige, ble de ikke bevart, fordi det rett og slett ikke var noe behov for det. Budbringerens etterfølgere visste også om dette og følte heller ikke noe behov for å bevare hadith-fortellinger. Tvert i mot var dette strengt forbudt (som tidligere nevnt). Hadde disse tidsspesifikke regler blitt bevart, så ville de mest sannsynlig ha blitt obligatoriske for alle kulturer til alle tider å følge.

1.39 Hva skjedde deretter?

Så lenge styret av kalifatet forble trofast til guddommelige lover, forble Kalifatet intakt. Trofasthet til Allah og Budbringeren trengte derfor ingen hadith-fortelling å støtte seg til. Dessverre så skjedde det en endring. Kalifatet ble transformert til monarki med tid og Islam mistet sin opprinnelige essens på grunn av inkludering av "religion og politikk". Som et resultat av dette fikk konger kontroll over hele styresettet mens religiøse anliggender som tro og bønn, eller kulturelle saker som ekteskap og skilsmisse, ble overlatt til religiøse lærde. I dag har folk fullstendig glemt hva "underkastelse til Allah og Budbringeren" egentlig betyr. Da myndighetene sluttet å representere guddommelige lover, kunne ikke trofasthet mot regjeringen lenger anses synonymt med underkastelse til Allah og Budbringeren. Eneste måten å forholde seg til Allah på ble å adlyde det som var ordinert i Koranen. Og eneste måten å forholde seg til Budbringeren ble å adlyde hans uttalelser og gjøre det ham gjorde. Dette nødvendiggjorde behovet for sammenstilling og sekvensering av hadith-fortellinger. Siden ingen ekte kalifat opererte, ble hele oppmerksomheten rettet mot hadith-fortellinger, eller mot den rettspraksis som ble utviklet ved å få inspirasjon fra hadith-fortellinger. Siden Koranen ikke inneholder spesifiseringer eller detaljerte retningslinjer på alle daglige affærer, snudde folk seg heller til hadith-fortellinger. Tidligere ble folkets behov oppfylt av kalifatet som genererte regler for folk, ut i fra Koranens lover og prinsipper. Da kalifatet sluttet å opprettholde dette ansvaret, begynte folk å se mot hadith-fortellinger. Da tilgjengelige hadith-fortellinger ble utilstrekkelige, begynte de å fabrikke nye hadith-fortellinger. På grunn av inkludering av nye hadith-fortellinger begynte forskjellige sekter å etablere seg, hvor hver av dem favoriserte forskjellige hadith-fortellinger på samme tema. Videre begynte hver sekt å videreformidle (eller produsere) hadith-fortellinger i henhold til deres respektive tankegang. Etter å ha praktisert dette i århundrer, ble det forankret en sterk tro gjennom hadith-fortellinger, i stedet for overbevisning gjennom resonnement som Budbringeren underviste om. Her i fra ble det utviklet en ide at de som benektet hadith-fortellinger, benektet i grunn statusen av

Budbringeren. Dette er anomalien som er den grunnleggende årsaken til alle frustrasjoner og komplikasjoner som vi står overfor i dag.

1.40 Løsning

Det er bare en vei ut av denne situasjonen. Kalifatet av Budbringeren må gjenopprettes. Dette innebærer dannelsen av en regjering som kun styrer på bakgrunn av Koranens uforanderlige lover og prinsipper. Her bør det forsikres at alle Koranens kommandoer får en styrende stilling, og deretter bør det utarbeides detaljerte samfunnsregler og juridiske retningslinjer som tilfredsstiller tidens og Koranens krav. Hvis eksisterende hadith-fortellinger og lovskoler har noen regler som er i samsvar med Koranens lover og ikke utdatert med hensyn til tidenes krav, så kan de godt beholdes. Temaer hvor hadith-fortellinger ikke er i tråd med Koranen, eller samfunn, bør forkastes, og nye regler bør utarbeides på bakgrunn av Koranens læresetninger. Selv om slike regler utarbeides på grunnlag av uforanderlige lover, så kan de justeres eller endres på ved behov, som følge av miljø og kulturendringer. Slike regler vil gjelde for alle på lik linje og ikke gjøre skille på sekter. På denne måten ville det skapes samhold blant borgere, og med passering av tid ville samfunnet bli lik det samfunnet som Budbringeren formet.

Det har blitt sagt ovenfor at i en islamsk stat ville kommandoen alltid ligge hos de uforanderlige prinsipper av Koranen. I midlertid vil prosedyrer og regler utarbeides i lys av disse prinsippene, og vil være dynamiske som kan tilpasses tid og sted. I denne sammenheng har *Allama Iqbal* sagt følgende i sin bok "*Tashkeel-e-Jadeed*":

Den islamske ideologien dreier seg om det faktum at åndelig arv av livet er evig, men veksten er avhengig av forandring og mangfold. Det er viktig for et samfunn basert på slike absolutte sannheter å skape en balanse mellom permanente og skiftende elementer. For dette, vil det være nødvendig at den har faste og evige prinsipper for sin kollektive levemåte. Hvis det forutsettes at slike faste prinsipper ikke kan produsere regler og normer som er tilpasningsdyktige i henhold til folkets og tidenes krav, så ville deres virkeområde brått bli statisk. Sosiale feilgrep som Europa har tatt, har skjedd fordi at de ikke hadde noen faste prinsipper i livet å forme deres regler etter. Dagens islamske praksis har blitt statisk fordi muslimene har tatt seg et steg vekk fra disse prinsippene som tillater endringer av regler generert ut i fra dem, mens de selv er beskyttet av permanente verdier.

Om hadith-fortellinger, skriver *Iqbal* følgende:

Det finnes to typer hadith-fortellinger. Den ene typen har juridisk status mens den andre ikke. Det oppstår et svært relevant spørsmål om den første typen. I hvilken grad består slike hadith-fortellinger av attribusjoner og sosiale normer som ble praktisert før innføringen av Islam, og som deretter ble beholdt av Budbringeren, mens andre ble endret eller forkastet? Dette er svært vanskelig å vite fordi våre lærde ikke har hatt tilstrekkelig fokus på pre-islamske skikker og normer. Det er heller ikke mulig å fastslå om Budbringeren ga klare instruksjoner om slike gamle skikker og attribusjoner som ble beholdt, aldri skulle endres, eller kunne revurderes.

På dette emnet har *Shah Wali-Ullah* gitt en svært relevant mening som jeg oppsummerer her. Shah har sagt at når en budbringer starter et utdanningsprogram så blir budbringerens kommander og handlemåter vektlagt over lokale vaner og skikker, samt attribusjon som hans adressater har hatt tidligere. Den grunnleggende hensikten med en slik utdanning er å fastsette universelle prinsipper som skal gjelde for alle. Forskjellige folkegrupper eller nasjoner kan ikke tillates å ha egne eller selvprefererte regler som ikke bygger på noen grunnleggende prinsipper. Forskjellige sekter kan ikke bare tillates å utvikle deres egne og forskjellige prinsipper etter smak og behag.

Fremgangsmåten av en budbringer har vært at han har først utdannet og perfektionert en gruppe, og deretter brukt denne gruppa som eksempel for å iverksette en universell rettsvitenskap. For å oppnå et slikt stort mål, vektla han de prinsipper som fokuserer seg på alle verdens sosiale aspekter. Samtidig så skjedde gjennomføringen av slike prinsipper med tanke på hans lokale habitater og attribusjoner. Ved å ha en slik tilnærming ble kommandoer gitt av en budbringer tilpasset tid og omstendigheter. Siden slike kommandoer er tilpasninger, er de aldri ment å bli videreført i arv til alle kommende generasjoner.

Sannsynligvis var dette grunnen til at *Imam Abu Hanifa*, som var en meget eminent religionsforsker og som holder en høy posisjonen i islamsk rettsvitenskap og lovgiving, ikke baserte sine utarbeidelser på hadith-fortellinger. Han utviklet prinsippet om *istihsaan* i sine utarbeidelser. Dette innebærer at mens en bestemt regel utarbeides, skal lokasjons- eller tidsbaserte behov alltid tas med i betraktning. Dette tydeliggjør hans synpunkt om hadith-fortellinger. Det sies at *Imam Abu Hanifa* ikke brukte hadith-fortellinger i hans utarbeidelser fordi det ikke fantes noen formelle samlinger av hadith-fortellinger på hans tid. Dette argumentet er ikke faktabasert. Samlinger av hadith-fortellinger av *Imam Malik* og *Imam Zehri* ble publisert senest tre år før hans død. Selv om det skulle antas at

disse samlinger ikke var tilgjengelige for ham, eller at disse samlinger ikke inneholdt noen fortellinger av juridisk karakter som var nødvendige å ha, så kunne han lett ha utgitt sin egen samling, i likhet med *Imam Malik* eller *Imam Ahmad bin Hanbal*. I lys av disse omstendighetene er det rimelig å konkludere at *Imam Abu Hanifa* hadde rett mening om hadith-fortellinger når det gjelder deres juridiske autoritet. Hvis en vidsynt person i dag skulle hevde at hadith-fortellinger ikke kan bli lagt til grunn når regler for islamsk rettsvitenskap utvikles, ville hans tenkning være i samsvar med tanker av *Imam Abu Hanifa*.

1.41 Maulana Maududi og generering av Islam

I henhold til endringene i Budbringerens kommandoer, skriver *Maulana Maududi* følgende:

Dette er et ubestridelig faktum at *Sharu* har bevist seg til å være meget vis og kunnskapsrik. Han har kun foreslått forhold som oppfyller sin hensikt i alle språk, og under alle omstendigheter, når han har prøvd å etablere etterlevelse av hans ordre. Til tross for alt dette er det mange genererte regler som må endres i henhold til skiftende tider. Forhold utbredt i tider av Budbringeren eller hans følgesvenner vil ikke nødvendigvis være de samme i alle kommende tider og steder. Måter og metoder som de vedtok i henhold til deres omstendigheter, kan ikke implementeres som sådan for alle tider og omstendigheter. Det å ikke tillate noen endringer i metoder som var avhengige av omstendigheter, er tegn på tilbedelse av ritualer, og har ingenting å gjøre med ånden av Islam. Derfor kan det konkluderes med at endringer av beskrivelser, indikeringer eller uttrykk av samfunnsvitenskapelige måter, ikke er nyttige uten relevant og dyptgripende forståelse. Dyp respekt i denne sammenheng er å kunne holde øynene på mål i islamsk rettsvitenskap, og innføre endringer i henhold til aggregatene som er i samsvar med forklaringer av juridisk karakter, og i harmoni med ens gjerninger.⁴⁴

For å utdype dette skriver han følgende ved enda en anledning:

Det å gjenskape forhold av Medina, er en metafor, og bør absolutt ikke misforstås til at vi ønsker å skape fysiske likheter med levestilen som var i Medina for 1300 år siden. Det er selvsagt ikke vår ønske å endre dagens moderne verden tilbake til den antikke sivilisasjonen. Selve konseptet av å etterleve kommandoer av Budbringeren på en slik måte, er galt. Dessverre er det slik at mange religiøse personer ser nettopp noe slikt for seg. Slike personer tror at meningen med deres religion er å bevare

⁴⁴ Tafhimaat, publisert av Maktaba Jama'at Islami, Lahore, Vol II, side 327

denne fossile levemåten som deres fromme menn og kvinner levde i henhold til, frem til dommedagen. De vil at vi skal forbli innkapslet, for så å ikke bli smittet av endringer som resten av verden erfarer. De ønsker å sette en stopper på deres utvikling i en verden som stadig utvikler seg.

Konseptet om en slik underkastelse som enkelte religiøse fanatikere har på deres nerver, er faktisk i total strid med den grunnleggende ånd av Islam. Islam har aldri bedt oss være gjenstander av antikken i en utviklende verden, eller gjøre om våre liv til et historisk drama. Islam lærer ikke oss eremitt-tilværelse og ortodoksi. Hensikten var aldri å skape en nasjon som skulle jobbe for å stoppe forandringer i verden. Tvert imot ønsker Islam å skape et folk som stopper de gale måter på grunn av endring, og ber oss utvikle som en nasjon. Den gir oss ikke en bestemt form å forme oss etter, en tvangstrøye å bære bundet i. Den gis oss ånd, og ønsker at alle de endringene som skjer i tid og rom til evigheten, støpes og fylles med denne ånden. Vårt virkelige oppdrag som muslimer er å tre frem som den beste nasjonen som hjelper andre nasjoner med å utvikle seg. Vår jobb er å lede andre nasjoner.

Vi har blitt opprettet til å vokte over andre, og hemmeligheten bak å være den beste nasjon ligger i å utvikle menneskeheten. Selve karakteren av Budbringeren og hans følgesvenner viser oss at vi trenger å lære oss hvordan vi kan underkue naturkreftene. Vi må utvikle oss og leve i henhold til islamske prinsipper og etablere Allah rettssikkerhet på jorden. Budbringeren og hans følgesvenner introduserte verden med ånden av Allahs kommandoer. Underdanighet til Budbringeren og hans følgesvenner ligger i at vi skal strebe etter å gjøre det samme som de gjorde, i samsvar med islamske prinsipper, og i samsvar med alle endringer som forekommer i verden rundt oss. Slik alle muslimene tilpasset seg og utviklet seg i det første århundre AH, bør også vi gjøre i alle tider.⁴⁵

Tankegangen til *Maulana Amin Ahsan Islahi* er at ikke bare Koranen, men også hadith-fortellinger inneholder mange prinsipper, men utarbeidelse av regler basert på disse prinsippene, er ansvar av nasjonen. Han skriver:

Koranen og hadith-fortellinger refererer hovedsakelig til elementer knyttet til de grunnleggende prinsippene i Islam. Det har neppe vært noen detaljerte, eller utarbeidede regler. Det er samfunnets oppgave å utarbeide strategier, retningslinjer og samfunnsregler med hensyn til

⁴⁵ Kitab Nishan-e-rah, publisert av Maktaba Jama't Islami, Darul-Islam, Pathankot, side 55

rådende omstendigheter. Samfunn må selv utarbeide løsninger på alle samfunnsmessige og politiske saker uten at det går utover den sanne ånd og temperament av Islam.⁴⁶

Det har nå blitt sagt gjentatte ganger at der hvor Koranen omtaler "underdanighet til Allah og hans Budbringer", eller "Allahs og Budbringerens vilje" så indikeres det egentlig til et styringssystem etablert for å følge guddommelige kommandoer. Det har blitt sagt i *Sura al-Maeda* at de som går til kamp mot Allah og Budbringeren, skal straffes ... *Mawlana Maududi* har gitt følgende forklaring på dette i hans kommentarer:

Å ha et konflikt med Allah og Budbringeren er det samme som å ha en konflikt med styresystemet som er utelukkende etablert i regi av en islamsk stat.⁴⁷

Dette betyr at underkastelse til Allah og Budbringeren ikke betyr å adlyde Koranen og hadith-fortellinger, men heller å akseptere den sentrale myndigheten i Allahs etablerte samfunnssystem, som blir etablert for gjennomføring av Allahs kommandoer. Deretter har samfunnet ansvaret av å vurdere hvordan Allahs kommandoer kan best blir adlydt. Dette er hva som egentlig menes med aksept av *sunnah*. Alle de som ikke overgir seg til disse kommandoene, er ikke bare tilsynelatende "frafalne", men i praksis har de begått mytteri mot det guddommelige systemet. I mangel av dette systemet, blir underkastelse til Allah og Budbringeren kun en individuell handling som kan kun bli etterfulgt av andre personer og sekter i sitt skjønn. Etter etablering av et slikt system, blir underkastelse til Allah og Budbringeren gjort i samsvar med bestemmelsene av dette systemet. Dette er den grunnleggende filosofien av Islam, og dette er hva som skaper samhold blant borgere av en nasjon.

⁴⁶ Månedlig Tarjuam-ul-Quran, Lahore, april 1954

⁴⁷ Tafhimul Qur'an, Vol I, side 465, 1951 Utgave

1.42 Biografi av den fromme karakter

Det er en del av hadith-samlinger som omhandler Budbringerens personlige karakter. Budbringerens personlighet anses som høydepunktet av menneskelig eleganse. Dessverre finnes det enkelte fortelling tilknyttet Budbringeren, som er av slik karakter at de kaster mørke skygger på hans personlighet. Det som trengs for å motvirke effekten av slike fortellinger, er at Budbringerens liv må studeres ut i fra Koranen. Hadith-fortellinger som samsvarer med Koranen bør beholdes, mens de som forårsaker ærekrenkelse av Budbringeren eller av hans følgesvenner, bør bli avvist og forkastet.

1.43 Konklusjon

Dette er den sanne stillingen av hadith-fortellinger. Med mindre vi godtar denne sannheten, og gir hadith-fortellinger deres fortjente behandling, vil vi aldri være i stand til å blitt kvitt de frustrasjoner som har forvirret muslimer i århundrer. Vi håper at du vil vurdere denne sannheten med et åpent sinn, og innse at hadith-fortellinger har vært en sann plage for muslimene i flere århundrer.

2 Kunnskap om hadith-fortellinger

(Allama Hafiz Muhammad Aslam Jairajpuri)

Hadith-fortellinger, dvs. utsagn og handlinger tilskrevet Budbringeren, er skrevet i en rekke bøker. Det har lenge vært diskusjoner om deres status skal betraktes av religiøs karakter, eller historisk. Denne diskusjonen er basert på det faktum at deres henvisninger til Budbringeren er ikke sikre. Grunnen til dette er at disse fortellinger er som nyheter som endrer seg fra morgen til kveld. Desto større en personlighet nyheter tilknyttes, desto større diskusjonsemner blir de, og dermed er det større sannsynlighet for deres kontinuerlige endring. Ingen tvil i at Budbringeren var den største personligheten på jorden. Helt siden det første århundre AH har mange sekter dukket opp som utviklet hadith-fortellinger som skulle være i samsvar med deres trange og sneversynte interesser. I dag finner vi mange oversettelser og temaer i tilknytning til hadith-fortellinger. Alle disse tilgjengelige bøker vitner selv til det faktum at ingen av disse ble skrevet eller utarbeidet under Budbringeren levetid, eller under kalifatet av hans følgesvenner. Med unntak av "Mota" som ble skrevet i det andre århundret AH av *Imam Malik*, har alle de andre samlinger, inkludert *Sahib-e-Sittah* blitt skrevet i det tredje århundre AH eller senere.

Forfattere av hadith-fortellinger har faktisk erkjent slike fortellinger som en del av Islam, og på grunn av dette ble den religiøse statusen av hadith-fortellinger anerkjent. Tvert imot har forskere alltid kun ansett Koranen som komplett kilde til Islam, og hadith-fortellinger som historien av Islam. Jeg har besluttet å sette slike kapitler av islamsk historie under lupen, for å kunne klargjøre den sanne statusen av hadith-fortellinger.

2.1 Tilskrivelser av hadith-fortellinger

Tilskrivelser hadde allerede startet under levetiden av Budbringeren. Ikke alle av Budbringerens følgesvenner var alltid til stedet rundt ham, og spurte senere i fra dem som var, om det Budbringeren hadde sagt eller gjort. *Umar* skal ha sagt at han og hans nabo pleide å besøke Budbringeren hver for seg. Etter slike besøk kunne de begge i blant møte hverandre og utveksle historier tilknyttet til deres individuelle møter med Budbringeren. De hørte også slike historier fra dem som de anså troverdige. Grunnen til dette var den politiske uroen av den tid, og fordi mange som var imot Budbringeren kom ofte med fabrikasjoner om ham. Disse var personer som levde blant muslimer, men som ikke var enige med dem. Den gang var det meget vanskelig å skille mellom dem og resten. Til slutt måtte Allah adressere Budbringeren og si:

Noen av folk i Medina er fast bestemte på å skape rifter i samfunnet. Du kjenner dem ikke, men det gjør Jeg (9:101)

Budbringeren hadde gitt spesifikke instruksjoner om å avstå fra å attribuere for mange ord til ham.⁴⁸ Derfor var det kun noen få attribusjoner og selv de hadde knapt status av nyheter. Etter Budbringerens bortgang pleide hans følgesvenner å samles i deres fritid og snakke om ting de hadde hørt ham si eller handlinger han hadde begått. På grunn av utveksling av disse utsagnene som ble tilskrevet Budbringeren med legitime intensjoner, begynte det å oppstå forskjeller i dem fra hver gang de ble fortalt. På grunn av nettopp dette forbød den første kalifen, *Abu Bakar* omtale av slike attribusjoner. Han samlet sine landsmenn og sa følgende:

Om dere omtaler slike tilskrivelser på forskjellige måter i dag, vil også kommende generasjoner omtale dem på forskjellige måter. Det sikreste vil derfor være å ikke tilskrive noe til Budbringeren. Hvis noen spør dere så fortell dem at vi kun forholder oss til Koranen. Hvis Koranen kaller noe galt, så betrakt det som galt, og hvis Koranen kaller noe riktig, så betrakt det som riktig.

Til tross for dette forbudet fortsatte attribusjoner å forekomme fordi det ikke ble erklært som en forbrytelse. Den andre kalifen, *Umar* prøvde også å stoppe slike attribusjoner til Budbringeren.

Qarṣah bin Ka'ab sier at når vi startet på en reise til Irak, fulgte *Umar* oss til *Zarrar* og sa: "Vet dere hvorfor jeg har fulgt dere til dette stedet"? Vi svarte at han kanskje ville vise oss respekt. Han sa ja, men også fordi han ønsket å si at vi var nå på vei til et sted hvor lydene av folks resiteringer av Koranen minnet om biers nynnere. Vi skulle derfor ikke forvirre dem med noen hadith-fortelling og ikke stoppe dem fra å resitere Koranen, og ikke fortelle dem om attribusjoner til Budbringeren. *Qarṣah* sier at han aldri nevnte en eneste hadith-fortelling etter den dagen.⁴⁹

⁴⁸ Ibn-e-Maja, side 5

⁴⁹ Mukhtasar Jam'a Bayan-ul-Ilm, av Hafiz Abn-e-Abdul Barr, Egypt, side 175

Når det gjelder attribusjoner så var *Umar* så streng at da han hørte *Abi bin Ka'ab* fortelle en hadith-fortelling, plukket han opp en kjepp for å slå ham.⁵⁰ Abu Salma spurte en gang *Abu Huraira*, som er kjent for å ha fortalt mange hadith-fortellinger, om han hadde snakket om hadith-fortellinger under regimet til *Umar*. Han svar var at om ham hadde gjort det den gang, ville *Umar* ha pisket ham nådeløst.⁵¹

Umar var så streng i denne forbindelse at selv Budbringerens følgesvenner var ingen unntak. Det sies at han refset *Abdullah bin Mas'ood*, *Abu al Dard* og *Abu Zarr* for å ha henvist til uttalelser fra Budbringeren. Han satte dem til og med under husarrest hvor de forble til sin død.

Den tredje kalifen *Usman* vurderte aldri attribusjoner til Budbringeren til å ha noe status, og pleide å avvise dem straks. En gang fikk *Muhammad ibn Ali* et notat fra sin far som inneholdt en ordre i fra Budbringeren i forbindelse med betaling av *zakat*. Han presenterte det til *Usman* som ba ham holde dette unna ham.⁵²

Den fjerde kalifen *Ali* forbød ofte fra å attribuere uttalelser til Budbringeren. Om noen måtte henvise til Budbringerens uttalelser, fikk *Ali* dem til å sverge ved Allah at det de sa virkelig var Budbringerens sanne ord. Han pleide å instruere om ikke å nevne hadith-fortellinger som folk allerede var bekjent med. Han pleide ofte å si "ønsker dere at folk skal begynne å forfalske Allahs og Budbringerens uttalelser?"⁵³

Foruten *Khulafa-e-Rashidin* (de første fire kalifene), var også andre følgesvenner av Budbringeren ganske strenge på dette, og foretrakk på det sterkeste ikke å bruke tilskrivelser til Budbringeren. *Sahih Bukhari* refererer til *Abdullah*, som spurte sin far *Zubair* at han hadde hørt andre følgesvenner beskrive tilskrivelser av Budbringeren, men aldri hørt sin egen far gjøre noe slikt. *Zubair* forklarte at han aldri forlot Budbringeren selskap. Sønnen spurte om denne tilskrivelsen som sier at den som lyver om Budbringeren skal gå til helvete. *Zubair* sa at folk har lagt inn enkelte ord i denne uttalelsen fra seg selv. Han skal ha sagt "Allah er mitt vitne på at jeg aldri har hørt Budbringeren ytre denne setningen på denne måten som folk i dag tilskriver ham".⁵⁴

I henhold til "*Sunnan Ibne Maja*" hadde *Abdur Rahman bin Abi Ali* engang bedt *Zaid bin Arqam* å sitere en hadith-fortelling av Budbringeren. Han sa at han

⁵⁰ Tazkaratul Huffaz, av Iama Zahbi, Vol I, side 7

⁵¹ Tazkaratul Huffaz, av Iama Zahbi, Vol I, side 7

⁵² Tazkaratul Huffaz, av Iama Zahbi, Vol I, side 7

⁵³ Tujihun Nazar Ila Usulul Asr Lil Sheikh Zahir bin Salih Aljazairi, side 11-18

⁵⁴ Tujihun Nazar Ila Usulul Asr Lil Sheikh Zahir bin Salih Aljazairi, side 11-18

hadde nå blitt gammel og glemsk og burde av den grunn være forsiktig. Han sa videre at det å sitere en hadith er i seg selv en vanskelig oppgave. *Saib bin A'ziz* sier at han fulgte *Sa'ad bin Malik* til Medina en gang, men hørte han aldri sitere en eneste hadith-fortelling. Tilsvarende sier *Imam Sha'abi* at han forble i selskap med *Umar* for ni år, men hørte ham aldri sitere en eneste hadith-fortelling. Selv Budbringerens følgesvenner siterte aldri noen hadith-fortelling. De pleide heller ikke å være avvisende eller motvillige om de måtte høre noen andre sitere en hadith-fortelling. Dette beviser at de fleste av Budbringerens følgesvenner var motvillige til å erkjenne statusen av hadith-fortellinger til å være av stor betydning. Altså så de ikke på hadith-fortellinger som en del av Islam.⁵⁵

Abdullah Ibne Abbas aksepterte ikke fortellingen til *Abu Hurairah* som sier at en forblir ikke ren av kontakt med ild. Han argumenterte at om dette er tilfellet, så kan ikke oppvarmet vann brukes til renselse da den selv har blitt berørt av ild.

Følgesvennen til Budbringeren *Mahmud Abu Ayub Ansari* ble fortalt om en hadith-fortelling som sier at brannen i helvete vil være *haram* for en som ytrer *La ilaha Illal-Lab*. *Abu Ayub Ansari* sa "ved Allah, jeg kan ikke forstå om Budbringeren kan ha sagt noe sånt".⁵⁶

Om Budbringerens følgesvenner hørte noen fortellinger mot ånden av Koranen, nektet de å akseptere dem. For eksempel så finnes det en henvisning til *Fatima bint-e-Qais* som sier at Budbringerens skal ha sagt at om kvinner får ugjenkallelig skilsmisse, så er ikke mannen ansvarlig for å forsørge husly eller dekke hennes rutinemessige utgifter. Denne tilskrivelsen ble ikke akseptert av *Umar*. Han argumenterte at han ikke kunne akseptere noe som var direkte imot ånden av Koranens lære. Budbringerens kan ikke ha sagt noe sånt, og selv fortelleren er ikke sikker på om hun husker Budbringerens ordrett eller ikke.

Da *Ibn-e-Umar* fortalte en hadith-fortelling som sa at døde mennesker lytter, kommenterte Budbringerens kone *Aisha* at *Ibne Umar* burde søke Allahs barmhjertighet, fordi Koranen sier jo at:

De levende og de døde er ikke like. Gud lar den høre som Han vil. Du kan ikke få dem i gravene til å høre (35:22)

Tilsvarende da en hadith-fortelling ble nevnt til *Aisha* som sa at en død person får Allahs vrede over seg når hans nære og kjære jamrer for ham, sa hun at dette ikke kunne være sant. Koranen sier at synden av én person ikke skal bæres av en annen. (2:286)

⁵⁵ Tujihun Nazar Ila Usulul Asr Lil Sheikh Zahir bin Salih Aljazairi, side 11-18

⁵⁶ Sahih Bukhari, Kapittel Salat-un-Navafil Jama'at

Fra slike attribusjoner fremgår det klart at følgesvennene til Budbringeren aldri vurderte hadith-fortellinger til å ha noen ultimat verdi. De nektet enhver hadith-fortelling som de fant motstridende Koranens lære og fornuft.

På grunn av ovennevnte grunner, fantes det ingen store samlinger av hadith-fortellinger under epoken av Budbringerens følgesvenner. De var mer opptatt av den praktiske verden. På grunn av deres engasjement i kriger og seire, ble det neppe igjen noe tid til å sitte og bla igjennom slike attribusjoner. Det er derfor ganske logisk å konkludere at alle attribusjoner som har blitt tilskrevet Budbringerens følgesvenner, har blitt gjort etter deres død. Dette ble altså gjort en gang da det å fortelle hadith-fortellinger var et tidsfordriv og underholdning for folk. Da var det meget naturlig for folk å attribuere slike fortellinger til Budbringeren via hans følgesvenner, for å få dem til å virke troverdige.

Av alle følgesvenner er navnet *Abu Hurairah* mest brukt med hensyn til tilskrivelser av hadith-fortellinger. *Ibn-e-Mukhlid* sier at antall attribusjoner tilskrevet ham er 5370.⁵⁷ Det sies at han ble muslim under krigen av *Khyber* og forble i Budbringerens selskap i kun tre år. Hvordan er det mulig at han skal ha vært i stand til å observere eller høre Budbringerens så mange uttalelser og hendelser, og deretter registrere dem som hadith-fortellinger i løpet av denne korte perioden, spesielt når så mange av dem er så ulogiske? En rasjonell samvittighet kan ikke godta dette.

Så kom en alder av etterfølgere av Budbringerens følgesvenner, da tyranni av *Bani Umayyah* ble pålagt muslimer. I stedet for at muslimer skulle være frie mennesker og være lojale til kun Allahs lover, i likhet med følgesvenners dager, kom alle i grep av monarkisk regjering som førte til at hele nasjonen ble utsatt for tyranni. På denne måten forekom det en betydelig endring i folkets tankeprosess. Selv situasjonen vedrørende bønn og fromhet var den samme som under tiden av Budbringerens følgesvenner, men på grunn av segregering mellom stat og religion, ble religiøs lederskap forvandlet til religiøse lærde. Denne måten ble det en betraktelig økning i praktisering av hadith-fortellinger. Likevel seiret sannheten blant studentene av Budbringerens følgesvenner som pleide å være svært forsiktede i deres valg og bruk av hadith-attribusjoner. Sakte kom perioden da hadith-fortellinger begynte å få skriftlig form. Det å samle og skrive hadith-fortellinger ble en spesiell ferdighet. Etterspørselen begynte å øke og for å tilfredsstille denne etterspørselen, dukket det opp hadith-forskere som fikk berømmelse. Dermed begynte ting å ta fart.

Under *Abbasid* perioden som startet i 132 AH, kom det en flom av hadith-fortellinger i alle muslimske stater. Dette fordi kalifene og aristokratiet sluttet å

⁵⁷ Taujih-un-Nazar, side 11

ta interesse i Islam, og søkere av hadith-fortellinger begynte å samle seg rundt religiøse lærde. De som en gang var mer interessert i verdslig luksus, ble profesjonelle hadith-samlere og begynte å imponere folk ved å fortelle dem hadith-fortellinger, uansett om de skulle være sanne eller usanne. På denne måten ble antall hadith-fortellinger svulmet til hundretusener. *Imam Ibn Hanbal* sier at sanne hadith-fortellinger nummererte til mer enn 700.000. *Imam Yahya bin Mo'een*, kjent som *Ameer-ul-Momineen* (lederen av alle troende), hadde 1,2 millioner hadith-fortellinger i sin samling. Forord av *Sahih Bukhari* forteller at da *Imam Bukhari* begynte å revurdere om hvilket av hans 600.000 samlede fortellinger kunne være sanne, endte han opp med kun 7275.

De lærde som samlet hadith-fortellinger som hobby, ga opp denne hobbyen til slutt og begynte å vurdere den mot fromhet. I sin bok "*Mukhtasar Jama'Bayan-ul-Ilm-o-Fazal*" skriver *Hafiz Ibne Abdul Barr* (død 463 H) følgende:

Zabaq Ibne Mazahim (død 105 AH) sa at den tid skal komme da Koranen vil bli lagt igjen i en eller annen hylle og edderkopper vil omringe den med deres spindelvev, mens folks handlinger vil være basert på hadith-fortellinger og attribusjoner.

Sulaiman bin Hayyan (død 196 AH) sa at en tid vil komme da folk vil gi opp Koranen og i stedet vedta hadith og *Fiqh*. *Imam*

Daud Tai stoppet å henvise til hadith-attribusjoner. Han ble dermed spurt om hvor lenge han hadde tenkt å boikotte hadith og være isolert fra samfunnet. Han svarte at han ikke kunne lenger trå en bane som han visste var imot sannheten.

Fazeel bin A'ayaz Abid-ul-Harmain (død 187 AH) ble kontaktet av en gruppe av hadith-søkere. Han tillot dem ikke adgang til hans hjem og adresserte dem ved å kikke gjennom et vindu. De besøkende sa *salaam* og spurte om hans helse, svarte han at alt var greit takket være Allahs velsignelse, selv om han hadde et problem på grunn av sitt folk. Han sa at dere ønsker å inkludere noe nytt i Islam, som egentlig er skammelig. Dere har gitt opp Allahs bok. Hadde dere søkt veiledning fra den, ville dere ha fått åndelig lettelse. Gjestene svarte med at de hadde jo lest den. Til dette svarte han at Koranen er en bok som ville holde dem og deres barn opptatt, og deretter resiterte en vers:

Hør, dere mennesker! Det er kommet til dere en formaning fra Forsørgeren. Helbredelse for det som er i hjertene, og ledelse og nåde for de troende. Si: "Over Guds godhet og nåde skal de glede seg. Det er bedre enn alt de samler i hop! (10:57-58)

Imam Sufiyan Suri (død 161 AH) pleide beklagende å si, hvilket nytte har en kunnskap om vi etter seksti år skal begynne å ønske at alt som er galt skal bli

filtrert bort, men at vi verken skal få pine eller (åndelig) belønning. Han sa en gang at hadde hadith-fortellinger vært god, ville de aldri ha økt i antall pr dag.

Imam Sha'ba har sagt at tidligere opplevde han glede av å møte eksperter på hadith-fortellinger, men senere følte han ingen glede. Han følte seg heller ille av å se deres ansikter. En gang mens han snakket til en forsamling av hadith-fortellere sa han følgende:

Her har dere en hadith som ber dere slutte å be eller lovprise Allah. Vil dere nå dermed slutte å gjøre dette?

Imam Sufiyan bin A'niyyah (død 198 AH) pleide å si:

Skulle ønske at kunnskapen av hadith-fortellinger var en kurv full av glass på mitt hode, som jeg skulle miste slik at all glass ble knust i tusen biter, og at dens kjøpere hadde deretter latt meg være i fred.

En gang skal han ha sagt at han skulle ønske at Allah gjorde enhver person som ønsket han til fiende, en ekspert på hadith-fortellinger.

En gang sa han til en gruppe av hadith-eksperter at dersom *Umar Farooq* hadde sett dem, ville han ha straffet dem strengt. I likhet med *Imam Sh'aba*, var også han skeptisk til hadith-eksperter. For å kunne slippe hadith-tilhengere, gikk han tilbake til sin barndoms landsby *Mael Akehzar*. Han sa også at om hadith hadde vært en bra ting, ville antall hadith-fortellinger ha minket med tid, ikke økt.

En berømt poet av sin tid, *Bakar bin Hammad* har uttrykt lignende synspunkter:

Pen tørket etter å skrive skjebnen til alle skapninger. Nå er noen av dem heldige mens andre uheldige. Tiden går raskt forbi og Allah skaper sine skapninger en etter den andre. Jeg ser at gode ting blir knappe, mens hadith-fortellinger bare øker. Hadde hadith-fortellinger vært en god ting, så ville også de ha blitt redusert. Jeg mener at det ikke er fornuftig å kunne forvente noe godt av hadith-fortellinger.

Overnevnte uttalelser kom fra dem som hadde innsett perfeksjonen av Koranen og dens helhet, og dermed forstått at den virkelige statusen av hadith ikke inngår i Islam. Tvert imot var den vanlige troen av kompilatorer av hadith-fortellinger at hadith-fortellinger hadde en overveldet religiøs status. Å få dem til å tro noe som helst annet, var nærmest umulig. For å motvirke effekten av uttalelsene fra slike store imamer, begynte kompilatorer av hadith-fortellinger å dyrke de fortellinger som snakket om viktigheten av hadith-fortellinger. Dessuten begynte de å dyrke attribusjoner om Budbringeren hvor han skal ha sagt at snart

vil det komme en tid da noen av dere skal høre mine hadith-fortellinger på full mage og i en avslappende seng, og deretter si at dette er forkastelig. En slik person vil si at det er kun Koranen som har noe autoritet, og at kun det den anser som riktig skal anses som riktig, og det den anser som galt skal anses som galt. Husk at Koranen har blitt skjenket meg, i tillegg til alt som er dens eksemplarisk. Som allerede nevnt hadde *Abu Bakar* benektet en slik fortelling og sagt det er kun Koranen som har autoritet mellom oss. Alt den tillater, er tillat, og alt den forbyr, er forbudt. *Umar Farooq* hadde deretter sagt: "For meg er Allahs bok tilstrekkelig". Om noen dermed skulle gå imot den og mene at Koranen ikke er tilstrekkelig og fullstendig, men at vi trenger hadith-fortellinger i tillegg, er å ty til absurditet."

Etter å ha sett på slike motstridende tilskrivelser har forskere ofte angrepet såkalte hadith-eksperter og anklaget dem for å ha manipulert Islam ved å introdusere noe nytt i den som egentlig aldri burde ha vært der. På grunn av dette begynte disse to klassene å motstå hverandre. Dette gikk til den grad at de begynte å kalle hverandre frafalne. Dette endte i at nasjonen ble oppdelt i forskjellige sekter. *Imam Ibne Qaitabah* skriver i *Mukhtalif-ul-hadith*, at han prøvde sitt beste for å svare på disse innvendingene. Men det er jo ikke noe annet i hadith-fortellinger enn historier som er misvisende.

For å oppsummere, hadith kompilatorer forårsaket en skjelv i Islam som ikke lot seg stoppe. Til syvende og sist trumfet hadith i en slik grad at dens betydning ble etablert langt i overkant av Koranen. *Imam Oẓa'ee* har sagt at Koranen er mer avhengig av hadith-fortellinger enn det hadith-fortellinger er avhengig av Koranen. *Imam Yahya bin Kasir* har sagt at hadith-fortellinger har forrang fremfor Koranen, mens Koranen har ingen forrang fremfor hadith-fortellinger. Da *Imam Hanbal* ble fortalt dette, sa han at han ikke kunne våge å snakke i en tilsvarende grad, men kunne si såpass at hadith-fortellinger forklarer Koranen.⁵⁸

⁵⁸ Mukhtasar Jam'a Bayan-ul-Ilm, av Hafiz ibne Abdul Barr, Kairo, side 223

2.2 Samling av hadith-fortellinger

Budbringeren hadde erklært meget entydig at hans følgesvenner skulle kun skrive ned Koranen slik han videreformidlet den til dem, mens alt annet skulle forkastes.

Siden denne fortellingen er beskrevet i *Sahih Muslim*, kunne selv ikke kompilatorer av hadith-fortellinger gjøre den om til noe stort diskusjonsemne. Siden denne fortellingen tok bort all grunnlag, hvilket hele deres byggverk av hadith-fortellinger var bygget på, prøvde de å servere en forklaring at dette hadde Budbringerens sagt så ingen skulle prøve å likestille noe med Koranen. De mente derfor at så lenge det ikke er fare for å likestille noe med Koranen så er skriving av hadith-fortellinger faktisk tillat. På denne måten ble Budbringerens klare og entydige ordre nøytralisert, selv om Budbringeren ikke hadde gitt noen unntak fra regelen, men hadde forbudt absolutt all hadith-skriving. Hadde Budbringeren villet, kunne han eksplisitt ha bedt folk skrive ned både Koranen og hadith-fortellinger, men på forskjellige måter og hver for seg. Derfor er ikke denne rettferdiggjørelsen som hadith-eksperter kommer med, gyldig.

Tvert imot, er den virkelige meningen av denne fortellingen den som Budbringerens følgesvenner forsto. Meningen var å forhindre at historien repeterte seg. Også tidligere hadde nasjoner begynt å skrive om og dermed forgude deres budbringere. Dette hadde forårsaket deres undergang. Skriving av hadith-fortellinger av budbringere og spesielt av den siste budbringeren kunne ha vært svært nyttig. Det som eventuelt må betraktes, er den psykologiske effekten som skapes av å samle på uttalelser og hendelser av slike store menn av visdom og forutseende. Folk begynner etter en tid å forgude deres personlighet i stedet for den læren de prøvde å berike folk med.. Dette var grunnen til at Budbringeren forbød skrivingen av hadith-fortellinger.

Kompilatorer av hadith-fortellinger har også prøvd etter beste evne å rettferdiggjøre sitt arbeid. De har for eksempel skrevet ned en hadith-fortelling relatert til *Abu Hurairah* som skal ha sagt at uansett hva jeg pleide å høre fra Budbringeren, skrev jeg ned. Videre har han også referert til *Abu Abdullah bin Umar bin-a-A'as* og sagt at også han pleide å gjøre det samme. Tilsvarende finnes det en fortelling om en mann fra Jemen som het *Abu Shah*, som en gang hadde bedt Budbringeren om tillatelse til å skrive ned hans religiøse taler. Dette hadde han fått lov til. Uansett om disse hendelser forekom så virker disse til å være "unntak". En generell ordre ble gitt for å sikre at ingen andre kommander enn Koranens ble nedskrevet. Denne ordren ble fulgt av Budbringerens følgesvenner på strengt vis. Boken *Kitab-ul-Ilm* av *Abu Daud* beskriver at en gang gikk en hadith-forfatter *Zaid bin Sabit* til *Amir Mu'avia*. *Zaid* og resiterte en

hadith-fortelling for *Amir Mu'avia*. På dette ba *Amir Mu'avia* en annen person om å skrive den ned. *Zaid* tok denne skriften og rev den i stykker og sa at Budbringeren hadde selv befalt at hans ord ikke måtte skrives ned.

I *Taḥkirat-al-Huffaẓ*, skriver *Imam Zabbi* at *Abu Bakar* hadde en samling av rundt fem hundre hadith-fortellinger. En kveld var han meget urolig. Neste dag brente han hele samlingen sin. Det er vel ganske åpenbart at ingen andre enn *Abu Bakar* kunne ha gjort en bedre jobb med hadith-fortellingens kompilering. Til tross for dette, anså han dette i mot ånden av Koranens lære, og ville derfor ikke beholde en eneste hadith-fortelling.

Umayyad bin Zubair pleide å si at *Umar* hadde en gang uttrykket et ønske at *sunnah* skulle dokumenteres skiftelig. Han fikk også mange av Budbringerens følgesvenner med på denne tanken. Etter dette mediterte han over saken for en måneds tid, men til syvende og sist forlot han ideen og sa at tidligere nasjoner ble ødelagt nettopp fordi de skrev ned uttalelser av sine budbringere og begynte å verdsette dem mer enn Allahs lover.⁵⁹

Umar var ganske streng når det gjaldt hadith-fortellinger og deres resitasjon. Når det begynte å bli en god del av slike fortellinger i samfunnet, erklærte han at alle borgere skulle bringe deres hadith-samlinger til ham. Han brente ned alle slike skrifter og advarte folk at de ikke skulle følge i forsporene av *Ahl-e-Kitab* (Bokens folk).

Tilsvarende handlinger av andre følgesvenner er gjengitt i boken "*Mukhtasar Jam'i a Bayan-ul-Ilm*", som følgende avsnitt viser.

Abdullah bin Yasaar har sagt at *Ali* hadde en gang uttalt følgende: "Jeg ber alle de som har samlet hadith-fortellinger at de skal kvitte seg med dem umiddelbart. Det var nettopp slike ting som forårsaket eldre nasjoners ødeleggelser. De hadde begynt å følge deres religiøse lærde i stedet for Allahs bok".

Abu Nusra hadde en gang spurt *Abu Saeed Khadri*: "Kan jeg skrive ned de hadith-fortellinger jeg hører fra deg?" På dette svarte han: "Ønsker du å gjøre den samme feilen som Jødene gjorde?"

Zaid bin Sabit ble en gang innkalt av kalifen *Marwaan*. Der så han folk som skrev hadith-fortellinger. Han advarte dem og sa at sannsynligheten var stor for at måten de hadde beskrevet disse hendelsene på, var ikke i samsvar med hvordan de egentlig hadde forekommet.

⁵⁹ Mukhtasar Jami'a Bayan-ul-Ilm av Hafiz ibne Abdul Barr, Kairo, side 33

En skriftlig hadith-samling ble en gang brakt til *Abdullah bin Mas'ood*. Han brente den umiddelbart. Han argumenterte at hvis Allah hadde ønsket at vi skulle skrive og bevare hadith-fortellinger, så hadde Han for sikkert kommandert om det. Alle eldre nasjoner ble ruinert fordi de ga opp Allahs lover, og begynte å følge slike skrifter i stedet.

Abdullah bin Abbas hadde også forbudt folk fra å skrive hadith-fortellinger. Han pleide å si at ved å ty til denne praksisen ville folk gradvis ta avstand fra Allahs bok, og dette ville føre dem mot deres ødeleggelse.

Etter en epoke av Budbringerens følgesvenner kom det en tid av deres tilhengere som *Al-Qama*, *Masrooq*, *Qasim Sh'abi*, *Mansoor*, *Mugheera* og *A'ms*. Ingen av dem anså samling av hadith-fortellinger som akseptabelt.

Imam Anṣa'i pleide å si at så lenge kunnskapen om hadith-fortellinger forble muntlig, var den til nytte, men i det øyeblikket den begynte å ta skriftlig form, ble dens verdi redusert og kom i hendene på inkompetente folk. Derfor forble hadith-fortellinger uskrevet til ganske lenge. Frem til andre generasjon av Budbringerens følgesvenner hadde ingen i den muslimske nasjonen noe annet skriftlig enn Koranen som forklarte dem læren av Islam. Enkelte skrifter var skrevet, men disse var utredninger av kunnskap. *Umar bin Abdul Aṣṣ* var kalifen rundt året 10 AH. Han fikk *Saeed bin Ibrahim* til å skrive hadith-fortellinger. Han instruerte også dommeren av Medina, *Abu Bakar bin Haṣṣ*, til å skrive alle ritualer som en kvinne ved navn *Umrab* kjente til. Han var redd for at denne kunnskapen kunne gå tapt med hennes død. Hun kjente til mange hadith-fortellinger som hun relaterte til Budbringerens kone *Aisha*.

Ifølge den første generasjonen av hadith kompilatorer har *Imam Ibne Shabab Zabri* (død 124 AH) blitt anerkjent som den ledende kompilatoren.⁶⁰ Han ble respektert hos domstolene av *Umayyad* kalifene, og hadde skrevet hadith-fortellinger i henhold til deres befal. Han sier selv at han aldri likte å skrive hadith-fortellinger, men ble tvunget av kalifene til å gjøre det.⁶¹

Etter *Imam Zubri* kom *Imam Jarib* som kompilerte hadith-fortellinger i Mekka, mens *Muhammad bin Ishaq* og *Malik bin Uns* kompilerte dem i Medina. *Rabib bin Sabib* og *Hammad bin Salma* kompilerte dem i Basra, *Sufiyan Saori* i Kufa, *Aoṣai* i Syria, *Moammar* i Jemen, *Baiham* i Wasit, *Jareer* i Rae, og *Ibne Makin* i Khurasan. Alle av dem tilhørte den samme perioden og samlet hadith-fortellinger.

⁶⁰ Taujih-uh-Nazar, side 7

⁶¹ Mukhtasar Jam'a Bayan-ul-Ilm, side 38

Alle disse tilhørte andre århundre etter *Hijri*, men utenom *Maota* av *Imam Malik* (død 179 AH), er ingen av deres verk tilgjengelige i dag. *Maota* inneholder 300 - 500 hadith-fortellinger. Det sies at *Imam Malik* ekskluderte antall fortellinger fra samlingen sin på årlig basis. Dette er grunnen til at forskjellige versjoner av hans bok inneholder forskjellige antall hadith-fortellinger.⁶²

Alle disse primære samlinger av hadith-fortellinger inneholder en blanding av Budbringerens tilskrevne uttalelser og handlinger, samt uttalelser fra hans følgesvenner og forordninger av deres tilhengere. Forfattere av en senere periode begynte kun å skrive hadith-fortellinger. Slike skrifter kalles sertifiserte hadith-samlinger. Den første sertifiseringen ble skrevet av *Abdullah bin Musa* i begynnelsen av tredje århundre etter *hijri*-kalenderen. Den ble etterfulgt av verk av *Masdoon Basri*, *Asad bin Musa* og *Naeem bin Hammad*, etc. Selv etter denne perioden var det folk som gjorde tilsvarende jobb. For eksempel *Imam Ahmed bin Hanbal*, *Ishaq bin Rahoiya*, *Usman bin Abi Sheeba*, etc. tilhører den fjerde gruppen. *Imam Bukhari* (død 256 AH) prøvde å skrive autentiske hadith-samling. Han ble etterfulgt av sin elev *Imam Muslim Nishapuri* (død 261 AH). Begge deres samlinger kalles for "*Sahihain*", altså "de autentiske". Deretter ble kompilering av hadith-fortellinger en svært populær hobby, og mange bøker ble deretter utgitt av en rekke personer, som det etter en tid ble vanskelig å holde telling på.

Her må det igjen tas i betraktning at hvis hadith-fortellinger var ment å ha en religiøs status, så ville Budbringeren selv, eller hans følgesvenner aldri ha stoppet folk fra å skrive disse ned, men heller ha forsøkt deres beste å bevare dem.

2.3 Konfigurering av hadith-fortellinger

Budbringerens hadde gjentatte ganger sagt at de som skulle forbinde løgn mot ham ville få helvete som deres oppholdssted. Mange av Budbringerens følgesvenner hadde også gjentatte ganger sagt det samme. Til tross for dette var det et folk som begynte å spre løgn tilknyttet til ham. På side 246 av *Taujih-un-Nazar* står det at selv under livet av Budbringeren hadde folk begynt å spre rykter og løgn om ham. Dette fortsatte også etter hans død, da hans følgesvenner var kalifer. På grunn av slike frafalne og hyklerske folk startet rituelt prat å spre seg som ild i tørt gress. På denne måten ble løgn introdusert som en del av hadith-fortellinger. I henhold til *Sahib Muslim* begynte *Bashir bin Ka'ab* å fortelle hadith-fortellinger til *Ibne Abbas* som ikke ga dem noen oppmerksomhet. *Bashir* spurte ham hvorfor han ikke var interessert i disse fortellingene. Han svarte at det var en gang da folk hørte på hadith-fortellinger med stort oppmerksomhet, og samlet seg rundt fortellere. Da folk sluttet å være

⁶² *Taujih-un-Nazar*, side 17

forsiktige med hva de sa som Budbringerens ord, men derimot begynte å uttale seg fritt i henhold til deres vilje, stoppet seriøse folk å lytte til slike historier.

Etter tiden av Budbringerens følgesvenner, var det en gradvis økning i antall løgnere og skaperne av hadith-fortellinger. Dette skjedde fordi under regimet til Umayyadene ble styresett og religion separert, og som sådan, var det ingen frykt for *Umar* sin straff. Nå hadde alle muligheter til å skrive de hadith-fortellinger de ønsket.

Umayyad kalifene anså hadith-fortellinger til å være mer egnet for å beholde kalifatet og despoti i deres slekt, i motsetning til Koranen som ikke tillot monarki. De gjorde det til en skikk å kritisere *Ali* i moskeer og utviklet hundrevis av hadith-fortellinger mot ham, og i favør av *Amir Muawiyah*. Under regimet til abbasidenes kalifer, ble hadith-fortellinger utviklet av prognoser og i favør av hver kalif. Det ble til og med spredt en hadith-fortelling som sa at ingen kan ha sann *Imaan* i sitt hjerte om en ikke har kjærlighet til *Abbas* og hans slekt. Umayyad kalifene hadde brukt profilerte personer til å utvikle hadith-fortellinger helt i fra begynnelsen av. Disse løgnene ble så godt mottatt av folket at tusenvis av løgnere sprang opp, og hadde som eneste jobb å utvikle hadith-fortellinger i henhold til sine trange og sneversynte interesser.

De fleste religiøse talere hadde en stor innvirkning på sine lyttere, og ble ansett som svært fromme og respektable. Forskere av hadith-fortellinger, og spesielt de som ikke likte spredning av hadith-fortellinger, kunne ikke lenger konkurrerte med slike talere på grunn av deres populære folkestøtte. *Zabbi* har referert til *Sh'abi* i sin verk *Meezan-ul-A'tidaal*, og sagt at han ble ansett som den største ekspertten av hadith-fortellinger i byen *Kufah*. *Zabbi* var en gang i en moské for å tilbe bønnen. Der sto det en taler med lang skjegg som holdt på med sin tale. Han nevnte en hadith-fortelling hvor Budbringeren skal ha sagt at Allah har skapt to fløyter, og hver av dem vil det bli blåst i to ganger. *Zabbi* reiste seg opp straks etter at han ble ferdig med sin bønn, og fortalte taleren om å ha frykt for Allah og ikke spre usanne hadith-fortellinger. Det er kun en fløyte, altså Koranen som Allah har skapt for veiledning. Taleren ble ergerlig og kalte *Zabbi* en umoralsk person som prøvde å benekte store lærde av religiøs visdom. Straks taleren sa det, begynte folk i moskeen å slå *Zabbi*, helt til han ikke tilsto at Allah hadde faktisk skapt to fløyter.

Mullah Ali Qari har skrevet i *Maozu'at-e-Kabeer* om en historieforteller som en gang ga detaljer om den roste plasseringen på Allahs trone som Budbringeren skulle sitte på. *Imam Ibne Hareer Tabri* talte imot ham og skrev på inngangsdøra av hans hus at ingen kunne dele tronen med Allah. Folk i Bagdad likte ikke dette, og steinet hans dør i en slik grad at ingenting forble lesbart.

Imam Ahmad bin Hanbal og *Yahya bin Mo'een* var to personer med høy status blant tilhengerne av hadith-fortellinger. En gang vandret disse to herrene i gatene av byen *Resafa*. En borger kom bort til dem og begynte å snakke. Han fortalte dem om en hadith-fortelling som *Ahmad bin Hanbal* hadde hørt fra *Moa'mmar*, som hadde hørt den fra *Qatadah*, som hadde hørt den fra *Uns* som hadde hørt den fra Budbringeren. I henhold til denne fortellingen hadde det seg slik at hver gang en troende uttalte trosbekjennelsen "*la ilaha illallah*", skapte Allah en fugl ut av hvert eneste ord. Hver av disse fuglene hadde nebb av gull og vinger av edelstener.⁶³ Etter å ha lyttet til denne svært lange historie begynte disse to herrene å stirre på hverandre undrende. *Yahya bin Mo'een* spurte fortelleren om hvem han personlig hadde hørt denne historien i fra. Han svarte at han hadde hørt den i fra to hadith-eksperter ved navn *Yahya bin Mo'een* og *Ahmad bin Hanbal*. *Yahya* svarte med at det var jo han selv som var *Yahya* og hans følge var *Hanbal*, men de hadde jo aldri hørt denne historien engang. En slik løgn kunne ha passert dem hvis fortelleren hadde brukt noen andre navn, men nå visste de jo at fortelleren løy. Fortelleren sa at han hadde hørt at *Yahya* var en tåpelig person, men i dag hadde dette blitt bevist. Når fortelleren ble bedt om å forklare seg hadde han følgende å si. Han sa at det fantes sytten *Yahyas* og sytten *Hanbals*. Hvordan måtte vedkommende tro at det var ham fortelleren snakket om? Etter å ha lyttet til dette, hadde ikke disse to herrene noe mer å si, og måtte bare forlate fortelleren med undrende tanker.⁶⁴

Slike historier av slike eventyrfortellere ble så populære at folk begynte å se på dem som deres ledere og trodde på alt de hadde å si. Moren til *Imam Abu Hanifa* forteller at hun rådførte seg med ham om en sak. Imamen svarte deretter. Hun sa at hun ikke ville tro det med mindre sertifisert lærd av moskeen i Kufa sa det samme. Imamen fulgte moren sin til moskeen for å få en bekreftelse på dette. Hun ble ikke tilfreds uten dette. I *Meezan-ul-A'adl*, har *Imam Zabbi* referert til *Ja'afar bin Hajjaj* at etter å ha nådd byen *Musal* begynte *Mohammad bin Abdullah* å fortelle merkelige hadith-fortellinger. Da lærde av hadith-fortellinger fikk vite om dette oppsøkte de ham slik at disse fortellinger kunne tilbakevises. De fant *Ja'afar* opptatt med å holde en tale. Da han så disse lærde komme mot ham, innså han risikoen og begynte å henvise til en hadith-fortelling forbundet med *Jabbir* som sier at Koranen er språket av Allah og dermed uforståelig. På grunn av frykt for lytterne, turte ikke disse lærde å si noe som helst til ham, til tross for deres misnøye.⁶⁵

⁶³ Hele historien er over 20 sider.

⁶⁴ Al-Maozu'at-ul-Kubra, av Ibne Jaozi

⁶⁵ På den tid var det populært å si at Koranen var meget vanskelig og abstrakt. Den som sa noe sånt, ble umiddelbart populær.

Om noen fornuftige folk våget å si noe imot slike folk, ville deres tilhengere komme dem til unnsetning. *Imam Daud Khatai* sluttet å henvise til hadith-fortellinger nettopp på grunn av dette, og pleide å si at han ble trist over folk som kom og prøvde å finne feil i det han ba dem skrive. *Imam A'amsb* pleide å sverge ved Allah og sa at folk hadde gjort det meget vanskelig for ham å uttale hadith-fortellinger, fordi de tvang ham nærmest til å lyve mens han fortalte dem. *Ibne Masru* har sagt at om du ser en *sheikh* løpe for livet, så er det best å anta at han blir forfulgt av en hadith-forteller.⁶⁶

Det var hundrevis av hadith-fortellere som pleide å utvikle hadith-fortellinger og spre dem rundt. Det var andre som forfalsket skrifter av sine lærere og prøvde å snike deres hadith-fortellinger inn i sine egne bøker med personlige vri. Enkelte mente at det å utvikle hadith-fortellinger er egentlig en nobel oppgave. Enkelte skrev hele bøker av hadith-fortellinger som var ikke noe annet enn deres egne oppdiktete fabrikasjoner.⁶⁷

Allama Ibne Jaozi har beskrevet følgende årsaker til utvikling av hadith-fortellinger:

- Enkelte mennesker ble uforsiktlige i å lære hadith-fortellinger utenat, under påvirkning av fromhet, og husket dem ganske forskjellig fra deres opprinnelige form.
- Noen av de kunnskapsrike mennesker mistet sine notater. Deretter brukte de deres hukommelse og skrev ned det de klarte å huske.
- En rekke etablerte fortellere, hvis minne svekket på grunn av alderdom, begynte å skrive fortellinger på feil måte.
- Enkelte mennesker som skrev gale fortellinger kunne ikke senere innrømme deres feil på grunn av deres omdømme og verdighet.
- Konspiratørene implanterte gale hadith-fortellinger bevisst for å kunne ødelegge og sabotere det islamske systemet.
- Når religiøs segregering startet og ulike sekter som *sunni*, *shia*, *bharji*, *qadri*, *jahmi*, *mazjiya*, *mu'atazilla*, etc. dukket opp, utviklet de fleste av dem hadith-fortellinger i favør av sine sekter og mot andre sekter.

⁶⁶ Mukhtasar jami'a Bayan-ul-Ilm, side 181-183

⁶⁷ Beskrivelser av enkelte slike bøker er gitt i Tazkarat-ul-Maozu'at

- Det var visse velmenende mennesker som pleide å utvikle hadith-fortellinger for å holde folk vekk fra gale gjerninger.
- Enkelte mente at det var tillat å sertifisere en god fortelling, og relatere den til Budbringeren. Dette ble ganske vanlig praksis blant de lærde.
- Hoffmenn av kalifene og aristokratiet pleide å utvikle fortellinger i henhold til ønskene til sine herrer og ville ta i bruk enhver metode for å komme nærmere dem.
- Hadith-fortellere og religiøse talere pleide ofte å skape historien tilknyttet Budbringeren som var fargerike og spennende, fordi dette var deres måte å underholde og tjene penger på.

Disse var de ti viktigste årsakene som forårsaket at gale og falske fortellinger spredte seg i nasjonen. I tillegg til dette ble også diverse hadith-fortellinger oppdiktet i regi at politikere som ønsket å erobre hjertene og sinnene til sitt folk via religiøs tilnærming. Noen ganger spredde de dem åpenlyst mens ved andre anledninger, i hemmelighet. Selv trossamfunn brukte denne metoden for deres økonomiske fortjenester.

På grunn av temaene som disse fortellere tok opp, møtte hadith-fortellinger en forbannelse som knapt er mulig å forestille. De hadde gått så dypt at det nesten ikke fantes noen emner igjen som ikke kunne tilknyttes en eller annen hadith-fortelling i henhold til ens egne ønsker. Med hver og en sannhet blandet de hundrevis av løgner. *Imam Ahmad bin Hanbal* sier at det er tre typer bøker som ikke har noen reell verdi: (i) Prognoser; (ii) Kamper og (iii) Forklaringer. Hvor mange hadith-fortellinger er det i hver og en av dem, kan estimeres av det faktum at en av Budbringerens følgesvenners, *Abu Zar'ah* er referert til som kilden til 140.000 fortellinger. Erobringen av løgn var så alvorlig, at mange fortellinger ble til og med basert på Budbringerens følgesvenner. I *Tazkara-ul-Maozu'at*, side 102 står det følgende:

Alle historikere er enige om at den siste levende følgesvennen var *Abu-ul-Tufail A'amir bin Waala* som døde i Mekka i 102 etter *hijri* kalenderen. Selv etter dette finner vi referanser til flere av dem i hadith-fortellinger som skulle ha levd i selv seks eller syv århundrer senere.

- 1) *Hafiz Ibne Hajar* skriver at det var kjent om *Jabir bin Harb* at han deltok i slaget ved *Kbandaq*. Til tross for dette har *Amir Abdul Karim* skrevet at han hadde hatt privilegium av å se ham sammen med *Imam Nasir* i 573 AH.
- 2) *Abu Abdullah Saqli* levde i det femte århundre AH. Det sies at han håndhilste på Budbringeren, og av den grunn pleide folk å håndhilse på ham for å søke godhet.

Qaib bin Taim Gilani hadde et merke i pannen. Det blir sagt i hadith-fortellinger at han fikk dette merket da han ble sparket av muldyret til *Ali*. *Qaib* levde det sjette århundre AH, men hadith-fortelling skulle ha ham til å ha sameksistert med *Ali* 600 år tidligere.

Hadith-fortellinger sies at *Baba Rattan Hindi* vitnet ekteskapet av Budbringerens datter *Fatima*, til tross for at han bodde i India og døde i 632 AH.

En god del fortellinger, eller bunnløse rykter ble spredt i deres navn. Noen skrev til og med slike hadith-fortellinger i sine bøker. Statusen av disse lærdes mentaliteter var av slik karakter at da virkelige eksperter begynte å nekte å godta slikt tull, begynte de å søke argumentasjon. *Imam Zabbi* inkluderte alt som ble tilskrevet *Baba Rattan* i sitt verk. *Allama Mujaddid-Uddin* ble deretter frustrert over ham, og da *Hafiz Ibne Hajar* ga et motsvar, ga *Allama Safdi* ham en tøff kamp.

2.4 Kritikk mot hadith-fortellinger

Fra disse korte bemerkninger bør en kunne forstå grad av den sterke dominansen som løgnere og hadith-fortellere hadde, og hva slags hensyn staten tok til slike løgner. Det er ytterst merkelig at en nasjon som hadde Koranen, kunne nå et slikt lavmål. Kompilatorer av hadith-fortellinger klarte å samle sammen slikt materiale i stort antall og ga ut sine bøker hvor de kun valgte å ta med de fortellinger som de selv anså som riktige nok, og utelot fortellinger som de selv anså som åpenbart gale. Alle disse hadith-fortellinger ble samlet med sertifiseringer i fra hvor disse ble funnet. Etter dette, begynte kritikken og redigeringen av hvilket som var riktige og gale hadith-fortellinger.

I sin kritikk fokuserte de på to faktorer, altså innhold og sekvens. Når det gjelder innhold så fokuserte de på følgende prinsipper. De så om en hadith ikke gikk imot:

- 1) Rasjonalitet
- 2) Natur
- 3) Koranen
- 4) Historie
- 5) Mulighet eller intensjon
- 6) Fortellingsrekke
- 7) Løfter om store belønninger enn små handlinger, eller stor straff over små synder
- 8) Om fortellingen kan spores tilbake til flere personer, eller kun hadde blitt fortalt av en

Etter disse prinsippene ble dessverre kun et fåtall av hadith-fortellinger funnet mangelfulle. Dette fordi de som ville forme hadith-fortellinger, klarte å sørge for å unngå å bli fanget. Videre ble det tillatt såpass mye rom for argumenter, begrunnelser og rettferdiggjørelser, at uansett hvor ufornuftig eller imot Koranen en fortelling syntes å være, så ville den også skape andre likheter.

En kan derfor si at kriterier som hadde blitt lagt for å finne feil, var i seg selv ikke riktige. Deretter flyttet kritikere sin avhengighet av fortellinger. En kan ikke klandre disse kritikere for ikke å ha gjenkjent løgn og feil tilknyttet hadith-fortellinger som hadde vært i sirkulasjon gjennom århundrer. Mange slike fortellinger var meget populære og respektert i samfunnet. Måter og metoder for å gjenkjenne slike fortellinger på, var også gjennom attribusjoner og rykter.

Det er et faktum at Budbringerens følgesvenner og deres etterfølgere ikke besto av løgnere. Dette er grunnen til at ikke mange slike fortellinger har blitt attribuert til noen av dem. Vi finner kun få referanser som har blitt tilgjengeliggjort av *Imam Sh'abi*, *Ibne Sireen* og *Saeed bin Al Mijeeb*. Mot midten av andre århundre AH begynte *Imam A'amash* og *Imam Malik* å etterstrebe med å finne ut av uekte hadith-fortellinger. Dette arbeidet ble etterfulgt av *Mo'ammar*, *Hasham*, *Wastwai*, *Aoza'I*, *Sufyan Saori*, *Ibnul Majishun*, *Hammad bin Salmah*, etc. Senere kom *Yahya bin Saeed al-Qattan* og *Ibne Mehdi* som de anerkjente imamene av *Rijal*. Inntil da fantes det kun muntlig kunnskap om hadith-fortellinger, men fra tredje århundre AH begynte folk å skrive ned om fortelleres daglige ritualer, som dermed førte til diskusjoner. To kjente personligheter i fra disse dager er *Imam Yahya bin Mo'een* (død 233 AH) og *Abmad bin Hanbal* (død 241 AH). Etter dem kom det hundrevis av andre såkalte eksperter frem, og tusenvis av bøker ble skrevet på emnet av hadith-fortellinger. Siden sannhet og løgn er interne

kvaliteter som ikke kan bevises eller motbevises, finnes det enorme forskjeller mellom ulike fortellinger.

Når det gjelder åpenbare kvaliteter som fromhet og tilbedelse, er ikke ryktet av selve fortellerne til hadith-fortellinger så bra. I denne forbindelse har *Imam Yahya bin Saeed al Qataan* sagt at ingen andre har løyet mer om hadith-fortellinger enn *Ahle Khair*. I forordet til *Sahih Muslim*, skriver *Imam Muslim* at løgn kan forekomme ubevisst fra selv de som ønsker det godt for folk. *Ayub Sakhtiyani* roste fromhet av en nabo en gang, men ombestemte seg senere og sa at hvis han skulle vitne selv med hensyn til en daddel, ville *Ayub* ikke akseptere. Derfor ble grunnlaget for validering av attribuerte fortellinger lagt på aksept og berømmelse av fortellere. Denne fremgangsmåten, altså aksept på bakgrunn av berømmelser, har vært så alvorlig at selv godt etablerte imamer har ikke blitt spart for kritikk. Når vi etterlyser og betrakter meninger om dem som deres samtidige har ytret, blir vi tvunget til å tvile på deres lederskap. I denne forbindelse siteres følgende linjer fra *Mukhtasar Jam'a Bayn-ul-Ilm*, side 196 (av *Abdul Barr*):

Imam Hammaad bin Abi Suleiman, læreren av *Imam Abu Hanifa* har sagt at folk samlet seg rundt ham etter at han returnerte til Irak etter sin reise til Mekka. Han talte til disse folk og sa "Folket i Irak, lovpris Gud for at jeg har sett og møtt de lærde av *Hejaz*⁶⁸. Ved Gud, deres barn, og barn av deres barn er mer kunnskapsrike enn disse lærde". Hvem var disse omtalte lærde av *Hejaz*? Jo, det var *A'attar bin Abi Rabba*, *Taoos*, *A'akramah* og *Mujahid* som var anerkjente i hele den muslimske verden.

Da navnet *Ibrahim Nakh'ai*, som var lærer til *Hammad*, ble nevnt til *Imam Sh'abi*, kommenterte han at *Ibrahim* er en slik person som kommer og spør meg om min mening om en sak på kveldstid, og uttaler den som sin egen blant folk morgen etter. Da *Imam Ibrahim* hørte dette, sa han at *Sh'abi* var en løgner, til tross for at han ikke hadde hørt noe slikt direkte fra ham.

En gang ble *Imam Malik* omtalt til *Imam Mughazi bin Ishaq*. *Imam Mughazi* ba om å bringe *Imam Malik* sine fortellinger til ham, siden jeg er hans overordnede. Da *Imam Malik* hørte om dette, sa han at *Ibne Ishaq* var en bedrager. Da noen spurte *Imam Malik* om lærde av Irak, så svarte han at han betraktet dem til å være likestilte med jøder og kristne som verken vitner om Koranens sannhet eller motbeviser den.

⁶⁸ Også kjent som vest provins. Hijaz betyr bokstavelig talt "barrieren". Det er en region vest i Saudi-Arabia, og grenser til Rødehavet i vest, til Jordan i nord, til *Nejd* i øst og *Asir* i sør. Dens viktigste byen her er *Jeddah*, men er trolig bedre kjent for de hellige islamske byene Mekka og Medina. På grunn av islamske hellige steder, har *Hejaz* stor betydning når det gjelder den arabiske og islamske historiske og politiske landskap.

En gang ble *Imam A'amash* syk og fikk besøk av *Imam Abu Hanifa*. Da han holdt på å forlate, sa han at hvis hans besøk ikke hadde vært så ubeleilig så hadde han sikkert blitt der litt til. *Imam A'amash* svarte at for han var det til og med ubeleilig at *Imam Abu Hanifa* eksisterte. Etter å ha kommet ut av huset sa *Imam Abu Hanifa* at verken bønner eller faste av *Imam A'amash* vil bli akseptert av Allah.

Om slike diskusjoner mener fortellere at det pleide å være en slags sjalusi blant slike lærde. Derfor trenger vi ikke å ta slike diskusjoner blant dem på alvor. Slike fortellinger eller ytringer reduserer dermed ikke deres status som imamer.

Jeg ønsker ikke å hengi meg til fordeler og ulemper av alt dette. Mitt ønske er kun å klargjøre at når slike ytringer tar overhånd, råder negativitet. Vi kan klart se at hadith-fortellinger har ikke blitt bekreftet på grunnlag av deres sanne verdier, men på grunnlag av lærer-elev forhold, i tillegg til fortellers egne synspunkter og tendenser som også har spilt en rolle. Slike argumenter er svært vanlige når det gjelder oppfatningsforskjeller, uansett om de er imellom store anerkjente lærde.

For eksempel, *Haris Hamdani* var en anerkjent forsker som aldri ble anklaget for å lyve. Men siden han pleide å vise sin kjærlighet til *Ali*, ble han kalt for en løgner av *Imam Sh'abi*, og ble derfor kjent som en løgner av folk senere. Mange mennesker hadde sine reservasjoner om *Imam Abu Hanifa* i visse saker. *Ibne Abi Zaib* og *Abdul Aziz bin Salma* var aldri enige om karakteren til *Imam Malik*. Selv *Yahya bin Mo'een* kalte *Imam Shaf'i* en usertifisert lærd. Tilsvarende har mange andre hadith-lærde blitt anklaget for å være løgnere, kun på grunn av forskjeller i oppfatning hos andre. *Abu-ul-A'tabiya* var en anerkjent poet under regimet av kalifen *Haroon-ar-Rasheed*, og har sagt følgende:

Islam gråter på grunn av sine egne lærde, og selv da de ser den gråte, bryr de seg ikke. De fleste av dem avviser sannheten kun fordi den kommer fra deres motstandere. De proklamerer heller deres feil som rett. Folk er dermed fortvilet over hvem av dem som tjener Islam oppriktig, og hvem sin mening fortjener tiltro.

Imam Ahmad bin Hanbal, *Ibne Mehdi*, og *Ibne Mubarak* har sagt at de opprettholdt strenge regler mens andre kun sjekket attribusjoner om *halal* og *haram*.

Det har vært to forskjellige grupperinger av lærde helt fra starten av og i hver gruppe har det vært en streng og en ydmyk lærd. I den ene gruppen var *Imam Sha'abi* den strenge mens *Sufyan Saori* den ydmyke. I den andre gruppen var *Ibne Mehdi* var ydmyke mens *Yahya bin Saeed-ul-Qatan* var den strenge. I en tredje gruppe var *Imam Hanbal* den ydmyke i forhold til *Ibne Mo'een* som var den

streng. Den fjerde gruppen besto av *Abu Hatim* som den strenge mens *Imam Bukhari* den ydmyke.

Fra disse sammenligningene kan man antyde at sertifisering av en bestemt hadith-fortelling har kun vært avhengig av den som har tolket den. På denne måten er ikke hadith-fortellinger kun presumptive men deres standard av skjønn er også basert på antakelser. Dette er en påstand som selv hadith-fortellere har anerkjent. *Mullah Ali Qadri* skriver følgende på side 16 i *Moẓu'aat-e-Kabir*:

Det vi i dag besitter som hadith-fortellinger er tolkninger av hadith-fortellere, slik de selv forsto forskjellige saker til å være, ut i fra deres egne oppfatningsevner. Det finnes egentlig ingen måte å bekrefte deres autensitet på.

Vi kan derfor ikke si på noen måte med sikkerhet at disse hadith-fortellinger faktisk er Budbringerens uttalte ord. Det ville heller være riktig å si at på det beste er disse fortellinger tolkninger av noe Budbringerens kanskje sa. I denne forbindelse pleide *Imam Malik* å sitere følgende vers⁶⁹:

Vi kan kun anta! Vi gjør oss bare formodninger, og vi er ikke overbevist. (45:32).

Dette betyr med andre ord at selv om en hadith-fortelling blir proklamert til å være riktig av en ekspert, kan den likevel ikke være riktig i henhold til andres kriterier. Det kan derfor ikke gjøres obligatorisk for folk å tro på en fortelling som noen har proklamert til å være ekte. Grunnen til dette er at mange hadith-eksperter påførte sertifiseringer til deres foretrukne fortellinger, uten å ha sjekket dem opp i henhold til foreslått protokoll, slik at de ikke kunne utfordres. Det mest grunnleggende kriteriet for undersøkelsen av en hadith-fortelling burde ha vært dens referanse og sertifiseringskilder. Det burde også ha vært ankret at en forteller som attribuerte ting sagt av en person, til en annen, skulle forkastes som en troverdig kilde, med alle hans fortellinger. Vi vet imidlertid at dette gjaldt selv store imamer. For eksempel, *Imam Hasan Basri*, *Makbul Shami*, *Sufyan Saori*, *Sufyan Ibne A'iniyyah*, *Ibrahim Nakh'ai*, *Malik*, *Uns*, *Dar Qatni*, etc.⁷⁰ Vi kan derfor trygt konkludere med at selv et slikt kriterium for kritikk har vært uproduktivt.

Dessuten er dette kriteriet mot fromhet og visdom, fordi vi har Koranen som sier "*Al-yaum Akmalta Lakum Deenukum*"; Allah har perfektionert Islam. Hvorfor skulle det da være nødvendig for noen som helst å grave i uttalelser og handlinger av folk for å forstå sannheten? *Imam Yahya bin Mo'een* skrev boken

⁶⁹ Mukhtasar Jam'a bayan-ul-Ilm, side 113

⁷⁰ Tabqaat-ul-Muddas-sin la bin Hajr

Tarikh-ur-Rajaal, hvor han erklærte hundrevis av hadith-fortellinger til å være sanne og sertifiserte, men erklærte også tusenvis som usanne og fabrikkerte. På den tid var ikke dette normalt, og derfor måtte han tåle en god del kritikk og misnøye av samfunnets lærde. Poet *Bakar bin Hammad* har sagt følgende:

Abn-e-Mo'een har sagt ting om folk, og for dette vil Allah holde ham ansvarlig og spørre ham om han snakket sant eller drev med bakvaskelse. Om ting som han har sagt skal vise seg til å være usanne, vil han straffes meget strengt.

Hadith-eksperter trengte fremdeles et kriterium for vurdering av hadith-fortellingers sannhet. De brydde seg derfor lite om all slags kritikk, og gjorde heller det å forvare alle hadith-fortellinger til et permanent fag. I dag siterer de Dr. Springers uttalelse meget stolt hvor han skal ha sagt at muslimer bør anerkjennes for deres spesielle evne til å ha dokumentert arbeidet av sine fem hundre tusen hadith-forskere. Tvert imot så er det et faktum at med unntak av noen få som jobbet for muslimers velferd, gjorde resten ingenting annet enn å jobbe med og støtte hadith-samlinger. Det å kunne gjenfinne deres navn, deres lærere og elever, antall troverdige beretninger de dokumenterte, etc. er ikke viktig i historisk perspektiv. Dette er snarere en mental tortur som har gått i arv som følge av konvensjoner.

2.5 Prinsipper for hadith-fortellinger

Ved "prinsipper for hadith" menes det ikke hadith-fortellingers terminologi, men heller de prinsipper og kriterier som deres eksperter har tydd til. Nesten alle av disse prinsippene er mangelfulle og svake fra ideologisk perspektiv. La oss aller først se på de prinsipper som fokuserer på status av hadith-fortellinger.

Første prinsipp kalles *bil-Ma'ni*, dvs. fortellinger knyttet til Budbringeren som ikke er ord for ord gjengivelser, men forsøk på å få fram konteksten og meningen av det som egentlig ble sagt. Det er jo ganske forståelig at ord for ord gjengivelser ikke finnes, fordi Budbringerens følgesvenner eller de som pleide å være i hans selskap, verken skrev eller lærte seg hans uttalelser utenat. De refererte sikkert til hans uttalelser da de snakket med folk i ettertid i forskjellige sammenheng, men siterte dermed ikke Budbringeren ordrett. Derfor var det ikke mulig å reprodusere Budbringeren nøyaktige ord. Som sådan videreformidlet de hans melding med sine egne ord.

Dette prinsippet ble ansett som legitimt, og på denne måten ble prinsippet av "*bil-Ma'ni*"⁷¹ etablert. Selv om dette var akseptert av mange, var ikke enkelte av

⁷¹ Taujih-un-Nazar s. 300

Budbringerens følgesvenner som *Ibne Umar* enige. De ville heller tie stille eller kun videreformidle uttalelser av Budbringeren som de husket ordrett. De mente at meningen kunne feiltolkes om uttalelser ikke ble sitert ordrett, og den virkelige hensikten kunne gå tapt. Han anså dette til å være imot ånden av rettferdighet.

Imran bin Hasis uttalte seg en gang, og sa at hvis også han hadde ønsket å fortelle hadith-fortellinger slik andre gjorde det, kunne han fortelle i dager og netter. Han mente at han hadde hørt Budbringerens uttalelser i lik stil som de andre, men hadde ikke samvittighet til å begå den samme feilen som de andre holdt på å begå.⁷² Dette beviser at i flere sammenheng ble ikke den opprinnelige meningen av Budbringerens ord videreformidlet, helt i fra starten av. De som var fornuftige, tok lærdom av dette, og gjorde ikke det samme som de andre.

Bortsett fra *Ibne Sirin*, *Malik*, *Qatadah*, og *Abu Bakar Zari* tydde de fleste tilhengere til prinsippet av "*bil-Ma'ni*". *Imam Sufyan Saori* har sagt følgende:

Hvis jeg skulle si at det som jeg sier er Budbringerens nøyaktige ord, så vit at jeg lyver. Jeg benytter prinsippet av "*bil-Ma'ni*".⁷³

En annen hadith-ekspert *Qazi Badrud* hadde en gang nevnt for sin lærer at prinsippet av "*bil-Ma'ni*" ble praktisert i forbindelse med videreformidling av hadith-fortellinger, og mange hadith-fortellere var *a'jami*, altså ikke arabere som forklarte meningen med deres egne ord. Hvordan kunne vi da være sikre på at den egentlige hensikten med det Budbringeren hadde sagt virkelig ble videreformidlet? Han tidde.⁷⁴

Abu Hayyan skriver at nettopp dette er grunnen til at språkeksperter har alltid sitert Koranens vers, og ikke hadith-fortellinger. Seriøse lærde var aldri komfortable med hadith-fortellinger, siden de aldri kunne bekrefte om de var Budbringerens egne ord eller ikke.⁷⁵

Hvis vi skulle være så heldige å finne en hadith-fortelling som inneholder Budbringerens ordrette uttalelser, så ville dette være på grunn av flaks, og ikke fordi et bevaringsprinsipp ble fulgt.

Prinsippet av "*bil-Ma'ni*" har forårsaket mange forskjellige versjoner av samme fortellinger. Dette fordi deres forhold til Budbringeren har vært begrenset til

⁷² Taujih-un-Nazar s. 11

⁷³ Taujih-un-Nazar s. 313

⁷⁴ Taujih-un-Nazar s. 312-313

⁷⁵ Taujih-un-Nazar s. 312-313

(bokstavelige) betydninger, og fordi det ikke kan definitivt sies om hvilken grad ordene i en fortelling er i samsvar med formålet som ble ytret av Budbringeren. Vi må alle innrømme at endring av et enkelt ord i en setning kan ha seriøse følger i setningens tolkning. Det bør være klart at det å krangle om de forskjellige versjoner av samme fortelling er nytteløst, siden ingen versjon kan bekreftes til å være den rette, spesielt hvis disse versjonene gir forskjellige meninger. Budbringerens egne ord, hvilken sammenheng de ble uttalt i med hvilken hensikt, er alle ukjente faktorer.

Det andre prinsippet er basert på populariteten av unike nyheter. Hadith-eksperter anså visse fortellinger som egentlig stammet i fra fortellere av mindre status, som pålitelige fordi de samsvarte med deres egne satte standarder. Forskere motsatte seg til denne fremgangsmåten umiddelbart. *Ibrahim bin Ismail* har sagt at hvis en fortelling beskriver en vitneforklaring, så kan den kun aksepteres om den kommer i fra minst to vitner som sier det samme. *Mu'tazilla* og *Abu Ali Jibai* har kritisert dette. Dessverre har ikke hadith-eksperter brydd seg mye om slike innvendinger. Om de hadde vurdert slike innvendinger så måtte de ha kvittet seg med en stor del av antatall hadith-fortellinger. Sannsynligvis var dette grunnen til at *Imam Ghazali* og *Imam Raazi* støttet disse hadith-eksperter, selv om de egentlig var meget filosofiske og rimelige personer. Koranen har selv bedt muslimer produsere vitnesbyrd av to muslimske vitner i alle verdslige saker. Hvorfor skulle folk da ikke benytte seg av samme fremgangsmåte når det gjaldt sertifisering av hadith-fortellinger?

Fra enkelte fortellinger kommer det frem at selv de første fire kalifene ble bedt om å vitne i forskjellige saker. *Qabaixa* har sagt at en gang kom det en kvinne bort til *Abu Bakar* og ønsket en andel i eiendommen av hennes barnebarn. I henhold til Koranens direktiver kunne ikke *Abu Bakar* se om kvinnen hadde noe rett i den eiendommen hun forlangte. Han spurte henne deretter om hun hadde noen vitner til å bekrefte hennes krav. På dette kom *Mohammad bin Muslimah* frem og sa at han kunne vitne. Han vitnet at han hadde hørt Budbringeren si at besteforeldre bør få en tiende del av barnebarnas eiendom. Etter å ha hørt på vitneforklaringen innvilget *Abu Bakar* umiddelbart henne en tiendedel av denne eiendommen.

På tilsvarende måte hadde *Abu Musa* en gang kommet på døren til *Umar* og ropt på ham. Da han ikke fikk noe svar, vendte han tilbake. I midlertid kom *Umar* ut og stoppet ham. Han spurte hvorfor *Musa* først ropte på ham og deretter bare begynte å gå? Som svar sa *Musa* at Budbringeren hadde en gang sagt at når man ikke får noe respons fra noen inne, selv etter å ha ropt tre ganger, så burde man bare gå. *Umar* ble streng og sa at hvis han først attribuerte noe til Budbringeren så burde han skaffe et vitne som kunne bekrefte hans påstand. Hvis han ikke ville skaffe et slikt vitne ville han møte konsekvenser. *Abu Musa* ble meget

nervøs og begynte å gå mot moskeen for å finne Budbringerens følgesvenner. Han fortalte dem hva som hadde skjedd og om noen andre også kunne huske å ha hørt noe lignende. En av Budbringerens følgesvenn kunne bekrefte å ha hørt det samme fra Budbringeren. Kun etter at påstanden var bekreftet av et annet vitne, lot *Umar* saken ligge.⁷⁶

Siden det ikke var så vanskelig å finne troverdige vitner på den tid, var denne tilnærmingen mulig og fornuftig. Men i senere dager kunne ikke fortellere ha samme status som øyevitner en gang hadde. Disse fortellere hadde heller status av fordringshavere som ønsket å innføre en tro eller en handling på hundrevis eller millioner av muslimer, ved å attribuere noe til Budbringeren. Derfor var det ytterst nødvendig at enhver forteller fremskaffet to vitner som kunne bekrefte hans påstand i henhold til det han attribuerte Budbringeren. Dette burde selvsagt ha blitt gjort med hensyn til enhver hadith-forteller, altså av enhver av hans påstander skulle ha blitt bekreftet av to vitner. Dette prinsippet ville ha vært i henhold til rettferdighet og islamsk rettsvitenskap, og hadith-fortellinger sertifisert ved bruk av dette prinsippet ville ha vært akseptable.

Det vi nå trenger å være oppmerksomme på, er at av alle hadith-samlinger som vi i dag besitter, finnes det ikke en eneste hadith-fortelling som har blitt sertifisert på denne måten. Som sådan er alle tilgjengelige fortellinger usikre. Det kan kun være en type fortellinger, altså kontinuerlige, som kan anses som autentiske. *Hafiz Ibne Hajr* har definert denne typen i sin bok *Nakhajit-ul-Fikr* som følgende:

Et stort antall personer som ikke lar seg bli påvirket av løgn, forteller en hadith, og at deres antall forblir konstant fra start til slutt. Hvis hele antallet sier det samme om og om igjen, vil lytterne få en følelse av tiltro til det de hører.

Det er fire kriterier for at en fortelling kan betraktes som kontinuerlig.

- 1) Antall fortellere er så mange at det vil være umulig å motsette seg deres fortellinger.
- 2) Antallet av fortellere forblir like stort fra start til slutt. Hvis det skulle forekomme et avvik, ville ikke fortellingen lenger vurderes som kontinuerlig.
- 3) En fortelling kan ikke betraktes som kontinuerlig om den ikke kan sertifiseres. Om sertifiseringen ikke finnes, vil den føles som

⁷⁶ Taujih-un-Nazar, side 12

usammenhengende. For eksempel er Mekka en by. Selv om tusenvis av fortellere bekrefter denne påstanden, så kan også denne påstanden sertifiseres. I motsetning til dette har vi påstanden fra mange at Jesus var Guds sønn. Denne påstanden kan ikke betraktes som sammenhengende, fordi den ikke kan sertifiseres fra en sikker kilde, men er heller basert på tro.

- 4) Folk bør få en følelse av sikkerhet ved kun å høre på en slik fortelling, og ikke føle for å komme med noe som helst form for argumenter.

En hadith som tilfredsstiller alle ovennevnte forutsetninger, anses av forskere til å være logisk, sammenhengende, og autentisk. Dessverre eksisterer ingen slike hadith-fortellinger. *Allama Ibne Islahi* har sagt at hvis disse faktorer skal settes som sertifiseringskriterier, så vil man mest sannsynlig ikke klare å sertifisere en eneste hadith som ekte. Likevel har han referert til *Hafiz Ibne Hajr* som har sagt at slike hadith eksisterer. Faktum er at de fortellinger som han har referert til som kontinuerlige, ikke følger prinsippet av kontinuitet men heller substans. Dessuten har han endret enda en ånd av "kontinuitet" hvor han har prøvd å kalle berømte hadith-fortellinger som "kontinuerlige" da de ikke kan sertifiseres via overnevnte kriterier. Hvis en følgesvenn av Budbringeren eller en Imam har sitert et ordtak, hvor antall av dets fortellere øker uforholdsmessig, vil det ikke være "sammenhengende", fordi antall fortellere ikke er samme fra start til slutt.

Enkelte personer mener at fortellinger som er dokumentert i *sahih* bøker er "kontinuerlige". Dette sier de på grunn av deres hengivenhet. *Imam Taimiyyah* og *Ibne Islah* han prøvd å gjøre nettopp dette, men de fortellinger de kaller kontinuerlige, blir referert til flere fortellere fra forskjellige tider. De mener at fortellinger som de anser til å være autentiske, forble uendret fra Budbringerens tid, frem til deres tid, til tross for at de ikke ble nedskrevet over en periode på 250 år. De mener at disse er de fortellinger som ikke trenger å bli undersøkt, ikke kan argumenteres imot, og ikke trenger noe sertifisering. Som oftest mener de at dette gjelder de fleste hadith-fortellinger. Imamer har advart at en enkel hadith kan ikke tros på som ekte. Enten er en hel samling av hadith-fortellinger ekte eller ikke.

2.6 Argumenter for hadith-fortellinger

Hadith-eksperter har lenge forsøkt å etablere den høye religiøse statusen av hadith-fortellinger ved å referere til Koranens vers. Derfor er det nødvendig å drøfte dette slik at fakta kan klargjøres.

Imam Shaf'i som døde i 204 AH, har nevnt en gruppe som ikke aksepterer den prominente stillingen av hadith, i det syvende volumet av sin bok *Kitab-ul-Ilm*. Han har nevnt sin diskusjon med en person av denne gruppen. Denne personen spurte imamen følgende:

Koranen har gitt den muslimske nasjonen en rekke forpliktelser å forholde seg til. Ut av alle disse direktiver har du erklært enkelte til å være vanlige mens andre som spesielle, noen obligatoriske, mens andre valgfrie. Alle slike erklæringer har du basert på hadith-fortellinger. Du kjenner ikke engang kilden til de fleste hadith-fortellinger, og har i aller fall aldri møtt eller hørt på personer som disse hadith-fortellinger refereres til. Dette er personer som ikke kunne ha vært feilfrie. Du foretrekker å tro at disse fortellingene er autentiske, selv om disse forårsaker rifter i kommandoer av Allah.

Som svar på dette har imamen svart at på grunn av disse fortellinger har vi blitt i stand til å forstå oss på *sunnah*. Imamen mener at *sunnah* er det som har blitt beskrevet av Koranen som visdom. Han har referert til følgende vers:

Aksepter det som Budbringeren gir dere, og unngå det som Budbringeren forbyr dere. (59:7)

Med andre ord, det som Budbringeren har gitt oss, er *sunnah* som vi stort sett finner i hadith-fortellinger. Dette gir oss den virkelige statusen av hadith som Koranen validerer.

Det å kunne missvise en tviler med et slikt argument, er virkelig en kunst som *Imam Shaf'i* mestret. Spørsmålet som ble stilt, ble egentlig aldri besvart.

Tvilerens innvending var til ånden og betydningen av hadith-fortellinger, som han anså som tvilsomme. Derfor er det på ingen måte riktig å bruke en feil oversettelse av et vers ut av kontekst for å underbygge statusen av hadith. Ikke nok med det, men visdommen som tilskrives hadith-fortellinger, bør gjennomgå en grundig granskning. Koranens ord *hikmah* som oversettes til visdom, betyr i grunn sunn dømmekraft. Koranen har kalt sine egne bestemmelser som *hikmah*, fordi de tilbyr god dømmekraft.

Og Allah har presentert for deg al-kitab (loven) og al-hikmah (visdom) (4:113)

Om vi skal sammenligne med de ti bud fra det gamle testamentet, har Allah gitt oss tretten bud. Etter at de hadde blitt gitt, sier Surah Bani-Israel at Allah sa følgende:

Dette hører til den visdommen som Allah har åpenbart for deg. (17:39)

Denne tvileren hadde også nevnt at Budbringerens koner ble fortalt følgende:

Husk det som leses i deres hus av Allahs ord og visdom. (33:34)

Dette beviser at "visdom" slik Koranen bruker den, er en integrert del av Koranen, og ikke en referanse til hadith, for ingen sitter og leser hadith i deres hus.⁷⁷ Dessverre har ikke *Imam Sha'fi* tatt noe hensyn til dette. Dette til tross for å ha sagt det selv at hadith-fortellinger ikke er Budbringerens egne ord⁷⁸, men kun det som vi antar Budbringerens har sagt eller ment med de ordene han ytret. Hvorfor skulle Koranen da referere til hadith som "visdom"? Koranen har sagt et annet sted. "Vi skjenket visdom på *Luqman*". Ville dette bety at *Luqman* ble fortalt hadith-fortellinger av Budbringeren?

Et annet vers som *Imam Sh'afi* har referert til for å forsvare sine påstander, er 59:7. Dette verset blir brukt av selv religiøse lærde den dag i dag, men har ingenting med hadith-fortellinger å gjøre.

Det Budbringeren gir dere, ta det. Og hold dere borte fra det han forbyr dere. (59:7)

Dette verset, og dens kontekst snakker egentlig om hvordan krigsbytte skal fordeles. Her har folk feiloversatt ord som betyr "å gi" til "bestemmelser" og "uttalelser". Dette ordet har blitt brukt flere steder i Koranen men ikke oversatt feil de andre steder. Derfor kan heller ikke dette verset brukes til å argumentere til fordel for hadith.

Noen hadith-tilhengere presenterer også enda et vers i deres støtte.

Ei heller taler Budbringeren av eget påfunn! Dette er intet annet enn en åpenbaring som er åpenbart! (53:3-4)

⁷⁷ Dette er grunnen til at terminologien "Wahi-e-Ghair Matlu" har blitt utviklet, det vil si en åpenbaring som ikke er resitert. La det bli kjent at disse to typene åpenbaring (Matlu og Ghair Matlu) eksisterte verken under tider av Budbringeren, heller under epoken av hans fire etterfølgende kalifer og følgesvenner. Slike begreper har blitt utviklet senere.

⁷⁸ Itqaan fi Uloomul-Qur'an, av Allama Jalal-ud-Din Sevti

Påstanden er derfor det at uansett hva Budbringeren har sagt, er åpenbaring. Dette argumentet er imidlertid langt fra faktum fordi versets kontekst omtaler åpenbaringen spesifikt som Budbringeren mottok, som ikke-troende avviste. Ting som omhandlet Budbringeren familieliv, hans uttalelser til hans koner, eller ting han sa i diskusjoner som omhandlet saker av andre mennesker, kan ikke hevdes til å ha vært åpenbaringer. Motstanden som ikke-troende viste, var relatert til Koranen. Koranens vers sier at alt han sier om Koranens påbud, er åpenbaring han har mottatt, uten å ha tilsatt noe fra seg selv.

Denne Koran er åpenbart for meg, slik at jeg dermed kan advare dere og dem den måtte nå frem til. (6:19)

Si: "Jeg gir dere bare en advarsel med åpenbaringen" (21:45)

Faktum er at Budbringerens skulle kun overføre Koranen til folket. Han skulle videreføre åpenbaringen i samme form han mottok den. Budbringeren ba folk skrive ned åpenbaring i samme form han mottok den, og ba dem lære seg den utenat.

Noen har klassifisert åpenbaring i to kategorier, altså *Matlu* (åpen) og *Ghair Matlu* (latent), og kalt den åpne åpenbaringen for Koranen, mens den skjulte for hadith. Dette er imidlertid deres oppdiktede definisjon som ikke har noe å gjøre med Koranen. Hadde hadith-fortellinger vært åpenbaringer, ville Budbringeren ha fått dem nedskrevet i likhet med Koranen.

Den fjerde argument som presenteres med enda større stress, er at i titalls vers har Allah beordret oss å følge Budbringeren. Dette kan kun gjøres om vi vet hva Budbringeren gjorde, og for det er vi avhengige av hadith. Fakta er at hele dette konseptet er basert på en stor misforståelse. På grunn av denne misforståelsen konkluderer de fleste lærde at hadith-fortellinger er en del av Islam. Dette hevdes på bakgrunn av Budbringerens to ansvarsområder:

Det ene var videformidling av åpenbaringen, dvs. å formidle guddommelige kommandoer til folk, slik de ble åpenbart til Budbringeren. Med hensyn til dette ansvaret var folk pliktige til å tro på at det han erklærte som guddommelig åpenbaring, faktisk var det.

Det andre var ansvaret å lede sitt folk, dvs. forvaltning av nasjonen og dømme saker i henhold til Koranens veiledning, Koranens forelesninger, utarbeide beslutninger, strategier for kriger, og enighet om ledelse av Budbringeren i kollektive saker under perioder av krig og fred. Men hensyn til denne rollen var folk pliktige til å adlyde hans ordre og råd.

Det flotte lederskapet som ble etablert i regjeringsperioden av Budbringeren vil for sikkert stå som et skinnende eksempel for alle å følge, frem til dommedagen. De steder hvor Koranen kommanderer oss til å adlyde Budbringeren, er ikke begrenset til hans person og hans liv. Her er det ikke personen, men hans stilling som leder som er tiltenkt. Stilling som også hans etterfølgende kalifer hadde og som de måtte leve opp til. Å adlyde dem var det samme som å adlyde Budbringeren og Allah, siden de ledet i lik stil som Budbringeren i henhold til direktiver av Allah. Når Koranens kommanderer oss til å adlyde Budbringeren, så betyr dette å adlyde den gjeldende lederen, som er statsoverhode av den islamske nasjonen. Så lenge Budbringeren levde, betydde hans lydighet det samme som lydighet til Allah. Etter ham, ville det å være lydige til hans etterfølgende ledere tilsvare lydighet til Budbringeren og Allah. Lydighet mot Budbringeren betydde aldri at det skulle bli obligatorisk for alle å gjøre det han gjorde i hans personlige liv, eller som noen påsto at han sa eller gjorde. Denne tankegangen ble heller implementert i nasjonen senere da kalifene ikke ledet folket i henhold til Koranens veiledning og Budbringerens eksempel. Dette var en tid da de heller ble til konger og tyranner som bokstavelig talt gjorde om den muslimske nasjonen til deres eiendom og dets innbyggere til deres slaver. De ga fra seg det religiøse lederskapet og overførte den heller til tidens religiøse presteskap, som i sin tur gjorde attributter til Budbringeren og hadith-fortellinger enerådende. Fra den tiden fremover, begynte nasjonen å lide av religiøs individualisme som deretter førte til disharmoni og uorden. Alle forutsetninger for Islam kan lett oppfylles ved å følge veiledningen av Koranen, og ved å vise lydighet mot nasjonens leder, som leder i henhold til Koranen. En slik leder ville samarbeide med kloke menn som skulle være valgt av folket, og ville håndtere saker i henhold til konsultasjoner og i samsvar med Koranens bestemmelser. På denne måten ville den sentrale myndigheten opprettholde enhet i nasjonen og ikke tillate fraksjoner og sektdannelser.

Det er viktig å være fullstendig klar over at Gud har adressert det menneskelige sinn, som har blitt skjenket med fakultetet av langsynthet og intellekt. Koranen gir mennesket all veiledning det trenger. Slik veiledning er nok til å veilede mennesket, og er ikke begrenset til en bestemt tidsperiode, i motsetning til hadith-fortellinger som er tidsspesifikke.

Koranen er en klar veiledning og omfattende bok som ble forstått og verdsatt av de som var dets første adressater, dvs. Budbringerens følgesvenner. De trengte ikke Budbringerens forklaringer av Koranen til å forstå dens hensikt og betydning. I henhold til *Imam Razi* var det sjeldent at Budbringerens følgesvenner spurte han om noen forklaringer, og dokumenterer kun fjorten slike tilfeller i løpet av Budbringerens tid. Svar på deres spørsmål ble gitt i Koranen. *Allama Subuti* har nevnt disse som *Atqaan* på siste side av sin bok

Jam'ia Bayan-ul-Ilm. Enhver person kan verifisere dette fra Koranen ved å se etter ordene *yas aluunaka* og *yastaftabunaka*, altså "de stiller spørsmål".

2.7 Koranen og hadith-fortellinger

Allah har kun kalt Koranen som boken for *Imaan*.

Budbringeren har Imaan på det som er ham åpenbart fra hans Forsørger, og det samme gjelder alle Momineen (troende). (2:285)

Allah har informert både Budbringeren og hans nasjon til å tro på innholdet av denne boka:

Si: Vi tror på Allah, og på det som er åpenbart for oss (2:136)

Si: Jeg tror på en skrift som Allah har åpenbart! (42:15)

Slike vers finner vi flere steder i Koranen. Når det gjelder hadith-fortellinger, så finnes det ingen retningslinje i Koranen til å adlyde dem, tvers i mot så har Koranen forbudt dette.

Det finnes slike som byr frem underholdende fortellinger, for å føre folk bort fra Allahs veier i uvitenhet og for å drive ap med det. Dem venter en ydmykende straff. (31:6)

I dette overnevnte verset har Koranen nevnt tre kvaliteter av hadith-fortellinger:

- De brukes til å villedde folk
- De er ikke basert på kunnskap
- De hjelper til å drive ap med Allahs veiledning

Enkelte personer har oversatt dette ordet til musikalsk harmoni. Denne påstanden er ikke riktig fordi harmoni fører til glede, og ikke villedning eller hån. Derfor har ikke dette noe å gjøre med kunnskap. Ordet er ment for kun historier og ting som kategoriseres som sådan.

Koranen er ikke bare boken for *Imaan*, men gir også retningslinjer til riktig oppførsel, som vi har blitt befalt å adlyde, og Budbringeren til å handle på:

Følg det som har blitt åpenbart til deg fra Forsørgeren. (6:106)

Si: Jeg følger kun det som åpenbares meg av Forsørgeren. Dette er innsikt fra Forsørgeren, og ledelse og nåde for folk som har Imaan. (7:203)

Følgende ble bestemt for nasjonen:

Følg det som er sendt dere fra Forsørgeren! Følg ingen beskyttende venner utenom Ham! (7:3)

Det sentrale lederskapet, altså *Imam* har blitt kommandert til å lede folk ved å overholde Koranens direktiver:

Vi har åpenbart for deg skriften med sannheten, for å stadfeste skriften som tidligere forelå, og til bekreftelse. Så døm mellom folk ved det Allah har åpenbart, og følg ikke deres forestillinger til fortrensel for den sannhet som du har mottatt. (5:48)

De som ikke dømmer i henhold til Koranens direktiver, har blitt kalt for ugudelige kriminelle

De som ikke dømmer ved det som Gud har åpenbart, de er i sannhet ugudelige kriminelle! (5:47)

Koranen har gang på gang understreket at den er guddommelig bud:

Du Sendebud, forkynn det som er åpenbart deg fra din Forsørger! Om du ikke gjør det, har du ikke båret frem Hans budskap. (5:67)

Si: Allah er vitne mellom meg og dere! Denne Koranen er åpenbart for meg, slik at jeg dermed kan advare dere og dem den måtte nå frem til. (6:19)

Si: Jeg gir dere bare en advarsel med åpenbaringen. (21:45)

Som sådan, er det Koranen som guidet Budbringeren og ledet folket. Denne absolutte sannheten opplyste hjertet av Budbringeren og gjorde ham enestående blant hele menneskeheten. Koranen var kilden til hans utdanning, trening og veiledning, og han mest dyrebare eiendom. Det var Koranens veiledning som ble brukt til å trene folk som lærte seg å kontrollere sine materielle behov. Med andre ord, så var Koranen ansvarlig for å ha brakt folket ut av mørket og inn i lyset.

En skrift har Vi åpenbart deg, så du må føre menneskene fra mørket til lyset (av Islam) (14:1)

Vi har åpenbart for deg skriften med sannheten, så du kan dømme mellom folk ved det Allah har vist deg (4:105)

Og denne boken er den absolutte sannheten fra begynnelsen til slutten:

Dette er skriften hvor i ingen tvil har plass. (2:2)

Alle usikre ting har blitt forbudt i Islam:

Fest deg ikke ved ting du ikke har kjennskap til. Øre, øye og hjerte – alt dette vil det bli spørsmål om. (17:36)

Koranen sier følgende om formodninger:

Men dette vet de ingenting om, de følger bare formodninger. Og formodninger hjelper ingenting mot sannhet. (53:28)

Men hvis du hører etter folk flest på jorden, så vil de føre deg bort fra Guds vei. De følger bare sine formodninger og antagelser. (6:116)

Jødene har samlet fortellinger fra sine forfedre om hvilke de sier at helvete ikke kan brenne dem for mer enn noen få dager. Koranen sier:

Dette fordi de hevdet: "Ilden vil bare røre oss et begrenset antall dager." Og deres påfunn førte dem på avveie i deres religion. (3:24)

2.8 Logikk og hadith-fortellinger

Om vi vurderer hadith-fortellinger fra et logisk perspektiv, kan deres religiøse status neppe bevises. Dette fordi hadith-fortellinger er basert på fortellinger og attribusjoner. Dette er som om jeg skulle høre noe fra *Zaid* som han skal ha hørt fra *Umar*, som han skal ha hørt fra *Bakar*, og slik skulle det fortsette. Uttalelser som går fra munn til munn flere ganger, kan ikke bevises til å være den samme fra første person til siste. En slik uttalelse kan ikke anerkjennes men kun formodes, og kan i aller fall ikke oppnå en status av overbevisning og sikkerhet. En person som sier noe direkte til meg, kan jeg tro på, siden jeg selv vet hva jeg hører og fordi jeg kjenner personen som snakker til meg. Om denne personen der i mot skulle fortelle meg at han har hørt dette igjen fra noen andre, så ville jeg mest sannsynlig tvile siden jeg ikke vet hvem denne tredje personen er. Om jeg velger å tro eller ikke på noe en tredje person har sagt, er opp til meg og min dømmekraft. Situasjonen kan bli enda mer komplisert om jeg får vite at selv denne tredje personen ikke er kilden, men at også han har hørt den fra en fjerde person. Da vil jeg i hvert fall ikke ha nok grunn til å tro på denne uttalelsen, eller være sikker på om den har blitt videreformidlet riktig til meg via så mange personer.

Sånn er også situasjonen med hadith-fortellinger som har kommet til oss via en rekke fortellere. Om vi skal være meget godtroende så kan vi si at absolutt alle i denne fortellerrekken var pålitelige og sannferdige personer. Men selv en slik påstand er noe jeg har mottatt via lignende fortellerrekker, og ikke noe jeg selv har kommet frem til. Islam kan ikke være basert på slike antakelser eller historiske spekulasjoner. Islam krever klare bevis, noe som hadith-fortellinger ikke har. Hadith-fortellinger er noe religiøse lærde har brukt for å etablere deres status i samfunnet, uten at de nødvendigvis har noe tilknytning til sannhet.

Imam Ghazali har skrevet følgende in sin bok:

En enkel fortelling kan ikke betraktes som sann angivelse.

Hva menes det med en enkel fortelling? På samme siden nevner han følgende:

På dette tidspunktet mener jeg at en enkel fortelling er en hadith som ikke er bra nok i henhold til prinsippet av kontinuitet. Dette kan være en hadith fortalt av en gruppe som attribuerer den til kun fem eller seks hadith-fortellere.

Fem eller seks har blitt sagt som et eksempel. Inntil en fortelling ikke imøtekommer alle fire krav stilt ovenfor, kan den ikke betraktes som kontinuerlig, og er derfor en enkel fortelling, uansett om den kan attribueres til hundrevis av hadith-fortellere.

Det har blitt nevnt tidligere at hadith-fortellinger begynte å bli dokumentert skriftlig i løpet av andre århundre AH, da Umayyad kalifene hadde rykket ned muslimer til status av slaver. Alle disse hadith-samlingene som vi har tilgjengelige i dag, var ikke tilgjengelige før denne perioden. Alle de seks mest populære bøkene blant sekten *Ahle sunnah*, ble compilert i løpet av det tredje århundre AH. Dette skjedde under regimet til *Banu Umayyad* fordi kalifene hadde gitt opp deres roller som religiøse ledere og heller gitt denne rollen til hadith-eksperter og hadith-fortellerne. På denne måten kunne de dyrke sin pomp og prakt i hjertene til deres undersåtter og forble respektable i kalifatet. Ulike personer som tilhørte ulike fraksjoner av samfunnet utviklet hadith-fortellinger i henhold til deres bekvemmelighet og behov. Dette hjalp dem med å etablere deres plass blant muslimene.

De som senere sto opp for å kritisere dem, hadde intet andre kriterium for å sikre sannheten av hadith-fortellinger, enn uttalelser og deduktive analogier. Dette resulterte i at selv slike fortellinger som tidligere ble ansett som sanne, ble tvilsomme. Vi kan med sikkerhet si at all kritikk som ikke-muslimske kritikere retter mot Islam, er hovedsakelig forårsaket av hadith-fortellinger som har blitt akseptert av muslimene som sanne. Dette er grunnen til at imamene av hadith-fortellinger har forklart at optimisme er verken nok eller riktig i forhold til hadith-fortellinger. Disse fortellinger bør gjennomgå en grundig vurdering og bedømmes deretter. Grunnen til dette er at hadith er fortellinger som kan både være sanne og falske. Dette fører oss til å tro at hadith-fortellinger er konstant under intellektuell granskning. Som sådan er deres rang ikke religiøs, fordi religiøse anliggender er sikre og umulige å kritisere.

Allah har befalt oss å følge budbringere, og dette er det ikke noe tvil om. Tvert imot, er det ingen kommando i Koranen som sier at vi er nødt til å akseptere hadith-fortellinger. Fortellinger er en ting, men det finnes tusenvis av fortellere som en gruppe har erklært til å være sanne, men en annen gruppe har forkastet. Slikt har forekommet fordi det å kritisere er en rett enhver person har. Enhver står fri til å uttrykke sine synspunkter etter sin egen samvittighet. Kritikk mot hadith-fortellinger er faglige og deres status er historisk, og kan derfor ikke være av religiøs karakter.

2.9 Status av hadith-fortellinger

Sammendrag av overnevnte kapitler kan presenteres med følgende punkter:

Hadith-fortellinger ble samlet mot viljen og samtykke fra Budbringeren og hans nærmeste følgesvenner. Dette fordi Budbringeren selv hadde forbudt folk fra å skrive historier tilknyttet til hans personlighet og atferd. Hans følgesvenner og første kalifer forsøkte konsekvent å stoppe folk fra å samle eller dokumentere slike fortellinger.

Samme er tilfelle med skrivingen av hadith-fortellinger, og kompilering av hadith-samlinger. Budbringeren hadde ettertrykkelig forbudt dette. Kalifene og Budbringerens følgesvenner forsøkte konsekvent å stoppe nasjonen fra denne kaotiske situasjonen.

Sannheten av hadith-fortellinger er avhengig av spekulasjon og estimering. Imamene hadde ingen andre kilder unntatt deres egne personlige vurderinger for å bedømme om en historie var sann eller falsk. Av den grunn er også sanne hadith-fortellinger spekulative. Ifølge dem, det å kalle en fortelling som sann, betyr at Budbringeren mest sannsynlig sa noe tilsvarende, men hva han sa ordrett, er usikkert.

Mullah Ali Qadri har forklart dette i sin bok *Al-Maozu'at*:

Hadith-eksperter har tildelt denne statusen til hadith-fortellinger ut i fra deres egne satte kriterier. De har egentlig ingen måte å sertifisere sannheten av en hadith-fortelling på. Sunn fornuft sier at det er meget sannsynlig at de har gjort kompromiss med sine egne regler, for å sertifisere det de selv anså som rett.

Videre har de erklært mange usammenhengende hadith-fortellinger som sanne, som ofte er motstridende. Dette har resultert i at den muslimske nasjonen har fraksjonert seg i mange grupper og sekter, hvor hver sekt favoriserer en hadith-fortelling og forkaster de som er motstridende. Dette er grunnen til at enhver sekt har utviklet sin egen religion basert på deres favoriserte hadith, og anser kun deres hadith-fortellinger som korrekte. Ifølge Koranen, er denne praksisen synonymt til *shirk*, altså det å skape og likestille sine egne leveregler med Koranens gitte direktiver.

Og ikke bli som dem som begår shirk, av dem som splitter sin religion og blir sekter, hvor hver gruppe fryder seg over sitt. (30:31-32).

Ingen tvil i at forskjellige personer kan tilegne seg forskjellige forståelser når det gjelder ånden av Koranen. Til tross for dette, vil ikke koranens opprinnelige ord eller ånd være endret. Forskjeller vil kun være i forståelse, men med gjensidig konsultasjon kan slike forskjeller elimineres. Om vi kun fokuserer oss om Koranen, og legger hadith til side, kan vi stenge alle dører på sektarisme i nasjonen.

Kort sagt, kan den sanne stillingen av hadith-fortellinger tilknyttes historien til Islam. Hadith-fortellinger kan i beste fall benyttes for å lære om historie, men kan ikke presenteres som en del av islamsk ideologi. Ulempen med å erklære hadith-fortellinger som en del av Islam, er at Koranen som er full av liv og energi, blir tilsidesatt. Alle emner hvor diskusjoner blir intense, er emner hvor Koranen ikke prioriteres og diskusjoner føres på bakgrunn av hadith. Slike emner har dessverre ingenting å gjøre med velferd og det kollektive livet til muslimer.

- Hadith-fortellinger får oss til å diskutere om hvem blant *Abu Bakar* eller *Ali* er mer respektabel.
- Hadith-fortellinger får oss til å krangle om Koranen er en levende ting, en skapning eller et ikke-levende ting.
- Hadith-fortellinger sier at vi skal snakke om hvordan Allah kommer ned på jorden i løpet av den siste delen av natten.
- Hadith-fortellinger får oss til å diskutere om vi bør føre våre hender sammen under bønn eller ikke.
- Hadith-fortellinger får oss i diskusjoner om hvilket vers vi skal resitere under bønn, eller om noe skal resiteres høyt eller lavt.

I motsetning til dette, om vi hadde holdt oss begrenset til Koranen, ville vi heller ha fokusert på problemer tilknyttet til samfunnets struktur og styrke. Da hadde vi fokusert på hvordan vi skal implementere Koranens retningslinjer for å skape velferd for folket. Da hadde fokus vært på å kunne gjøre oss kjent med de latente potensialene av naturkrefter rundt oss, noe som Koranen ber oss erobre og dra nytte av til fordel for hele menneskeheten. Da hadde fokus heller vært på å spre *Imaan* og utøve edle gjerninger slik at ethvert samfunnsmedlem kunne være en deleier og medansvarlig av nasjonen.

3 Utvikling av hadith-fortellinger

(Allama Mohammod Aslam Jairajpuri)

Budbringeren skal ha sagt gjentatte ganger at "den som forsettlig forteller løgner om meg, vil få helvete som sin faste bopel". Denne hadith-fortellingen har blitt referert til av så mange av Budbringerens følgesvenner, at noen hadith-fortellerne har hevdet den til å være kontinuerlig. Til tross for denne sterke overbevisningen var det folk som begynte å skape falske hadith-fortellinger.

Mullah Ali Qadri hevder følgende i *Maozu'at-e-Kabir*, ved å henvise til skrifter av *Imam Tibrani* og *Ibne A'ddi*:

I en landsby kun to mil unna Medina, var det en person som spurte en kvinnes eldre om hennes hånd i ekteskap. Frieriet ble avvist av hennes eldre. Denne mannen hadde på seg en drakt som Budbringeren skulle ha gitt ham. Han sa at Budbringeren hadde gitt ham denne drakten og med den, gitt ham myndighet til å ta beslutninger om deres kvinner. De sa "vi bøyer oss for ordren av Budbringeren." Etter dette ga de ham et hus å bo i, og sendte to menn til Medina for å få dette verifisert fra Budbringeren. Da Budbringeren hørte om dette ble han meget opprørt og beordret en av hans følgesvenner til å finne denne mannen og drepe ham, og deretter brenne hans døde kropp. Da følgesvennen kom frem, hadde denne mannen allerede blitt drept av en slangebitt. Følgesvennen brente kroppen hans og returnerte.

Sheikh Zahir Jazairi skriver:

Folk hadde begynt å lyve om Budbringeren selv i løpet av hans levetid, og antall falske historiefortellere hadde økt dramatisk under regimet til Budbringerens etterfølgere.⁷⁹

3.1 Regimet av Budbringerens følgesvenner

Budbringeren hadde beordret følgende til sine følgesvenner:

Ikke skriv ned noe fra meg, bortsett fra Koranen. Den som allerede har skrevet noe om meg, må makulere det.

⁷⁹ *Taujihun Nazar Ila Usul* side 246

Våre religiøse lærde forklarer at Budbringeren sa dette for å beskytte Koranen slik at Budbringerens egne ord ikke skulle forveksles med Koranens. Men dette kan ikke stemme. Om intensjonen var den som disse lærde hevder, kunne Budbringeren ha instruert å holde hans og Koranens ord adskilte. Tvert imot var formålet å stoppe folk fra å spre fortellinger i Budbringerens navn. Dette var grunnen til at selv under det første kalifatet av *Abu Bakar*, begynte folk å bli uenige om slike fortellinger. Da han observerte dette, samlet han sitt folk og sa at i hvis det forekommer enkelte forskjeller blant fortellinger i dag, så vil de forekomme i en mye større grad i fremtiden. Det sikreste er å ikke attribuere fortelling til Budbringeren i det hele tatt.⁸⁰

Abu Bakar hadde også en samling av ca. 500 hadith-fortellinger, men til slutt fikk han *Aisha* til å samle dem, og brente dem. Han gjorde dette fordi han var av den formening at kun fordi han anså en fortelling som sann, ikke nødvendigvis betydde at den var så.⁸¹

Vi kan ikke hevde at alle hadith-fortellinger som *Abu Bakar* hadde in sin samling var slike som hadde blitt skrevet etter sirkulasjon mellom forskjellige folk. *Abu Bakar* hadde selv hatt anledning til å være i selskap av Budbringeren og lyttet til det han sa. De ytringer av Budbringeren som *Abu Bakar* selv hadde hørt fra Budbringeren, var han selvsagt ikke i tvil om. Til tross for dette, siden han selv hadde observert forskjeller i reproduksjon av mange fortellinger, hadde han valgt å brenne sin egen samling, og stoppet folk fra å spre hadith-fortellinger.

Fra en fortelling av *Abu Huraira* som er sitert i *Sahih Bukhari*, ser det ut til at *Abdullah bin Umro bin A'as* også hadde skrevet ned noen av Budbringerens uttalelser, men som ingen kunne finne igjen senere. Om han mistet dem eller brente dem, som *Abu Bakar*, er ikke kjent. I løpet av det unge kalifatet hadde mange frafalne slått seg sammen med overløpere. Derfor hadde *Abu Bakar* stoppet folk fra å samle hadith-fortellinger. Om en fortelling ble fortalt av en av Budbringerens følgesvenner, ble de bedt dem om å produsere vitner som kunne bekrefte. *Umar* stoppet denne praksisen ytterligere. Hvis noen henviste til en fortelling attribuert til Budbringeren i hans nærvær, fikk ikke denne personen lov til å gå med mindre han hentet vitner som kunne bekrefte fortellingen. Selv sik streng kontroll klarte ikke å stoppe spredningen av hadith-fortellinger, og spesielt falske hadith-fortellinger.

⁸⁰ Tazkarat-al-Haffaz, Imam Zehni Zakir Abi Bakar

⁸¹ Tazkarat-al-Haffaz, Imam Zehni Zakir Abi Bakar

Sahib Muslim beskriver at *Bashir bin Ka'ab* fortalte en hadith-fortelling til *Ibne Abbas* en gang, som viste ingen interesse. *Bashir* spurt om årsaken. *Abbas* sa at det var en tid da alle pleide å bli meget oppmerksomme til en som i blant fortalte en fortelling attribuert til Budbringeren. Nå har folk begynt å sitere alle typer fortellinger som de konstant attribuerer til Budbringeren, og dermed har seriøse folk stoppet å være oppmerksomme. Dette var grunnen til at Budbringerens følgesvenner stoppet å fortelle hadith-fortellinger.

En gang ble *Abi abi Laila* spurt av *Zaid bin Arqam* om han kunne fortelle en hadith-fortelling. Han unnskyldte seg og sa at alderdommen hadde påvirket hans hukommelse. En annen gang spurte *Zubair bin Abdullah* ham om å fortelle en hadith. Han svarte på samme måte som til *Zaid*.

Saib bin Yazid har sagt at han fulgte *Sa'ad bin Malik* fra Mekka til Medina, men hørte ikke en eneste fortelling fra ham. *Imam Sh'abi* sier at han forble i selskap med *Umar* for ett år, men aldri hørte en eneste hadith-fortelling fra ham.

3.2 Senere periode

Etter regjeringsperioden av Budbringerens følgesvenner økte antallet av hadith-fortellinger og fortellere dramatisk.. *Allama Ibne Jaozi*, nevner følgende årsaker til dette:

- De som var overveldet av fromhet, husket ikke hadith-fortellinger riktig og fortalte ikke det som Budbringeren egentlig hadde sagt, men ytret heller det som de kom på.
- Enkelte lærde gjorde det samme da de ikke husket hendelser riktig og fortalte om dem etter deres egen frihet.
- De siterte mange fortellinger feil på grunn av deres høye alderdom og feilende hukommelse.
- Det var til og med folk som bevisst fortalte hadith-fortellinger feil. Da de senere ble gjort oppmerksomme på deres feil, kunne de ikke innrømme feilen, for å kunne bevare deres verdighet.
- For å kunne tilintetgjøre islamske lover, utviklet lovens forbrytere falske hadith-fortellinger.
- Da Islam ble fraksjoner på grunn av religiøs disharmoni, ble sekter som *Shia*, *Sunni*, *Kharji*, *Qadri*, *Jehmi*, *Marjiyyah*, *Mu'atazilla* etablert. Hver og en sekt utviklet sitt eget sett av hadith-fortellinger for å støtte sine egne synspunkter.
- Det var mange fromme mennesker som forsettlig utviklet hadith-fortellinger for å få folk til å utføre gode gjerninger og unngå

feilgjerninger. Ifølge *Ibne Jaozi* betraktet disse menneskene *shariah*⁸² som ufullstendig og forsøkte å bidra til ferdigstillelse gjennom hadith-fortellinger.

- Det var visse mennesker som anså det som riktig å utvikle sertifiseringer for hvert sympatisk sitat av Budbringeren.
- Hoffmenn og nære fortrolige av kalifene utviklet fortellingene i henhold til deres velgjøreres ønsker å kapitalisere på folkets tro.
- Historiefortellerne og predikanter fortalte ulike historier om Budbringeren og hans følgesvenner da dette hadde blitt deres levebrød.

Disse er de ti viktigste årsakene som bidro til at uekte og fabrikkerte fortellinger ble spredt blant intetanende muslimer. I tillegg til dette ønsket politiske partier å påvirke massene ved hjelp av slike fortellinger og spilte på deres tro. De engasjerte seg i større skala når det gjaldt utviklingen av skreddersydde hadith-fortellinger, og spredde dem fra øst til vest. På toppen av alt dette var det visse mektige religiøse lærde som prøvde å etablere deres status over vanlige folk ved å preke med slike historier som kunne få dem til å virke kunnskapsrike og kloke.

I sin bok *Tazkaratul Maozu'at*, har *Sheikh Muhammad Tahir Gujarti* sagt at en hadith-forteller fornekker som regel alle fortellinger han har ytret i løpet av hans levetid, da han entrer den siste perioden av livet. Da begynner han å advare folk at de ikke skal akseptere hadith-fortellinger uten nøye gransking. Grunnen til dette er at folk flest har utviklet fortellinger i henhold til deres egen smak, og attribuert dem til Budbringeren.

Det finnes også ande som åpent har innrømmet å ha kookt opp fortellinger og deretter attribuert til dem Budbringeren og hans følgesvenner. Noen har gjort dette for å etablere deres personlige storhet, mens andre har brukt slike falske midler for åndelig belønning og sett på dette som deres strev mot ikke-muslimer. I denne forbindelse utviklet *Nooh bin Abi Mariam* hadith-fortellinger for å komplimentere eller utfylle visdommen av Koranens vers. Disse har blitt nevnt av fortolkere, spesielt av *Bezavi*. Da andre hadith-eksperter begynte å finne ut av sannheten, aksepterte han at han hadde utviklet fortellinger selv, for å kunne lokke folk mot Koranen. Samme var tilfelle med de fleste av fortellere som utviklet hadith-fortellinger for å friste folk. Det samme har mange velmenende mennesker og såkalte predikanter og fortellere gjort, og gått ustraffet fra det. Etter dette har *Allama* dokumentert slike historier, og de fortellere som pleide å utvikle egne hadith-fortellinger. Siden disse hendelsene har blitt nevnt tidligere, blir de nå ikke repetert her. Deretter har han skrevet en liste over *Kitab-ul-Zu'afa*. Også dette har blitt nevnt tidligere.

⁸² Doktriner som regulerer livene til de som bekjenner islam

3.3 Overflod av upålitelige fortellinger

Den gang det var en overflod av fortellere som publiserte deres hadith-samlinger på opptil tolv bind. Det er derfor naturlig å anta at det var en overflod av upålitelige fortellinger også. *Mullah Ali Qadri* har sitert *A'qili* som sa at kjettere utviklet 12.000 hadith-fortellinger. *Sheikh Mohammad Tabir* skriver i sin bok *Tazkat-ul-Maozu'at* at *Jonbazi*, *Ibne A'akkasha* og *Muhammad bin Tamim* utviklet mer enn 10.000 hadith-fortellinger. Han skriver om *Ibne Abi Al'aoja* at da han ble truet med drap, innrømmet han å ha utviklet 4.000 hadith-fortellinger, hvor i han erklærte det lovlige som ulovlig, og vice versa.

Enkelte fortellinger er en ting, men noen fortellere har til og med fabrikkert hele bøker om Budbringeren som var basert på løgn fra start til slutt. Side 8 av *Tazkaratul Maozu'at* sier følgende:

Noen hadith-bøker, inkludert *Al-Qazai*, *Arbi'oon* og *Du'aniyyah*, er av slik karakter at alle fortellinger i dem bør undersøkes nøye. Ingen hadith-fortelling nevnt i disse bøkene er sanne. Bortsett fra den første hadith-fortellinger av *Wasa Ali*, er alle de andre fortellinger oppdiktet. All disse såkalte sertifiseringer av *Uns Basri* er langt over mål. *Ibne A'addi* har skrevet at *Musa bin Ja'afar* utviklet en bok som inneholdt tusenvis av hadith-fortellinger tilknyttet *Alir*. Da *Dar Qatni* hørte disse hadith-fortellingene, sa han at denne boken var basert på løgner, og var en blanding av påfunn og fabrikasjoner. Han sa at Allah måtte sende sin forbannelse på den som utviklet denne boken. Han hadde selv fortalt fortellinger som regnes som kontinuerlige basert på metoden som var knyttet til det siste testamentet av *Alir*. *Welmi* har skrevet at boken *Kitab-ul-Uroos* av *Abu-ul-Fazl Ja'afar bin Mohammad Hasni* er en total fabrikasjon. Til slutt, skriver *Imam Zabbi* at *Ibne Ishaq bin Ibrahim* har utviklet en bok basert på beretninger fra sin oldefar som på ingen måte er verdt noe.

3.4 Bøker over upålitelige fortellinger

Den gang da prosessen av verifisering av hadith-fortellinger startet, prøvde de lærde å se på alle historier i sirkulasjon og prøvde samtidig å finne ut om historienes opprinnelige fortellere. De historier som de anså til å være fullstendig regitime ble ivaretatt. Noen slike kjente bøker er listet opp under:

Bok	Forfatter	Døde i
<i>Kitab-ul-Abateel</i>	<i>Abu Abdullah Al-Hussain</i>	542 AH
<i>Al-Maozu'aat-ul-Kubra (4 bind)</i>	<i>Abu-al-Farj Abdur Rahman bin Jaozi</i>	597 AH
<i>Mukhtasar-ul-Maozu'aat</i>	<i>Imam Safarini</i>	
<i>Al-Lali</i> <i>Al-Masnu'ah fil hadith</i> <i>Al-Maozu'ah</i>	<i>Jalalu-ud-Din Siwti</i>	
<i>Tazkarat-ul-Maozu'at</i>	Sheikh Mohammad Tahir	986 AH
<i>Risalat-e-Fil Maozu'aat</i>	<i>Raziud-Din San'aai (døde)</i>	652 AH
<i>Al-Fawad-ul-Majmu'ah</i>	<i>Sheikh Abu-Ullah Mohammad Shami</i>	942 AH
<i>Fil hadith Al-Maozu'ah</i>	<i>Imam Shokani Yemeni</i>	1255 AH
<i>Kitab-ul-Ma'ani</i>	<i>Hafiz Zia-ud-Din Musali</i>	623 AH
<i>Al-Maozu'aat-ul-Saribah</i>	<i>Umar bin Badar</i>	
<i>Al-Kashf-ul-Ilahi</i>	<i>Mohammad Sandrusi</i>	1177 AH
<i>Tazkarat-ul-Maozu'aat</i>	<i>Mullah Ali Qadri</i>	1014 AA
<i>Al-Laulu Al-Marsu</i>	<i>Mohammad bin Khalil Qaoqchi</i>	1305 AH

På grunn av disse menneskene kom det en utenkelig stor forbannelse på hadith. Budbringeren var en person, og ut av alle historier som er attribuert ham, omhandler 99 % om hans handlinger og gjerninger utført i Medina, hvor han bodde i makt 10 år, og det er ikke mulig at Budbringeren skal ha rekket å gjøre alt som står nedskrevet i disse bøkene. Men dette stoppet ikke en hær av fortellere fra å dukke opp som utviklet hadith-fortellinger dag og natt. Noen av dem hadde til og med adoptert dette som et yrke. Alle av dem utviklet hundretusener av hadith-fortellinger og spredde dem rundt. De hadith-fortellinger som var sanne, ble blandet med mange oppdiktete historier på en slik måte at selv gode forskere og kritikere kunne knapt skille dem fra hverandre.

3.5 Granskning av hadith-fortellinger

Da de lærde begynte å granske hadith-fortellinger for å skille sant fra usant, holdt de to ting i tankene. Det første var selve hadith-fortellinger, og det andre var deres forteller-rekker. For å finne ut om en hadith var falsk, utviklet de følgende kriterier for en hadith å oppfylle:

- Den går imot historien
- Den er referert til *Rafzi* eller *Kharji* følgesvenner.
- Den nevner en hendelse som mange kunne ha beskrevet, men har kun blitt fortalt av én person
- Den er i mot Koranen
- Den er i mot logikk
- Den lover store belønninger for små handlinger, eller stor straff for mindre synder
- Den virker til å være imot progress eller muligheter

Dessverre kunne kun en brøkdel av falske hadith bli gjennomskuet og luket ut gjennom denne prosedyren. Dette fordi de som utviklet hadith-fortellinger, tenkte på alle fordeler og ulemper. Dette kan sammenlignes med hvordan til tross for mangel av gode advokater, kan i blant falskt vitnesbyrd råde, og hvordan falske vitner blir i blant ansett som mer pålitelige enn sanne vitner. Øvelsen av å sile ut falske hadith-fortellinger fra de sanne, basert på disse nevnte prinsippene, viste seg å være nytteløs. Dette er grunnen til at forskere holdt heller større vekt på troverdigheten til fortellinger, men problemet er at troverdighet er en ekstern kvalitet som det ikke er lett å basere noe på. Selv hadith-eksperter har erfaring med ekstern fromhet. *Yahya bin Saeed al-Qataan* som var en stor lærd, har sagt at det finnes ingen større løgner enn de som tror på "konsultasjon til beste for menneskeheten". *Imam Muslim* har sagt at løgner kan til og med komme utilsiktet fra velmenende mennesker.

Ayub Sakbtiani hadde en gang rost fromheten av sin nabo, men senere hadde ham ombestemt seg, og pleide å si at han hadde nok ikke akseptert naboens vitnesbyrd som det til og med gjald en liten daddel. Derfor ble det besluttet at sannheten av en fortelling skulle heller baseres på dens omtalte popularitet, dvs. de fortellinger skulle aksepteres som sanne, som de fleste kunnskapsrike mennesker i samfunnet anså som troverdige.

Kompilering av hadith-fortellinger startet på ordre fra *Umar bin Abdul Aziz* i begynnelsen av andre århundre AH. Enkle vurdering ble også gjort selv den gang, men seriøse undersøkelser av hadith-fortellinger startet i tredje århundre AH. Dette er grunnen til at de fleste av kritikerne hører til denne perioden. En av dem var *Tasamah*. Det står i *Tazkaratul Maozuaat* at:

Dette er alt som hadith-eksperter forsto etter å ha gått gjennom verifikasjoner. Ellers er det ingen måte å stole på fortellingenes troverdighet. Fordi logikken ikke lukker dører for muligheten at det som de anså som riktig, kanskje var galt, og det som de anså så galt, kanskje var riktig.

Derfor har alle de prinsipielle lærde og hadith-spesialister akseptert selv den mest korrekte hadith-fortellingen som presumtiv. De mener at det råder ingen sikkerhet om noen hadith-fortelling, bortsett fra fortellinger som er "kontinuerlige", som også er diskuterbare. Restriksjoner som de har pålagt hadith-fortellinger, er for eksempel styrke, oppriktighet, popularitet, falskhet, uten sporbarhet, fortellerrekke, etc. Dette klargjør at de ikke var i stand til å nå noen definitiv avgjørelse, ellers at en hadith-fortelling kan kun karakteriseres som enten sann eller falsk.

Uansett hvor mye granskning som har blitt gjort, så er det fortsatt rom for mye mer. *Allama Ibne Jaozi* som var kjent for å være litt streng i tilfelle av hadith-fortellinger, har erklært mange hadith-fortellinger i fra *Sunnan-e-Arba'ah*, *Bukhari* og *Muslim*, som kontroversielle. Dette nevner han i sin bok *Al-Maozua't-ul-Kubra*. Religiøse lærde har motsagt hans tanker, men kunne ikke besvare noen av hans argumenter på en rasjonell måte. Det eneste de hadde å si var at disse fortellinger har hatt anerkjent status i mange år, og kan derfor ikke bare ses bort i fra som falske.

Hafiz Ibne Hajr har vært en forkjemper av hadith-fortellinger. Selv han har skrevet at *Ibne Jaozi* etterlot så mange løse emner, at en annen like stor bok (på fire bind) kan skrives for å beskrive dem alle.

3.6 Konsekvenser av upålitelige fortellinger

Selv om troverdige fortellere har prøvd hardt for å unngå upålitelige hadith-fortellinger, har disse fortellinger hatt en sterk emosjonell grep på deres følelser. Uansett hva, så har upålitelige fortellinger hatt en sentral stilling som har påvirket deres tro og praksis.

Det finnes ingen hadith-samlinger som ikke har upålitelige fortellinger i seg. Enkelte kapitler er av slik karakter at de har kun noen upålitelige fortellinger, mens andre er totalt forkastelige. For eksempel inneholder bøker som *Salat-e-Tasbih*, *Salat-e-Hajat*, og *Salat-al-Fiyyah* flere hadith-fortellinger hvor ingen av disse er sanne.

Boken *Az-zikrat-ul-Maozu'at* sier at eminente bøker som *Quwat-ul-Qulub* av *Abu Talib Makki*, eller *Ya Sa'alabi*, feilaktig beskriver den midterste natten av måneden *Sh'aban* som den hellige natten *Shab-e-Qadr*. Folk som leste og trodde på dette begynte å be gjennom natten på en stor skala, og arrangerte større aktiviteter enn selveste *Eid* feiringen. Umoral og syndighet nådde så ekstreme grenser at eminente lærde av Islam begynte å forlate disse festivalene og miljøet og tok tilflukt i ørken, så de ikke skulle være tilstede da Allahs vrede skulle komme over befolkningen. Denne praksisen startet i Jerusalem i år 448 AH, og spredde seg senere til Syria og Egypt. Til syvende og sist kom flere lærde til fornuft, og fikk slutt på denne praksisen, selv om enkelte grupper fortsatte å praktisere dette i mindre grad, helt frem til åttende århundre AH.

Sheikh Ali bin Ibrahim har skrevet i en artikkel av lysfestivalen av *Shab-e-Barat* ble introdusert av hedninger som hadde konvertert til Islam. De prøvde å bringe med seg deres praksis av ildtilbedelse i Islam. Senere tok dette form av fyrverkeri, noe som fremdeles eksisterer.

Følgelig er alle hadith-fortellinger sitert følgende bøker falske:

- *Ziarat-e-Qabr-e-Nabi*
- *Fazail-e-Aimma-e-Arba'ah*
- *Fazal-e-Arab-wa-Zuban-e-Arbi*
- *Muzammamat Ajm wa Zuban-e-Ajmi*.
- *Fazail-e-Abdal wa Aota wa Qutb-o-Ghaus*

Alle berømte hadith-fortellinger henvist av mystikere er klassifisert som utroverdige. På samme måte er alle hadith-fortellinger skrevet i *Ulama-e-Mutakallemin* oppdiktet. For eksempel:

- Blekk av religiøse lærde er dyrere enn blodet av martyrer.
- For Satan er det vanskeligere å se ansiktet av en religiøs lærd i motsetning til tusen fromme mennesker.
- Religiøse lærde er arvinger av budbringere.
- Lærde av *Yamiri* har like høy status som budbringere av *Bani Israel* (Jødene).
- Engler sprer deres vinger under føtter på en person som vandrer etter kunnskap.
- Å bli en lærd er bedre enn seksti år med tilbedelse og faste.

De fleste hadith-fortellinger skrevet i følgende bøker er upålitelige:

- *Fazael-e-sababa*
- *Munaqib-e-Ahle Bait*
- *Hadya aur Tuhfa ki Fazilat*
- *Nikah ki Fazilat*
- *Aurto ki Madih*
- *Fazael-e-Darud*
- *Madaehe Budbringeren*

Imam Ibne Hanbal har sagt at det er tre bøker som ikke har noen autentisitet, altså *Mughazi*, *Malhim*, og *Tafsir*. Ingen tvil om at deres forfattere har argumentert for disse, men har likevel ikke klart å servere noen forsikringer. Hvis det skulle vise seg at enkelte hadith-fortellinger i fra disse bøkene er troverdig, så ville dette ha vært et unntak.

Alle hadith-fortellinger som omhandler fraksjonering av den muslimske nasjonen som en god ting, er falske. For eksempel så har vi en hadith-fortelling som sier at Budbringeren skal ha sagt at det finnes 72 sekter av jøder og kristne, men min nasjon kommer til å ha 73 sekter hvorav kun én vil entre paradiset. Dette kan ikke være riktig fordi den muslimske nasjonen allerede var fraksjonert i 73 sekter i det fjerde og femte århundre AH. Deretter har det sprunget ut uttalelige mange sekter i tillegg.

3.7 Upålitelige følgesvenner

Alle historikere og imamer er enige i at *Abu-ul-Tufail Aamir bin Woila* var den siste følgesvennen av Budbringeren. Han døde i Mekka i år 102 AH. Til tross for dette har løgnere diktet opp mange andre følgesvenner som skulle ha levd mye lenger enn det. Her følger noen eksempler:

Hafiz Ibne Hajr skriver at det er dokumentert at *Jabeer bin Harb* deltok i beleiringen av *Khandaq*. *Amir Abdul Karim bin Nasr*, som eksisterte mye senere, har hevdet å ha møtt ham personlig i lag med *Imam Nasir*.

Abu Abdullah Mohammad Saqli levde i det femte århundre AH. Selv da blir det hevdet at han hadde håndhilst på Budbringeren. Folk pleide derfor å håndhils ham for å kunne motta Allahs velsignelser.

Qais bin Tamim hadde et merke i pannen. Det ble sagt at muldyret av *Ali* hadde en gang sparket ham. Dette til tross for at hans fortellinger av hadith er nevnt i fra år 517 AH og utover. Han bodde i *Gilan*.

Baba Ratan Hindi som døde i 632 AH, skal i henhold til enkelte historier ha deltatt i bryllupet til *Fatima* og *Ali*. Dette til tross for at han bodde i India flere århundrer senere.

Disse såkalte følgesvenner av Budbringeren ble oppdiktet for å kunne selge deres hadith-fortellinger blant den muslimske befolkningen. Enkelte personer pleide å resitere slike historier og siterte dem i sine bøker på grunn av deres åndelige motivasjon. Virkningen av slike religiøse lærde hadde blitt så statisk at de imamer som nektet å tro på deres falske propaganda, ble utstøtt av folk og samfunn. *Imam Zabbi* erklærte alle fortellinger om *Baba Ratan* som falske hadith. Dette resulterte i at *Allama Muzad-ud-Din* ble sint på ham. Tilsvarende når *Hafiz Ibne Hajr* erklærte slike hadith som oppdiktete, ble *Allama Safdi* motstridig.

4 Hadith om Koranens vers

Det største argumentet for hadith-fortellingers behov, er at uten disse kan ikke den riktige betydningen av Koranen forstås. Argumentet er lagt frem på en slik måte at enhver skal føle seg tilbøyelig til å akseptere det. Dette punktet styrkes med enda et argument, at hadith-fortellinger sier oss noe om hvordan Budbringeren tolket Koranen, og hvem er vel bedre enn selve Budbringeren til å tolke Koranen? I midlertid kan det alltid stilles spørsmål om de forklaringer som står nevnt i hadith-fortellinger, virkelig er Budbringerens egne ord eller ikke. Dette spørsmålet kan selvsagt ikke besvares om en ikke selv går igjennom de forklaringer som hadith har presentert.

For dette formålet vil det nå bli sitert utvalgte fortellinger fra de mest autentiske hadith-samlinger slik at du selv skal vurdere om de gitte forklaringer holder rasjonelle mål, og om de bør være attribuert til Budbringeren.

4.1 Moses sine problemer med Bani Israel

Måter som Bani Israel adopterte for å trakassere Moses, har blitt omtalt i mange vers av Koranen. Moses møtte på harde vanskeligheter i det han førte dem ut av slaveri og Faraos tyranni, og inn i det frie miljøet av Sinai-dalen. Bani Israel burde ha vært takknemlige for alt dette, men i stedet for å takke Moses pleide de heller å si:

Vi var i trøbbel før du kom, og er i trøbbel når du er med. (7:129)

Det gamle testamentet sier at da Bani Israel så egyptere følge etter dem, sa de følgende:

Var det ikke plass nok for å bli gravlagt der, siden du har ført oss til denne ørkenen? Hva har du gjort med oss? Hvorfor har du ført oss ut av Egypt? Ba vi deg ikke i Egypt at du skulle la oss bli igjen slik at vi kunne tjene egypterne? Det hadde vært langt bedre å tjene egypterne enn å dø i ørkenen. (Andre Mosebok 14:10-12)

De pleide å få *mann-o-salva* (næring uten arbeid) på slettene av Sinai-dalen, men de var ikke fornøyd med dette.

Hva er grunnen for at vi alltid spiser den samme type mat? (2:61)

Det gamle testamentet nevner følgende:

Alle ble sinte over Moses og Aron i ørkenen, og Bani Israel sa "vi ville ha foretrukket å ha blitt drept av Farao, den gang vi hadde muligheter til å sitte nær kjeler fulle av kjøtt, og spise til vi ble mette". (Andre Mosebok 16:11-13).

Det forekom knapphet på vann, og de reagerte meget negativt på det og sa følgende:

Har du ført oss ut av Egypt for å se oss og våre dyr dø av tørst? (Andre Mosebok 7:3-1).

I det de gikk gjennom en dal, så de et folk som tilba en avgud. De insisterte og ba Moses å skaffe dem et slikt idol. (7:138)

Da Moses reiste til fjellet *Toor* for noen dager, begynte de å tilbe en kalv. (20:86)

Da de entret en landsby, ble de bedt om å ha riktig atferd, men de opptrådte uhøflig. (2:58-59).

Moses oppfordret dem til å tro på Allah, men de svarte: "Vi vil ikke akseptere det du sier med mindre vi ser Allah med våre egne øyne". (02:55)

Allah befalte dem å ofre en ku, men de kom med mange unnskyldninger for ikke å måtte gjøre dette. Detaljene finner man i *Surah Al-Baqrah*. (2:67)

Moses fortalte dem at Allah har bestemt et land til å være hellig for dem, og at de måtte komme og innta det. Som svar sa de at inntil dets innbyggere ikke forlot dette landet, vil de ikke okkupere det (05:24). De sa heller at Moses og hans Gud burde kjempe med disse menneskene, og sørge for at de forlot landet. Til da skulle de bare vente utenfor.

Dette var oppførselen til denne nasjonen. Moses følte seg etter hvert tvunget til å si:

Mitt folk! Hvorfor torturerer dere meg så mye, da dere vet at jeg har blitt sendt som en budbringer av Allah mot dere? (61:5).

Deretter ba han til Allah:

Min Forsørger! Jeg har ingen kontroll over andre enn meg selv og min bror. Så vennligst ta en beslutning mellom oss og dem. (05:25).

Ved å fremlegge oppførselen til Bani Israel som et eksempel, har Koranen advart muslimer fra ikke å oppføre seg som dem. Slikt oppførsel ville verken skade Allah eller Hans budbringer som var beskyttet av Allah fra alle ulykker. Slik oppførsel ville kun skade nasjonen som skapte problem for denne budbringeren, og som ertet ham i stedet for å adlyde ham.

Les nøye gjennom alle disse overnevnte forklaringene med hensyn til lidelser av Moses i forhold til Bani-Israel. Sammenlign nå alt dette med forklaringen presentert av *Bukhari*.

4.1.1 Forklaringen av Bukhari

Abu Hurairah refererer til Budbringeren som skal ha sagt at Bani Israel pleide å bade nakne og pleide å se på hverandre. I motsetning til dem pleide Moses å bade alene. Bani Israel hadde sagt "ved Gud, det kan vel ikke være en annen grunn for at Moses ikke skulle bade med oss, enn at han muligens lider av en eller annen form for svakhet (med hensyn til hans private deler)". En dag gikk Moses for å ta et bad og forlot sine klær på en stein. Steinen rømmet med hans klær. Moses løp etter steinen i det han ropte "Stein, gi meg klærne mine tilbake". Bani Israel fikk øye på Moses og sa "ved Gud, han har absolutt ingen svakhet". I det de sa dette, stoppet steinen å løpe. Moses tok klærne sine og begynte å slå steinen. *Abu Hurairah* har sagt at "ved Gud, den steinen har fortsatt seks eller syv merker som Moses satte i den".

Les denne forklaringen gjentatte ganger, og bestem selv om Budbringeren noen gang kunne ha gitt en slik ulogisk forklaring.

4.2 Faraos trosbekjennelse

I *Tirmizi* er det en fortelling referert til *Ibne Abbas* at Budbringeren engang hadde sagt at engelen Gabriel hadde fortalt ham om den gang Faraو begynte å drukne, og ønsket å tro på Allah. Gabriel ønsket at Budbringeren Mohammad hadde vært der for å vitne til at Gabriel fylte munnen hans med gjørme, slik at han ikke fikk erklært sin trosbekjennelse, og dermed ikke skulle motta Allahs nåde.

Aller først, la oss vurdere om jobben til Gabriel er å stoppe folk fra å erklære deres trosbekjennelse ved å fylle gjørme inn i deres munn slik at de ikke skal kunne motta Allah nåde.

Vær også oppmerksom på det faktum at i henhold til Koranen kan ikke engler gjøre noe som helst på egenhånd. De gjør den jobben som de blir instruert til, fordi de ikke har en fri vilje. Om vi skulle tro på denne fortellingen så ville jo dette bety at engelen Gabriels handling av å tvinge gjørme i munnen på Faraو

var i samsvar med Allahs kommandoer, noe som ikke er mulig. Dette fordi Koranen selv sier at Farao hadde erklært sin tro på Allah før han druknet.

Jeg (Farao) tror at det er ingen annen gud enn Ham, som Israels barn tror på, og jeg gir meg Ham i vold. (10:90)

I motsetning til dette verset, sier hadith-fortellingen at Allah ikke ønsket at Farao skulle erklære sin trosbekjennelse. For å sikre dette hadde Han instruert Gabriel til å fylle Faraos munn med gjørme. Om både Koranen vers skal være sann og denne fortellingen er legitim, så ville dette bety at til tross for Allahs intensjoner, så klarte Farao å erklære sin tro, og på denne måten mislyktes Allahs intensjon?

Kan det virkelig forestilles at Budbringeren ville ha sagt noe slikt? Aldri!

4.3 Den første og den siste

Koranen sier følgende om Allah:

Han er den Første og den Siste ... (57:3)

Koranen sier at Allah er utenfor rammen av tid og rom. Dette er et så klart attributt, at det ikke trenger en forklaring. Han er den første, Han er den siste.

4.3.1 Hadith-forklaring

Ja'ma Tirmizi inneholder en lang fortelling referert til *Abu Hurairah*, som er oppsummert nedenfor:

Allahs Budbringer sa en gang at det tar 500 år å reise fra jorden til den første himmelen. Deretter tar det 500 år å nå den neste himmelen, og igjen 500 år mellom hver himmel. I alt er det syv himler, og på toppen av den siste finnes det Allahs trone, som igjen tar 500 år å komme frem til. Tilsvarende er det syv jordarter under vår jord, hvor alle tar 500 år å krysse. Ved Allah, som styrer livet til *Muhammed*, hvis noen skulle forlenge et tau ned til siste jord, ville han falle rett på Allah. Og deretter sa Budbringeren at slik er Allah er den første og den siste.⁸³

La oss nå først lese verset nøye og deretter tenke over dens tolkning. Kan denne tolkningen ha kommet fra Budbringeren?

⁸³ *Jama Tarmizi*, Vol II, side 387.

Samme bok inneholder en annen fortelling referert til *Abbas*, som sier:

Budbringeren har sagt at det tar 71, 72 eller 73 år å reise i fra en himmel til en annen. Totalt er det syv himler, hvor hver og en er har like mye avstand i mellom. På toppen av den syvende himmelen er et hav som er like dyp som avstanden mellom to himler. Over dette havet er det syv ville geiter. Det tar like mye tid å reise fra deres klover til knær. På ryggen av disse geitene er Allahs trone plassert. Tykkelsen på denne tronen tilsvarer avstandene nevnt tidligere.⁸⁴

4.3.2 Motsigelsen

Først ser vi en fortelling referert til *Abu Hurairah* som sier at avstanden mellom to himler tilsvarer en reise på 500 år. Deretter ser vi en annen fortelling i samme bok som sier at avstanden fra den ene himmelen til en annen er tilsvarer en reise på enten 71, 72 eller 73 år. Er ikke dette en selvmotsigelse?

I motsetning til hadith-fortellinger har Koranen erklært at det ikke er noen motsigelser i den (4:82)

4.3.3 Forklaringen av Tronen på vann

Fortellingen som sier at det er et hav over den syvende himmel som er like dyp som avstanden mellom to himler, hvor i sju geiter av kjempestore dimensjoner står, og på ryggen av disse geitene, er Allahs Trone, synes å være et forsøk på å forklare verset som sier:

Han har suveren kontroll over kilden til liv, som er vann. (11:7)

Som vitner det faktum som Koranen har uttalt:

Vi startet livet fra vann. (21:30)

Liv ble initiert i fra vann. Det er ikke mulig å ivareta liv uten vann. Når Koranen sier at Allah har suveren kontroll over vann, så betyr dette at Allah har full kontroll over liv. Dette er et faktum som har blitt beskrevet i Koranen, men forklaringer på dette gitt i hadith-fortellinger som attribueres til Budbringeren, sier noe annet. Nå må leseren selv bestemme om en forklaring av Koranen vers som ikke samsvarer med andre vers av Koranen kan ha kommet fra Budbringeren?

⁸⁴ *Jama Tarmizi*, Vol II, side 402.

4.4 Undervisningen av Adam

Historien om Adam har blitt spesifisert i *Surah Al-Baqrah*.

Og Allah underviste Adam kunnskap om alle ting ... (2:31)

Det er ikke veldig vanskelig å forstå at Adam er omtalt allegorisk som representant for hele menneskeheten. Verset sier dermed at Allah har skjenket mennesket med evnen til å skaffe seg kunnskap om naturkrefter og ting i naturen. På grunn av dette er mennesket i stand til å kunne kontrollere naturkreftene rundt seg og dra nytte av jordiske ressurser. Allah har også utrustet menneske med frihet til å velge, men for at mennesket skal kunne velge riktig og fornuftig, er det nødvendig at det skaffer seg tilstrekkelig kunnskap om tilgjengelige alternativer før valget tas.

4.4.1 Forklaringen av Bukhari

La oss nå se hva slags forklaring på dette vi finner i *Sahih Bukhari*:

Uns bin Malik har attribuert følgende fortelling til Allahs Budbringer.

Sendebudet har sagt at på dommens dag, vil alle muslimer komme sammen og bli enige om en kandidat som vil presentere deres sak for Adam og si at Adam er far til oss alle. De vil si til ham at du har blitt tilbudt av englene i henhold til Allahs ordre og Han lærte deg navn av alle ting. Vennligst representer vår sak foran Allah, slik at vi kan få medhold og nåde. Adam vil svare at han ikke er i stand til å gjøre dette. Med tanke på sin egen synd (av å ha spist den forbudte frukten), vil han føle seg skamfull over å be Allah om noe som helst, og vil henvise dem til Noah i stedet, som ble utnevnt til å være den første budbringeren av Allah på jorden. Noah kommer til å si at han er heller ikke egnet til å gjøre dette med tanke på de synder han hadde begått. Han vil henvise dem til Abraham. Alle muslimer vil deretter gå til Abraham som også ville si det samme, og henvise dem til Moses. Moses er den som Allah har snakket direkte til og tildelt ham et mirakel av lys. Alle muslimer vil deretter gå til ham, men også han vil ikke kunne be Allahs om noe tilgivelse og nåde for folk. Han vil henvise dem videre til Jesus. Jesus som var en budbringer av Allah, hadde talt til Allah og er som en ånd av Allah. Da folk vil gå til Jesus, vil også han si det samme, og henvise dem videre til den siste budbringer av Allah, altså Mohammad, siden han er den eneste som Allah har tilgitt alle synder til. Dermed vil folk komme til meg, og jeg vil ta dem med til Allah for remisjon, og be om audiens hos Allah om tilgivelse. I det øyeblikket jeg møter Allah, vil jeg bøye meg foran Ham, og uansett hva Allah vil sette inn i mitt hjerte, vil jeg

gjenta. Dermed vil Allah si "Du Mohammad, hev blikket og be om noe, slik at det kan innvilges. Uansett hva du kommer til å si, vil bli lyttet til, og bli akseptert. I dette øyeblikket, vil en gruppe bestående av flyktninger og deres mottakere bli benådet, i lag med rettferdige mennesker, helgener og martyrer som vil bli sendt til paradiset. Jeg vil igjen gå til Allah, og bøye meg for Ham og spørre om tilgivelse. Denne gangen også, vil en gruppe bli benådet. Jeg vil fortsette å gjøre dette et par ganger, og til slutt vil jeg si at ingen har blir etterlatt, unntatt dem som har blitt stoppet av Koranen. Dem vil forbli i helvete til evig tid, som det er sagt i Koranen.⁸⁵

4.4.2 Refleksjon

Aller først må en leser legge merke til denne forklaringen som blir attribuert til Budbringeren. Den sier egentlig ingen ting i henhold til undervisningen av Adam. Deretter er det verdt å legge merke til at i henhold til denne forklaringen vil de andre budbringere av Allah være så skamfulle over sine synder, at de vil ikke tørre å møte Allah. Er det riktig at slike fortellinger kan tilskrives den siste budbringeren av Allah?

4.5 Deres kvinner er deres åker

Deres kvinner er som en åker for dere, så gå til deres åker slik dere ønsker, alt på beste måte. (2:223)

Det å gå til kvinner betyr åpenbart å planlegge barn med sikte på å oppbringe familie. Dette har blitt sammenlignet med en bonde som planlegger sine avlinger i henhold til det han anser som passende, og dermed går til sin åker for å så de frø han ønsker.

4.5.1 Forklaringen av Bukhari

I motsetning til denne enkle forklaringen, har *Sahib Bukhari* følgende hadith-fortelling:

Nai'f'a Maola Ibne Umar forteller at *Abdullah Ibne Umar* pleide ikke å snakke med noen mens han resitere Koranen. En gang mens han resiterte Koranen, gikk jeg for å møte ham. Han satt og leste *surah Baqrah*. Da han kom frem til verset om "nisa-o-kum", spurte han meg om jeg visste når dette verset ble åpenbart på Budbringeren. Jeg sa nei. Han fortalte meg den virkelige grunnen for dens åpenbaring, og deretter begynte han å resitere igjen. Han fortalte at *Abdul Samad* har sagt at dette verset ble åpenbart fordi noen menn ville ha sex med deres kvinner uten

⁸⁵ *Sahib Bukhari*, Vol II, s. 774, 775, og 776, hadith-fortellinger 1,857, kapittel 563

samtykke. *Jabir* har sagt at jødene pleide å si at en person som har sex med kvinner uten samtykke, kan få skjevøyde barn, og dette er galt. Menn er tillat til å ha sex med kvinner på alle måter de liker.

Ytterligere forklaring av denne hadith-fortellingen er som følger:

Allama Ainy har kopiert følgende hadith-fortelling fra Bukhari.

Deres kvinner er deres åker. Dere kan entre deres åker på den måten som dere selv ønsker.

Selv om denne fortellingen oversettes på overnevnt måte, så er den virkelige oversettelsen at:

Deres kvinner er deres åker. Dere kan entre deres åker når det måtte passe dere.

Jeg fortalte til *Isbaq* at jeg har blitt informert via *Naẓar bin Jamil* som igjen har blitt fortalt av *Ibne A'on* at da *Ibne Umar* leste Koranen, foretrakk han ikke å snakke til noen. En dag gikk jeg og satte meg ved siden av ham, og han begynte å resitere *surah Baqrah* til han nådde et vers. Han spurte meg "Vet du hvorfor dette verset ble åpenbart?" Da jeg svarte nei, sa han at det ble åpenbart på grunn av slik og slik grunn, og deretter begynte han å resitere igjen.

En fortelling fra *Abdus Samad* sier at min far fortalte meg at jeg ble fortalt av *Ayub Sakhtiyani* som ble fortalt av *Nafi* at *Ibne Umar* har sagt at han ble fortalt av sin far at forklaringen av dette verset betyr å ha sex med sin kone. Dette ble også fortalt av *Mohammad bin Yahya Ibne Saeed* som hadde hørt dette fra sin far som hadde hørt det fra *Obaidullah* som hørte det fra *Nafi* som igjen hadde hørt dette fra *Ibne Umar*.⁸⁶

Etter dette, skriver *Allama Ainy* følgende:

I den opprinnelige boken, altså *Sahih Bukhari*, er det ikke spesifisert hva en skal entre med hensyn til ens kvinne. Enkelte forklaringer sier at meningen er å endre vaginaen til din kvinne, men dette er imidlertid ikke riktig. I sin egen forklaring har *Ibne Jarir* sagt at han har kopiert dette fra *Abu Qalabat-ur-Raqashi* som igjen har kopiert dette fra *Abdus Samad bin Abdul Waris* som har sagt at hans far hadde fortalt at dette egentlig betyr å ha sex med kvinner under deres menstruasjonsperiode.⁸⁷

⁸⁶ *Sahih Bukhari*, Vol. II, s 797, punkt. 601

⁸⁷ *Umda tul Qari Sharh Bukhari lil Allamat-ul-Ainy*, hadith-fortellinger 1634, punkt 601

Dette er tolkningen av *Allama Ainy*. La oss nå se på forklaring av *Hafiz Ibne Hajr Asqalani*:

4.5.2 Sex Under Menstruasjon

Ibnul Arabi har referert til *Siraj-ul-murid* som har sagt at *Bukhari* har skrevet "dere kan endre deres kvinner i _____" og ikke definert hva menn skal entre. Dette har skapt debatt.

Mohammad bin Shaban har skrevet en hel bok på dette emnet, mens *Mohammad bin Sabnoon* har skrevet en del artikler om dette, og bevist at *Ibne Umar* sin hadith handler om forbud mot sex med kvinner under menstruasjon. *Mazri* sier at det er en forskjell i oppfatning blant forskere. De som tror det er tillatt, henviser til dette verset, mens de som er imot det, argumenterer at dette verset ble åpenbart for å svare jødene på et emne, som står beskrevet i en annen hadith-fortelling referert til *Jabir*.

Han har sagt at når en kommando blir åpenbart med hensyn til noen spesifikk forhold, så vil dens bruk være begrenset til disse spesifikke forhold. Dette prinsippet krever at dette verset blir kun sett på som en løsning for det spesifikke forholden den ble åpenbar til å håndtere. Siden det også finnes mange hadith-fortellinger som forbyr dette, må slike hadith-fortellinger bli antatt for forklaringer på generelle vers, mens dette verset må bli sett på som et isolert tilfelle som skulle løse et spesifikt problem. Selv om religiøse lærde har forskjellige meninger rundt dette emnet, har de alle gått til denne forklaringen i forhold til dette emnet. På grunn av dette kan ingen hadith-fortelling av *Imam Bukhari*, *Az-Zabli*, *Nisai*, *Abu Ali Neshapuri*, etc. bevises.⁸⁸

Fra denne diskusjonen må det ha blitt klart at i henhold til *Hafi Ibne Hajr*, er det forskjellige oppfatninger blant lærde på emnet om sex er tillatt mens kvinner har mens. Noen anser det som tillat mens andre mener at dette er forbudt.

⁸⁸ *Fathul Bari Sharh Sahih Bukhari*, hadith-fortellinger 1634, punkt 601

4.5.3 Synspunkter av Imam Malik

I sin bok *Abkam-ul-Quran* (Kommandoer av Koranen), har *Ibnul Arabi* skrevet at en stor andel av eksperter har uttalt seg om emnet, og alle deres uttalelser har blitt samlet av *Ibne Sha'aban* i hans bok *Jam-un-Naswaan*, og sertifisert disse uttalelsene med uttalelser til Budbringerens følgesvenner og deres tilhengere. Her finner vi mange uttalelser attribuert til *Imam Malik*. I sin bok *Abkam-ul-Quran*, har *Abu Bakar al-Jasas* sagt at sertifiseringer av *Imam Malik* på dette emnet ble anerkjent av fleste lærde. Enkelte kolleger av *Imam Malik* benektet hans sertifisering fordi de anså handlingen som moralsk galt og avskyelig. Likevel er sertifisering av *Imam Malik* så velkjent at negasjon av folk kan ikke få den glemt.

Mohammad bin Sa'ad har henvisning fra *Abu Sulaiman Jozyani* at han en gang var i selskap av *Imam Malik*. På spørsmål om sex under menstruasjon slo han hodet opp og sa at han nettopp hadde tatt et bad etter en slik handling. Tilsvarende har *Ibnul Qasim* sagt at *Imam Malik* pleide å si at han ikke kunne følge en mann i saker relatert til Islam som tvilte på at sex med kvinner under menstruasjon var tillat. Etter dette resiterte *Imam Malik* vers 2:223. Han mente at klarere enn dette verset kunne ingen sak være. Han hadde absolutt ingen tvil om det. I denne forbindelse har *Imam Tabadi* sagt at han hørte *Mohammad bin Al-bakim* referere til *Imam Shafi* som hadde sagt at det ikke er noen hadith som sertifiserer dette, men likevel antas handlingen til å være lovlig.⁸⁹

Dette beviser at *Imam Malik* hadde tro på det han argumenterte for og handlet i henhold til. Synspunktet til *Imam Shafi* var at en slik handling var tillat. I denne forbindelse har han argumentert frem en begrunnelse for denne handlingen, i det han diskuterte emnet med en student av *Imam Abu Hafina*. Han skriver:

I boken *Munaqib-e-Shafi* har *Imam Hakim* referert til en velkjent diskusjon mellom *Imam Mohammad bin Hassan* og *Imam Shafi* på dette emnet.

Imam Hassan hevdet at ordet åker i verset kan kun oversettes til vagina. Til dette spurte *Imam Shafi* om alt annet enn vagina var forbudt å entre? *Hassan* svarte at dette stemte. Deretter spurte *Imam Shafi* om ordet åker kunne anvendes til å ha sex mellom bena, eller armhulene? *Imam Hakim* sa nei, siden disse områdene ikke kunne produsere noe, ville de ikke betraktes som åker. *Imam Shafi* spurte om slike handlinger ville være tillat eller ulovlige? *Imam Hassan* hevdet at slike handlinger kunne ikke anses som ulovlige av den grunn. På dette hadde *Imam Shafi* sagt at hvis han selv ikke var overbevist om noe, hvordan kunne han argumentere imot det? *Imam Hassan* svarte at muligens anså *Imam Shafi* på slike

⁸⁹ *Umdat-ul-Qari Sharah Bukhari al-Allamat-ul-Ainy*, hadith-fortellinger 1634, punkt 601

handlinger som lovlige i fortid, siden han nå ga inntrykk for at slike handlinger var ulovlige.⁹⁰

Vi har sett verset og lest forklaringer som står i *Bukhari*, og sett argumenter som lærde har presentert til støtte for slike hadith-fortellinger. Etter alt dette kan du selv bestemme om slike forklaringer burde ha vært attribuert til Budbringeren av Allah eller ikke. Er det en fornuftig tanke at Koranen skal forstås ved å studere slike hadith-fortellinger?

4.6 Forby ikke det lovlige

Koranens vers sier følgende

Dere som tror, forby ikke de gode ting som Allah har tillatt dere, men gå ikke over grensen. (5:87)

Det er tydelig at vi ikke kan pålegge oss restriksjoner i henhold til Islam, som Islam selv ikke pålegger oss. Vi skal kun være lydige til det som er foreskrevet av Allah.

4.6.1 Forklaringen av hadith-fortellinger

La oss nå se på forklaringen vi finner i *Kitab-ul-Tafsir* av *Imam Bukhari*:

Abdullah bin Mas'ood har sitert følgende: "vi var i ferd med å delta i *jihad* med Budbringeren og hadde ikke tatt med oss våre kvinner. Å være borte fra våre kvinner viste seg å være meget krevende på grunn av varme og potens. Vi spurte Budbringeren om vi skulle kastre oss. Han forbød oss fra dette. Han anbefalte i stedet at vi kunne inngå midlertidige ekteskap med lokale kvinner som gikk med på det, (slik at vi kunne ha sex). Dette ville føre til at vi ikke skulle gjøre noe unødvendig. Deretter resiterte Allahs sendebud vers 5:87".⁹¹

I henhold til overnevnt hadith-fortelling, ble *mutah*, altså midlertidig ekteskap tillat.

⁹⁰ *Fathul Bari Sharh Sahih Bukhari*, hadith-fortellinger 1634, punkt 601

⁹¹ (1) *Sahih Bukhari*, Vol. II, s. 65. hadith-fortellinger 68, punkt 37. (2) *Sahih Muslim* Vol IV, s. 16, *Kitab-un-Nikah*.

4.7 Tillatelse for *mutah* (midlertidig ekteskap)

I Bukhari (*Kitab-un-Nikah*) står det en annen hadith-fortelling:

Salma bin Aku'a har sagt følgende: "Vi var en del av en hær (som hadde reist til *Hunain*). Budbringeren adresserte oss og sa at dere har lov til å inngå *mutah*. Dere er tillat." ⁹²

Salma bin Aku'a refererer også til Budbringeren at han sa følgende: "Så lenge en mann og en kvinne er enig i mellom seg, er nytelse tillat. De er tillat til å nyte for flere dager, eller færre dager, i henhold til deres ønsker." ⁹³

4.7.1 Detaljer om *Mutah*

For å se detaljer om *mutah*, kan det være fordelaktig å se en hadith-fortelling fra *Sahih Muslim*.

Sabrah Jahni har sagt følgende: "Da Budbringeren tillot *mutah*, gikk jeg og en annen mann til en kvinne av stammen *Bani Aamer* og uttrykte vårt ønske (om midlertidig ekteskap). Hun ba oss om betaling. Både jeg og min venn tilbød henne våre sjal. Hans sjal var finere enn min, men jeg var yngre. Da hun så på hans sjal, virket hun tilbøyelig mot ham. Men da hun så på meg, virket det som om hun foretrakk meg. Til slutt sa hun at jeg og min sjal var bra nok for henne. Som sådan, forble jeg med henne i tre dager." ⁹⁴

Kan en fornuftig person virkelig tro at Budbringeren av Allah kan ha tillatt noe slikt i motsetning til Koranens direktiver?

⁹² (1) *Sahih Bukhari*, Vol. III, s. 65 hadith-fortellinger 68, punkt 37. (2) *Sahih Muslim* Vol IV, s. 16, *Kitab-un-Nikah*.

⁹³ Koranen har klart uttalt at meningen med ekteskap er ikke å oppfylle begjær, og at den bør være basert på Imaan (2:221) og (4:24-25).

⁹⁴ *Sahih Muslim* Vol IV, s. 17, *Kitab-un-Nikah*.

4.8 Frafalne følgesvenner

Surah Mayeda har uttalt at på dommens dag vil Allah spørre Jesus: "Hadde du bedt folk om å følge deg og din mor?" Jesus vil svare "Gud forby. Hvordan kunne jeg ha gjort det? Jeg hadde alltid rådet dem til å følge Allah, som er min samt deres Forsørger."

Du alene kjenner det skjulte. Jeg har bare sagt dem det Du har pålagt meg: "Tilbe Allah, min Forsørger og deres Forsørger". Jeg var vitne overfor dem, så lenge jeg var hos dem, men etter at Du har kalt meg til Deg, har Du selv vært oppsynsmann over dem. (5:117)

Er ikke dette verset klart nok? Men la oss nå se hva slags forklaring hadith-fortellinger presenterer.

4.8.1 Hadith-forklaring

Ibne Abbas forteller at Budbringeren pleide ofte å preke følgende ord "Dere kommer til å bli brakt ut av gravene uten sko, uten klær, og uten omskjæringer". Deretter resiterte Budbringeren vers 21:104

Den dag ruller Vi opp himmelen som man ruller opp en beskrevet bokrull! Slik som Vi begynte den første skapelse, vil Vi gjøre den om igjen! Dette er et løfte som påligger Oss. Dette vil Vi gjøre. (21:104)

Deretter fortsatte Budbringeren med å si at aller først ville Abraham kle seg med slitte klær. La dette også bli kjent at noen personer av min nasjon ville bli dratt mot helvete. I dette øyeblikket vil jeg si "Allah! Disse er mine følgesvenner" Deretter ville det komme en lyd som vil si "Du vet ikke hva de gjorde etter deg". Deretter vil jeg si det samme som Jesus "jeg var vitne overfor dem, så lenge jeg var hos dem". Allah vil svare: "Disse menneskene gikk tilbake til de frafalne rett etter din død".⁹⁵

Dette blir altså sagt om Budbringerens følgesvenner. Kan du forestille deg at Budbringeren kan ha sagt noe slikt om sine nærmeste og trofaste?

⁹⁵ *Sabih Bukhari* Vol II, s. 850. hadith-fortellinger 1733, punkt 678.

4.9 Biografi om yusuf

I Surah Yusuf bemerkes det at da kongen hørte om tolkningen av hans drøm slik Yusuf forklarte, verdsatte og anerkjente han Yusuf sin kunnskap og framsyn. Han beordret at Yusuf skulle tas ut av fengslet og bringes til kongens hoff. Hvem hadde ikke likt å komme seg ut av fengselet, spesielt når en er uskyldig og selve kongen kaller på ham for å kunne belønne ham? Men i stedet for å forlate fengselet på grunnlag av benådning, ønsket Yusuf heller at kongen skulle granske saken hans i henhold til hvilket han hadde blitt feilaktig dømt. Yusuf hadde sagt at han ville kun forlate fengslet etter at han hadde blitt renvasket på grunnlag av kongens etterforskning. (12:50)

Budbringere av Allah holder en slik høy moralsk status.

4.9.1 Hadith-forklaring

La oss nå se hva slags forklaring vi finner i *Sahih Bukhari*.

Budbringeren hadde sagt at hvis jeg hadde vært fengselet i like mange år som Yusuf, ville jeg ha definitivt akseptert frihet umiddelbart.

Tydeligvis er denne fortellingen full av ondskap som tilsynelatende er oppdiktet av en jøde, slik at han kunne opphøye Yusuf sin karakter, og degradere karakteren av Budbringeren i sammenlikning.

Det er mange lignende hadith-fortellinger som står skrevet i alle *Sahih* bøker. Håpet er at du må ha forstått til nå at slike hadith-fortellinger er tydeligvis oppdiktet, men som er inkludert i disse bøkene. Den ortodokse delen av den muslimske nasjonen fortsetter likevel å insistere på at alle disse hadith-fortellinger er autentiske.

4.10 Et siste eksempel

La oss nå se på en hadith-fortelling fra *Tirmizī* for å konkludere dette kapittelet og vurdere innvirkningen den etterlater. Denne fortellingen skal liksom forklare vers 15:24-25 som sier følgende:

Vi kjenner til dem av dere som kommer først, og dem som kommer sist. Forsørgeren vil samle dem. Han er vis, Han vet (15:24-25)

Betydningen av dette verset er klar. Det vil si at på dommedag vil Allah samle alle mennesker som levde tidligere enn Budbringeren, samt de som kommer senere. Relatert til disse vers har vi noen andre vers:

Si: "Både de første og de siste, alle vil bli samlet, til fastsatt tid en bestemt dag." (56:49-50)

4.10.1 Hadith-forklaring

La oss nå se på den forklaringen som hadith-fortellinger gir for disse vers.

Det står skrevet en fortelling i *Jam'a Tirmizī* som er referert til *Ibne Abbas*:

Det kom en gang en ekstremt vakker kvinne til moskeen for å tilby bønn under ledelsen av Budbringeren. Enkelte følgesvenner flyttet seg til de fremste radene mens andre okkuperte de siste radene. Dette så de kunne kikke på kvinnen da hun skulle bøye seg under bønn. Da dette skjedde ble vers 15:24-25 åpenbart for å advare Budbringeren om hans følgesvenners oppførsel. Allah åpenbarte verset hvor han sa at Han kjenner godt til hvem som står foran og hvem som står bak.⁹⁶

Det er unødvendig å kommentere denne fortellingen, bortsett fra at en slik fortelling kan aldri være sann. Slike historier må ha blitt oppdiktet av fiender av Islam og attribuert til Budbringeren og hans følgesvenner. De religiøse insisterer ikke kun på vår aksept av slike fortellinger som sanne, men ber oss akseptere at slike handlinger ble begått i henhold til guddommelige åpenbaringer som engelen Gabriel formidlet til Budbringeren. Deres tro om åpenbaringen er at Gabriel pleide å åpenbare både Koranen og *sunnah* til Budbringeren, som pleide å lære bort *sunnah* i likhet med Koranen til folk.⁹⁷

⁹⁶ *Jam'a Tirmizī*, Vol II, s. 309.

⁹⁷ *Nazriya-e-Hadeeth av Jama'at-e-Islami*, s. 60 av Maulana Mohammad Ismail Al-Salfi

5 Mutah (midlertidig ekteskap)

Sjiamuslimer tror på *mutah*, som er en midlertidig ekteskap. Eneste hensikten med et slikt ekteskap er å etablere et seksuelt forhold mellom en mann og en kvinne. For et slikt midlertidig forhold belønnes kvinnen for mannens seksuelle tilfredsstillelse. Perioden for forholdet bestemmes i forkant, og når denne tiden utløper, uansett om sex kun utføres én gang, løses ekteskapet automatisk. I følge sekten *Ahl-e-sunnah*, er ikke *mutah* rettmessig.

Forfattere av denne boken har et klart standpunkt at Koranen anser sekterisme synonymt med polyteisme. Da Allahs Budbringer etablerte ordningen av Islam på kun Koranens direktiver, fantes det ingen klassifiseringer eller sekter av muslimer. Denne boken er dermed ikke skrevet for å fremme noen av sektene. Dessuten er det irrelevant hva sunnier eller sjia sier om denne saken. Vårt formål med å diskutere *mutah*, er annerledes. Vi har sagt at i henhold til sunniene, er *mutah* ulovlig, fordi ifølge dem er *mutah* kun et annet uttrykk for *zina* (prostitusjon eller hor). Sunniene kan ikke engang forestille seg at Budbringeren ville ha tillatt noe slikt, eller praktisert *mutah* personlig.

5.1 Synspunkt av hadith-fortellinger

La oss nå se hva sertifiserte samlinger av hadith-fortellinger hos *sunni* lærde har å si om *mutah*. *Syed Ali Naqi* var en hadith-ekspert av sjia-sekten, som har gitt ut et artikkel ved navn "*Mutah og Islam*". Her har referert til mange hadith-fortellinger i fra bøker til sunnier, og prøvd å bevise at *mutah* ble faktisk tillatt av Budbringeren selv, og at Budbringerens følgesvenner og deres etterfølgere praktiserte *mutah* regelmessig. La det bli helt klart at undertegnede ikke anser slike hadith-fortellinger som falske fordi disse går imot *sunni*-tankegang. Disse fortellinger er heller falske fordi de går imot undervisningen og verdier av Koranen. Siden Budbringeren aldri kunne ha ytret eller handlet imot Koranens påbud, er slike fortellinger oppdiktet. Det er en annen sak at disse historiene er hentet i fra hadith-bøker som sunniene vurderer som troverdige. La oss først se på hadith-fortellinger som sier at Budbringeren hadde tillatt denne praksisen til sine følgesvenner.

5.1.1 Første hadith

Den mest autentiske boken av sunniene er *Sahib Bukhari*, som nyter statusen av å være "boken etter boken av Allahs, dvs. Koranen". Den har følgende fortelling:

Abdullah bin Mas'ud har fortalt "Vi pleide å delta i de hellige kriger utøvet av Budbringeren, og vi hadde ingen kvinner med oss. Så vi spurte Budbringeren. "Skal vi kastre oss selv?" Men profeten forbød oss å gjøre det, og deretter tillot han oss å ekte kvinner ved å gi dem et plagg som betaling. Deretter resiterte han: "Dere som tror. Ikke stopp dere fra de goder som Allah har tillatt for dere."(5:87)⁹⁸

Med hensyn til religiøs status, kommer *Sahib Muslim* rett etter *Sahib Bukhari*. Den inneholder samme fortelling på tre forskjellige steder, men noen justeringer. Et sted har ordet "*ila aji*" altså "spesifikk periode" blitt lagt til. Dermed blir meningen at Budbringeren hadde tillatt midlertidig ekteskap mot. Et annet sted er det notert at for dette formålet, var det ingen forskjell på grunn av kriger.⁹⁹

I boken *Jama'-ul-fawaid* (volum I, s.222) er denne samme fortellingen notert, men med den forskjell at *Ibne Mas'ud* har sagt at vi pleide å gå til kamper med Budbringeren uten våre kvinner. Derfor hadde Budbringeren tillatt oss denne tilretteleggingen (dvs. å kunne inngå tidsbegrensede ekteskap).

Samme fortelling har blitt skrevet av *Imam Abi Abdullah Mohammad bin Idris Sha'fi*, i hans bok, side 145, utgitt i Egypt.

Deretter har *Sheikh-ul-Islam Imam Ibne Temiya* kalt denne fortellingen som enstemmig i sin bok *Muntaqi-ul-Akbbar*. Han har i tillegg skrevet i *Kanz-ul-A'maal* (side 295, bind VIII) at *Imam Tibri* også har bekreftet dette i sin bok *Tehzib-ul-Aasaar*.

5.1.2 Andre hadith

Det står en annen fortelling i *Sahib Muslim*, som sier følgende:

Jabir bin Abdullah og *Salma Bin-al-Aqu* har fortalt: vi var med i hæren og stasjonert et sted langt unna. Budbringerens kurer kom til oss og fortalte at vi hadde fått lov til å inngå *mutah*, og derfor kunne vi nå utøve *mutah*.¹⁰⁰

⁹⁸ *Sahib Bukhari* hadith 5075

⁹⁹ *Sahib Muslim* hadith 1404 a

¹⁰⁰ *Sahib Muslim* 1405 a.

I *Sahih Muslim* står det at Budbringeren sendte en person til å uttale at folk hadde fått lov til å utføre *mutab*. Men en annen fortelling i fra samme bok sier at Budbringeren selv kom og erklærte at *mutab* var tillatt.¹⁰¹

5.1.3 Tredje hadith

Salma bin Akeu har sagt: Budbringeren sa at en midlertidig seksuell kontrakt mellom en mann og en kvinne kan vare i tre dager og tre netter. Etter dette kan de enten forlenge kontraksperioden, ellers skille lag.¹⁰²

Sahih Muslim har sitert at under krigen av *Autas* hadde Budbringeren tillatt *mutab* for en tre dagers periode. Denne samme fortellingen har også blitt sitert i *Jama-ul-fawaid*, *Sunnan*, *Dar Qatni*, og *Knazal-il-A'amaal*. Detaljer er gitt i *Sahih Muslim*.

Sabrah Jabri har fortalt: Da Budbringeren tillot *mutab*, hadde jeg og en annen mann gått sammen til en kvinne og uttrykt vårt ønske om *mutab*. Hun ba oss om betaling. Jeg tilbød min sjal, og det samme gjorde denne andre mannen. Hans sjal var bedre enn min, men jeg var yngre. Da hun så hans sjal, var hun tilbøyelig mot ham, men da hun så meg, ble hun tilbøyelig mot meg. Til slutt sa hun til meg at jeg og min sjal var bra for henne. Som resultat forble jeg med henne i tre dager.¹⁰³

Vurder selv hva slags bilde *Imam Muslim* tegner av Budbringerens følgesvenner.

Kanz-ul-A'amaal har en fortelling relatert til *Sabrah* som har fortalt: Den gang vi nådde Mekka for den siste pilegrimsreise (*Hajjat-ul-Wid'a*), gikk vi rundt Kaba og løp mellom *Safa* og *Marwa*. Etter dette tillot Budbringeren oss *mutab*. Vi svarte ham at her ville ikke kvinner gå med på *mutab*, med mindre en tidsperiode ble avtalt. Budbringeren instruerte oss til å avtale en tidsperiode og deretter utføre *mutab*.¹⁰⁴

Kan det virkelig vurderes at denne hadith-fortellingen er sann og at Budbringeren opplærte sine følgesvenner på denne måten, og instruerte dem til en slik handling rett etter hans siste pilegrimsreise?

Sekten *Ahl-e-sunnah* påstår at selv om Budbringeren tillot *mutab* for en periode, så forbød han denne praksisen senere.

¹⁰¹ *Sahih Muslim* 1405 a

¹⁰² *Sahih Muslim* 1405 f

¹⁰³ *Sahih Muslim* 1406 a

¹⁰⁴ *Sahih Muslim* 1406 f

På denne måten trøster de seg selv med denne forklaring at de har klart å fjerne de negative effektene av et slikt pålegg som var i mot Koranen og som Budbringeren aldri burde ha tillatt. På denne måten ser de på perioden da *mutah* var tillatt som et mørkt arr på pannen av Islam. Men de tenker ikke over hva slags inntrykk folk får av Islam når det står skrevet i deres bøker at Budbringeren tillot midlertidige ekteskap frem til sine siste leveår.

En interessant ting er at alle fortellingene som forbyr *mutah* har igjen blitt motbevist ved hjelp av andre fortellinger, slik at en vanlig person blir totalt forvirret. For eksempel, i *Kanz-ul-A'maal* (Vol. VIII, side 295), forteller *Sabrah Jehni* at Budbringeren hadde tillatt *mutah* under sin siste Hajj. I motsetning har vi tre hadith-fortellinger som sier når *mutah* ble forbudt.

Den ene fortellingen sier at Budbringeren forbød *mutah* under krigen av *Khyber*. En annen hadith-fortelling sier at Budbringeren forbød det på tidspunktet for seieren over Mekka. En tredje hadith-fortelling sier at Budbringeren forbød *mutah* under den siste pilegrim.

Men boken *Sharah Muslim Naudi* (Vol. I, side 450) sier at *Ishaq bin Rashid* har sagt at Budbringeren forbød *mutah* under krigen av *Tabuk*.¹⁰⁵

Slike hadith-fortellinger har skapt enormt forvirring. Om en skal tro på alle disse fortellinger som sanne, så ville det bety at *mutah* ble tillatt mer enn en gang, og forbudt mer enn én gang.

Forvirring er det naturlige resultatet av oppdiktede løgn i motsetning til Koranens klare retningslinjer. Koranen har klart uttalt at det ikke er noen motsetning i dets budskap, fordi Koranen er fra Allah (4:82). På den andre siden har vi alle disse hadith-fortellinger som er inkonsekvente og er full av motsetninger. Motsetningene er av den grad at de har delt den muslimske nasjonen. Den eneste måten alle muslimske fraksjoner igjen kan samles, er at de returnerer til Koranen og ikke lar seg bli villedet av andre feilkilder. Som sådan har Imam Muslim sagt følgende i forhold til *mutah*:

Mutah ble tillatt og forbudt, tillatt igjen og deretter forbudt igjen frem til dommedag.¹⁰⁶

¹⁰⁵ En militær ekspedisjon, som ifølge muslimske biografier, ble initiert av Muhammed i oktober 630. Muhammed ledet en styrke på 30 000 nordover til Tabuk, nådagens nordvestlige Saudi-Arabia, med den hensikt å kjempe mot den bysantinske hæren.

¹⁰⁶ *Sahih Muslim Sharah Naudi*, Vol. IV, s. 13, Kiatb-un-Nikah

En ting er vel klar. Om det å forby *mutah* var det siste Budbringeren gjorde i denne forbindelse, så bør den forbli forbudt frem til dommedagen. Til tross for dette, bla noen sider fremover av *Sahih Muslim* og se hva du finner.

Atta har fortalt: *Jabir bin Abdullah* gikk til Mekka for å utføre *Umrab*. Vi gikk for å treffe ham, og forskjellige folk stilte ham ulike spørsmål. Da *mutah* ble diskutert, sa han ja, vi har praktisert *mutah* fra tiden av Budbringeren, gjennom tiden av *Abu Bakar* og til regimet av *Umar*.

Denne hadith-fortellingen sier altså at selv om Budbringeren forbød *mutah*, fortsatte muslimer å utøve denne praksisen lenge etter hans bortgang. En annen hadith i fra *Muslim* sier:

Abu-ul-Zubair har fortalt: Jeg hørte *Jabir bin Abdullah* si at vi hadde utøvd *mutah* i bytte for bare en neve bygg eller mel. Dette ble praktisert under regimet av Budbringeren, *Abu Bakar*, helt frem til *Umar* forbød det på grunn av det som skjedde med *Umro bin Haris*.¹⁰⁷

Kanz-ul-A'amaal har nevnt "en kopp av korn" som betaling for *mutah*. Dette har blitt bekreftet av *Fathul-Bari*, Vol IX, side 138. På side 294 av *Kanz-ul-A'amaal* bemerkes det følgende:

Umme Abdullah Binte abi Fatiba har fortalt: En mann kom fra Syria og bodde i vårt hus. Han sa at jeg lengter etter en kvinne (for sex) og trenger hjelp til det. Jeg ga ham adressen til en kvinne, og han inngikk *mutah* avtale med henne ved å skaffe noen mennesker som vitner. Han forble med henne for en veldig lang tid, og deretter reise han tilbake til Syria. Noen informerte *Umar* om dette og han innkalte meg, og spurte om dette hadde skjedd. Jeg sa ja. Han sa at hvis denne mannen kommer igjen, gi meg beskjed. Da han kom tilbake igjen, informert jeg *Umar*. Han innkalte denne mannen og spurte om det han hadde gjort. Han sa at han aldri hadde gjort lignende i tiden under Budbringeren, som aldri forbød mannen fra det. Mannen hadde fortsatt å inngå *mutah* avtaler under kalifatet av *Abu Bakar*, og verken han hadde stoppet mannen noen gang. Siden verken Budbringeren eller *Abu Bakar* stoppet meg, så kan heller ikke du gjøre det. *Umar* sverget ved Allah som kontrollerte hans liv, at hvis han hadde erklært *mutah* som forbudt tidligere, ville denne mannen ha blitt steinet til døde. Nå går du og skiller deg slik at det skal være mulig å skille mellom legitimt ekteskap og utroskap.¹⁰⁸

¹⁰⁷ *Sahih Muslim Sharah Naudi*, Vol. IV, s. 16, Kiatb-un-Nikah

¹⁰⁸ *Kanz-ul-Aa'maal*, Vol VIII.

Frem til nå har vi kun diskutert Budbringerens mannlige følgesvenner. Ovennevnte hadith-fortelling nevner en kvinnelig følgesvenn, og i hvilken grad hun hjalp denne mannen med denne "rettferdige" gjerningen. Men dette er ikke nok. Det finnes mange flere fortellinger, men jo mer du leser, jo mer skam vil du føle. En hadith-fortelling omhandler *Abu Bakar* sin datter, *Aisha Siddiqa* sin søster og *Zubair* sin kone *Asma*. Vi finner følgende hadith-fortelling i *Qazî Sanaullah Pani Patti* sin bok *Tafsir-e-Mazhari* (side 19):

Asma har fortalt: Da Budbringeren levde, pleide jeg selv å inngå *mutah* avtale.

En gang hadde *Urva*, sønnen til *Asma*, spurt *Ibne Abbas* om han ikke fryktet Allahs vrede for å ha tillatt *mutah*? *Abbas* svarte at han burde gå å stille slike spørsmål til sin mor først.

Uansett om Budbringeren hadde tillatt *mutah* eller ikke, så var det *Umar* som stoppet denne praksisen. Derfor har *Zad-ul-Mu'aad* skrevet i sin bok *Ibne Qaim*, Vol I, side 243 at *Umar* hadde sagt at det var to typer *mutah* som var utbredt på tiden av Budbringeren, men at han hadde fått en slutt på begge typer. En var *Mutah-e-Hajj* og *mutah* med kvinner. Du føler deg kanskje noe lettet over å vite at i aller fall fra tiden av *Umar* og utover, hadde denne gale praksisen av *mutah* blitt opphørt. Men hvordan kunne dette skje så lett? La oss se hva som står skrevet i boken *Fatah-ul-Bari* av *Sahib Bukhari*.

Ibnul Barr har fortalt: Alle følgesvenner av *Ibne Abbas* som tilhørte *Mekka* og *Jemen*, mente at *mutah* var rettferdig. *Ibne Hazm* har sagt at ut av alle tilhengerne anså *Taoos*, *Saeed bin Jabeer*, og *Ata* samt alle religiøse lærde av *Mekka*, *mutah* til å være en legitim praksis.¹⁰⁹

Disse er noen av de hadith-fortellinger og uttalelser fra våre ledere om *mutah* som ble kalt "hor" av ingen ringere enn *Umar* som var den andre stedfortrederen av Budbringeren. Poenget er ikke å snakke negativt om de hadith-fortellinger som spesifikt står i bøkene til sunnier. Formålet er å kunne se på alle bevis som er rapportert og bemerket i deres egne bøker. Vel og merke at de kaller disse fortellinger som uregistrerte åpenbaringer fra Allah, og som de likestiller med Koranen. Disse samme bøkene sertifiserer våre lærde til deres status, som vi anser som respektable og grasiøse. Disse er de bøker som muslimene holder meget skjært, og som vi bruker til å kunne adlyde Budbringerens *sunnah* og hans følgesvenners måter.

¹⁰⁹ *Fath-ul-Bari Sharah, Sahib Bukhari*, Vol IX, page 138

5.2 Koranens innblanding

Frem til nå har problemet vært begrenset til hadith-fortellinger. La oss se hvordan våre religiøse lærde har innblandet Koranen i dette rotet.

I henhold til sekten *Alb-e-Sunnah* kalles Koranens tolkning skrevet av *Imam Tibri* for mor av alle tolkninger. Dette er den første omfattende tolkningen som gir føringer til alle påfølgende tolkninger. La oss se hvordan *Imam Tibri* har sertifisert *mutab* ut i fra Koranen. Han skriver:

Abu Sabit forteller: *Ibne Abbas* ga meg et dokument, og sa at det er i samsvar med sitat av følgesvennen *Abi Ka'ab*. *Yahya bin Eisa* har dokumentert dette, og *Nasir bin Abi-al-Ash'as* vitner til å ha sett det hos *Nasir*. Dokumentet sier at *mutab* med kvinner er tillat, men for en begrenset periode.

Abu Nasra forteller: Jeg spurte *Ibne Abbas* om *mutab*. Han sa "har du ikke lest Koranens *surah Nisa*? Jeg sa jo. Han sa "har du ikke lest verset "*nama astantatum* ". Jeg svarte at hvis jeg hadde forstått verset på denne måten, hadde jeg ikke stilt spørsmål. Han sa at verset skal leses nettopp slik han hadde lest den.

I beretningen om *Abdul Ali* er det referanse til *Abu Nasra* at "jeg resiterte verset *nama astamtatm ...* og *Ibne Abbas* leste den som *Ila ajlim-musamma*. Jeg sa at jeg ikke leser verset på denne måten. Han sverget ved Allah tre ganger og sa at Allah hadde åpenbart det på denne måten."

Tilsvarende forteller *Abu Ishaq* at *Ibne Abbas* resiterte "*fama astamtatum...*".

Den femte fortellingen gjelder sjia, som også har referanse til *Abu Ishaq*. *Fata* sier at i *Ibne Abi Ka'ab* sin sitat leses det *fama astamtum ...*

Umrab bin Marab forteller at han hørte *Saeed bin Jabeer* resitere "*Nama astatum*".¹¹⁰

Disse fortellingene har ikke blitt hentet fra bøkene til sjia sekten som er pro *mutab*, men fra tolkningen av den meget respekterte *sunni Imam Tibri*. De personer som har blitt referert i disse fortellingene, er også respektable følgesvenner av Budbringeren som sverget ved Allah at disse Koranens vers ikke ble åpenbart slik som andre har sagt. I henhold til disse historiene var følgesvenner av Budbringeren uenige om hva Koranens ord egentlig var, hvor noen få ekstra ord i et vers rettferdiggjør *mutab*. Vurder selv hvor langt folk har

¹¹⁰ *Tafsir Tibra*, samt Koranen 4:24

gått for å kunne rettferdiggjøre *mutah*, at de til og med har prøvd å manipulere Koranens ord.

Mens man gjennomgår de ovennevnte forklaringer, så dannes det et klart bilde av Budbringerens følgesvenner, og de såkalte autentiske bøkene som beskriver deres fortellinger:

- Koranens vers ble nok åpenbart på kun én måte, men likevel var det uenigheter blant Budbringerens følgesvenner om hva som var riktig.
- Budbringeren hadde selv tillat sine følgesvenner å utføre *mutah* mot betaling av en neve bygg eller mel, og at denne tillatelsen forble gyldig så lenge Budbringeren levde.
- *Mutah* var helt vanlig praksis så lenge Budbringeren levde, og fortsatte å være det i løpet av hans følgesvenners regime, for både menn og kvinner.
- Selv om Budbringeren forbød *mutah* i løpet av sine siste dager, så ble den praktisert under perioden av *Abu Bakar* og den tidlige perioden av *Umar*.
- Selv om *Umar* forbød *Mutah*, så ble det ansett som legitimt av Budbringerens andre følgesvenner, deres tilhengere, og jurister.
- De som erklærte *mutah* for å være ulovlig, gjorde så under tvang, og mente at *Umar* forbød noe som Allah hadde tillat.

I denne forbindelse, skriver *Qazi Sanaullah Pani Patti* følgende i hans tolking (side 19):

Muhaddis Abdur Razzaq har skrevet i sin bok ved å henvise til *Ata*, at *Ibne Abbas* pleide å si at legitimiteten til *mutah* var en velsignelse fra Allah for sine undersåtter. Hadde *Umar* ikke forbudt det, ville det aldri ha vært noen grunn for en muslim å begå utukt.¹¹¹

Er det logisk å akseptere at slike hadith kan ha kommet fra Allah? Legg spesiell merke til at disse hadith-fortellinger ikke har blitt hentet i fra bøkene til sjia, som faktisk er for *mutah*, og har sikkert mange andre fortellinger som støtter dette. Selv om disse er fra de mest autentiske bøkene av *Ahl-e-sunnah*, som egentlig er imot *mutah*, så virker det som om støtte for *mutah* er der også. Men de som fornekte slike fortellinger, blir merket som benektet av hadith, og blir av den grunn erklært til å være vantro og ikke muslimer.

¹¹¹ *Tafir-e-Mazhari*, Vol III, s. 19 (Surah Nisa)

6 Oppnåelse av paradiset

(I henhold til hadith-fortellinger)

Islam betyr "å leve i henhold til det guddommelige". Når troende står opp for å etablere et sosialt system hvor folk lever i henhold til guddommelige kommandoer, forsvinner alle særinteresser. Folk begynner da å jobbe samlet mot felles mål. Når slikt skjer, blir gruppen av de troende truet. For å motvirke alle typer trusler, må de hengi seg i kontinuerlige kamper. Dette er grunnen til at livet til de troende blir synonymt med en kontinuerlig kamp. Som resultat av slike kamper, får de omsiders etablert guddommelig samfunnssystem, som er synonymt med paradiset. De som tror at paradiset kan oppnås uten kamp, må studere Koranen.

Tror dere at dere vil kunne entre paradiset uten kamp? Nei, dere må også passere gjennom alle disse stadiene som andre har gått igjennom for å oppnå paradiset. De motstridende krefter tvang dem i den grad at de ble omringet av mange vanskeligheter og problemer. De ble bekymret og begynte å tenke på når deres innsats ville bære frukter. Til slutt bar deres innsats frukter. (2: 214)

Et annet vers av Koranen sier følgende:

Eller trodde dere at dere kunne entre paradiset, selv om dere ennå ikke har bevist omfanget av deres kamp gjennom deres handlinger og gjerninger? (3: 142)

Dette omhandler paradiset som har blitt lovet til de troende. Med andre ord, paradiset fås som konsekvens av innsats, kamp og gjerninger. Paradiset fås som en naturlig konsekvens av ens innsats og hardt arbeid. Dette er Koranens forklaring.

I motsetning til Koranens vers, la oss nå se hvordan paradiset kan oppnås, om vi skal tro på hadith-fortellinger.

6.1 Håndhilser

Abu Daud forteller: Budbringeren har sagt at når to muslimer håndhilser, skjenker Allah tilgivelse på dem begge.¹¹²

¹¹² *Sahih Muslim, Sharah Nudi*, Vol I, s. 379, *Bab-ul-Woʻzu*.

6.2 Paradiset via selv-rens

Ifølge en hadith nevnt i *Sahib Muslim*, blir ens synder vasket bort i det han vasker sitt ansikt for bønn. Synder fortsettes å bli vasket bort helt frem til den siste dråpen av vann er oppbrukt.¹¹³

Sahib Muslim har en hadith-fortelling som sier at enhver person som renser seg komplett, og deretter utfører sin bønn, og utfører den godt, blir så ren som den dag han ble født.

Enda en hadith-fortelling fra *Sahib Muslim* sier at når enhver person utfører full renselse og deretter tilbyr bønn, samt sier: *Ashabdu un Allah ilalha* ... åpner Allah alle åtte dører av paradiset for vedkommende.

I henhold til en annen hadith-fortelling referert til *Ibn-e-Hazzeema*, spurte Budbringeren *Bilal* om de gjerninger han utførte som forårsaket at Budbringeren kunne høre *Bilal* sine fotsteg i paradiset, hvor han gikk foran Budbringeren. *Bilal* svarte at det var to gjerninger. Det ene var alltid å være ren, og det andre at han tilba to ekstra bønner (i tillegg til de obligatoriske) etter hver gang han rensset seg.¹¹⁴

Du må ha lagt merke til hvor enkelt det er å entre paradiset i henhold til disse fortellingene? Om vi skal tro på disse hadith-fortellinger, så holder det å vaske seg i henhold til visse prosedyrer for å vaske bort alle sine synder, og dermed være kvalifisert til å entre paradiset. Ved å vaske seg og tilby to ekstra bønner, vil man bli så from at man vil kunne gå foran selve Budbringeren i paradiset. Høres dette riktig ut?

6.3 Enda enklere.

Det er en hadith i *Sahib Muslim* som sier at når moskeens talsmann kaller til bønn, så vil det å gjenta det han sier, og deretter si "*laboul wala qumwata illah billah*" (ingen andre enn Allah kan utøve makt), sikre deg en sikker plass i paradiset.¹¹⁵

¹¹³ *Sahib al-Muslim* Bok 2, hadith 44

¹¹⁴ *Sahib al-Muslim* Bok 44, hadith 154

¹¹⁵ *Sahib al-Bukhari* Bok 10, hadith 12

6.4 Fortsett å synde

Det er en hadith-fortelling i *Tibrani* som sier at Budbringeren skal ha sagt: dere brenner dere kontinuerlig, altså at dere utfører gjerninger som konstant fører dere mot ild. Men når dere utfører deres morgenbønn, kjøler dette ned denne brannen, og holder dere vekk fra helvete. Deretter fortsetter deres med deres destruktive handlinger, og ettermiddagens bønn kjøler ned denne brannen igjen. Tilsvarende gjør bønner ved solnedgang og nattebønnen synder dere begår imellom disse tidene. Når dere legger dere så begår dere ingen synder til dere våkner igjen. Men hvis dere har gjort noe galt før dere sovner, kjølnes morgenbønnen brannen av deres nattlige synder.

Denne hadith-fortellingen forutsetter at folk vil begå gale handlinger mellom sine bønner. Denne fortellingen er i direkte konflikt med konsekvensloven som Koranen har beskrevet. Koranen har erklært at systemet for Salah vil eliminere ondskap og kriminalitet fra samfunnet (29:45).

6.5 Forsamlingsbønn

Tirmizi har en hadith-fortelling som sier at en person som tilbyr bønn i forsamling vil bli frikjent fra helvetesild og hykleri.¹¹⁶

6.6 Ytterligere konsesjon

Både *Bukhari* og *Muslim* har fortellinger som sier at når imamen, som leder bønn, har lest ferdig *Fatiha* med ordene "*walad dualeen*", så sier alle engler "*ameen*". Enhver person som sier "*ameen*" sammen med englene, får alle sine synder tilgitt.¹¹⁷

En annen hadith-fortelling av både *Bukhari* og *Muslim* sier at når imamen under bønn sier "*sami Allaho liman hamidab*" og hever hodet, vil enhver person som sier "*rabanna lak al-hamd*", få alle sine synder tilgitt.

¹¹⁶ *Jama Tirmizi, Riyad as-Salihin* Bok 9, hadith 126

¹¹⁷ *Sahih al-Bukhari* Bok 10, hadith 116

6.7 Bolig i paradiset

Frem til nå har vi kun sitert de hadith-fortellinger som handlet om syndenes tilgivelse. En hadith sier at dersom en person som ber tolv bøtter i tillegg til de obligatoriske, i løpet av 24 timer, garanterer seg en bolig i paradiset.¹¹⁸

Tirmizj har en hadith-fortelling relatert til *Aisha* som sier at dersom en person ber 20 bøtter i tillegg til de obligatoriske mellom *maghrib* og *isha*, vil forsikre seg et hus i paradiset.¹¹⁹

En annen hadith relatert til *Aisha* sier at dersom en person ber tolv ekstra bøtter i løpet av dagen, vil han entre paradiset. Fire før og to etter *Zuhr* (ettermiddagsbønn), to etter *maghrib* (solnedgangsbønn), to etter *Isha* (kveldsbønn), og to før *fajr* (morgenbønn).¹²⁰

6.8 Alle synder tilgitt

En hadith-fortelling sier at dersom en person vasker seg grundig, går for fredagsbønnen og sitter stille for å lytte til fredagspreken, får tilgitt alle sine synder begått siden siste fredag og i tillegg tre ekstra dager.¹²¹

Budbringeren har sagt: "Den som tar et bad på fredag, renser seg selv så mye som han kan, og bruker olje i sin hår, eller parfymet seg med duften av huset sitt, og deretter fortsetter for fredagsbønnen, og ikke gjør skille mellom to personer som sitter sammen (i moskeen), ber deretter så mye som (Allah har) forskrevet for ham, og deretter forblir taus mens imamen gir preken, får tilgitt alle sine synder i mellom nåtid og forrige fredag"¹²²

6.9 Entre paradiset ved å lese formel (*wazâif*)

Å lese Koranens vers eller andre tekster som formel, er noe som er innarbeidet i Islam fra dem som ikke er arabere. Uansett hva slags problem en sliter med i forhold til religion eller annet, blir den foreslåtte løsningen å lese tekster som lykkebringende formel, i stedet for å ty til hard arbeid og handling. Vi blir fortalt at ved å lese dette eller dette såpass antall ganger, kan vi bli kvitt våre problemer og også entre paradiset.

¹¹⁸ *Sunan an-Nasa'i* 1805, 1810, *Jami' at-Tirmizj* 414, 415, 445

¹¹⁹ *Jami'at-Tirmizj* 415, *Sunan Ibn Majah*, Vol. 1, Bok 5, hadith 1373

¹²⁰ *Jami'at-Tirmizj* 415, *Sunan an-Nasa'i* 1801

¹²¹ *Sunan Abi Dawud* 1050,

¹²² *Sahih Bukhari* 883

For eksempel så finnes det en hadith-fortelling som sier at den som leser "Allah, hold meg unna helvetesilden" syv ganger, vil entre paradiset umiddelbart uansett når på dagen han måtte dø.

En annen hadith sier at om en person resiteres vers 2:225 (*ayyat-al-kursi*) og dør før neste daglige bønn, vil vedkommende entre paradiset uhindret.

Ibn Masud forteller: Dersom en person siterer "*astaghfir-ul-lah-ul-lazi la ilaha illa hu wal haiyul qayum wa atrab ilaihi*" (Jeg søker Allahs tilgivelse, som er den eneste sanne Gud, evig og selvnærende), vil få alle sine synder tilgitt. Selv om han skulle ha begått synd av å ha rømmet fra slagmarken (mens han kjempet for Allahs sak)" ¹²³

Sahib Bukhari sier at Budbringeren skal ha sagt at den som sier "*subhan-Allah wa bilhamdih*" hundre ganger daglig, vil få alle sine synder tilgitt, selv om hans synder er like mange som bobler på havet. ¹²⁴

En annen hadith-fortelling sier at den som resiterer "*Subhan-Allah, wal-Hamdu-Lillah, wa la ilahah illallah, wa Allahu Akbar*" 33 ganger, får alle hans synder rystet av seg slik som et tre rister av seg alle sine blader. ¹²⁵

Tilsvarende har *Tirmizi* bemerket at hvis en person resiterer "*Qul ho wallabo*" hundre ganger daglig, vil hans synder for de siste 50 år bli tilgitt, så lenge han ikke har noe gjeld på seg. ¹²⁶

Masnad Imam Ahmad har merket seg at *Umma Hani* ba Budbringeren fortelle ham om en enkel formel, fordi han var for gammel og skrøpelig til noe vanskelig. Budbringeren ba ham lese "*Subhanallah*" hundre ganger daglig. Belønning av denne formelen tilsvarer frigjøring av hundre slaver som er etterfølgere av *Ismail*. Det å si "*Alhamdo lillah*" hundre ganger er som å donere hundre hester med deres saler. Belønning av å si "*Allaho Akbar*" hundre ganger tilsvarer belønning av å donere hundre kameler i Allahs navn. Det å lese "*La ilaha illallah*" hundre ganger, tilsvarer en belønning som fyller hele jorden og himmelen med velsignelser. Når denne formelen leses i løpet av en dag, kan ingen andre gjerninger stoppe en fra å gå til paradiset. Om noen andre leser disse formler som deg, ville også hans belønning tilsvare din. Dette er strengt imot Koranens konsept av Konsekvensloven. (63:9-11)

¹²³ *Riyad as-Salihi*, Bok 20, hadith 6. Også kopiert i *At-Tirmizi* og *Al-Hakim*, *Bukhari* og *Muslim*

¹²⁴ *Sahib al-Bukhari* 6405

¹²⁵ *Sunan Ibn Majah* 3813

¹²⁶ *Jama Tirmizi*, Vol. 5, Bok 42, hadith 2898

6.10 Martyrdom (*shahadah*)

Hakim har en hadith-fortelling som sier at dersom en syk person resiterer "*La ilaha Illa anta subhanaka inni kunto minaz-zalimin*" førti ganger og deretter dør, vil han få en belønning tilsvarende en martyr. Og hvis han blir frisk, vil alle hans synder bli benådet.

For etablering av Koranens samfunnssystem har alle ofringer sin plass og betydning, men ofring av sitt liv er det største. Koranen har kalt dem som gjør noe sånt som "de som satser sine liv i Allahs sak". Generelt kaller vi slike folk som martyrer eller *shaheed*. Ut av alle menneskelige handlinger bærer martyrdom en meget høy status. For motstanderne vil det ikke være en sterkere motstander enn den som kjemper med liv som innsats for Allahs sak. Det var nettopp slike kjempere og martyrer som kjempet imot urett for Allahs sak og tilintetgjorde systemer av urettferdighet. Det var derfor nødvendig å avlede muslimer fra *jihad*, slik at folk med egeninteresser kunne fortsette å lede deres korrupsjon. Dette er grunnen til at en slike hadith-fortellinger ble oppfunnet og innført i våre religiøse bøker. Vi vil nå se hvilken type hadith-fortellinger som er sitert og skrevet i disse bøkene.

En hadith-fortelling i fra *Sahih Muslim* sier at Budbringeren spurte folk hvem de anså til å være martyrer. Folk svarte at de som ofrer sine liv for Allahs sak. Budbringeren sa at hvis dette er kriteriet, vil det ikke være mange martyrer i min nasjon. Folket spurte hva det betydde da å være martyr? Budbringeren sa at den som dør for Allahs sak er en martyr, og alle de som døde av pesten, dysenteri, druknet, og som døde under en takkollaps, er også martyrer.¹²⁷

Tilsvarende har *Abu Daud* og *Nisai* sitert Budbringeren som skal ha sagt at en person som dør av lungebetennelse, drukning, brann, brannså, pleuritt, under fødsel eller abort, er alle martyrer.¹²⁸

La oss også se hva slags privilegier slike "martyrer" får fra Allah. Tydeligvis ville en martyr gå rett til paradis, men i henhold til ulike beretninger, vil han ikke kun entre paradiset alene, men også ta med mange av hans slektninger. I denne forbindelse har vi en hadith-fortelling relatert til *Abu Daud* som sier at Budbringeren skal ha sagt at en martyr kan ta med hele 70 nære personer til paradiset med ham.

¹²⁷ Dette kan nok være grunnen til at muslimske land aldri prioriterer helsevesen, og at folk dør under svake forhold. Dermed blir de erklært martyrer som får direkte adgang til paradiset.

¹²⁸ *Muwatta Malik*, Bok 16, hadith-fortellinger 558

6.11 Død av en reisende

Nisai har registrert at en person døde i Medina. Budbringeren ledet hans begravelsesbønn, men sa at det ville ha vært bedre om han hadde dødd noen andre steder. Noen spurte hva fordelene hadde vært med å ha dødd under reise? Budbringeren svarte at en person som dør under en reise, får en plass i paradiset. Størrelsen av denne plassen vil være lik avstanden mellom hans dødssted fra sitt land.¹²⁹

6.12 En far med to døtre

En kan ikke kontrollere over skjønn av sitt avkom. Om en person kommer til å få en sønn eller datter, er meget tilfeldig. Selv med denne hjelpeløsheten følges det en konsesjon i henhold til hadith-fortellinger. *Hakim* rapporterer at Budbringeren skal ha sagt at den personen som får to døtre, og behandler dem godt, kommer til å entre paradiset. Dette gjelder en person som har levende barn.

Når det gjelder død av mindreårige barn, så står det både i *Sahib Muslim* og *Sahib Bukhari* at Budbringeren skal ha sagt at en person som mister tre unger i tidlig alder, kommer til å entre paradiset.¹³⁰

Det er enda en hadith-fortelling i både *Bukhari* og *Muslim* som sier at dersom tre barn av en person dør, så er det ikke mulig for brannen av helvete å røre ham. Bare for formalitet, vil han bli bedt om å gå over broen av *siraat*.¹³¹

Nisai har sitert en annen hadith-fortelling. En kvinne hørte de gode nyhetene om tilgang til paradiset etter å ha mistet tre unger i ung alder. Hun gikk til Budbringeren og sa at hun hadde kun mistet to unger. Budbringeren sa også foreldrene til to døde barn vil kunne entre paradiset. Senere sa hun, dessverre! Jeg burde ha spurt om ett barn også.¹³²

Dette ble avklart ved *Sunnan Imam Ahmad* der *Ma'az* forteller at Budbringeren ga den gode nyheten av paradiset for dødsfallet av et barn også, inkludert tap gjennom en spontanabort.

¹²⁹ *Sunnan Nisai*, Vol I, hadith-fortellinger 1036

¹³⁰ *Sahib Muslim* 2634, *Al-Adab Al-Mufrad* 144, *Sahib al-Bukhari* 1248

¹³¹ *Jami'at-Tirmizi* 1060, *Sunan an-Nasa'i* 1875, *Sahib al-Bukhari* 1251

¹³² *Sahib Muslim* 2632 c

6.13 Paradis for en prostituert.

Ifølge Koranen, er prostitusjon en stor synd. Men se hvor lett en slik synd kan bli benådet.

Bukhari har uttalt at en prostituert kvinne så en hund dø av tørst. Hun tok ut vann fra en brønn ved å binde henne skos med sitt sjal, og ga dette vannet til hunden. Basert på denne gjerning benådet Allah henne, og sendte henne til paradiset.¹³³

En annen hadith-fortelling i *Bukhari* og *Muslim* forteller samme historie, men bytter ut den prostituerte med en helt vanlig mann.¹³⁴

6.14 Permisjon fra helvete

I henhold til en hadith-fortelling fortalt av *Imam Bebaqi*, blir opptill seks hundre tusen innbyggere av helvete frigjort hver natt i løpet av måneden *Ramadan*. På den siste natten blir like mange frigjort, som til sammen for alle tidligere netter av *Ramadan*.

Tilsvarende har *Sahib Muslim* bemerket at ved å faste på den niende dagen av måned *Zul-Hajja* blir alle synder begått i året før og året etter tilgitt. Fasten på den tiende dagen av måneden *Muharram* tilgir alle syndene begått et år tilbake.¹³⁵ *Ibne Maja* legger til at med en slik faste, blir også alle synder en kommer til å begå i påfølgende år, tilgitt.

6.15 Drap av slange og firfisle

Det er en hadith i *Sahib Muslim* som sier at den som dreper et dyr med bare ett slag, får mer lønn enn han som dreper et dyr med to slag. Og den som dreper et dyr med to slag, får bedre lønn enn en som dreper dyret med tre slag.¹³⁶

Abu Daud har fortalt: Budbringeren har sagt at hvis en slange kommer inn i ditt hus, be det sverge på det samme løftet som det gjorde med *Noah* og *Suleiman*, at det ikke vil skade deg. Selv da hvis det har til hensikt å bite, så drep det. Ifølge av *Masnad* av *Imam Ahmad*, vil en som dreper en slange bli belønnet med sju fordeler.¹³⁷

¹³³ *Sahib al-Bukhari* 3321, *Sahib Muslim* 2245 a,

¹³⁴ *Sahib al-Bukhari* 173, *Sahib Muslim* 2244

¹³⁵ *Bulugh al-Maram*, Bok 5, hadith 700 - *Sahib Muslim* 1162 b

¹³⁶ *Sahib Muslim* 2240 a

¹³⁷ *Sunan Abi Dawud* 5260

6.16 Resitasjon av Koranen

Koranen gir oss prinsipper for det guddommelige samfunnssystemet, og sier at det menneskelige samfunnet bør være basert på disse prinsippene. Lover er ment å bli fulgt. Hadde muslimer handlet i henhold til lover og prinsipper som Koranen har diktert, ville falskhet og urettferdighet aldri har vært i stand til å stige. Det første slue oppdraget som motstandere av Islam tok på seg, var å få muslimene bort fra Islam ved å få dem til å tro at Koranen er kun for resitering, uten å forså den eller følge den. Du kan få (*sawaab*) belønning for å bare lese teksten, men når den snakker om å handle i henhold til den, så betyr det egentlig å bruke dens tekst som formler for å skremme vekk demoner og ånde ånder. Det er jo en selvfølge at Koranen kan kun ha en påvirkning om vi forstår den og reflekterer over det som står skrevet i den. Men hadith-fortelling og sitater har eliminert dette behovet. De påstår at resitering av Koranen uten å forstå meningen og oppnå forståelse, kan gi velsignelser (*sawaab*). På denne måten har muslimene begynt å kun resitere og repetere Koranens vers. I denne forbindelse har vi hele bøker av hadith-fortellinger som støtter denne meningsløse praksisen av å resitere Koranens ord for å få velsignelser. Noen eksempler er gitt under.

Det er en hadith-fortelling som sier at en følgesvenn av Budbringeren resiterte Koranen en natt. Hesten hans var bundet i nærheten, og sprang sin vei. Mannen stoppet å lese og så heller på himmelen. Det virket som om mange glødende lamper svedde høyt oppe i lufta. Neste morgen nevnte han hendelsen til Budbringeren som sa at disse var engler som ønsket å lytte til resitasjonen din. Hadde du holdt på å resitere, ville du ha sett enda merkelige ting.¹³⁸

Sahih Muslim har en fortelling som sier at de to siste versene av *surah Fatiha* og *surah Baqarah* er lys som ikke ble skjenket noen andre budbringere enn *Muhammad*. Den som leser selv et ord av disse, vil få livet belyst.

Hakim har en fortelling som sier at Satan går ut av et hus hvor *Ayaat-ul-Kursi* blir resitert.

Tirmizi sier at hvis de to siste versene av *surah Baqrah* resiteres i ørkenen i tre dager og tre netter, mister Satan sin makt over leseren.¹³⁹

Sunnan Ibne Maja sier at *surah Yasin* er hjertet av Koranen. Alle som resiterer dette verset til ære for Allah for hans velsignelser, blir tilgitt, og derfor bør dere lese den på vegne av de døde.¹⁴⁰

¹³⁸ *Sahih Bukhari*, Bok 65, hadith 4839 - *Sahih Muslim* 795 a – *Riyad as-Salihin* Bok 9, hadith 998

¹³⁹ *Jama Tirmizi*, Vol II

¹⁴⁰ *Bulugh al-Maram* 537

I *Tirmizî* er det nevnt at en person som resiterer *surah Yasin* en gang, får ti ganger så mange velsignelser som han får ved å resitere hele Koranen.¹⁴¹

Mota Imam Malik sier at da Budbringeren hørte en mann resitere "*qul howallaho abad*" sa han at det har vært rettmessig for ham. Da noen spurte hva han hadde krav på etter dette, svarte Budbringeren "paradiset".

Det står i *Hakim* at Allah lytter med stor interesse på en person som resiterer Koranen med en melodios lyd. Nettopp slik som en melodieliker lytter til en sang.

6.17 Paradiset for de eldre og de svake

For å motvirke den onde, må representanter av sannheten ha større styrke. Dette er grunnen til at Islam er en *Deen* av makt og overlegenhet. Derfor sier Koranen i vers 05:56 "De som står sammen med Allah, er de som kommer til å triumfere". Koranen har gjentatte ganger befalt muslimer å ha makt og styrke for å avskrekke og imponere motstanderne. Det var styrken av islamske krefter som førte ned imperier av Roma og Persia. Motstanderne av Islam visste det alt for godt at det viktigste de måtte gjøre var å fjerne troen blant muslimer at etterlevelse av Allahs direktiver gir stor styrke og makt. Kun ved å gjøre dette kunne de vinne over og undertrykke muslimene. For å få til dette utviklet de hadith-fortellinger som sa at kun de menneskene er nærmere Allah, som er svake, eldre, fattige, føyelige og som er levende eksempler på svakhet og hjelpeløshet. Som sådan har både *Bukhari* og *Muslim* uttalt at Budbringeren har sagt at flertallet av paradises borgere vil være de som var fattige og svake i verden.¹⁴²

Tibrani forteller at Budbringeren sa: min vanntank er veldig stor og kan fylle like mange glass som det finnes stjerner på himmelen. Dens vann er hvitere enn snø og søtere enn honning. De fleste som vil komme til den, vil være fattige. De som hørte på spurte om deres tilstand, og ville vite hvem de var. Budbringeren svarte at dette er personer som i dag har ugredde hår og skitne klær. Folk med høyere status ønsker ikke å ekte sine søstre med dem. Ingen vil omgås med dem. Hvis de har rett på noe fra de sterke, må de ta det med makt, og hvis de bør få sin rett fra andre uten makt, så får de ingen ting på grunn av deres svakhet.

Tirmizî har sagt at de fattige kommer til å entre paradiset 500 år før de rike.¹⁴³

¹⁴¹ *Jama Tirmizî*, Vol II

¹⁴² *Sabih al-Bukhari* 3241 - *Sabih al-Muslim* 2737 a

¹⁴³ *Jami'at-Tirmizî* 2351

Ibne Maja har sagt at de fattige og hjelpeløse mennesker var så kjært for Budbringeren at han pleide å be: "Allah! Hold meg fattig, gi meg døden som en fattig person, og la meg også lide skjebnen av en fattig person".

Tvert imot har Koranen erklært selvmedlidenhet som "Allahs vrede" (2:61).

Både *Bukhari* og *Muslim* har konstatert at Budbringeren har sagt: Jeg ønsker å informere dere om de som vil entre paradiset. Beboere av paradiset vil være dem som betraktes som verdiløse og svake muslimer. De vil sverge ved Allah, og definitivt bevise sin tro til å være sann.¹⁴⁴

Tibrani sier at Budbringeren har sagt: Min *ummah* består også av slike mennesker som ingen kaster en slant mot engang, men kommer til å få entre paradiset da de vil spørre Allah om det. Dette er folk som har skitne klær, og som lever i ekstrem fattigdom. Men hvis de bekjenner tro på Allah, vil de bli velsignet. Og det har blitt hamret i deres sinn at problemer og bekymringer betaler for deres synder.

6.18 Problemer kommer som svar på synd

Masnad Imam Ahmad har merket seg at Budbringeren sa at når syndene til en person blir for mange, og det er ingen annen måte å kompensere, får han smerte og pine fra Allah. Ved å bearbeide smerter og problemer gjør man godt igjen for sine begåtte synder.

6.19 Frelse via sykdom

Tibrani har en fortelling som sier at Budbringeren har sagt at når en troende blir syk, renses Allah ham fra hans synder slik som ild renses jern av rust og urenheter.

Bukhari har en fortelling hvor Budbringeren sa at når en person blir syk, eller er på reise, så befaler Allah sine engler til ikke å registrere mangler av hans gode gjerninger. Engler skal registrere hans gjerninger tilsvarende som når han er frisk.

Masnad Imam har uttalt at syndene til en syk person faller ned som blader på et tre om høst. Når en troende blir frisk, er han renses for alle synder. Hvis han dør av sykdom, blir alle hans synder tilgitt.

¹⁴⁴ *Sahih Muslim Sharh Nudi*, Vol VI

6.20 Bolig i paradiset på grunn av sykdom

I henhold til en hadith-fortelling skal Budbringeren ha sagt at feber og hodepine forårsaker at synder tilgis. Dette til tross for om synder var så store som fjellet *Uhad*. Enda en dag med feber vasker ut alle synder av en troende.

6.21 Den blinde

I henhold til en fortelling i Bukhari skal Budbringeren ha sagt at en person som blir blind, får tildelt plass i paradiset av Allah.

6.22 Leve i ensomhet

Koranen har uttalt at Allah har tildelt *Momineen* (de troende) oppgaven av å observere og veilede handlinger og gjerninger av hele menneskeheten. Hvis noen forlater banen av rettferdighet, blir de umiddelbart veiledet tilbake av de troende. Derimot sier hadith-fortellinger at de som sitter alene i sine hjem, og gråter over sine ugjerninger, er de som er nærmest Allah.

I denne forbindelse har *Tirmizi* bemerket at Budbringeren ble spurt om hva som fører til frelse. Han svarte at det å holde munnen lukket og gråte over sine synder, mens man holder seg innesperret i sitt hjem, fører til frelse.

Abdullah bin Amr forteller: Budbringeren har sagt at det vil komme en tid da folk vil se bort fra verdien av løfter og engasjement, og ikke lenger verdsette troverdighet. Deretter gestikulerte Budbringeren ved å bevege fingrene, og fortsatte med si at kaoset vil dukke opp i likhet med hvordan en sekk blir vevet. *Ibne Abbas* spurte deretter om hva folk skulle gjøre i en slik situasjon. Budbringeren svarte at det beste ville være å forbli i sine hus og gråte ut, gi opp dårlige handlinger, og holde seg borte fra helvete ved å holde seg borte fra samfunnet.¹⁴⁵

Ikke bare dette, men det har også blitt sagt at folk bør forlate samfunn og gå til villmarken. Det har også blitt sagt at man kan få 25 ganger mer velsignelser ved å tilby frivillige bønn enn obligatoriske bønn. Men å fremsi bønner i villmarken gir femti ganger mer velsignelser.¹⁴⁶

Disse ting peker mot det samme klosterlivet som Koranen ble åpenbart for å eliminere og utrydde. Koranen stoppet folk fra å gå til villmark for å be, eller oppholde seg i hjemmet og sørge på grunn av frykt for Allah. I denne forbindelse er det en fortelling i *Behaqqi* at Budbringeren prekte for en folkemengde en dag, og en mann begynte å gråte i den forsøk på å rense sine

¹⁴⁵ *Sunan Ibn Majah* 3957

¹⁴⁶ *Sunnan Abu Daud*, Vol III

synder. Budbringeren sa at de som sitter i nærheten av ham, er tilgitt, selv om deres synder var kolossale. Den samme boken har en hadith-fortelling som sier at en person hadde så mye frykt for Allah at han pleide ofte å gråte i sin ensomhet for å bøte for sine synder. Da Budbringeren hørte om ham, gikk han bort til denne personens hus og omfavnet ham. Denne personen ble så overveldet av denne æren at han døde momentant av glede.

6.23 Paradiset for dem som deltar i begravelser

Sabih Muslim forteller at Budbringeren sa at hvis førte personer følger en begravelse, ville Allah tilgi den døde.¹⁴⁷

Abu Daud forteller at hvis tre rader av menn etableres for en begravningsbønn, går den døde til paradiset.¹⁴⁸

Imam Bukhari sier at hvis fire, tre, eller to personer sier gode ting om den døde, vil Allah tilgi ham.

6.24 Selv om dette ikke skulle være tilfellet

Behaqqi inneholder en hadith-fortelling om en person som kommer til å bli kommandert til å gå mot helvete. Da han vil nærme seg helvetesild, vil han se seg rundt og si: Jeg sverger ved Allah at jeg forventer godhet fra Ham. Allah vil svare på dette ved å bringe ham tilbake, og si at Allah er nærmere enn ens egne forventninger.

Kort sagt så inneholder hadith-fortellinger alle disse overnevnte måter å entre paradiset på. Derimot sier Koranen at for å oppnå paradiset må man gå gjennom vanskelige etapper. Ikke bare at dette gjelder oss vanlige folk, men selv budbringere av Allah pleide å bli bekymret, og så mot guddommelig veiledning for hjelp. Oppnåelse av paradiset er konsekvens av den store revolusjonen som skal sørge for at urettferdige krefter mister deres autoritet, og at makt og myndighet blir overført til guddommelige lover i stedet. Når et slikt sosial og politisk system blir etablert, vil ingen person være underlagt andre personer, og heller ikke vil det være noen trengende. En slik revolusjon har verken plass for storhet av konger eller keisere. En slik revolusjon kommer verken som resultat av innrømmelse av bedrag til klostervesenet, eller ved å tillate de såkalte religiøse lærde til å etablere sin autoritet og ledelse. Koranens politiske system utfordrer alle slike særinteresser og satser på det felles gode. Dette er grunnen til at alle onde krefter samlet seg mot Islam, og infiltrerte slike falske attribusjoner til Budbringeren.

¹⁴⁷ *Riyad as-Salihin* Bok 1 hadith-430, *Sabih Muslim* 948

¹⁴⁸ *Sunan Ibn Majah* Vol I Bok 6 hadith 1490, *Riyad as-Salihin* Bok 7 hadith 934

6.25 Hvis du ikke begår synder, så ...

Ved Gud, som kontrollerer mitt liv. Hvis dere ikke synder, vil Allah fjerne dere fra denne jord, og erstatte dere med en annen nasjon som ville synde, og deretter be om Allahs tilgivelse.¹⁴⁹

Kanskje det er best å ikke si eller kommentere noe mer etter en slik uttalelse.

Som det har blitt nevnt i begynnelsen av dette kapittelet, er etablering og oppnåelse av paradiset den ultimate og hovedmålsettingen av Islam. En sann muslim strever etter oppnåelse av dette målet i hele sitt liv. Et muslimsk samfunn etableres da folk handler med dette målet i sikte, og bringer en revolusjon først i deres samfunn, som deretter utvikler seg til en større revolusjon for hele verden.

Vurder selv hvordan muslimer skulle kunne oppnå slike mål hvis alt de blir lært opp til, er at målet med deres liv er å begå synder for deretter å be om Allahs tilgivelse. Hvis de ikke gjør denne jobben sin, vil de blir erstattet med en annen nasjon som vil gjøre denne jobben. Hvordan skulle et slikt samfunn kunne utvikle seg om de virkelig skulle begynne å tro på dette? Hvordan skulle de utvikle seg til et opphøyd samfunn om de konstant skulle bli fortalt alle de lette og enkle metodene for å entre paradiset på? Hvordan skulle et slikt folk ha den livsgnisten som Koranen har invitert dem til å produsere i seg selv ved å etablere Islam i denne verden?

¹⁴⁹ *Jama Tirmizî*, Vol II

7 Eminente intellektuelles meninger

Vi har allerede diskutert hvordan Dr. *Iqbal* vurderte stillingen av hadith-fortellinger. Vi har også sett hva slags vurderinger *Imam Abu Hanifa* og *Shah Wali Ullah* hadde i denne forbindelse. La oss nå se hva noen andre meget kjente og eminente intellektuelle personer har sagt.

7.1 Maulana Obaidullah Sindhi

Shah Wali Ullah er et stort navn innen Islams litteratur og tolkning. Tilsvarende var *Maulana Obaidullah Sindhi* en stor jurist, tenker, og taler. I 1941 skrev han en artikkel for magasinet *al-Furqan*, om *Wali Ullah*. I denne artikkelen hadde han forklart sin vurdering om stillingen av hadith-fortellinger i henhold til hans forståelse av den guddommelige visdom.

Leserne har sett den nåværende stillingen av hadith i de foregående sidene. Vi har nå forstått at det finnes to typer hadith-fortellinger. Den ene type fortellinger er tilknyttet omstendighetene utbredte i løpet av levetiden til Allahs Budbringer. Den andre type fortellinger inneholder retningslinjer. Selvsagt er det meget viktig å kunne handle i henhold til bestemmelsene av Islam. Vi blir fortalt at i likhet med Koranen kommandoer, som er uforanderlige, er også retningslinjer og kommandoer av hadith-fortellinger permanente, og vil forbli så til all evighet. La oss se hva *Obaidullah Sindhi* har sagt i denne forbindelse.

La det bli klart at når grunnleggende lover blir handlet på, blir visse forklaringsregler utvikles i henhold til folkets omstendigheter. Den eneste forskjellen mellom disse lover og regler er at lover er permanente, mens regler kan endres etter behov og tid. Vi legger *sunnah* i sistnevnte kategori som Budbringeren, og de fire kalifene etter ham, utarbeidet i samråd med den sentrale organiseringen av muslimer. Etter det ottomanske kalifatet, opphørte det rådgivende organet som opererte etter samråd. *Hanafi* jurister pleide å erkjenne *sunnah* som et felles punkt av enighet mellom Budbringeren og de fire kalifene. Det samme mener jeg, med forbehold at slik *sunnah* blir avledet fra Koranen, som i dagens terminologi kan kalles for vedtekter. Når det gjelder prinsipper, var grunnleggende lover konstante, mens vedtekter i denne perioden var annerledes enn de vedtekter som ville være i tråd med dagens krav. Dagens nye vedtekter bør endres i henhold til dagens behov for å gi grunnleggende støtte til skiftende realiteter. Dette kalles som islamsk rettsvitenskap (*Fiqh*).¹⁵⁰

¹⁵⁰ *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave side 246

Dette betyr at vedtekter utarbeidet av Budbringeren, og senere av de påfølgende fire kalifene, som resultat av gjensidig konsultasjon, skal kalles for *shariah*. Dette betyr at dagens rettsvitenskap (*Fiqah*) kan gjøre endringer i regler så de tilfredsstiller dagens sosiale krav, men likevel basere dem på Koranens permanente lover. Slik kan de utvikle vedtekter (*shariah*) som vil kunne gi oss veiledning i lys av Koranen.

7.1.1 Hadith-fortellinger er som Bibelen

Koranen har erklært at de tidlige guddommelige bøkene er endret, fordi ingen av dem er lenger tilgjengelige i den form de ble åpenbart av Allah til de respektive budbringere. Per i dag vet vi at Bibelen fikk sin nåværende form av keiser Constantines hoffmenn 350 år etter Jesus. *Mawlana Sindhi* sier at hadith-bøker er likestilte med Bibelen i den forstand. Det sier seg selv at siden vi ikke aksepterer Bibelen som Jesus sine egne ord, så kan vi heller ikke akseptere hadith-fortellinger som Budbringerens egne uttalelser. Han skriver:

Hvis vi forholder oss til terminologien som sier at de tidligere guddommelige bøker har blitt endret og er derfor ikke lenger pålitelige, må vi kunne likestille dem med hadith-bøker og komme til samme konklusjon.

Hvis folk kunne erkjenner dette faktum, ville alle våre problemer være løst effektivt på grunnlag av følgende argumenter.

- (i) Våre hadith-bøker inneholder fortellinger som har uriktige attribusjoner.
- (ii) Disse hadith-bøkene forteller om samme hendelser på mange ulike måter.
- (iii) Mange av våre hadith-bøker inneholder typografiske feil som har blitt rettet opp av forskere i ettertid.

Om vi sammenligner tidligere guddommelige bøker med våre hadith-bøker, basert på overnevnte kriterier, vil vi neppe finne noen forskjeller mellom disse.¹⁵¹

Dette betyr at den guddommelige åpenbaringen finnes kun i Koranen og ikke i noen andre bøker. I likhet med etterfølgere av Jesus, som prøvde å gjengi hans visdom og historie i Bibelen langt etter hans død, har også enkelte lærde innen Islam prøvd å gjøre det samme med *Muhammed* via hadith-fortellinger. Bøker som er utelukkende basert på historien, fortellinger og uttalelser tilknyttet Budbringeren, kalles for hadith-bøker. Disse bøker er verken guddommelige åpenbaringen eller beskyttet i likhet med Koranen, og er derfor ikke autentiske

¹⁵¹ *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave, side 266-67

tilder til Islam. I tillegg til denne artikkelen av *Obaidullah Sindhi*, finnes det en persisk skrift som kan oversettes som følgende:

Det finnes to forutsetninger for å erklære Koranen som guddommelig.¹⁵² Den ene er de engleaktige gaver, velsignelser av Allah for dem som resiterer Koranen og forsøker å spre dets budskap. Den andre er at Koranen har holdt seg uendret i sin opprinnelige form, selv etter så lang tid, og at den fortsetter å inspirere og motivere muslimer til å lære den utenat. Hvis en bok ikke har disse to essensielle forutsetninger, kan den ikke betraktes som guddommelig. Snarere må slike bøker ha blitt skrevet av folk som samlet sammen litt informasjon, og kompilerte den i bokform. *Sahih Bukhari* og *Sahih Muslim* er to slike bøker.¹⁵³

Ifølge *Maulana Sindhi*, var samling av Budbringerens fortellinger vanlige selv i tidligere tider. Som sådan må hadith-bøker betraktes som historiebøker, og slike bøker har alle typer fortellinger, basert på hvem som skriver dem.

7.1.2 Assimilering av gale fortellinger i *Sahah-e-Sittah*

Maulana Sindhi sier følgende:

Jeg leste en gang i forordet til en artikkel av *Sheikh Abdul Haq* (døde 1052 AH) at det var omtrent femti hadith-bøker som inneholdt både riktige og gale hadith-fortellinger. *Sheikh Abdul* anså dem alle til å ha samme stilling. Det fremkom også at etter hans mening var det gale hadith-fortellinger selv i *Sahab-e-Sittah* i likhet med andre hadith-bøker. Dette gjorde meg svært bekymret.

¹⁵² Disse to forutsetninger har *Sindhi* selv definert. Koranen har gitt oss tre forutsetninger for å være guddommelig i vers 10:39. I tillegg til den finnes det mange andre vers som argumenterer for dens guddommelighet.

¹⁵³ *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave, side 225

7.1.3 Gale fortellinger erklært som pålitelige

Maulana Sindhi sier følgende i det han refererer til flere hadith-samlinger:

Foruten overnevnte bøker, har vi også bøker som er forfattet av slike personer som hadde en meget tvilsom troverdighet med hensyn til deres intellekt. Hadith-eksperter av de senere år har erklært slike bøker til å ha fortellinger av sekundær stilling. Dette har åpnet dørene til kaos rundt hadith-fortellinger. Slike hadith-bøker inneholder mange fortellinger som selv eminente lærde kaller uekte. Selv etter dette har enkelte lærde sertifisert disse med å referere dem til tre, fire eller fem kilder, og deretter erklært dem som kontinuerlige.

Etter dette gir *Maulana Siddiqi* et eksempel:

Tirmizi kalte en hadith som upålitelig, men *Mustadrak Hakim* refererte til den med tretti til førti sertifiseringer. En lærd som ikke er en forsker ble imponert av så mange sertifiseringer, og erklærte den til å være autentisk og kontinuerlig. Da vi begynte å etterforske alle sertifiseringer som *Hakim* hadde presentert til støtte for denne fortellingen, viste ingen av dem til å være sanne.¹⁵⁴

7.1.4 Upålitelige tilskrivelser av *Sahih Bukhari*

Etter dette, skriver *Maulana*:

Alle forfattere har begått feil, inkludert *Imam Bukhari* som regnes som den mest autentiske. *Hafiz Ibne Hajr* har hevdet i sin bok å ha funnet om lag førti hadith-fortellinger i *Sahih Bukhari* som har uekte sertifiseringer. *Hafiz Ibne Hajr* har ingen forklaring på dette. *Hafiz Ibne Hajr* har personlig investigert rundt hundre upålitelige hadith-attribusjoner, og dermed argumentert for hvorfor de ikke kan være autentiske. Han mener at minst førti attribusjoner som han har undersøkt, er av slik karakter. Ikke bare er de upålitelige, men rett og slett oppdiktete.¹⁵⁵

¹⁵⁴ Månedlig *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave side 275

¹⁵⁵ Månedlig *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave side 276

7.1.5 Kriterier for autentiske og upålitelige hadith-fortellinger

Sekten *Mutashaddad-Fil-hadith* mener at klassifisering av hadith-fortellinger er allerede besluttet, og at denne beslutningen er endelig og ugjennkallelig. Det som har blitt erklært som autentisk, er autentisk. De hadith-fortellinger som har blitt kategorisert som svake, er svake. De mener at alle fortellinger som deres forfedre så på som autentiske, må anses som autentiske av også dem. De mener at Koranen sier at mennesker kan ikke avgjøre noe som helst ved hjelp av deres intellekt.

Maulana Sindhi sier følgende:

Vår felles tenkning har en kjempe ulempe. Av en eller annen grunn har vi etablert denne ideen at kun eminente lærde har evnen av å skille autentiske hadith-fortellinger fra uekte. På toppen av denne ideen har vi bygget på at det å finne en eminent lærd som er verdig en slik oppgave, er ekstremt vanskelig.¹⁵⁶ I boken *Asma-ur-rijaal* står det om hvordan man skal skille mellom sertifiserte og uekte hadith, men tillater ikke at folk skal bruke deres intellekt og rasjonell tekning og utmerke seg i sine bestrebelser. Når en slik student ikke får noe annet valg, blir han nødt til å godta den forklaringen som hans respektive sekt serverer. På denne måten skiller han ekte og uekte hadith i henhold til de kriterier som lærde av hans sekt har lagt. Dette stopper han fra å oppnå sann kunnskap.¹⁵⁷

Etter dette blir hans oppfatning at han kjenner til all relevant kunnskap om Islam til å kunne erklære folk som muslimer eller ikke-muslimer i henhold til hans egne meninger.

¹⁵⁶ Om noen skulle prøve å riste fornuft i folk ved å erklære upålitelige hadith som uekte, så blir de stemplet som vantro, og hadith-benektet.

¹⁵⁷ Månedlig *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave side 279

7.1.6 Noen hadith-fortelling fra *Sahih Bukhari*

Som kjent så inneholder våre hadith-bøker enkelte slike beretninger om Budbringeren som får oss til å skjelve. Om disse har *Maulana Sindhi* følgende å si:

Jo mer min oppmerksomhet ble trukket mot Koranen, og jo mer vanskelig det ble å få unge studenter til å forstå hadith-fortellinger av *Bukhari*, jo større ble min nøling mot mine tidligere meninger. Jeg var aldri tilfreds med denne forklaringen at religionsundervisningen som gis i arabiske skoler er den eneste riktige, men om den gis på høyskoler og universitet, så har den ikke noe effekt. Jeg pleide å bli fortalt at religionsundervisning som ikke gis i arabiske skoler, ikke kan betraktes som islamsk. Jeg mente at Koranen ble åpenbart for hele menneskeheten. Hvis vi ikke kunne utdanne våre muslimske universitetsstudenter på mønsteret av arabiske skoler, hvordan skulle vi undervise ikke-muslimer? Når det gjelder mine reservasjoner om *Bukhari* og hvorfor jeg ikke kunne lære en ny konvertitt fra Europa det jeg lærer til lokale studenter, føler jeg meg ikke klar til å diskutere på et åpent forum. De beslutninger som kunnskapsrike mennesker har kommet til, eller er i ferd med å beslutte, vil jeg snakke om med den som kommer og setter seg ned med meg for private diskusjoner.¹⁵⁸

7.2 *Maulana hamidud-din Farahi og Syed Sulaiman Nadvi*

Maulana Hamidu-ud-Din var en stor lærer av Koranens ideologi. I sin bok *Nizam-ul-Quran* skriver han følgende om hadith:

La oss holde det i bakhodet at flertallet av hadith-fortellinger er uekte og bare et mindretall er autentiske. Verken hadith, konsensus (av jurister) eller forfattere er fri for tvil og mistenksomhet. Jeg har sett enkelte attribusjoner som er totalt imot Koranen vers. Mange hadith-tilhengere har akseptert at ikke alle hadith-fortellinger skrevet av *Muslim* og *Bukhari* er utvilsomme. Derfor drøfter vi slike støtende fortellinger så leserne kan forstå at Gud har ikke ordinert muslimske lærere med egenskap av "Rabb", og at vi derfor ikke kan stole på deres ulogiske tanker og uttrykk sånn uten videre til.¹⁵⁹

¹⁵⁸ Månedlig *Al-Furqan*, Lucknow, Shah Wali Ullah utgave side 258-257

¹⁵⁹ Månedlig *Mu'arraf*, Azam Garh, Lucknow, side 94-95

I 1942 publiserte *Allama Hamidud Din Farabi* og hans student *Maulvi Amin Hasan Islahi* en artikkel i magasinet *Mu'arif* (fra *Azam Garh*) på emnet av hadith. *Syed Sulaiman Nadvi* var redaktøren av magasinet som ikke påførte noen notat til artikkelen. Dette betyr at også han var enig med det som sto der. La oss se hva de hadde skrevet:

Den andre tingen er at *Maulana* er ikke enig med de som mener at *Bukhari* og *Muslim* er fritatt fra enhver tvil. Dette er slett ikke rart siden *Hafiz Ibne Hijr* og *Sheikh Abdul Haq Muhaddis Delhvi* ikke anser disse to bøkene som utvilsomme. Det er bare én bok (Koranen) i denne verden som er hinsides all tvil.

Deretter står det:

Vi bør derfor akseptere fortellinger som samsvarer med Koranens vers som autentiske. I ethvert tilfelle hvor en hadith-fortelling er forskjellig fra Koranens lærdom, vil Koranen ha den avgjørende myndigheten.¹⁶⁰

Før dette står det skrevet:

Her har *Maulana* sagt at hadith-fortellinger kan ha være tvilsomme og upålitelige, og dette kan neppe benektes av noen.¹⁶¹

Tilfelle av tvil og reservasjoner om hadith-fortellinger har ikke kun vært begrenset til disse lærde. Snarere ifølge dem, er dette et etablert faktum som kan neppe avvises av noen.

¹⁶⁰ Månedlig *Mu'arif*, Azam Garh, Lucknow, side 91-92

¹⁶¹ Månedlig *Mu'arif*, Azam Garh, Lucknow, side 90

7.3 Maulana *Manazir Ahsan Gilani*

Vi har allerede henvist til boken *Tadvin-e-Hadith* av *Maulana Gilani* flere ganger. I forhold til hadith-fortellinger sier han at disse er historiske beretninger i fra perioden av Budbringeren og hans følgesvenner. Han skriver:

Hvis vi bare tenker over navnet som den største Imamen av hadith-fortellinger, *Imam Bukhari*, har gitt til sin bok, kan vi lett forstå at uansett hva jeg har sagt, ikke er noe nytt. Navnet ble heller satt pris på av de som har den sanne forståelsen av dette fakultetet. *Imam Bukhari* sin bok mer mest kjent som bare *Bukhari Sharif*, men den heter faktisk ikke det. Han hadde faktisk døpt boken "*Al-jamiat-ul-Sahib a-masnad-ul-mukhtasar min Umur-e-Rasulullah wa Sallam wa Ayyamah*" Ordene "*Umur*" og "*ayyam*" er verdt nøyere vurdering. Denne tittelen viser tydelig at den korrekte definisjonen av hadith, ifølge *Bukhari*, omfatter alle de saker som er relatert til Budbringeren på en eller annen måte. Ordet "*ayyam*", altså "periode" utvider denne definisjonen ytterligere. Jeg har også gitt samme definisjon tidligere hvor jeg har sagt at hadith-fortellinger er faktisk historiske beretninger i fra Budbringerens dager. Disse fortellinger sier litt om hvordan Budbringeren forlot en innvirkning på verden, og hvordan han var en gave til menneskeheten fra Allah. Vurdering av hadith-fortellinger skal hjelpe oss med å gjenkjenne Budbringerens karakter, slik som vurdering av en frukt kan hjelpe oss med å definere karakteren av det treet den kommer i fra. Selv av en vanlig person bør bedømme den sanne verdien av en hadith-fortelling så lenge en kjenner til karakteren av Budbringeren. Den korrekte definisjonen er den som *Imam Bukhari* har gitt i sin bok, og som jeg har forklart.¹⁶²

Boka har tydelig sagt at *Imam Bukhari* og *Maulana Gilani* definerer hadith-fortellinger i *Sahib Bukhari* som historiske beretninger fra Budbringerens periode. Tilsvarende er statusen av andre hadith-fortellinger i fra andre hadith-bøker.

¹⁶² *Tadvin-e-Hadeeth*, side 383-84.

8 Imam *Abu Hanifa*

Imam Abu Hanifa ikke trenger ingen introduksjon for de som kjenner til islamsk litteratur. Hans status i islamsk rettsvitenskap er svært høy. Vi har allerede nevnt hans holdning til hadith-fortellinger i et tidligere kapittel. I dette kapittelet skal vi forklare hans holdning litt nærmere.

8.1 Utvikling av *fiqah*

Utviklingen av forskrifter i lys av Koranen kalles *Fiqah*. Under regimet av Budbringerens følgesvenner ble det ikke utviklet noen faste retningslinjer for utvikling av *Fiqah*. I henhold til utvikling av *Fiqah* har *Imam Abu Hanifa* gjort den første og mest vellykkede innsatsen. Hele det islamske muslimske samfunnet kaller han også for *Imam-e-Azam* (den store Imam). Han var en pioner i kunsten av *Fiqah*. Hans utviklede *Fiqah* blir fortsatt praktisert. Selv i dag følger flertallet av muslimer hans forskrifter.

Enhver person med noe kjennskap av islamsk lære kjenner også til det faktum at grunnlaget for *Abu Hanifa* sin *Fiqah* er hans personlige tolkninger av Koranens prinsipper. Kunnskapsrike folk vet også at *Abu Hanifa* har knapt nevnt hadith-fortellinger i forbindelse med hans utvikling av *Fiqah*. Dette betyr derimot ikke at han ikke hadde tilgang til hadith-fortellinger. Han ble født i 61 eller i 80 AH og levde frem til 150 AH. For han hadde det sikkert vært lettere å samle hadith-fortellinger, i forhold til Imam Bukhari som samlet disse langt etter hans død i tredje århundre AH.

Når det gjelder anerkjennelse av hadith-fortellinger, har Mohammad bin *Sama'ah* sagt at "jeg hørte *Imam Yousaf* si at han var meget tiltrukket av hadith-fortellinger, men likevel var det *Abu Hanifa* som hadde mye større klarhet om hadith-fortellinger enn ham"¹⁶³. *Abu-Hafina* anså ikke hadith-fortellinger som uforanderlige, eller over enhver tvil. Han mente at grunnlaget av Islam var faktabasert, på at det ikke var noe tvil om Islam kun var bevart og beskyttet i Allahs bok, altså Koranen.

Som sådan, har *Ali Ibnul Madini* referert til *Abdur Razzaq* og sagt: Jeg ble sittende med *Moa'mmar* når *Abdullah Ibne Mubarak* kom. Vi hørte *Moa'ammarr* si at "jeg kjenner ingen andre som er bedre egnet enn *Abu Hanifa* til å snakke og *Fiqah*. Han er den beste til å bruke fornuft og vurderinger til å åpne dørene til frelse for menneskeheten ved hjelp av *Fiqah*. Ikke bare det, men han frykter for Allahs vrede om han skulle inkludere upålitelige ting til hans uttalelser."¹⁶⁴

¹⁶³ *Tarikh-e-Baghdad* av Abu Bakar Khateeb, side 340

¹⁶⁴ *Tarikh-e-Baghdad* av Abu Bakar Khateeb, side 339

Han pleide å tolke hans *Fiqah* i lys av Koranen, selv om også inkludere innspill fra diverse forskere. Om noen kom med en innvending som sa at hans avgjørelser var i mot hadith-fortellinger, refererte han til *Umar* som pleide å si at Budbringerens avgjørelser var aktuelle for hans egen tid, mens nye tider stiller nye krav. Derfor er det nødvendig å gjøre endringer i Budbringerens beslutningene. Han pleide også å svare slike innvendinger med at det ikke var noe garanti for at de fortellinger som eksisterer virkelig er Budbringerens ord, eller om de virkelig reflekterer Budbringerens intensjoner. Vi kan ikke erklære slike usikre kilder som en del av Islam. Dette fordi han ønsket å gjøre det klart at hadith-fortellinger var verken sikre eller uforanderlige. På grunnlag av dette pleide han iblant å vedta ekstrem holdning mot hadith.

8.2 Benektelse av hadith-fortellinger

Imam Abu Hanifa anså ikke hadith-fortellinger som sikre eller uforanderlige, og av den grunn pleide å benekte dem når det ble aktuelt.

Imam Sufyan bin Ainiyyah har sagt at han aldri møtte noen andre enn *Abu-Hanifa* som kun var avhengig av Allahs bok for veiledning. Han pleide å gi eksempler på hadith-fortellinger, og deretter avviste dem. *Sufyan* skiver at han hadde skrevet ned hadith-fortellingen som sier at så lenge en kjøper og en selger ikke går fra hverandre, så har de rett til å avbryte kjøpsavtalen allerede gjort. Da *Imam Abu Hanifa* fikk vite dette, kom han til meg og spurte "fortell meg hvordan denne regelen vil gjelde om både selger og kjøper befinner seg på samme båt, hvis begge er i samme fengselscelle eller hvis begge er på samme reise. Da vil det ikke være mulig for dem å skilles. Ville dette bety at kjøpskontrakten som de begge av avtalt, aldri vil bli betraktes som endelig?"

Mufsil bin Musa Senani har sagt at han selv hørte *Abu Hanifa* si at det finnes mennesker blant mine kolleger som urinerer to *qallay* (volumenhet av den gang). *Imam Abu Hanifa* avviste hadith-fortellingen som sier at hvis urinmengden er tilsvarende to *qallay*, så skal det betraktes som ren, selv etter urinerings.¹⁶⁵

8.3 Benektelse av 400 hadith

Abu Salih Rarah har sagt at han hørte *Yousaf bin Asbat* fortelle at *Imam Abu Hanifa* avviste mer enn fire hundre hadith-fortellinger. *Rarah* spurte *Yousaf* om han visste om de hadith-fortellinger. Til dette svarte han ja. Så spurte *Rarah* å bli fortalt noen av disse hadith-fortellingene. *Yousaf* fortalte om fortellinger i henhold til hvilket Budbringeren hadde sagt at av når krigsbytte skal fordeles, skal hesten ha to deler mens soldaten ha en. *Abu Hanifa* hadde benektet denne fortellingen og sagt kan en hest kan ikke ha mer krav på noe enn en kriger. En

¹⁶⁵ *Tarikh-e-Baghdad* av Abu Bakar Khateeb, side 389

annen fortelling sier at Budbringeren og hans kolleger pleide å merke offerdyr med sine spyd. *Abu Hanifa* mente at et offerdyr forblir ikke ren på en slik måte. En annen fortelling sier at Budbringeren skal ha sagt at med mindre selgeren og kjøperen ikke går bort fra hverandre, så har de rett til å oppheve avtalen. *Abu Hanifa* mente at en avtale er gjeldende straks den er inngått, og kan ikke brytes av noen av partene. En annen fortelling sier at hver når Budbringeren pleide å planlegge reiser, pleide han å trekke lodd for å avgjøre hvilket av hans koner skulle være med på reisen. Samme var praksisen vedtatt av hans følgesvenner. *Abu Hanifa* sier at dette er ren gambling, og kan ikke være sant.

Abu Saib har sagt at *Waki'a* (en kjent imam av hadith) og *Abu Hanifa* ikke var enige om minst to hundre hadith-fortellinger. *Abdul A'la bin Hammad* refererer til sin far *Hammad bin Salmah* at folk pleide å ta med hadith-fortellinger til *Abu Hanifa*, mens han pleide å avvise dem med sin egen logikk. *Imam Ahmad bin Hanbal* har også sitert liknende gjennom *Moammal*.¹⁶⁶

8.4 Insistering på hadith-benektelse

Abu Ishaq Fazari har sagt: Jeg pleide å få følgende oppfatning av *Abu Hanifa* om Jihad. En dag spurte jeg ham om et problem, og han svarte deretter. På dette jeg sa jeg at Budbringeren hadde jo sagt noe annet i denne sammenheng. *Abu Hanifa* var uenig og ville ikke akseptere det. Tilsvarende spurte jeg ham om et annet problem, og han ga et svar. Da nevnte jeg at det som har blitt tilskrevet Budbringeren er forskjellig fra hva du sier. *Abu Hanifa* svarte at jeg skulle ta det og gni det med halen av et svin.

Abu Ishaq Farazi har sagt: Jeg fortalte en hadith til *Abu Hanifa* som sa at opprør mot en hersker ikke er tillat. Han svarte at denne hadith-fortellingen er verdiløs.

Ali Ibne Asim har sagt: Jeg fortalte en hadith-fortelling til *Abu Hanifa*. Han svarte at han ikke anerkjenner den. Jeg responderte at denne fortellingen er attribuert til Budbringeren. *Abu Hanifa* svarte at han var meget klar over det, men aksepterte den ikke som ekte.¹⁶⁷

Bashar bin Al-Mafzal har sagt: Jeg fortalte *Abu Hanifa* at *Nafia* har referert en fortelling til *Ibne Umar* som har sagt at Budbringeren mente at med mindre en selger og en kjøper skiller vei, har hver av dem rett til å bryte kjøpsavtalen. *Abu Hanifa* sa dette er bare noe folk sier.

¹⁶⁶ *Tarikh-e-Baghdad* av Abu Bakar Khateeb, side 390-91

¹⁶⁷ *Tarikh-e-Baghdad* av Abu Bakar Khateeb, side 387

Basbar bin Al-Mafzal har sagt: Jeg fortalte *Abu Hanifa* om en fortelling som *Qatadah* har referert til *Uns*. Denne fortellingen sier at en jøde knuste hodet av en muslimsk jente med steiner. Som straff knuste Budbringeren jødens hode med steiner. *Abu Hanifa* svarte at dette var bare tull.

Abdus Samad fortalte *Abu Hanifa* en hadith-fortelling som han hadde hørt fra sin far. Fortellingen sier at i henhold til Budbringeren, blir fasten til den som bruker parfyme, og den som lukter på den, annullert. *Abu Hanifa* sa at slike fortellinger er oppdiktet.

Yahya bin Adam fortalte *Abu Hafina* om en hadith-fortelling hvor Budbringeren skal ha sagt at renselse er halve Imaan. *Abu Hanifa* svarte at Yahya kanskje skulle skaffe seg to baderom, slik at hans Imaan skulle være fullkommen.

Tilsvarende ble *Abu Hanifa* fortalt om en hadith hvor Budbringeren skal ha sagt at det å si "jeg vet ikke" om noe tilsvarer halv kunnskap om emnet. Til dette svarte *Abu Hanifa* at hvis dette hadde vært sant, så kunne enhver bare si "jeg vet ikke" to ganger, og få full kjennskap.

8.5 Ikke lenger gjeldende kommandoer

Basbar Ibne Asri forteller: Jeg gikk til *Abu A'awana* og sa at jeg har hørt om en bok av *Abu Hanifa* som du besitter, og jeg ønsker å lese den. *Abi A'awana* svarte at *Asri* hadde minnet ham om denne boka på et meget riktig tidspunkt. Han gikk bort til en boks, tok ut en bok, rev den i stykker og kastet den. Jeg spurte hvorfor gjorde han gjorde det? Han svarte at en dag satt han med *Abu Hanifa* mens en kurer av sultanen kom til ham. Sultanen ønsket råd fra *Abu Hanifa* om en person som hadde stjålet en bikube. *Abu Hanifa* svarte uten å nøle, at dersom verdien av tyvegods var mer enn ti dirham så skal tyvens hender amputeres. Jeg spurte *Abu Hanifa* om han ikke fryktet Allahs vrede? Jeg fortsatte med å fortalte ham om en hadith-fortelling fortalt av Yahya bin Saeed som han hadde hørt fra *Muhammad bin Hanbal*, og han fra *Rafe bin Khadij*. I henhold til denne fortellingen hadde Budbringeren sagt at hender ikke kan amputert i forhold til tyveri av frukt, grønnsaker og dagligvarer. Jeg ba *Abu Hanifa* sende en melding til Sultanen omgående og stoppe amputeringen av tyven. *Imam Abu Hanifa* svarte uten å nøle at ordren ble vedtatt og er ferdig snakket. Dermed ble hånden av den skyldige amputert. Etter å ha fortalt denne historien hadde *Abu A'awana* sagt at enhver bok av en slik hadith-benektende person burte aldri ha vært hos meg eller noen andre.¹⁶⁸

¹⁶⁸ *Tarikh-e-Baghdad* av Abu Bakar Khateeb, side 290-291

8.6 *A'qiqah* er en handling av uvitenhet

A'qiqah er en valgfri handling designet for å feire et barns fødsel og ønske det velkommen til fellesskapet. Som regel innebærer dette ofring av dyr. Denne handlingen har ingen religiøs betydning, og det er ingen konsekvens for en som ikke utfører *a'qiqah*.

Abu Bakar Asram skriver at *Abu Abdullah Ahmad bin Hanbal* har fortalt mange hadith-fortellinger som er attribuert til Budbringerens følgesvenner og deres tilhengere, i forhold til utførelse av *a'qiqah*. Han ble overrasket over å vite at *Abu Hanifa* hadde erklært denne handlingen til å være en handling av uvitende.

Mohammad Yousaf Baikandi skriver at *Imam Ahmad bin Jumbal* ble engang fortalt om et sitat av *Imam Abu Hanifa*, hvor han hadde sagt at en person kan skille seg selv før et ekteskap. *Imam Ahmad* responderte og sa at siden stakkar *Abu Hanifa* aldri hadde vært i Irak, hadde han ikke fått noe brukbar kunnskap. I denne forbindelse har vi hadith-fortellinger hvor Budbringeren og ca. tretti av hans følgesvenner, der i blant *Saeed bin Jabir*, *Saeed bin Al-Musib*, *Attar*, *Akrama*, og andre har sagt at det ikke kan være noe skilsmisse før ekteskap. Hvordan kunne *Abu Hanifa* ha sagt noe slikt?

Men til tross for sånne beretninger erklæres ikke *Abu Hanifa* som hadith-benekter av verken *Hanafi*-sekten eller noen andre. Dette til tross for det faktum at han hadde vært sterkt kritisk til hadith-fortellinger.

8.7 Budbringerens rådgiver

Til støtte for sin tankegang har *Imam Abu Hanifa* gitt flere argumenter. En gang skal han ha sagt at Budbringeren pleide å rådføre seg med hans følgesvenner før han vedtok noe. Deretter sa han at hadde han levd i samtid med Budbringeren ville også han ha vært blant dem som Budbringeren ville ha hørt på før han vedtok noe. Imamen mente selv at i de fleste tilfeller ville Budbringeren ha akseptert hans meninger.

Mahmud bin Musa forteller: Jeg har hørt fra *Yousaf bin Asbaat* at *Imam Abu Hanifa* pleide å si at hadde han møtt Budbringeren, ville Budbringeren definitivt ha blitt enig med imamens meninger. Jeg har også hørt fra *Abu Ishaq* at *Abu Hanifa* ganske ofte pleide å benekte eller motsi hadith-fortellinger.¹⁶⁹

¹⁶⁹ *Tarikh-e-Baghdad*, av *Abu Bakar Khateeb*, Vol XIII, side 287

Yousaf bin Asbaat har blitt referert til av *Abu Salih* som har sagt følgende:

Imam *Abu Hanifa* pleide å si at hvis Budbringeren og jeg hadde sameksistert, ville han ha akseptert mange av mine forslag. Hva annet er Islam bortsett fra en god og fin mening?¹⁷⁰

Vi mener at ingenting har blitt usagt i denne sammenheng. Kort sagt, de beslutninger som styret av en islamsk stat tar, altså retningslinjer som autoriteten av Koranens samfunnssystem utarbeider i samråd med nasjonens representanter kalles for Islamsk *Shariah*. Merk at slike beslutninger er ikke endelige og kan revideres når tiden krever det.

Denne tankegangen av *Imam Abu Hanifa* resulterte i at enkelte begynte å kalle ham hadith-benekter. Han ble anklaget og dømt av flere i denne sammenheng.

8.8 Anklagelser

Imam Malik bin Uns har uttalt at kaos skapt av *Abu Hanifa* var ikke mindre enn om Satan hadde skapt den selv. I samme forbindelse har *Abdur Rahman bin Mehdi* sagt at kun det kaoset som djevelen vil skape, vil være større enn det som *Abu Hanifa* har skapt.¹⁷¹

8.9 Brøt ethvert prinsipp

Sulaiman bin Hassan Halbi har sagt at han hørte *Imam Aozai* si flere ganger at *Abu Hanifa* har brutt alle prinsipper av Islam, en etter en. Da imamen døde, takket *Imam Aozai Allah*. *Farazi* har sagt å ha hørt både *Sufyan* og *Aozai* si at i hele den islamske æra, hadde ingen andre vært mer destruktiv enn *Imam Abu Hanifa*. Tilsvarende pleide *Imam Shafi* å bruke ordet "verst" for *Abu Hanifa*. Da *Qai bin Al-Rabi* ble spurt om hans mening om *Abu Hanifa*, sa han at i lys av alle bevis, var *Abu Hanifa* den mest uvitende personen av sin tid, men fremtiden vil vise at han var den største lærer.¹⁷²

¹⁷⁰ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 390

¹⁷¹ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 396

¹⁷² *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 498

8.10 Motstand mot *Abu Hanifa*

Umro bin Qais har sagt at en person som ønsker å vite sannheten, bør lese sitater av *Abu Hanifa* og hans kolleger, og kun da vise han motstand, om den er berettiget. *Ammar bin Zariq* har sagt at om du motsetter deg *Abu Hanifa* så vil du finne sannheten. *Bushra* har sagt det samme om ham. *Ibne Ammar* har sagt at når du har tvil om en sak, se hva *Abu Hanifa* har sagt om saken, og deretter må du vite at det motsatte må være sant.¹⁷³

8.11 Ikke tillat å bli nevnt i moské

Abu Obaidah har sagt at han ble sittende i moskeen av *Rafa'a* med *Aswad Ibne Salim* i det de begynte å snakke om et problem. Jeg begynte å referere til *Abu Hanifa* og hva han hadde sagt i denne sammenheng. *Aswad* hånet meg om hvorfor jeg henviste til *Abu Hanifa* i moskeen. Dette fornærmet at i den grad at han aldri snakket mer med meg.¹⁷⁴

Sufyan fortalte en hadith-fortelling som han hadde hørt fra *Hasham bin Marwa*, som hadde hørt den fra sin far. Fortellingen sa at Bani Israel levde i harmoni frem til det ble flere barn av konkubiner i forhold til legitime barn. Ungene av konkubiner endret religionen til Bani Israel ved å introdusere sine meninger. På denne måten muterte de religionen sin og oppfordret andre til å gjøre det samme. Deretter sa *Sufyan* at også i Islam var det harmoni blant folk, før den ble mutert av *Abu Hanifa* i Kufa, *Batti* i Basri, og *Rabia ibn Abdul Rahman* i Medina. Han fortsatte med å si at da han etterforsket saken, fant han ut at alle disse var barn av konkubiner.¹⁷⁵

8.12 *Fiqah* av *Abu Hanifa* er språket av djevelen

Hamdoya bin Mukhlid har sagt at *Mohammad bin Muslimah Madinee* ble en gang spurt: "Hva er grunnen til at oppfatningen av *Abu Hanifa* har blitt introdusert i alle andre byene, men ikke Medina?" *Mohammad bin Muslim* svarte at "Budbringeren hadde sagt at engler står vakt i enhver gate av Medina slik at djevelen ikke kan entre den. Siden *Abu Hanifa* sine uttalelser er djevelske, kan de ikke entre Medina."¹⁷⁶

¹⁷³ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 408

¹⁷⁴ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 409

¹⁷⁵ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 394

¹⁷⁶ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 396

8.13 Abu Hanifa erklært håpløs og dum

- *Ibne Ishaq Tirmizj* forteller at *Abdullah bin Mubarak* har sagt at *Abu Hanifa* var absolutt håpløs i studiet av hadith.
- *Sareej bin Younas* har referert til *Abu Qatan* at uansett hvilket hadith-fortelling vi fortalte *Abu Hanifa*, så virket han ukjent med den.
- *Ibne Namar* har sagt å ha funnet mange personer som til og med ikke stolte på en hadith som *Abu Hanifa* fortalte dem. De kunne aldri tenke seg å tro på hans meninger.
- *Hujjaj bin Artat* har sagt: "Hvem var *Abu Hanifa*? Hvem aksepterer det *Abu Hanifa* har sagt? Hvilken status har *Abu Hanifa*?"
- *Ali bin Almadini* har sagt at *Abu Hanifa* ble nevnt foran *Yahya Ibne Saeed Qattan*, som deretter ble bedt om hans mening om *Abu Hanifa*. Han stilte spørsmål tilbake om *Abu Hanifa* i det hele tatt trodde på hadith-fortellinger?
- *Mohammad bin Hammad Mugri* har sagt at han en gang stilte *Yahya bin Moeen* et spørsmål. Som reaksjon spurte *Yahya* om hvorfor han skulle svare å det spørsmålet da selv *Abu Hanifa* ikke anerkjente de fleste hadith-fortellinger?
- *Abu Bakar Ibne Shazaan* har sagt at *Abu Bakar Ibne Abi Daud* fortalte ham om en hendelse da han vitnet *Abu Hanifa* skrive ned femten hundre hadith-fortellinger, hvorav halvparten hadde feil og mangler.

8.14 Utroverdig Abu Hanifa

Moil har sagt at *Abu Hanifa* ble en gang nevnt foran *Sufyan Saori*. På den tid gikk han rundt Kaba. Han sa at *Abu Hanifa* ikke var troverdig og repeterte dette flere ganger mens han fullførte sine runder rundt Kaba.

Alle disse overnevnte motsigelser til *Abu Hanifa* har kommet fra eminente hadith-eksperter som beregnes som hadith-litteraturens pilarer. Alt det overnevnte er hva de hadde å si om *Abu Hanifa*.

8.15 Abu Hanifa sine lærlinger

Nå la oss se hva slags meninger de har om *Abu Hanifa* sine to elever, altså *Imam Abu Yousaf* og *Imam Mohammad*. Men før du går fremover, hold det i bakhodet at i forbindelse med *Fiqah* av *Abu Hanifa*, eksisterer det ingen bok som *Abu Hanifa* skal ha skrevet selv. Alt vi har i dag, er gjennom disse to disipler av *Abu Hanifa*.

8.16 Dom om *Imam Abu Yousuf*

Abdur Raziq bin Umar har sagt at han en gang satt med *Abdullah bin Mubarak* da det kom en mann med et problem. *Abdullah* ga ham råd i henhold til problemet. Mannen fortalte dem at han hadde spurt *Abu Yousaf* om det samme, men fått en meget forskjellig svar. *Abdullah bin Mubarak* svarte at om en tilbyr en bønn i lag med *Abu Yousaf*, så bør ne tilby samme bønn igjen et annet sted. Altså at bønn som tilbys i lag med *Abu Yousaf* er egentlig bortkastet.¹⁷⁷

8.17 *Imam Abu Yousaf*, en avskyelig løgner

Abdab bin Abdullah Khurasani har sagt at noen spurte *Abdullah Ibne Almubarak* en gang om hvem av *Abu Yousaf* og *Mohammad* var sannferdige? *Mubarak* svarte at spørsmålet burde heller ha vært *hvem* av disse to er den største løgneren. Da forsamlingen insisterte, svarte *Abdullah* med navnet til *Abu Yousaf*.¹⁷⁸

Abdullah bin Idrees har sagt at *Abu Hanifa* hadde en pervers personlighet mens *Yousaf* var en av de mest avskyelige.¹⁷⁹

8.18 *Imam Abu Yousaf* anklaget *Abu Hanifa* for løgn

Mohammad bin Ismail Bukhari har referert til en uttalelse av *Imam Abu Hanif*, hvor han hadde sagt "hvorfor blir dere ikke overrasket over *Ya'qub* (*Imam Abu Yousaf*) som beskylder meg for mange løgn som jeg aldri har sagt?"¹⁸⁰

Abu Naeem Fazal bin Wakeen har sagt at han selv hørte *Abu Hanifa* forbanne *Abu Yousaf* fordi han spredde mange løgn i hans navn.¹⁸¹

Ibne Abi Sheeba og *Ibnul Mughlani* har referert til *Yahya bin Moeen* som har sagt at selv om *Abu Yousaf Qazi* ikke hadde noe kjennskap til hadith-fortellinger, så var han pålitelig.¹⁸²

Ahmad bin Hanbal har sagt: I begynnelsen pleide jeg å referere til mange hadith-fortellinger fra *Abu Yousaf*, men dette gjør jeg ikke nå lenger. Han sa også at selv om *Abu Yousaf* var sannferdig, så bør man aldri referere til hadith-fortellinger som kommer fra *Abu Hanifa* sier kolleger.

¹⁷⁷ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 257

¹⁷⁸ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 257

¹⁷⁹ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 257

¹⁸⁰ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 258

¹⁸¹ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 258

¹⁸² *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol XIII, side 259

Da *Abu-ul-Hassan Dar Qatni* ble spurt om *Abu Yousaf*, sa han at selv om Mohammad er mer pålitelig enn Bin-ul-Hassan, så er han fortsatt bedre. Imam Mohammad bin Ismail har sagt at *Yaqoob bin Ibrahim Abu Yousaf Qazi* ble diskontert av hadith-eksperter.¹⁸³

8.19 *Imam Mohammad var en løgner*

Da *Yahya bin Moeen* ble spurt om *Mohammad bin Al-Hassan*, sa han at han var en løgner. Tilsvarende hadde han sagt en annen gang at Mohammad er upålitelig, og ved enda en anledning hadde han at han er ikke-eksisterende og kan dermed ikke siteres når det gjelder hadith.¹⁸⁴

Imam Abu-ul-Hasni Dar Qatni har sagt at *Mohammad Ibne-ul-Hassan Shebani* hadde kalt *Abu Hanifa*, *Yahya bin Moeen* og *Imam Ahmad bin Hanbal* som løgnere. Han mente at alle disse burde ha blitt ekskludert fra feltet.¹⁸⁵

8.20 *Imam Mohammad kalte Imam Abu Yousaf en løgner*

Bashar bin Walid har sagt at *Abu Yousaf* sa: "Spør løgneren Muhammad bin Al-Hassan om han har hørt de alle ting han tillegger meg"¹⁸⁶

Yahya bin Moeen har sagt: *Mohammad bin Al-Hassan* ble spurt i min tilstedeværelse "har du hørt alt som du tillegger *Abu Yousaf*?" Mohammad sverget ved Allah, og sa at han aldri hadde hørt slikt fra *Abu Yousaf*. Selv om jeg forstår meg på disse bøkene bedre enn noen andre, så har jeg bare hørt *Jam'a Saghir* fra *Abu Yousaf*.¹⁸⁷

8.21 *Abu Hanifa sin fiqah skulle ikke vare evig*

Du har nå fått et innblikk av tankegangen til *Imam Abu Hanifa* til hadith-fortellinger. I denne forbindelse kommer en ting i forgrunnen: Mente *Abu Hanifa* at hans *Fiqah* skulle forbli uendret frem til dommedag? En person som ikke engang anså Budbringerens beslutninger som uforanderlige, ville aldri ha vurdert sine egne avgjørelser til å forbli permanente til dommedag. Dette argumentet kan støttes av historiske bevis som er tilgjengelige, og som sier at *Abu Hanifa* selv mente at hans tolkninger ikke var ment å være permanente.

¹⁸³ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol II, side 179

¹⁸⁴ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol II, side 180

¹⁸⁵ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol II, side 181

¹⁸⁶ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol II, side 180

¹⁸⁷ *Tarikh-e-Baghdad*, av Abu Bakar Khateeb, Vol II, side 180

8.22 *Abu Hanifa* sine meninger som sin egen *fiqah*

Nazar bin Mohammad sier at vi pleide ofte å besøke *Imam Abu Hanifa* og en person fra Syria pleide å være sammen med oss. Før han pleide å reise tilbake til Syria, besøkte han *Imam Abu Hanifa* for å få tillatelse. Imamen spurte ham om han ville ta hans *Fiqah* med ham til Syria. Den syriske svarte ja. På dette ba imamen han å være forsiktig, for det han var i ferd med å ta med seg, var et stort¹⁸⁸ ugagn.

Mazabim bin Zafar har sagt at han spurte *Imam Abu Hanifa* om det han forkynner og skriver i sine bøker, er hevet over enhver tvil? Imamen svarte, jeg vet ikke. Sannsynligheten er alltid der for at dette ikke er sannheten.

Imam Zafar har sagt: Jeg pleide å møte *Imam Abu Hanifa* ganske ofte, og uansett hvilke beslutninger han tokk, så skrev jeg det ned. En dag hadde *Imam Abu Hanifa* bedt sin lærling *Abu Yousaf* å ikke skrive ned alt han sa. Han mente at hvis han hadde en mening i dag, så var med meget mulig at han kunne ombestemme seg i morgen.

Abu Naeem har sagt at han hørte en gang *Imam Abu Hanifa* be *Abu Yousaf* om å ikke skrive ned hans uferdige meninger, fordi han ikke alltid viste om hans meninger kom til å vare lenge.¹⁸⁹

Sehl bin Muḏāḥim har sagt at han ofte hørte *Imam Abu Hanifa* resitere dette verset: De som lytter til ordet og følger dets beste anvisninger ... (39:18)¹⁹⁰

Hassan bin Ziad Lohi har sagt at vår *Fiqah* er en tolkning som vi har forsøkt å utarbeide etter beste evne. De som klarer å legge frem en bedre tolkning enn vår, vil være nærmere virkeligheten.¹⁹¹

Det er åpenbart at *Imam Abu Hanifa* aldri vurderte hans tolkninger hinsides enhver tvil. Hvorfor skulle vi da mene at hans tolkninger bør likestilles status som Koranens vers, og anser dem som feilfrie og uforanderlige til dommedag?

¹⁸⁸ Khateeb, Vol. III, side 401

¹⁸⁹ Khateeb Vol. III, side 401

¹⁹⁰ Khateeb Vol. XIV, side 352

¹⁹¹ Khateeb Vol. XIV, side 352

Se på hele den overnevnte diskusjonen en gang til, og det vil bli klart at synet til *Imam Abu Hanifa* var:

- (i) Det eneste uforanderlige i Islam er Koranens Kommandoer, og Koranen er hinsides enhver tvil og tvetydighet.
- (ii) Hadith-fortellinger har status av historiske beretninger som kan bli henvist til, men kan ikke anses som permanente grunnsetninger av Islam.
- (iii) Man bør ordne *Fiqah* i lys av Koranens prinsipper, men selv da kan ikke slike forordninger anses som permanente frem til dommedag

Etter dette kan du selv danne en mening om Imamens arbeid. I denne forbindelse vises det til hva *Imam Hanbal* har sagt:

Ibrahim Hobi har sagt at *Abu Hanifa* har lagt så mange ting til kunnskap, at de kan sammenlignes med å tygge vann. En dag hadde Ibrahim tatt med seg *Imam Abu Hanifa* sine verker til *Imam Ahmad bin Hanbal*. Han ble svært overrasket og sa at det så ut som om *Abu Hanifa* prøvde å opprett en ny Islam.¹⁹²

Dette betyr at hvis noen uttrykker en mening i likhet med *Imam Abu Hanifa*, og våre konservative og tradisjonelle folk sier at vedkommende prøver å opprette en ny Islam, ville ikke dette være noe nytt. Slikt har foregått i svært lang tid.

¹⁹² Khateeb Vol. XIII, page 413

9 Kontroversielle hadith-fortellinger om Koranen

Islam er basert på utvikling av overbevisning. Grunnlaget som hele strukturen av Islam står på, er vår overbevisning at den er ordinert av Allah. Selv en liten mistanke eller tvil med hensyn til denne overbevisningen kan bringe ned hele byggverket. Det er ikke snakk om små eller store tvil i denne saken. Vi trenger for eksempel å være overbeviste om det faktum at Allah sendte åpenbaringer til alle budbringere inkludert Moses og Jesus. Basert på denne samme åpenbaringen, etablerte de samme Islam som Koranen definerer. Dagens jøder og kristne hevder at de fremdeles har Toraen og Bibelen, men vi aksepterer ikke disse som veiledninger til Islam fordi vi mener at begge disse bøkene har blitt utsatt for store endringer siden den gang de ble åpenbart. Dette er grunnen til at vi ikke kan si med sikkerhet at alt som disse bøkene inneholder i dag, er det som opprinnelig ble åpenbart for Moses og Jesus. Det er ikke usannsynlig at enkelte vers er i deres opprinnelige form, men som sagt tidligere, så lenge det eksisterer minste tvil, så kan ikke kun deler av disse bøkene aksepteres som hele Islam. Dette er grunnen til at både Torah og Bibelen ikke lenger kan kalles for bøker av Islam. Når det gjelder Koranen så er vi overbeviste at denne boka er i nøyaktig samme tilstand fra start til slutt, slik den ble åpenbart på Budbringeren *Mohammed*. La oss for et øyeblikk anta at det skulle oppstå tvil om innholdet av Koranen. I slikt tilfellet ville heller ikke Koranen lenger betegnes som kilden til Islam. Som sådan ville status for Koranen bli den samme som av Torah og Bibelen.

Opprinnelig Islam ble erstattet av en ny religion ved at det ble utviklet eller oppdiktet hadith-fortellinger som deretter ble tilskrevet til Budbringeren. Dette ble gjort med åpent frekkhet, og gikk som regel ustraffet.

Den største innvendingen mot hadith-fortellinger var at hvis disse var en del av Islam, så burde Budbringeren ha sørget for at disse ble samlet i bokform. Da burde han ha jobbet med en hadith-bok som han ga til muslimene, i likhet med Koranen. Koranen ble lært utenat av mange muslimer for å forsikre seg at det ikke skulle komme noen endringer i dens vers. Hvorfor ble ikke slike tiltak iverksatt med hensyn til hadith-fortellinger? Hvis meningen var at Koranen skulle være kjernen av Islam, mens hadith-fortellinger skulle være dets forskrifter, og hvis Koranen var en oppsummering mens hadith-fortellinger var dens utfyllende forklaringer, og hvis Koranen var en bok som også kunne oppheves av hadith-fortellinger, så burde hadith-fortellinger ha hatt en meget høyere status. På grunn av sin avgjørende faktor, hadde det vært et større behov for at hadith hadde blitt gitt til muslimer i sin opprinnelige form og fasong. Dette er en så stor innvending, at det å ignorere den var ikke en lett oppgave. Løsningen som lærde kom på for å bevare status av hadith, ble å spre ideen om at Budbringeren sørget aldri for Koranens bevaring i hans levetid. De hevdet at

Koranen ble compilert etter Budbringerens død, av hans følgesvenner. Dermed ble det prøvd å plante inn tvil. Det ble hevdet at slik det forekommer meningsforskjeller om hadith-fortellinger, var heller ikke Budbringerens følgesvenner og deres tilhengere alltid enige om Koranens vers. Hadith-fortellinger er attribusjoner til Budbringeren som enkelte følgesvenner har referert. På samme måte ble det hevdet at også Koranen ble utarbeidet ved å samle dens vers fra individuelle følgesvenner, som alle husket forskjellige deler av den. For dette formålet utviklet de hadith-fortellinger og omtalte dem. Slike fortellinger er tilgjengelige selv i dag i hadith-bøker.

9.1 Kitab-ul-Masahif

I forbindelse med det overnevnte har den berømte boken med tittelen "*Kitab-ul-Masahif*" av *Hafiz Abu Bakar Abdullah Ibne abi Daud Sulaiman bin Ash'at Subahstani*, en spesiell status. *Hafiz* ble født i 230 AH og døde i 316 AH. Han var sønn av en berømt Imam av hadith-fortellinger, *Abu Daud Sulaiman Ibne Ash'at Subhstani*, som var forfatteren av "*Kitab-e-Sunnah*", altså en av de seks berømte sertifiserte hadith-bøkene. Boken *Kitab-ul-Masahif* regnes som en sertifisert bok av lærde av hadith-fortellinger. Mange ulike forskere liker å referere til denne boken. *Imam Ibnul Jarzi* kalte denne boken som en meget pålitelig verk. I Bagdad var denne forfatteren kjent som *Imam-ul-Irak*, og ble respektert av både regjeringen og folket. I hoved-moské av Bagdad, hadde Sultanen installert en spesiell sitteplass for ham, hvor han pleide å sitte og preke om hadith-fortellinger. Alle de store lærde pleide å referere til hadith-fortellinger henvist av ham, og ingen andre nøy samme status.

Etter å ha fått denne korte introduksjonen av forfatteren, la oss nå se på noen spesielle sitater fra denne boken. Les og reflekter.

9.2 Koranen ble ikke compilert av Budbringeren

Imam Ibne Abi Daud har refererte med hans fulle myndighet fra *Zaid bin Sabat*, at året folk ble drept i *Yamama*, kalte *Abu Bakar* på meg. Da jeg besøkte ham var også *Umar* til stede. *Abu Bakar* sa at *Umar* hadde kommet til ham og sagt at de som kan Koranen utenat blir drept for ofte. Jeg frykter at hvis dette fortsetter, kan vi miste Koranen. Etter min mening må du få Koranen nedskrevet. Jeg spurte *Umar* hvordan vi kunne få til dette da ikke engang Budbringeren fikk gjort det? *Umar* sa, ved Gud, dette er en god jobb og bør bli gjort. Han fortsatte å insistere helt til jeg gikk med på det. *Abu Bakar* sa til meg at du er en ung og intelligent mann, og hadde skrevet ned åpenbaringer som Budbringeren dikterte. Siden vi ikke anser deg som uærlig, så burde du ta på deg oppgaven av å compilere Koranen. *Zaid* sa, ved Gud, hadde dere bedt meg om å flytte et fjell, ville ikke oppgaven ha vært noe vanskeligere enn denne oppgaven dere gir meg nå. Da ikke Budbringeren fikk til dette, hva slags sangs har jeg? Både *Abu Bakar*

og *Umar* svarte, "ved Gud dette er en edel oppgave" og fortsatte å insistere. For dette formålet, begynte jeg å samle ulike deler av Koranen ved å finne deler av den skrevet på papirer, palmebark, steintavler, og fra dem som husket deler av den utenat. Deretter var et vers som jeg selv husket å ha hørt fra Budbringeren, men som jeg ikke lenger klarte å finne. Dette verset var "*Laqad ja akum Rasul min anfisikum*". Omsider klarte jeg å finne verset hos *Hazima bin Tabit*, som jeg deretter skrev ned.

9.3 Hvorfor ble Koranen kompilert av *Abu Bakar*?

Imam Ibne Abi Daud refererer til *Umroh Ibne Zubair* at da mange Koranlesere ble drept, fryktet *Abu Bakar* for Koranens kontinuitet. Han fryktet at hvis alle de som kunne Koranen utenat ble drept, ville hele Koranen gå tapt. Til syvende og sist ba han *Umar* og *Zaid Ibne Sabit* å sette seg ned på trappene av moskeen, og skrive ned alle vers som folk skulle komme og fortelle dem, slik at Koranen kunne kompileres i skriftlig form.

Imam abu Daud refererer til *A'bd Khair*. Jeg hørte *Ali* si at *Abu Bakar* vil bli velsignet med status av den beste følgesvennen av Budbringeren. Måtte Allah velsigne ham for å ha vært den første personen til å ha tatt på seg oppgaven av å kompilere Koranen.

9.4 Koranen ble kompilert av *Abu Bakar* og gjennomgått av *Zaid*

Imam Ibne abi Daud refererer til *Salim* og *Kharja* at selv om *Abu Bakar* hadde fått Koranen kompilert, så nektet *Zaid bin Sabit* å erkjenne den. *Abu Bakar* ba *Umar* om hjelp i med å få *Zaid* overbevist. Dette lyktes *Umar* med. *Umar* kontrollerte sammenstillingen som forble med *Abu Bakar* til hans død. Deretter forble den med *Umar* til hans død. Etter dette gikk dette samlede verket i bevaring hos *Hijza*, kona til Budbringeren. Da *Usman* ba om å få det, nektet hun til å begynne med, men overleverte det med forbehold at *Usman* skulle levere den tilbake etter bruk. Som sådan kopierte *Usman* hele samlingen og returnerte originalen til henne. Denne samlingen forble med henne, frem til *Marvan* brente den under hans regjeringstid.

Vi kan fort se hvor forskjellige utsagn vi har om samlingen av Koranen. Det har også blitt sagt at Koranen ikke ble kompilert av Budbringeren, men heller *Abu Bakar*. La oss nå gå et skritt videre.

9.5 Koranen ble ikke compilert av *Abu Bakar*

Imam abi Daud har referert til *Yahya bin Abdur Rahman bin Hatib* og sagt at *Umar Ibnul Khatib* tok på seg ansvaret av å compilere Koranen. I denne forbindelse ba han alle bringe ham det de hadde av Koranen, enten skriftlig eller muntlig. Folk hadde deler av Koranen skrevet på papirlapper, planker og palmebark. *Umar* aksepterte ingenting inntil han ikke fikk vitnesbyrd fra minst to personer som garanterte at det innleverte var riktig. Da *Umar* ble myrdet, spurte *Usman Ibne Affan* folk å innlevere all skriftlig materiell de hadde på Koranen til ham. Han aksepterte heller ikke noe skriftlig med mindre to vitner garanterte for autenticitet. Da hadde *Khazima Ibne Sabit* kommet til *Usman* og fortalt han at to vers så ut til å ha blitt utelatt i et kapittel. Da han ble spurt om hvilket vers de var, svarte han at han personlig hadde hørt disse to vers fra Budbringeren: "*laqad jaakum Rasul min anfisukum azja alaikum bil Momineen rauf Rahim*". *Usman* bekreftet at disse to vers var guddommelige. Dermed ble *Khazima* spurt av *Usman* hvor han mente disse to vers tilhørte. *Khazima* svarte at disse kunne bli innlemmet i den siste åpenbaringen av Koranen. Dermed ble disse to innlemmet i slutten av *Surah Tauba* (9:128, 9:129).

Med andre ord, så ble Koranens kompilering startet av *Abu Bakar*, som *Umar* overtok, men det var *Usman* som fullførte den ved hjelp av folk.

9.6 Geit spiste opp to vers

De ovennevnte to vers ble gjenfunnet, men to vers gikk tapt og vil ikke bli gjenfunnet før dommedag, og dermed vil Koranen alltid være ufullstendig. I *Sunnan Ibne Maja* har dens forfatter tilskrevet følgende fortelling til Budbringerens kone *Aisha*:

Koranens vers om steining til døden (i forbindelse med hor) og amming av en voksen ti ganger, ble skrevet på et stykke papir som lå under sengen min. Da Allahs sendebud døde, ble vi så opptatt med andre ting at en geit kom seg inn ubemerket og spiste disse papirene. På denne måten, gikk disse versene tapt.¹⁹³

Derfor ble det besluttet å ikke inkludere disse versene i Koranen, men kommandoen måtte likevel iverksettes.

I dag mener mange muslimer at straffen for sex utenfor ekteskap er steining til døde. Denne straffen er basert på denne hadith-fortellingen, som snakker om disse to versene som ble spist av en geit.

¹⁹³ *Sunan Ibn Majah*, Bok 9, hadith 2020

Uansett, når det gjelder kompilering av Koranen, så har slike hadith-fortellinger sagt at kompilering av Koranen ble verken initiert av Budbringeren eller *Abu Bakar*. Den ble startet av *Umar* som også forlot jobben halvveis da han ble myrdet.

9.7 Forskjeller under kalifatet av Usman

Imam Ibne abi Daud har blitt referert til en fortelling med sertifisering fra *Yazid bin Mu'avia*: Jeg satt en gang i moskeen med en gruppe under regimet til *Walid bin 'Aqabah*. Der satt også den berømte følgesvennen *Huz'afah*. På den tid var det ingen som kunne stoppe folk fra å komme inn i moskeen, og vi hadde heller ingen vektere. Noen erklærte at de som resiterer Koranen på mønsteret av *Abu Musa*, skulle komme til det ene hjørnet, mens de som siterte Koranen slik som *Abdullah bin Mas'ood*, skulle komme til det andre hjørnet. Dette hjørnet var mot huset til Abdullah, og her satt det to personer som hadde forskjellige meninger om et vers. En resiterte "*Wan ma-wal-Hajj wal Amrat ullah*", mens den andre resiterte "*Wan ma-wal-Hajj wal Amrat-al-Bait*"¹⁹⁴. *Hazifa* ble sint og øynene hans ble røde. Han tok opp sin kappe og reiste seg. Denne hendelsen skjedde under tiden av *Usman*. *Hazifa* sa at enten skulle kalifen komme til meg eller så skulle jeg gå til ham (slik at jeg kunne si noe om hendelsen), fordi falske nasjoner før dere pleide også å gjøre det samme. Så satte han seg ned og sa at Allah gjorde Mohammad til en Budbringer som kjempet mot ikke-troende med hjelp av alle troende, frem til Allah ga dem seier. Da Allah tok bort Budbringeren begynte folk å gå i forskjellige retninger som en vill hest. Deretter gjorde Allah *Umar* til kalifen av muslimer, for å bringe balanse i systemet. Da også han gikk bort begynte folk igjen å bevege seg i alle retninger. Etter dette gjorde Allah *Usman* til kalifen av muslimer. Ved Allah, den tid er nær da folk igjen vil begynne å tukle med Islam, og denne gangen vil deres overtredelser være verre enn noen gang.

9.8 *Abdullah bin Masud* foraktet valg av *Zaid bin Sabit*

Imam Ibne abi Daud har blitt sitert med sertifisering fra *Ibrahim Nakbvi*: Da *Usman* beordret at alle skulle kaste bort alle papirer av Koranens vers, og at kun hans private samling av Koranen skulle forbli, ba *Abdullah bin Mas'ood* folk å skjule Koranens vers fra ham. Den som bevarte disse vers i dag, ville ha fordel av dem på dommedag. La oss forstå dette at det å bevare Koranens vers for å ha dem med oss på dommedag, er det beste vi kan gjøre.

Imam Ibne abi Daud refererer også til *Obaidullah bin Abdullah 'Atbah*: *Abdullah bin Mas'ood* mislikte skrivingen av Koranen av *Zaid Ibne Sabit*, og

¹⁹⁴ (2:196)

adresserte muslimer at han skulle forbys fra å dokumentere Koranen. Hvordan kunne dette ansvaret ha blitt gitt til en person som enda ikke var født da jeg konverterte til Islam?

Legger du merke til reaksjonen til Budbringerens følgesvenner over sammenstilling av Koranen?

Imam Ibne abi Daud refererer også til med sertifisering fra *Zarban Jaish: Abdullah bin Mas'ud* sa at han hadde hørt mer enn sytti *surah* (kapitler) fra Budbringeren da *Zaid bin Sabit* kun var et barn.

Imam Ibne abi Daud har refererer til *Shafiq Abdullah bin Mas'ood* som sa: Hvordan våger *Usman* å beordre meg til å resitere Koranen på en annen person måte? Jeg har personlig resitert mer enn sytti *surah* for Budbringeren. Hans følgesvenner vet at jeg er den mest kunnskapsrike personen i forbindelse med denne boken av Allah. Jeg hadde nok likt å se den personen som har mer kunnskap enn meg på Koranen.

9.9 Koranen kompilert under regime av Usman

Imam Ibne abi Daud har referert til en fortelling som er attribuert til *Ibne Shabab Zehri* (allerede nevnt over).

Det er også en fortelling av *Ibne Shabab Zehri*, som sier at *Uns Ibne Malik Ansari* hadde sagt at: Folk fra Syrias og Irak begynte å delta i krigen av *Azar Baijan* og Armenia. Der begynte de å resitere Koranen til hverandre. Det var forskjeller mellom deres to versjoner, og det kunne oppstå en konflikt mellom disse to gruppene. Da *Huzaiifa ibn al Yemaan* observerte deres forskjeller, så gikk han rett til Usman og fortalte ham om de forskjeller folk hadde men hensyn til Koranen. Jeg sverger ved Allah at jeg begynner å frykte at også du vil begå samme feil som jøder og kristne hadde begått med hensyn til å la det oppstå forskjeller i deres guddommelige kommandoer. Da Usman hørte meg si dette, følte han seg flau og sendte to personer til *Hifzu*. De skaffet han et eksemplar av Koranen som *Zaid bin Sabit* hadde utarbeidet på ordre fra *Abu Bakar*. Han fikk laget flere kopier av den og distribuerte de til alle områder av sitt territorium.

9.10 *Marvaan* brente eksemplarer utarbeidet av *Hifẓa*

Da *Marvaan* ble Amir (guvernør) av Medina, sendte han sine menn til *Hifẓa* og samlet alle hans dokumenter av Koranen for å brenne dem, slik at forskjeller blant folk kunne unngås, men han nektet å samarbeide. *Ibne Shahab* sier at jeg ble fortalt av *Salim bin Abdullah* at når *Hifẓa* døde, sendte *Marvaan* en streng beskjed til *Abdullah Ibne Umar* om å sende disse dokumentene til ham. I det øyeblikket folk begravde *Hifẓa* og returnerte, sendte *Abdullah Ibne Umar* alle disse dokumentene til *Marvaan*. Han brente dem på grunn av frykt for at de ikke skulle inneholde forskjeller i forhold til Koranen som Usman fikk kompilert.

9.11 Hvordan Koranen ble utarbeidet under tiden av Usman

Imam Ibne abi Daud skriver med autentisitet fra Ayub som i sin tur kopierer fra *Abu Qalab*. Under tiden av pleide en lærer å utdanne folk i henhold til resitering av en person, mens en annen lærer pleide å undervise i henhold til resitering av en annen person. Barn som lærte Koranen fra forskjellige lærere, resiterte Koranen på forskjellige måter. Disse forskjellene begynte å bli så store at folk begynte å erklære hverandre som ikke-muslimer. Da Usman fikk vite om dette, ga han en preken og sa:

Dere har forskjeller om Koranen, og bruker uanstendig språk mot hverandre, selv når jeg er til stedet. De som er langt unna, begår enda større feil og har enda større forskjeller. Dere er tilhengere av Budbringeren. Foren dere og skriv en konsensus bok (Koranen) for folket.

Abu Qalabah har sagt: Jeg ble fortalt av *Malik bin Uns* (bestefar til *Imam Malik bin Uns*) at han var en av dem som skrev Koranen. Det pleide å forekomme forskjeller på mange anledninger på mange vers. Da pleide vi å finne en person som hadde hørt Budbringeren sitere Koranen personlig. I blant var det ikke like lett å finne slike personer, spesielt om de befant seg i landsbyer lang unna. Vi pleide å skrive ned verset før og etter, og lot plassen for det aktuelle verset stå åpent. Dermed lot vi en slik person fortelle oss det som skulle være i mellom. Da dokumentet ble ferdig sendte Usman en melding til alle. Denne meldingen sa at nå har jeg en samlet Koran som et sluttdokument, og alt annet som jeg hadde tidligere, har blitt forkastet. Derfor må også dere forkaste alle tilsvarende dokumenter.

Imam Ibne abi Daud refererer til *Mas'ab Ibne Sa'ad*: Usman ga en tale til folket at det er bare tretten år siden Budbringeren døde, men dessverre så har dere allerede nå begynt å tvile på Koranen. Dere er uenige om Koranen skal resiteres med stilen av *Abi (bin Kaa'b)* eller av *Abdullah (bin Mas'ud)*. Ved Gud, dere resiterer ikke på korrekt måte. Derfor pålegger jeg enhver av dere å bringe det dere har av Koranen til meg. Som sådan, tok noen med seg et ark, men andre et

stykke skinn med Koranen vers på. På denne måten ble masse materiale samlet inn. Etter dette pleide Usman å kalle inn folk og fikk dem til å sverge ved Allah at det de hevdet å være Koranen var nøyaktig det samme som de hadde personlig hørt fra Budbringeren. Da Usman utførte denne øvelsen pleide han også å spørre folk om hvem av dem var den beste skribenten. Folk svarte at den beste skribenten som Budbringeren pleide å bruke, var *Zaid bin Sabit*. Da han spurte om hvem som var ekspert på grammatikk, så varte folk at dette var *Saeed bin al-A'as*. Usman gjorde dermed en avtale med disse to og sa at Saeed skulle diktere, mens *Zaid* skulle skrive. Som sådan skrev *Zaid Ibne Sabit* et visst antall eksemplarer av Koranen, som Usman sendte til flere byer. *Abu Qalabah* har sagt at han hørte enkelte følgesvenner si at Usman gjorde en utmerket jobb.

Imam Ibne abi Daud refererer gjennom sin andre referanse til *Mas'ab Ibne Sa'ad*: Da *Usman* hørte at folk resiterte Koranen på to måter, altså på måten av *Abdullah (bin Mas'ood)* og av *Ma'a'az (Ibne Jabal)*, holdt han en tale til folk og sa at det er bare femten år siden Budbringerens bortfall, men dere har likevel startet å behandle Koranen på ulike måter. Jeg ber hver og en av dere at alle skal bringe inn de vers som dere har hørt fra Budbringeren personlig. Som sådan kom folk med alle skrevne vers de hadde til ham, på uansett materiale. Usman pleide å be enhver av dem at de skulle sverge ved Allah at dette hadde de selv hørt fra Budbringeren. Deretter spurte han folk om hvem de betraktet som mest akademisk person blant dem? Folk svarte med *Saeed bin al-A'as*. Deretter spurte han om den beste skribenten med gode skriveferdigheter? Folket svarte *Zaid bin Sabit*. Han erklærte dermed at *Zaid* skulle skrive og Saeed skulle diktere. På denne måten ble mye av skriptet skrevet og distribuert til forskjellige byer. *Mas'ab bin Saeed* har sagt at han ikke så noen som protesterte mot denne kommandoen av Usman.

Imam abi Daud refererer til *Mohammad (Ibne Abi)* at folk pleide å resitere Koranen. Det kom en tid da folk ble erklært til å være vantro av andre som siterte Koranen på en annerledes måte. Da Usman ble fortalt om dette, ble han meget trist. Han samlet tolv personer fra stammer *Quresh* og *Ansaar*. De inkluderte både *Abi bin Ka'ab* og *Zaid bin Sabit*. Han hadde kalt dem i gårdsplassen til huset til *Umar*. Samme hus som hadde Koranen. *Usman* pleide ofte å bruke dette stedet for offentlige møter. *Mohammad (bin Abi)* vitnet at han hadde blitt fortalt av *Kaseer Ibne Aflah*, som var en av Koranens skribenter, at alle skribenter ofte pleide å ha uenigheter, men pleide ikke å gjøre noe med det. *Mohammad* vitnet at han spurte *Kaseer* om hvorfor de utsatte skriving av enkelte vers? Han svarte at han ikke visste. *Mohammad* har sagt at fikk angst i denne forbindelse, men kom ikke til noe konklusjon. Han antok at da forskjellige meninger om et bestemt vers dukket opp, så utsatte han dens skriving,

frem til en person som personlig hørte den fra Budbringerens munn under hans levetid, ikke kom frem. På denne måten kunne denne personen fjerne oppstått tvil, slik at verset ble skrevet ned på riktig måte.

9.12 Rekkefølgen av Koranens vers ble bestemt av Usman

Imam Ibne abi Daud refererer til *Ibne A'abbas*: Jeg spurte Usman om hvorfor han hadde arrangert *Surah Anfaal* (kapittel 8) og *Surah Bar'at* (kapittel 9) etter hverandre da den første er *Masani* mens den andre er *Maeen*. Likevel hadde begge blitt plassert sammen *Sab'a Tawal*. Usman svarte at ulike vers pleide å bli åpenbart på Budbringeren til ulike tider. Når en åpenbaring ble åpenbart for Budbringeren, pleide han å kalle på en skribent og ba ham skrive ned det aktuelle verset i et bestemt kapittel, som hadde slike og slike detaljer. *Surah Anfaal* er et kapittel som ble åpenbart da Budbringeren nylig ankom Medina, mens *Surah Bar'at* ble åpenbart ed hans siste dager. Likevel omhandler begge disse kapitler samme tema. Det bare slo meg at *surah Bar'at* bør av den grunn presenteres sammen med *Surah Anfaal*. Egentlig så føles det som om begge disse kapitler burde å blitt slått sammen, men siden Budbringeren ikke rakk å informere oss om dette, og omkom, så har jeg valgt å arrangere dem etter hverandre, men ikke skrevet *Bismillah-i-Rahmaan-ir-Rahim* ved start av kapittel 9, (som det ellers gjøres for alle kapitler) og arrangerte dem begge under *Sab'a tawaal*.

Frem til nå har det blitt sagt at Koranen ble utarbeidet under kalifatet av Usman. Men hva slags Koranen dette var, må vi nå vurdere.

9.13 Feil forble i Koranen

Imam Ibne abi Daud siterer *Abdul A'ala bin Abdullah bin A'amir Qarshî*: Da *Usman* fikk Koranen dokumentert, og så på det skriftlige eksemplaret, så sa han til skribentene at de hadde gjort en god jobb, og utført det bra, men at han så noen feil som ikke var rettet, som arabere burde bare kjenne til da de leste Koranen.

Med andre ord, så ble Koranen komplett kompilert under regime av Usman, men likevel så var det noen grammatiske feil i den. Disse feil ble aldri rettet, og han lot dem bare forbli der i den håp at arabere ville kjenne dem igjen og vite hva som var rett.

Imam Ibne abi Daud siterer *Akrama Tai*: Da manuset (av Koranen) ble brakt til Usman, fant han noen feil. På dette kommenterte han at dersom den som dikterte hadde vært fra *Banu Nuzail* stammen, og skribenten fra *Banu Saqeeb* stammen, ville det ikke ha forekommet slike feil i Koranen.

Saeed Ibne Jubair skriver at *Usman* påpekt fire feil: (i) *As-sabe-un* (5:69); (ii) *Wal-muqi-meene* (4:162); (iii) *Fa asaddaqa wa kun minas Saliheen* (63:10); og (iv) *haazaa innas sabiraan* (20:63).

Zubait Abu Khalid siterer: Jeg spurte *Aban bin Usman* om hvordan verset (4:162) ble "*ila*", og til slutt "*rafa*" ble brakt som blir værende på *Al-Muqeem*? *Aban* svarte at dette var en skrivefeil. Den forrige delen hadde allerede blitt skrevet, og han spurte hva han skulle gjøre videre. Personen som dikterte svarte "skriv ned *Al-Muqeemus Salata*" så han skrev det han ble fortalt.

Arwab siterer: Jeg spurte *Aisha* om feil i Koranen. Spørsmålet var om "*In Hazal Sabiranawal Muqimeen-as-salat wal mutoonaaṣ Zakata*" og "*wallaṣina badu wa saiboon*". Hun sa "min nevø! Dette er en skrivefeil begått av skribentene".

9.14 Koranen til *Usman* var forskjellig fra den i Medina

Khalid Ibne Ayaṣ bin Sakbar Ibne abi Al-Jaham forteller at han hadde lest eksemplaret av *Usman* og fant det til å være annerledes på tolv punkter fra de prosedyrer som var skrevet av skribenter fra Medina.

9.15 Eksemplarer skrevet for skjellige byer, var forskjellige

Etter dette har *Imam Ibne abi Daud* bemerket alle forskjellene som han fant i ulike eksemplarer skrevet for ulike byer. Dette kapittelet er veldig stort, og blir derfor utelatt her. Dette gjør det klart at ulike eksemplarer av Koranen som *Usman* fikk skrevet for forskjellige byer, ble skrevet først og fremst for å overvinne forskjellene, men dette formålet ble ikke nådd og forskjellene i ulike byer forble som før.

9.16 *Hajjaj bin Yousuf* endret Koranen på 11 steder

Imam Ibne abi Daud har referert til *Aof Ibne abi Jameela* (sidene 49 og 117) at under hans regjeringstid, innførte *Hajjaj bin Yousaf Saqfi* elleve endringer i manus til *Usman* (dette er beskrevet i denne boken). Koranen som muslimer har i dag, er den samme som *Hajjaj* hadde utarbeidet.

Det har også blitt sagt i *Kitab-ul-Masahif* at når *Usman* kompilerte Koranen, hadde forskjellige følgesvenner deres forskjellige eksemplarer. Mange vers i disse eksemplarene var forskjellige fra det utarbeidede eksemplaret av *Usman*. La oss ikke glemme at *Kitab-ul-Masahif* ble utgitt av Arthur Jeffrey¹⁹⁵ og sammen med

¹⁹⁵ Arthur Jeffrey- 'Material for the History of the text of Quran'

det, hadde han oppgitt alle disse versene som ble tatt fra ulike eksemplarer som forskjellige følgesvenner eide, og som var forskjellige fra eksemplaret av Usman.

Detaljer som Jeffrey har gitt har følgende ulike antall vers, fordelt på forskjellige følgesvenner:

1. <i>Ibne Mas'ood:</i>	1 322
2. <i>Abi bin Ka'ab:</i>	952
3. <i>Ali:</i>	89
4. <i>Ibne A'bbas:</i>	186
5. <i>Abu Musa:</i>	4
6. <i>Hifsa:</i>	10
7. <i>Uns bin Malik:</i>	24
8. <i>Umar:</i>	24
9. <i>Zaid bin Sabit:</i>	10
10. <i>Ibne Zubair:</i>	34
11. <i>Umro ibnul Aas</i>	Ukjent
12. <i>Aaisha:</i>	13
13. <i>Salam:</i>	2
14. <i>Umme Salma:</i>	14
15. <i>Obaid Ibne Omair:</i>	18

Disse forskjeller er tilskrevet Budbringerens nærmeste følgesvenner. Totalt antall skript som var i besittelse av deres tilhengere og anonyme personer, vil komme i tillegg til disse tallene.

9.17 Forskjeller i Koranen var ikke av uttale.

Forskjellene i de ulike eksemplarer som eksisterte hos de ulike følgesvenner og deres tilhengere, var ikke på grunn av forskjellige resitasjonsmåter eller uttaler. Disse forskjellene var at forskjellige eksemplarer inneholdt forskjellige vers, og flere steder kunne samme vers være satt opp med forskjellige ord. Når det gjelder uttalelse, så kan det forekomme forskjeller mellom ulike stammer som kanskje har ulike dialekter, men her snakker vi om forskjellige uttalelser innen en familie. Disse forskjellene var i den grad at folk fra samme stamme, samme område og samme familie hadde forskjellige måter å lese Koranen på. For å styrke denne påstanden refereres det til en hadith-fortelling av *Umar*. Denne fortellingen er tilgjengelig i *Kitab-ul-Masahif* og også i *Sahih Bukhari*. Dens ord for ord oversettelse er gitt nedenfor:

Mas'ood bin Makebarah og *Abdur Rahman bin Abd Qari* hadde hørt fra *Umar* som hadde sagt: Jeg hørte *Hasham bin Hakeem* resitere *surah Furqan*. Jeg hørte en masse ord som Budbringeren aldri resiterte. Det var fullt mulig for meg å konfrontere ham under bønn, men jeg kontrollerte meg, og lot han fullføre bønnen. Deretter pakket jeg ham i hans eget sjal og spurte ham hvor han hadde lært å resitere denne *surah* på denne måten. Han sa at Budbringeren resiterte den slik. Jeg fortalte han at han løy, fordi Budbringeren pleide å resitere den annerledes enn det han hadde fremført. Så tok jeg ham med til Budbringeren og fortalte ham at jeg hørte ham resitere *surah Furqan* på en annen måte enn det Budbringeren hadde lært meg. Budbringeren ba meg slippe ham, og ba ham resitere foran ham. Han resiterte på samme måte som jeg hadde hørt ham resitere tidligere. På dette sa Budbringeren at det var nettopp sånn den hadde blitt åpenbart. Dermed ba Budbringeren meg å resitere. Så jeg resiterte som jeg hadde blitt fortalt. Budbringeren sa at denne *surah* hadde også blitt åpenbart på denne måten. Budbringeren konkluderte med at Koranen ble åpenbart med syv ord (på syv måter). Derfor kunne enhver resitere den på den måten som passet ham best.¹⁹⁶

Merk at *Umar* var fra *Quresh* stammen og var oppvokst i Mekka, og *Hasham* var også fra *Quresh* stammen og var også fra Mekka. Begge disse hadde samme morsmål, samme dialekt, og samme uttalelse. Hvordan kunne slike mennesker resitere *surah Furqan* på ulike måter? Hvordan kunne deres resitering være så forskjellig at *Umar* følte seg tvunget til å konfrontere ham? *Umar* følte seg nødt til å ta *Hasham* med til Budbringeren som lyttet til begge og sa at begge var riktige. Er det ikke overraskende at Budbringeren skal ha sagt at Koranen ble åpenbart på syv måter, og at enhver kan lese den som han føler for? Er det ikke opplagt at slike historier er oppdiktet av dem som aldri forsto Koranens intensjoner og bruk, eller av dem som ønsket sabotasje?

Basert på disse fortellingene, ble *Allama* tvunget til å skrive i sin *Tafseer-ul-Taqan* at:

De personer som mener at Koranen ble åpenbart på syv forskjellige dialekter tilhører verste slag av uvitende.

På dette har *Mahshi* av *Atqan* skrevet følgende:

Denne hadith-fortellingen styrker argumentet av de som mener at "syv ord" betyr å få frem betydninger med synonyme ord. Dette fordi her har *Hasham* en dialekt basert på ordforbruket av stammen *Quresh*, og det samme er tilfellet av

¹⁹⁶ *Sahih al-Bukhari* 2419

Umar. Men selv da, hadde begge forskjellige måter å resitere Koranen på. Det fleste lærde er enige om at dette er den rette betydningen av "sju ord".¹⁹⁷

Du må ha observert at disse forskjellene var ikke kun av uttale eller resitasjonsmåte. Disse var heller forskjeller i bruken av synonyme ord for samme betydninger. Hvis vi skal tro på denne hadith-fortellingen så hadde enhver lov til å bruke det synonyme ordet han ville og at poenget var kun å få frem den riktige betydningen. Dette fører oss til en annen påstand, som diskuteres under:

9.18 Koranen også er *rivayat bil ma'ani* (betydninger)

En av de største innvendingene om hadith-fortellinger var den usikkerheten av autentisitet. En kunne aldri påstå med sikkerhet om ordene som ble fortalt i en hadith-fortelling, faktisk var de ord som Budbringeren hadde ytret eller ikke. En hadith-fortelling kunne ha vært en forklaring med synonymer av de ord som Budbringeren brukte. Derfor kunne man si at betydningen kunne ha blitt forvekslet med veksling av ord, og at en hadith-fortelling på det beste kunne være lytterens egen tolkning av det som faktisk ble sagt.

For å unngå denne innvendingen, har ikke-arabere prøvd deres beste til å dra Koranen ned på samme nivå. For å få til dette, startet de dette ryktet at på Budbringerens dager kunne enhver lese Koranen med de ord som passet han best. Dette ville bety at siden alle resiterte Koranen på forskjellige måter med mange synonyme ord, så var det aldri én fasit på Koranen, og at den aldri var skrevet ned. Verken Budbringeren, hans følgesvenner eller deres tilhengere så nødvendigheten av å få én fasit utgave nedskrevet av Koranen. Dette inkluderer eminente følgesvenner som *Abu Bakar*, *Umar*, *Usman* eller *Zaid bin Sabit*. Dette har en indirekte betydning, at Koranen som vi har i dag, ikke nødvendigvis er ord som Allah åpenbarte på Budbringeren, men heller tolkning av disse ordene, slik som *Usman* (eller andre følgesvenner) tolket dem, som igjen ble tolket av *Hajjaj bin Yousaf* senere.

Om vi skal tro på disse historiene, forblir ikke Koranens verdighet og status av å være en guddommelig bok lenger.

¹⁹⁷ *Umdat-ul-Qari, Sharah Bukhari lil' Ani*, Vol. II, side 21

9.19 Konsekvenser av *qirat*

Som det har blitt sagt tidligere, så inneholder hadith-fortellinger også de forskjellige versjoner av samme vers som forskjellige følgesvenner skal ha skrevet ned. Dette gjør arten av forskjellene tydelig. Vi kan se på ett eksempel:

Variasjoner av samme vers kalles for *qirat*. For eksempel når det blir sagt at dette har blitt gitt i *qirat* av *Ibne Abbas*, så betyr det at eksemplaret av Koranen som var i besittelse av *Ibne Abbas*, hadde dette spesielle verset skrevet på denne varierte måten.

Angående seksuelle relasjoner mellom mann og kvinne, har Surah Nisa definert alle relasjoner hvor i mellom ekteskap er forbudt.

... Bortsett fra disse står dere fritt i å søke kvinnelige partnere (for ekteskap) med de midler dere har, som ærbare menn, ikke i utukt. For den glede de gir dere, påligger det dere å gi dem det de tilkommer (bryllupsgave/*mahar*). Utover dette er det ingen urett i gjensidig overenskomst. Gud vet, er vis. (4:24)

Sunniene kaller denne avtalen som *nikah*, og kan opprettes ved å betale bryllupsgave. Denne avtalen kan annulleres ved død eller skilsmisse. I motsetning til dette, mener sjia at dette verset dreier seg om *mutah* (midlertidig ekteskap) hvor en mann og en kvinne etablerer seksuelle relasjoner for en forhåndsbestemt periode. I dette tilfellet får kvinnen en avtalt betaling. Det er imidlertid forbudt hos sunniene (som allerede diskutert i kapittel om *mutah*).

La oss fortsette videre.

Sunniene betrakter *Abdullah Ibne Abbas* som en eminent følgesvenn av Budbringeren. I henhold til hadith-fortellinger, hadde han et eksemplar av Koranen hvor overnevnt vers lød som følgende:

Du bruker dem for en forhåndsbestemt periode.

I henhold til dette eksemplaret har ordene *ila ajle mussama* blitt lagt inn i dette verset, og dermed blir praksis av *mutah* sertifisert. La oss nå se hva Abdullah bin Abbas sier om denne innsettingen. Sunniene betrakter *Taker-e-Tibra* som den mest pålitelige tolkningen av Koranen. I forhold til denne boken står det følgende i dette verset:

Abu Naṣra forteller: Jeg spurte *Ibne Abbas* om *mutab*. Han spurte meg om jeg ikke hadde lest Surah Nisa? Jeg svarte at klart jeg hadde lest den. Da spurte han meg om jeg ikke var kjent med verset "*fastamta'atum bihi minhun ila ajle mussami*"? Jeg svarte nei. Hadde jeg resitert dette verset på denne måten så hadde jeg vel ikke trengt å komme spørrende til deg. Han svarte at det var greit, og at verset skal egentlig leses på denne måten.

Selv i fortellingen av Abdul Ali, er tilsvarende hendelse tilskrevet *Abu Nasrah* som resiterte vers "*Fama astamtatum bihi minha*". I en annen fordeling av *Abu Nasrah* resiterte han verset som "*Fama astamtatum bihi minha*". *Ibne Abbas* har sagt "*ila ajlum musammi*". Jeg sa jeg ikke resiterte dette verset på denne måten. Han sverget ved Allah tre ganger og sa at verset ble faktisk åpenbart nøyaktig på denne samme måten.

Dette kalles variasjoner av *qirat*, dvs. variasjoner i Koranens vers i henhold til hadith-fortellinger. I henhold til slike fortellinger har Abbas (og andre følgesvenner) hevdet at disse versene ble avslørt slik som de har notert dem ned, og ikke slik som den publiserte versjonen av Usman er. Det sies at grunnlaget for hele denne "konspirasjon" er boken "*Kitab-ul-Masahif*". Hvordan kunne da en slik bok bli anerkjent som mest autentisk? Forfatteren har egentlig ikke skrevet noe fra seg selv. Han har kun samlet alle varierte *qirat* fra forskjellige kilder om hadith-fortellinger og ordnet disse i denne boken. Disse er hadith-bøker som muslimer dessverre anser som autentiske.

Den største sertifisering er at våre religiøse lærde er enige om disse varierte *qirat*. Du har kanskje observert at det ofte blir skrevet i tolkningsbøker at det og det verset er også skrevet som sånn og sånn i henhold til *qirat* av *Ibne Abbas*, eller andre. Et eksempel er sitert nedenfor:

Før bønn skal alle vaske seg. Sunniene vasker føttene sine, mens sjia kun stryker hendene over dem. En person spurte *Maulana Maodudi* om hvilken av disse to måter er i samsvar med Koranen? Som svar på dette, henviste Maulana til et vers som ble gitt i *Tarjuman-ul-Quran* (februar 1959):

... Vask ansiktet og hendene og armene opp til albue og passer deres (våte) hender lett over hodet, og vask føttene opp til ankene ... (5:6)

I dette verset har ordene *wa arjul kum* to kontinuerlige variasjoner.

Nafe, *Ibne A'amer*, *Hifs*, *Kasae*, og *Yaqoob* har en variasjon, som sier *wa arjulakum*. *Ibne Kasira*, *Hamza*, *Abu Umro* og *Assim* var en annen variasjon, som sier *wa arjulikum*

Oppfatningen er ikke det at grammatikken ble ordnet av spesialister senere og forskjellige språkeksperterte mente at ordene skulle uttales etter deres vurdering. Snarere ble det hevdet at begge disse variasjonene eksisterte fra starten av i henhold til hvordan forskjellige følgesvenner av Budbringeren leste dem. I henhold til den første variasjonen betyr ordene å vaske sine føtter, men i henhold til den andre variasjonen betyr ordene å kun stryke over dem opp til anklene.

Dette er en praktisk forskjell som er forårsaket på grunn av to forskjellige måter å lese verset på. Den eneste måten å fjerne denne forskjellen på, er å begrense betydningene av begge variasjonen til det samme, enten til å vaske eller stryke over. Alle slike anstrengelser har ikke resultert i noe som helst, og ikke latt folk å bli enige om noe, siden begge parter har presentert sterke argumenter til støtte for deres sak. Den andre mulighet kan være å gi preferanse til en av disse tolkningene, men også dette har vist seg å bli vanskelig siden begge parter har like overbevisende argumentene for å ikke ekskluderte deres tolkning. Til slutt at folk prøvd å finne ut hva Budbringerens følgesvenner pleide å gjøre, noe som det også er uenigheter om. De lærde sier at hvis noe ikke er klart fra ordene av Koranen, så er det beste å se på Budbringerens og hans følgesvenners tolkning og praksis.

Faktum er at sunnier vasker deres føtter mens sjia stryker over deres føtter, og begge refererer til samme autentiske kilder. *Maulana Maududi* har sagt at begge disse versjoner av verset rapporteres som kontinuerlige, og dette er så autentisk at ingen av disse kan bli avvist. Dette betyr helt klart at dette verset ble åpenbart i begge former, og dermed har begge retninger blitt gitt av Koranen. En måte sier at føttene skal strykes over, mens en annen er å vaske føttene. Slik forvirring kan vel Koranen aldri ha tillat.

Du kan selv tenke deg hva slags inntrykk slik gir om Koranen. På den ene siden hevder vi at ikke et eneste ord eller tegn har blitt endret i Koranen siden den gang den ble åpenbart, og samtidig hevder hadith-fortellinger at ingenting med Koranen er sikker. Hvilken påstand skal vi støtte? Hva slags inntrykk gir slik om Allah som åpenbarte Koranen, når den gir motstridende retninger? Hvis vi påstår at Allah hadde åpenbart et vers i kun en form, men Budbringeren representerte den i to former, hva slags inntrykk gir vi da om Budbringeren? Hvis alt dette ikke kan stemme, hvordan kan da teorien om flere variasjoner rettferdiggjøres?

Maulana Maodudi har også skrevet at hvis vi ser på dette verset fra en logisk respektiv, så virker det å vaske føttene mer fornuftig, og i samsvar med resten av Koranen. Til tross for dette, så har han ikke sagt noe om hva vi skal gjøre med

variasjonen som tolkes til å stryke over føttene, og som er like kontinuerlig akseptert som den andre. Dette er det som kalles forskjell i *qirat* i hvis støtte det er hundrevis av fortellinger. Dette er noe som aksepteres som tro, basert på kontinuitet i rapporteringen.

9.20 Søk i deres hjerter

Kitab-ul-Masahif er ganske stor bok på 195 sider, og det er ikke mulig å kopiere hele boka her. Hvis noen er interesserte, så bør de studere denne boken. Vi ønsker å appellere til leserne som har overbevisning i Islam, og respekt for Koranen, å lese denne boken i detalj og selv se hva slags inntrykk de får om Koranen. Vil det fremdeles være mulig å kalle Koranen boken av Allah etter å ha lest alle disse detaljene? Vil det fremdeles være mulig å hevde at hvert ord i Koranen er fra Allah, og er bevart, og at dette er boken som ble åpenbart fra Allah og deretter kommunisert til den muslimske nasjonen via Budbringeren?

Vennligst tenk og reflekter over disse detaljene og alle disse hadith-fortellingene. Om alle disse hadith-fortellingene er sanne, kan vi fremdeles hevde at Koranen er forskjellig i fra Toraen og Bibelen?

Toraen, Bibelen og andre åpenbarte bøker blir kritisert fordi vi ikke kan si med sikkerhet om de inneholder de eksakte opprinnelige ordene som ble åpenbart på deres budbringere. I lys av disse hadith-fortellingene har vi nå sett at også Koranen har blitt brakt til samme nivå som disse andre bøker står på. Er det ikke opplagt hvordan sammensvergelse av ikke-arabere har lyktes? Som sådan, fremstår dagens kritikere av Islam med slike hadith-fortellingene og oppfordrer oss til å bevise ektheten av Koranen. De refererer til våre egne bøker og utfordrer oss til å motbevise deres påstand. Har du noe anelse om hvordan denne store boken "*Kitab-ul-Masahif*" ble publisert? Forfatteren Arthur Jeffrey har samlet alle kontroversielle fortellinger og publisert dem i en bok som heter "Material for History of the Text of Quran". Bare for å unngå å bli anklaget for å være en kristen, han har skrevet om denne boken som "*Kitab-ul-Masahif*", som inneholder alle slike kontroversielle hadith-fortellinger som gir troverdighet til disse forskjellene. På denne måten har han vist klargjort hensikten med denne boken til hele verden. Han krisiterer Koranen åpenlyst, en bok om hvilke muslimer hevder at Allah har tatt ansvar for dens beskyttelse og bevaring.

Dette er konspirasjonen av ikke-arabere, i følge hvilket de har klart å spre tvil om Koranen egentlig er "sikker" eller ikke. Spørsmålet blir stilt at hvis hadith var en integrert del av Islam, så burde Budbringeren ha sørget for dets bevaring, slik som det ble gjort med Koranen. På dette svarer våre konservative lærde at, når selv Koranen ikke ble bevart, hvordan kunne hadith-fortellinger bevares? De mener dermed at protest mot hadith-fortellinger er ubegrunnet, for da bør

man først protestere mot Koranen. Dette er virkningsgraden av denne konspirasjonen. Dette er tilstanden av muslimer i dag som erklærer at selv Koranen ikke nådde muslimer i sin opprinnelige form.

Vurder selv hvor dyp innvirkning, og hvor bred innflytelse denne konspirasjonen av ikke-arabere har hatt. Den ortodokse delen av vårt samfunn som beskytter disse hadith-fortellingene kalles voktere av Islam. Hvis en person taler imot denne konspirasjonen og slike fortellinger, så blir han straks erklært som ikke-troende og vantro.

Når de store lærde av islam bes om å bevise at Koranen er trygt bevart, så bruker de nettopp slike hadith-fortellinger for å beskytte seg selv, og sier at den var aldri bevart på en ryddig måte. På denne måten frikjenner de seg selv av ansvaret for å bevise integriteten av Koranen og setter heller ansvaret for slikt på andre. Det er vel beklagelig at situasjonen er slik som den er i dag.

Det er ikke vanskelig for oss å bevise at Koranen som vi har i dag, er i sin opprinnelige form i likhet med da den ble compilert og overlevert oss fra Budbringeren. Koranen vitner selv til det faktum at det ikke har forekommet noe endring i dens innhold, og at noe slikt heller ikke er mulig i fremtid. Vi kan bevise dette fra selve Koranen, fra historien og fra vitner, selv fra ikke-muslimske historikere og forfattere. Siden dette er et annet tema, så diskuterer vi det ikke her. For øyeblikket så vi kun på kontroversielle attribusjoner og hadith-fortellinger om Koranen.

10 Var Budbringeren *Hanfi* eller *Shafi*?

Mullaer hevder at Islam er kombinasjonen av "Boken og *sunnah*". De utdyper at Boken er Koranen, mens *sunnah* er Budbringerens uttalelsene som er gjengitt i bøker som verken ble compilert av Budbringeren selv, eller utarbeidet av hans følgesvenner. I henhold til hvilke kriterier disse samlinger har blitt arrangert og compilert, kan vurderes ut i fra publikasjonen *Zajajat-ul-Masabih* i Sidq, Lucknow, 9. oktober 1953. Den sier:

Mishkat-ul-Masabih er en meget kjent hadith-samling. Folk i India har vært kjent med dette verket siden århundrer, og alle leser det på grunn av dets veiledende prinsipper. Forfatteren av dette verket var imidlertid ikke en *hanafi*, men snarere en *shafi*. Siden grunnlaget *shafi* sekten var så tydelig i beskrevet i en konkret bok, ble dette intimiderende for andre. Derfor følte de lærde av *hanafi* sekten behov for en annen samling av hadith-fortellinger som kunne beskrive *hanafi* sektens måter. Behovet ble oppfylt etter århundrer av en mann i fra Hyderabad.

Med andre ord, så ble *Mishkat-ul-Masabih* publisert for å bevise at *shafi* sekten var i tråd med *sunnah*. Siden dette bar meget vanskelig for *hanafi* sekten å godta, fikk de compilert enda en hadith- samling som beviste at *hanafi* sekten også var i samsvar med *sunnah*. Med andre ord, ble *Mishkat-ul-Masabih* skrevet for å bevise at Allahs sendebud var en *shafi*, så *Zajajat-ul-Masabih* ble skrevet for å bevise at budbringeren var en *hanafi*.

Både *hanafi* og *able sunnah* følger hadith, men hvor store forskjeller det kan være mellom disse, kan dømmes fra en hendelse. *Maulana Mufti Mohammad Hassan* var læreren til *Maulana Shah Ashraf Ali Thanvi*, og grunnleggeren av *Jamia Ashrafiya*. *Maulana Jamil Ahmad* har beskrevet følgende hendelsen magasinet "*Khuddam-ud-Din*" (Lahore), 14 juni 1974:

Mufti tilhørte området av *Hazara* men hadde tilbrakt mye tid i Amritsar, og ble derfor kjent som *Amritsari*. Han ba om medlemskap hos *Hakim-ul-Ummat Maolana Thanvi Noor-Ullab*. Han ble fortalt "du har lært hadith-fortellinger fra *able hadith* mens jeg er en *hanafi*. Dette er ikke lett å forene. Du må derfor først lære hadith-fortellinger fra en *hanafi* lærd og deretter be om medlemskap hos meg". Etter dette gikk Mufti til sekten *deoband* for sin utdanning, og fikk deretter lov til å ha troskap.

Vurder forskjellene mellom to store lærde av hadith-fortellinger, dvs. hvis en lærer hadith-fortellinger fra en lærd av *ahle hadith*, så tillater ikke en *hanafi* lærd ham medlemskap hos seg, med mindre han lærer hadith-fortellinger fra en *hanafi* lærd først.

Her har vi naturen av hadith-samlinger som vi kaller integrert del av Islam. Statusen for disse samlingene er at hadith-bøker av sunniene beviser at Budbringeren var sunni, mens bøker av sjia beviser at han var sjia. Så én samling ble utarbeidet blant sunniene for å bevise at Budbringeren var *shafi*, mens en annen beviser med lik kraft at han var *hanafi*.

Vi bør huske at Allah har sagt om Ibrahim i Koranen at han verken var jøde eller kristen. På samme måte var Mohammed var verken sunni eller sjia, verken *shafi* eller *hanafi*. Hans ideologi var å kun følge Koranen. Alle andre koblinger er menneskeskapte. Verken Allah eller Hans Budbringer tillater eller bekrefter slike fortellinger eller fordelinger.

11 Utvalgte hadith-fortellinger

Har nå bemerket flere ganger at hadith-samlinger inneholder fortellinger som tilknyttet Budbringer av Allah, men som ikke bør aksepteres som hans uttalelser. Vi har sett på noen av disse fortellinger eksempelvis i flere kapitler av denne boka. Nå er det ønskelig å kunne presentere enkelte hadith-fortellinger i fra *Sahih Bukhari*. Dette er en hadith-samling som ansees til å være den mest eminente og mest autentiske av alle autentiske samlinger. Flere lærde kaller denne boken som den eneste rette boken under himmelen etter Allahs bok, altså Koranen. *Maulana Mohammod Ismail*, lederen av sekten *Ahle hadith-fortellinger* har definert sin ideologi om hadith som følgende:

Etter forskning og undersøkelser skal det være klart at hadith-fortellinger har samme status som Koranen. Det å fornekte hadith-fortellinger har samme negative effekt på en overbevisning som av å fornekte Koranen. Den som benekter de hadith-fortellinger som er bevist i henhold til reglene for autentisitet, og som er i tråd med imamene av *sunnah*, er vantro og bør bli ekskludert fra det muslimske samfunnet.

Han sier videre:

Engelen Gabriel åpenbarte både Koranen og *sunnah*, og lærte Budbringeren *sunnah* på samme måte som Koranen. På denne måten kan vi ikke skille mellom disse åpenbaringene.

Ifølge slike definisjoner er både Koranen og hadith-fortellinger åpenbarte av Allah. Det å benekte enhver hadith-fortelling som har blitt erklært riktig, er fornektelse av overbevisning. Alle hadith-fortellinger som har fått plass i *Sahih Bukhari*, har en slik ubestridt sertifisering.

Det muslimske samfunnet tviler ikke om *Sahih Bukhari* og *Sahih Muslim* og begge disse bøkene inneholder fullstendig autentiske hadith-fortellinger.

Etter denne korte innledningen, la oss nå se hva slags hadith-fortellinger vi finner i *Sahih Bukhari*.

11.1 En stein stjal Moses sine klær

Abu Huraira refererer til Budbringeren som sa at Bani Israel pleide å bade nakne og pleide å se på hverandre. I motsetning til dem pleide Moses å bade alene. Bani Israel pleide å si, ved Gud, eneste tenkelige grunnen for at han ikke bader sammen med oss kan være at han kanskje lider av "*fitq*" (ikke normale genitalier). En dag da Moses gikk for å bade alene forlot han sine klær på en stein. Steinen tok klærne hans og løp sin vei. Moses løp etter steinen i naken tilstand og ropte "Du stein! Returner meg klærne mine". På denne måten fikk Bani Israel sett på Moses, og utbrøt: "Ved Gud, han lider ikke av noe hemning". Da steinen hørte dem si dette, stoppet den. Moses tok klærne sine og begynte å slå steinen. *Abu Huraira* sier at "ved Gud, den steinen har fremdeles seks eller syv merker fra disse slagene på seg".¹⁹⁸

11.2 Moses banket opp dødsengelen

Abu Huraira refererer til Budbringeren som sa at den gang Allah sendte *Izrael* (dødsengelen) til Moses for å ta hans sjel, slo Moses ham så hardt at han mistet det ene øyet. Han gikk tilbake til Allah og sa "Du sendte meg til en person som ikke ønsker å dø". Allah restaurerte hans øye og befalte ham å gå tilbake til Moses. Denne gangen skulle han be Moses å sette sin hånd på en okse. Antall hår som hånden til Moses skulle dekke på oxen, skulle likestilles med antall år som Moses skulle få forlenget livet med. Da dødsengelen returnerte til Moses og formidlet budskapet, snakket Moses til Allah. "Allah, hva vil skje når alle disse årene også passerer?" Allah svarte at døden ville komme. Deretter svarte Moses at han ikke ønsket noe forlengelse. I stedet ønsker han heller å være i nærhet av det hellige landet. Etter å ha fortalt denne fortellingen sa Budbringeren "hadde jeg vært der, kunne jeg ha vist dere graven til Moses i nærheten av den røde haugen".¹⁹⁹

¹⁹⁸ *Sahib al-Bukhari* 278

¹⁹⁹ *Sahib al-Bukhari* 1339

11.3 Suleiman hadde sex med hundre kvinner

Abu Huraira refererer til Budbringeren som skal ha sagt at en dag hadde Suleman sagt at han skulle gå til hundre eller nitti-ni kvinner, og hver av dem skulle føde ham en rytter som ville kjempe for Allahs sak. På dette snakket en engel til ham og ba ham si "*insba-Allah*" (om Allah villig), men det sa han ikke da, og glemte å si det deretter. Deretter hadde han seksuelle relasjoner med disse kvinnene, men ingen av dem fødte ham noen barn, utenom en kvinne som fødte ham en halv unge. Budbringeren fortsatte og sa "Jeg sverger ved Allah, om han hadde sagt *Insha-Allah*, ville alle kvinnene ha født ham sønner, og ingen tvil om at alle ville ha vært ryttere og kjempet for Allahs sak."²⁰⁰

11.4 Abraham omskjæret seg selv

Abu Huraira refererer til Budbringeren som skal ha sagt at Abraham omskjæret seg selv med en liten øks da han var åtti år gammel.²⁰¹

11.5 Løgneren Abraham

Abu Huraira refererer til Budbringeren som skal ha sagt at Abraham løy aldri, unntatt tre ganger. To ganger løy han for Allah, det vil si da han sa "jeg er syk" og "det var ikke meg som knuste alle idolene, men det var det største idolet som gjorde dette". En dag ankom han et sted med sin kone Sarah, hvor en grusom konge regjerte. Noen fortalte kongen at en mann hadde kommet dit med en meget vakker kvinne. Kongen sendte en mann som spurte Abraham om hvem denne vakre kvinnen var. Abraham svarte at dette var hans søster. Deretter gikk han til Sarah og fortalte henne at det ikke var noen andre troende på jorda uten dem begge. Denne grusomme kongen spurte om deg, og jeg fortalte ham at du var min søster. Nå må du ikke fremstille meg som en løgner. Deretter kalte kongen på Sarah, og hun gikk for å møte ham. Da han prøvde å ta på henne, fikk han epileptisk anfall. Han ba *Sarah* å be for ham, og forsikret henne at han ikke skulle skade henne. Hun ba til Allah, og han ble frisk. Han forsøkte igjen å ta på henne, og igjen fikk epileptisk anfall. Deretter spurte han igjen Sarah å be til Allah, så hun ba for ham igjen, og han ble igjen frisk. Da kalte han på sine menn, og fortalte dem at de ikke hadde brakt ham en kvinne, men en djevel i forkledning. Deretter sendte han *Hajrah* med henne som hennes tjener. *Sarah* kom til Abraham som stod i bønn. Abraham vinket til henne og spurte om det som skjedde hos kongen. Hun sa at Allah fjernet vrangforestilling fra hjertet av kongen, og han sendte *Hajrah* som hennes tjener. Når *Abu Huraira*

²⁰⁰ *Sahih al-Bukhari* 5242

²⁰¹ *Sahih al-Bukhari* 6298

pleide å fortelle denne fortellingen, pleide han å si "dere arabere, etterkommere av *Ismael*, dette er beskrivelsen av deres mor *Hajrah*".²⁰²

11.6 Drap av firfisler

Det ble fortalt av *Saibah*, den frigjorte slavinnen, at da hun kom på besøk hos Aisha, så hun et spyd i hennes hus. Hun sa: "Du mor til de troende, hva gjør du med dette?" Hun svarte: "Vi dreper firfisler med det, for Budbringeren av Allah har fortalt oss at den gang Abraham ble kastet på bålet var det ingen dyr på jorden som ikke prøvde å slukke ilden, bortsett fra en firfirsle som blåste på den ilden så den skulle brenne sterkere. Dermed befalte Allahs Budbringer de skulle drepes".²⁰³

11.7 Adams høyde

Abu Huraira refererer til Budbringeren som skal ha sagt at Den gang Allah skapte Adam, var han 30 meter høy. Deretter ba Allah Adam om å gå til englene og si hilsener og se hva de svarer. Dette ville være hilsener fra ham og han etterkommere. Deretter gikk Adam bort til dem og "*Assalamo Alaikum*". Englene svarte "*Walaikum Assalam wa Rahmatullah*", altså at de la til "*wa Rahmatullah*". Så den som entrer paradiset, vil ha samme form som Adam. Men siden den dag, har mennesker redusert kontinuerlig i størrelse.²⁰⁴

11.8 Hvordan daglige bønn ble obligatoriske

Ibne Hazm og *Uns bin Malik* refererer til Budbringeren som skal ha sagt at Allah ordinerte 50 daglige bønn under hans reise til syvende himmel. Da Budbringeren kom tilbake til sjetten himmelen, møtte han Moses som spurte Budbringeren om hva slags gave han hadde fått for sin nasjon. Budbringeren informerte ham om de 50 daglige bønn. Moses ba Budbringeren om å gå tilbake og be Allah redusere dette tallet, siden Budbringerens nasjon aldri ville klare denne oppgaven. Deretter gjorde Budbringeren nettopp det, så Allah reduserte antall til 40. Han gikk igjen til Moses, som igjen ba ham om å returnere til Allah og få antall bønn redusert ytterligere. Budbringeren returnerte til Allah, og gjorde nettopp det. Allah reduserte antall bønn til 30. Budbringeren kom igjen til Moses, som igjen sendte Budbringeren til Allah for ytterligere reduksjon. Budbringeren gjorde nettopp det og Allah reduserte antall bønn til 20. Fremdeles mente Moses at nasjonen aldri ville klare 20 daglige bønn og sende Budbringeren tilbake for enda mer reduksjon. Budbringeren gjorde

²⁰² *Sahib al-Bukhari* 3358

²⁰³ *Sunan Ibn Majah*, Vol. 4, Bok 28, hadith 3231

²⁰⁴ *Sahib al-Bukhari* 6227

nettopp det igjen om fikk antall bønn redusert til 10. Moses var enda ikke fornøyd og fikk Budbringeren igjen til å returnere til Allah. Allah reduserte antall bønn til 5, og sa at belønning av 5 bønn vil fremdeles tilsvare femti bøtter. Moses var fremdeles ikke fornøyd og ba Budbringeren gå tilbake enda en gang og så antall bønn redusert ytterligere. På dette svarte Budbringeren at nå føler jeg meg skamfull og kan ikke returnere enda en gang. Deretter ledsaget Gabriel Budbringeren ut av paradiset. Der så Budbringeren visse farger som han ikke kunne gjenkjenne, og der småstein var perler, og jord ble satt sammen av moskus.²⁰⁵

Koranen har ikke nevnt noe av dette og ikke snakket om noe reise til paradiset.

11.9 Budbringeren påvirket av magi

Aisha skal ha sagt at den gang Budbringeren kom under innflytelse av magi, begynte han straks å vise tegn til påvirkninger. Han pleide å tenke at han hadde gjort noe galt, selv om han faktisk ikke hadde gjort noe. Dette fortsatte frem til den dag han ba mye til Allah. Vet du hva Allah har rådet meg til som løsning på problemet jeg konsultert Ham om? Senere fortalte han meg om det som fikk han ut av fortryllesen. Han fortalte at to menn hadde kommet til ham. En av dem satte seg på sengen hans ved hodet, mens den andre satte seg ved føttene. Den ene mannen spurte den andre om hva slags sykdom plaget meg. Den andre svarte at jeg var under påvirkning av magi. Den første spurte om hvem som hadde forårsaket dette. Den andre svarte at dette hadde *Ba'id bin A'asam* gjort. Den første spurte hvordan. Den andre svarte ved bruk av kam, bomull og bark av daddelpalme. Den første spurte om hvor han var. Den andre svarte at han var i en brønn ved navn "*Dharwan*". Etter dette gikk Budbringeren til denne brønnen. Da han kom tilbake fortalte han Aisha at vannet i denne brønnen var rød, og trær rundt denne brønnen var som hoder av Satans. Aisha spurte Budbringeren om hvorfor han ikke ødela brønnen mens han var der. Budbringeren svarte at Allah hadde kurert ham, og hvis han hadde gjort noe med brønnen så kunne folk bli oppmerksomme mot magi. Aisha tenkte senere at dette kan skape kaos (og folk vil lære om magi), og fikk dermed blokkert denne brønnen.²⁰⁶

²⁰⁵ *Sahih al-Bukhari* 3342

²⁰⁶ *Sahih al-Bukhari* 6391

11.10 Budbringeren og hans dydige koner

Uns bin Malik forteller at Budbringeren pleide ofte å besøke alle sine elleve koner i løpet av samme dag og natt. *Qatadah* sier at han spurte *Uns* om Budbringeren hadde nok energi til å gjennomføre noe slikt? Han svarte ja, og påsto at Budbringeren hadde energi ekvivalent til tretti menn. Med henvisning til *Qatada*, nevnte Saeed at Budbringeren besøkte sine ni koner.²⁰⁷

11.11 Samleie under menstruasjon

Aisha sier: Jeg og Budbringeren pleide å bade sammen ved hjelp av samme øse. Om vi begge følte for det, og Budbringeren ønsket samleie under menstruasjon, pleide jeg ta på meg undertøy, og vi fortsatte med det. I løpet av dagene av menstruasjon, pleide Budbringeren å ta frem sin hode fra *i'tikaf* (isolasjon i moskeen) og jeg pleide å vaske det, selv når jeg hadde mensen.²⁰⁸

Aisha sier: Hvis en av hans koner var i menstruasjon og Budbringeren ønske å ha samleie, pleide han å be henne å ta på seg undertøy og hadde dermed samleie med henne.²⁰⁹

Aisha har sagt: Hvem andre enn Budbringeren kunne kontrollere sine naturlige drifter?

På enda et sted har Aisha sagt: En av Budbringerens koner pleide å bli med ham i *i'tikaf* i moskeen. Hvis hun fikk mens, pleide hun å plassere en pott under seg.²¹⁰

11.12 Samleie under fasten

Aisha har sagt: Budbringeren pleide å kysse hans koner under fasten, og pleide også å ha samleie med dem. Men sammenlignet med hvem som helst, hadde han mye mer kontroll over sine drifter.²¹¹

Abu Bakar bin Abdul Rahman skal ha sagt: Jeg gikk til Aisha med min far. Hun sa "jeg sier det med absolutt sikkerhet at Budbringeren pleide ofte å få utløsning i sin søvn som resultat av en våt drøm. Deretter fastet han den dagen". Deretter gikk vi til *Umm-e-Salma*, og hun sa det samme. *Abu*

²⁰⁷ *Sahib al-Bukhari* 284, *Sahib al-Bukhari* 5068

²⁰⁸ *Sahib al-Bukhari* 299, 300, 301

²⁰⁹ *Sahib al-Muslim* 293 a

²¹⁰ *Sahib al-Bukhari* 310

²¹¹ *Sahib al-Bukhari* 1928

Ja'afar sier at jeg spurte Abu Abdullah at hvis noen bryter fasten sin på denne måten, må han da kompensere fasten med en ny dags faste? Han sa nei, og la til at dette har blitt klart beskrevet en hadith "*Lam yuqzihī wa i sama-ad-Dabra*".²¹²

11.13 Budbringerens følgesvenner som opprørere

Ibne Abbas refererer til Budbringeren som skal ha sagt at på dommedag vil dere bli avhørt barbert, nakne og uten omskjæring, og Abraham vil være den første til å bli kledd. Den dagen vil de av mine følgesvenner som skal stå til venstre gå mot helvete. Da vil jeg utrope at disse er mine følgesvenner, og Allah vil si at disse gikk tilbake til sine tidligere religioner etter at du forlot dem. Deretter vil jeg si det samme som Jesus: "Jeg var vitne overfor dem, så lenge jeg var hos dem, men etter at Du har kalt meg til Deg, har Du selv vært oppsynsmann over dem" (5: 117).²¹³

11.14 Renslighet

Mas'ud og *Marwan* beretter at Budbringeren gikk ut i løpet av dagene av *Hudaibiya* og hver gang Budbringeren spyttet, og det falt på hånden til en, ville vedkommende gni det på sitt ansikt og sin kropp.²¹⁴

11.15 Samleie uten innvendig utløsning (*azl*)

Abu Saeed Khadri forteller at en dag satt han sammen med Budbringeren da nevnte at de pleide som regel å ha samleie med kvinner som de tok som krigsfanger. Men siden de ønsket å selge dem som slavinner, var det ikke ønskelig at de skulle blir gravide. De spurte derfor Budbringeren om hva hans tanker var om *azl*. Han svarte at de ikke trengte å ta slikt hensyn, siden den som skal bli født, blir født.²¹⁵

Ibne Muhriz forteller: Jeg stilte Abu Saeed et spørsmål en gang, og han sa at under krigen av *Bani Musteeq*, ledsaget vi Budbringeren. Vi fanget noen krigsfanger. Da følte vi seksuell trang og spurte Budbringeren om tillatelse til å hengi oss til samleie ved hjelp av *azl*. Han sa at hvis dere ikke benytter *azl*, vil dere ikke bli straffet, fordi den som har å bli født, vil bli født uansett hva.²¹⁶

²¹² *Sahih al-Bukhari* 1811

²¹³ *Sahih al-Bukhari* 3349

²¹⁴ *Sahih al-Bukhari* 2731, 2732

²¹⁵ *Sahih al-Bukhari* 2088, 4138

²¹⁶ *Sahih al-Muslim* 1438 c

11.16 Samleie foruten kjønnsorganer

Atta forteller at det er ingen skade hvis mann har samleie med en gravid slavinne kvinne så lenge hennes kjønnsorganer ikke benyttes.²¹⁷

Slike fortellinger inkluderes i dette kapitlet med stor vanskelighet og uvilje.

11.17 Mubah

Abdullah bin Mas'ood forteller: Vi ledsaget Budbringeren i hellig krig, men hadde ikke våre kvinner med oss, og det ble vanskelig å tolerere deres separasjon. Vi spurte Budbringeren om vi burde kastrere oss. Han sa nei, og deretter tillot oss å ha midlertidige ekteskap for noen få dager, hvis vi fant kvinner som var villige til å gjøre dette mot avtalt betaling. Dette så vi ikke skulle trenge å kastrere oss. Han resiterte også verset som sa "ikke forby dere det som Allah har gjort lovlig, og begå ikke overtreddelse" (5:87)

11.18 Prostituert kvinne

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at: Ei jødekvinne hadde ropt på sin sønn mens han sto i bønn. Kvinnen ropte hans navn *Jurajj*. Sønnen ante ikke hva han skulle gjøre (siden han ikke kunne bryte sin bønn), og ba om Allahs veiledning. Han tenkte at en må svare når en mor kaller på ham, så hun ikke blir sint, men om han bryter sin bønn, kan Allah bli sint. Moren kalte på ham andre og tredje gang, og han tenkte det samme. Men da han selv ikke svarte for tredje gang, ble hun sint og forbannet sin sønn. Hun sa "Allah! La ikke *Jurajj* dø før han må konfrontere en prostituert kvinne". Det var en gjeterkvinne som pleide å beite hennes sauer i nærheten. Hun fødte et barn. Moren hennes spurte hvem faren til ungen var. Hun svarte *Jurajj* var faren. Han hadde kommet ut av moskeen en dag og sovet med meg. Folk spurte *Jurajj* om hendelsen. *Jurajj* nektet og spurte hvor denne kvinnen var som hadde sagt at hun fødte hans barn. Folk tok ham til kvinnen. *Jurajj* spurte barnet om hvem hans far var. Han svarte "en gjeter", og dermed ble *Jurajj* renvasket.²¹⁸

Så hele hendelsen var konsekvensen av hans mors forbannelse om at han måtte konfrontere en prostituert en dag.

²¹⁷ *Sahib al-Bukhari* 2093

²¹⁸ *Sahib al-Bukhari* 1206

11.19 Hvis en kvinne nekter

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at når en mann ber sin kone om samleie og hun nekter slik at mannen sover ulykkelig, sende engler forbannelser på kvinnen gjennom hele natten.²¹⁹

11.20 Kvinner i helvete

Umar bin Hasin forteller at Budbringeren skal ha sagt: Da jeg så mot paradiset (under min reise til himmelen), fant jeg ut at flertallet av paradiset befolkning besto av fattige folk. Da jeg så mot helvete, observerte jeg at flertallet av dets befolkning besto av kvinner.²²⁰

11.21 Skjevøyde barn

Koranens vers er "deres hustruer er som deres åker, så kom til dem når eller hvordan dere vil "(2:223).

Jabar forteller at Budbringeren skal ha sagt: Jødene pleide å si at hvis en mann entrer hans kones vagina fra baksiden, ville hun føde ham skjevøyde unger. Men for å avklare at dette ikke er sant, ble verset 2:223 åpenbart. Altså at en kan gå til sine kvinner på uansett måte en ønsker.²²¹

11.22 Hvor blir det av sola?

Abu Zar forteller at mens solen gikk ned en kveld, spurte Budbringeren meg om jeg visste hvor det blir av solen? Jeg svarte at kun Allah og Hans Budbringer viste slikt. Budbringeren svarte at sola blir borte slik at den kan gå og bøye seg foran tronen til Allah, og be om tilgivelse og tillatelse til å kunne stige igjen. Det er imidlertid fullt mulig at den går i utmattelse, noe som ikke er akseptert, og ber om tillatelse til å slappe av en dag men blir ikke tillatt, og i stedet blir bedt om å komme igjen ut. Derfor begynner den igjen å stige fra øst. Det er dette som menes med Allahs kommando i vers 36:38 "Og solen, den vandrer til sitt hvilested. Dette er bestemmelsen til den Mektige, den Allvitende."²²²

²¹⁹ *Sahih al-Bukhari* 187

²²⁰ *Sahih al-Bukhari* 5198

²²¹ *Jami'at-Tirmizi*, Vol. 5, Bok 44, hadith 2978

²²² *Sahih al-Bukhari* 4802

11.23 Hvor stiger solen i fra?

Ibne Umar sier at Budbringeren skal ha sagt at en må aldri be på tidspunktet for soloppgang eller solnedgang. Dette fordi på disse tidspunkter passerer sola mellom Satans horn.²²³

11.24 Hvordan endrer sesongene seg?

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at helvetesild klaget til Allah at dens ene del spiste opp dens andre del. Allah tillot ilden å kunne puste to ganger, altså en gang i vinter og en gang i sommer. Så når du erfarer bitter kulde, så er det fordi helvetesild puster inn, og når du erfarer varme, så er det fordi helvetesild puster ut.²²⁴

11.25 Det onde er tre ting

Abdullah Ibne Umar forteller at han hørte Budbringeren si at det onde oppstår på grunn av tre ting, altså hest, kvinne, og hus.²²⁵

Sehl bin Sa'adi forteller at Budbringeren skal ha sagt at hvis noe har ondt i seg, så er det enten kvinne, hest, eller hus.²²⁶

11.26 Dyr som snakker

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at en mann ble sittende på en okse. Oksen så på mannen og sa den ikke var skapt for å bli ridd på, men heller for oppdrett. Budbringeren sa "jeg tror på denne hendelsen, det samme gjør *Abu Bakar* og *Umar*". En annen gang hadde en ulv jaktet på et lam, og gjeteren kom løpende etter ulven. Ulven sa at denne gangen skal jeg la lammet gå, men hvem skal beskytte lammet den syvende dagen? Den dag ville jeg være den eneste der. Etter å ha fortalt denne historien sa Budbringeren at han trodde på den også, og at *Abu Bakar* og *Omar* tror også på den. Budbringeren bekreftet på deres vegne at ingen av dem var til stede på disse tidspunkter.²²⁷

²²³ *Sahih al-Muslim* 828 b

²²⁴ *Sahih al-Bukhari* 536, 537, 3260

²²⁵ *Sahih al-Bukhari* 2858

²²⁶ *Sahih al-Bukhari* 2859

²²⁷ *Sahih al-Muslim* 2388 c

11.27 Satans promp

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at når *aḥḥān* (kall for bønn) blir gitt, snur Satan ryggen til, promper og løper så langt bort at han ikke lenger hører *aḥḥān*. Og når *moaḥḥān* (en som annonserer *aḥḥān*) stopper, kommer satan foran forsamlingen i moskeen som skal be. Og når *takbeer* (Allah ho Akbar) tilbys, snar han ryggen til igjen og løper sin vei. Når *takbeer* blir ferdig tilbudt, kommer Satan igjen foran og følger med personer (som tilbyr bønner) og ber dem om å huske eventuelle hendelser de hadde glemt. På denne måten distraherer folk så deres bønner ikke bærer frukt. Abu Salma, som hørte det fra *Abu Huraira*, sa at når noen av dere står overfor en slik situasjon, bør han bøye seg to ganger (for sikkerhets skyld).²²⁸

11.28 Reduksjon i pine

Ibne Abbas sier at Budbringeren gikk i en gravplass i Mekka eller Medina. Han hørte to personer som ble utsatt for tortur i sine graver. Budbringeren sa at de ble torturert for deres synder. Den ene ble torturert fordi han ikke hold seg unna sin egen urin, og den andre henga seg i baksnakking. Deretter tok Budbringeren en gren av et tre og knakk den i to og plassert en del på hver grav. *Ibne Abbas* spurte hvorfor Budbringeren gjorde dette. Budbringeren sa at så lenge disse grenene forblir grønne, vil deres pine forbli redusert.²²⁹

11.29 Paradis til tross for utukt

Abu Zar forteller: Jeg fikk besøk av Budbringeren av Allah, og han ga meg gode nyheter. Han sa at en som aldri likestiller noen andre med Allah, og dør, vil entre paradiset. Jeg spurte "ville han entre paradiset selv om han hadde begått utukt og tyveri?". Budbringeren svarte "ja, selv om en hadde begått utukt og tyveri".²³⁰

²²⁸ *Sahih al-Muslim* 389 b

²²⁹ *Sahih al-Bukhari* 1361

²³⁰ *Sahih al-Bukhari* 1165

11.30 Hvis du ikke begår synd

Her er en hadith sitert fra *Sahih Muslim*. Denne hadith-fortellingen har blitt reproduisert av *Maulana Abu-ul-Kalam Azad* i hans oversettelse og tolkning av Koranen.

Budbringeren sa: Jeg sverger ved Han i hvis hender er mitt liv, at hvis dere ikke lenger begår synd, vil Allah fjerne deres fra jordas overflate og erstatte dere med en annen gruppe som ville synde, og deretter be Allah om hans nåde og tilgivelse.²³¹

11.31 Bani Israel er mus

Abu Huraira refererer til Budbringeren som skal ha sagt at en gruppe av Bani Israel gikk seg bort i ørkenen, og det ukjent hva som skjedde med dem. Jeg tror at disse ble forvandlet til mus, for også disse nekter å drikke kamelmelk, men drikker heller geitemelk.²³²

11.32 Om Bani Israel ikke hadde vært her

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at om Bani Israel ikke hadde vært her, ville kjøtt aldri ha nedbrutt, og ingen kvinne ville ha vært utro mot sin mann.²³³

11.33 Om en flue faller i maten

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at hvis en flue faller i mat eller drikke, bør hele fluen dyppe den ned (i mat eller drikke), og deretter tas. Grunnen til dette er at en av fluens vinger har sykdom, mens den andre har helbredende kraft.²³⁴

11.34 Hanen ser engler

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at når du lytter til lyden av en hane, be Allah om Hans nåde, fordi hanen snakker bare når den ser en engel. Tilsvarende, når du hører et esel lage lyder, så be om Allahs beskyttelse mot Satan, fordi et esel lader kun lyder når det ser Satan.²³⁵

²³¹ *Jami'at-Tirmizj*, Vol. 4, Bok 12, hadith 2526

²³² *Sahih Muslim* 2997 b

²³³ *Sahih al-Bukhari* 3399

²³⁴ *Sunan Ibn Majah*, Vol. 4, Bok 31, hadith 3504

²³⁵ *Sahih Muslim* 2729

11.35 Hvordan får en feber?

Rafay bin Khadij sier at jeg hørte Budbringeren si at feber er skapt av intensiteten av helvete. Dere bør derfor kjøle ned feberen med vann.²³⁶

11.36 Ordenen til å drikke urin

Uns sier at noen mennesker fra *A'kal* eller *A'arina* kom, men ble syke i Medina på grunn av klimaendring. Budbringeren beordret dem å følge hans gjeter, og drikke kamelens melk og urin til de ble friske. Etter å ha blitt friske, drepte de gjeteren og tok med seg kamelene. Budbringeren fikk nyheten neste morgen, og sendte noen folk etter dem som arresterte dem og brakte dem tilbake rundt midten av dagen. Budbringeren beordret deres straff, og deres hender og føtter ble amputert, og varme nåler ble gjennomboet deres øyne, og de ble kastet over varme steiner. Når de ba om vann, ble de nektet.²³⁷

11.37 Apekatt ble steinet til døde

Umro bin Mamoon forteller: Jeg så en ape under tider av uvitenhet og mange apekatter kom rundt den. Apekatten hadde begått utukt og ble derfor steinet til døde av andre apekatter. Jeg deltok også i denne steiningen.²³⁸

11.38 Jinn

Abu Huraira forteller at Budbringeren skal ha sagt at i går kveld kom en sterk demon av *Jinnene* til meg, slik at han skulle forstyrre mine bønner. Allah ga meg styrke og jeg overmannet denne *Jinnen*. Jeg hadde tenkt å fange denne *Jinnen* og binde ham til moskeens søyle så dere kunne se den neste morgen, men så kom jeg på noe *Sulaiman* hadde sagt. "Herre, tilgi meg, og gi meg et kongedømme, som ikke må tilkomme noen etter meg!" (38:35). Deretter lot Budbringeren *djinnen* gå etter å ha ydmyket ham.²³⁹

²³⁶ *Sahih al-Bukhari* 3264

²³⁷ *Sahih al-Bukhari* 5686

²³⁸ *Sahih al-Bukhari* 3849

²³⁹ *Sahih al-Bukhari* 3423

12 Aisha sin alder ved ekteskap

Argumentet som vanligvis presenteres til støtte ekteskap av mindreårige, er at Allahs budbringer giftet seg med *Aisha*, datteren til *Abu Bakar*, da hun var seks år gammel. Deretter flyttet hun hjem til ham da hun ble ni år gammel. Dette er en av de noen få påstander som folk i vårt samfunn er enstemmig enige om, og hvor det ikke er noen forskjeller i oppfatning. Siden dette er en svært viktig sak, er det riktig at forskning på dette emnet utføres. Denne misforståelsen er akseptert som et faktum, i den grad at ingen noensinne føler behov for noen forskning på dette området. Fundament av denne påstanden er basert på de hadith-fortellinger som finnes i samlinger av *Bukhari*, *Tabri*, *Tabqat Ibne Saad* og andre. Imidlertid finnes det hadith-fortellinger i disse bøker, og andre lignende, som faktisk motsier hverandre på flere punkter. Tvert imot, viser de at Aisha var mye eldre ved tidspunktet for hennes ekteskap.

Før vi analyserer denne saken i lys av historiske bevis, er det nødvendig å forstå en eller to viktige forutsetninger. For det første, lover rundt ekteskap og skilsmisse ble åpenbart lenge etter utvandringen av Budbringeren fra Mekka til Medina. *Aisha* sin ekteskap eller innflytting skjedde enten før eller under årene av denne utvandringen. Derfor er det en forutsetning at ekteskapet ble inngått før de aktuelle lover ble åpenbart i Koranen. Det vil bli diskutert senere at det var vanlig blant arabere å forhandle eller fullføre en avtale før ekteskap. Dette kan sammenlignes med vårt samfunn hvor vi kaller dette for forlovelse. Koranen nevner kun ekteskap, og nevner ikke noen regler eller løfter om forlovelser. Som sådan, da de hadith-fortellinger sier at *Aisha* sin ekteskap ble utført i en alder av seks, og hun flyttet inn i en alder av ni, så betyr dette ut ifra de arabiske skikker at hun ble forlovet som en seksåring, mens selve ekteskapet inntraff da hun var 9 år gammel. Dette er ut ifra de få innlegg ifra disse hadith-samlingene. Spørsmålet er om disse hadith-fortellinger er sanne eller ikke, og om de er sanne, i så fall hvor gammel var hun egentlig ved tidspunktet av hennes ekteskap?

Det er viktig å vite at arabere ikke førte kalender på den tiden. Derfor kunne de ikke fastslå dato, dag, måneden og året av en anledning, som vi gjør i dag. Den islamske kalenderen ble faktisk innarbeidet for første gang under regjeringstiden av den andre kalifen *Umar*. Den gang ble det bestemt at denne kalenderen skulle starte i fra det året Budbringeren utvandret fra Mekka til Medina. Inntil da pleide de å regne ut død eller fødsel av en person ut ifra referanser til noen spesielle hendelser som hadde inntruffet, eller så henviste de til fødselen av andre barn. Selv i vårt samfunn kan eldre damer regne ut eller estimere alderen av barna ut ifra hendelser som inntraff før eller etter deres fødsel. For eksempel vil de si at når Kangra ble truffet av et jordskjelv, var Zaid fremdeles en ammende baby og *Umar* ble født tre år etter Zaid. Selv fødselen av

Budbringeren har blitt nevnt som året av *Al-feel* hendelsen (året av elefantangrep). Dette var året da guvernøren av Jemen angrep Mekka med en hær av elefanter.

Det er åpenbart at når tid estimeres ut i fra hendelser som referanser, kan den ikke betraktes som eksakt. Ergo ville det ikke være overraskende dersom den dokumenterte alderen av en skulle varierer fra virkeligheten. Her kan det forekomme forskjeller av flere år. Ytterligere eksempler vil bli gitt senere. Hvis tidspunktet av fødselen ikke blir notert med referanse til måneden, men bare året, så vil det være naturlige avvik hos enkelte, med pluss minus, et par år. For eksempel, om det påstås at en person ble født i 1920, og han faktisk ble født i januar 1920, så kan hele året tas med som hans alder, men hvis vedkommende er født i desember, så burte alderen beregnes i fra 1921. Dette bør merkes i henhold til skriften videre.

Som nevnt ovenfor, begynte ikke *hijri* kalenderen før regjeringstiden av *Umar*, hvor det ble bestemt at denne kalenderen skulle startes fra tidspunktet da utvandringen av Budbringeren skjedde. Denne utvandringen skulle være referansepunktet av kalenderen. Alle hendelser etter utvandringen betegnes som etter *hijrah*, altså AH. Selv om utvandringen skjedde i måneden av *Rabi-ul-Awal*, ble året beregnet i fra måneden *Muharram*, og dermed ble hele året inkludert i beregningen. Før utvandringen ble år estimert ut i fra tidspunktet da Allahs budbringer begynte å motta åpenbaring. Han var førti år gammel da han ble Allahs budbringer, og befant seg i Mekka i tretten kommende år etter denne hendelsen. Dermed flyttet han til Medina. Det påstås at på tidspunktet for utvandringen hadde han fullført femtitre år av hans liv, og hadde påbegynt det femti-fjerde året. Hvis året for åpenbaringen blir inkludert, som er det førtiende året av hans alder, vil tidspunktet for utvandringen være det femtende året av åpenbaringen. Hvis dette første året ikke blir inkludert, vil det være det fjortende året av åpenbaringen.

Å klargjøre slike detaljer blir nødvendig, siden de påvirker videre vurdering av denne saken.

12.1 Aisha sin alder i henhold til Fatima og Ali

Fatima var omtrent fem år eldre enn Aisha.²⁴⁰

Dermed, for å estimere fødselsåret av Aisha, må vi først estimere fødselsåret av Fatima.

Abbas gikk til *Alis* hus, hvor han hørte *Fatima* si til *Ali*, "Jeg er eldre enn deg". Dette fikk *Abbas* til å si at *Fatima* ble født da *Quraish* bygget *Kaba*, og *Ali* hadde blitt født et par år tidligere.²⁴¹

Den samme boka nevner et annet sted:

Fatima ble født i året da *Kaba* ble bygget, og Budbringeren nådde alder av trettifem år.²⁴²

En annen referanse sier følgende:

Fatima er datter av Budbringeren. Hennes mor er *Khadija*, datter av *Khuwailad bin Asad bin Abdul Uza bin Qasa*. *Fatima* ble født hos *Khadija* i løpet av de dagene da *Quraish* stammen bygget *Kaba*. Dette skjedde fem år før åpenbaringen.²⁴³

På et annet sted står det:

Da *Abbas* besøkte *Ali's* hus, sa *Fatima* til *Ali* at hun var eldre enn ham. *Abbas* informert henne "Hør *Fatima*, du ble født under den tiden da *Quraish* bygget *Kaba* og Budbringeren var trettifem år gammel. Ali, du ble født noen år tidligere."²⁴⁴

²⁴⁰ *Asad Alghaba*, Vol. IV s. 377

²⁴¹ *Asad Alghaba*, Vol. IV s. 280

²⁴² *Asad Alghaba*, Vol. IV s. 377

²⁴³ *Tabqat Ibne Saad*, Vol. VIII, s. 11

²⁴⁴ *Tabqat Ibne Saad*, Vol. VIII, s. 17

12.2 Fatimas alder ved hennes død

Hvor gammel var *Fatima* på tidspunktet av hennes død? Det finnes forskjellige oppfatninger på dette punkt.

Zubair bin Bakar siterer *Abdullah Bin Alhasan*, at han var med *Hasham Bin Abdulmalik*, og *Kalbi* var også der. *Hasham* spurte *Abdullah bin Al-Hasan* "Abu Mohammed, hvor gammel ble *Fatima*, datter av Allahs budbringer?" *Abdullah Bin Alhasan* svarte, "Tretti år". Etter dette spurte *Hasham Kalbi*, "Hvor gammel ble *Fatima*?" *Kalbi* svarte, "Tretti-fem år". Dette gjorde at *Hasham* pekte til *Abdullah Ibne Alhasan*. "Abu Mohammed! lytt til hva *Kalbi* sier". *Hasham* foretrakk *Kalbis* uttalelse. Dette fikk *Abdullah Ibne Alhasan* til å si følgende: "Leder av de troende, spør meg om min mor, og spør *Kalbi* om hans mor".²⁴⁵

Fatima døde i 11 AH. Hvis hun var tretti år gammel på den tid, må hun ha vært født fem år før åpenbaringsens start. Forskjellen av måneder bør tas i betraktning.

Det er ingen tvil om at, i likhet med andre hendelser, finner man mange beretninger om *Fatimas* alder på tidspunktet for hennes død. For eksempel så siterer en hennes alder som tjuefire år, mens en annen anslår den til å være litt over atten år. Det viser seg at det riktige anslaget er at hun var omkring tretti år gammel da hun døde, og at hun ble født fem år før åpenbaringsens start.

Dette tilsier at *Aisha* ble født da Budbringeren var førti år gammel, ca. fem år etter fødselen av *Fatima*. Altså det året da han ble gjort til Allahs budbringer.

12.3 Aisha 6 år?

Hvis vi godtar påstanden av at *Aisha* sin alder var seks år på tidspunktet for hennes ekteskap eller forlovelse, så ville dette bety at hun ble født i det fjerde året av deres kalender. Dette vil være det fjerde året etter åpenbaringsens start, altså da Budbringeren var førti-fire år gammel.

Tidspunktet for selve forlovelsen er også oppgitt i hadith-bøker. Det påstås at denne forlovelsen ble utført i det tiende året av åpenbaringen. Dette betyr at Budbringeren var femti år gammel på denne tiden. Denne uttalelsen har mange grunner til å være feil.

²⁴⁵ *Isteeab*, Vol. VI, s. 752

For eksempel så har *Ibne Saad* sitert i "*Tabqat*":

Da Budbringeren ba om *Aisha* sin hånd fra hennes far *Abu Bakar*, svarte han, "Allahs budbringer, jeg har allerede lovet hennes hånd til *Mutam Bin Adi Bin Nofil Bin Abd Munaf* for hans sønn *Jabeer*. Gi meg derfor noe betenkningstid". *Abu Bakar* annullerte deretter denne avtalen med *Jabir*.

Hvis *Aisha* var seks år gammel på denne tiden, så det ville bety at hun hadde blitt forlovet til *Jabeer* i en alder av fire eller fem år. Man finner aldri slike eksempler blant arabere, hvor de skal ha forlovet bort sine fire-fem år gamle jenter.

Dessuten siteres det i følgende av Bukhari:

Da vers (54:46) av Surah *Al-Qamar* ble avslørt, løp jeg (*Aisha*) rundt og lekte.²⁴⁶

Surah *Al-Qamar* av Koranen ble åpenbart i femte år av åpenbaringen. Noe som hadith-bøker selv påstår. *Aisha* må ha vært minst i en slik alder hvor hun viste hva åpenbaring av Koranens vers var, slik at hun viste betydningen av åpenbaringen og dermed husket denne hendelsen. Hvis vi skal forestille oss det fjerde året av åpenbaringen som hennes fødselsår, så betyr dette at ved det femte året ville hun ha vært ett år gammel. En baby på ett år kan ikke gå eller løpe rundt omkring og heller ikke være såpass obs på betydningen av Koranen åpenbaring til å deretter huske det. I motsetning til dette, hvis hennes fødselsår anses å være det første året av åpenbaringen, så ville hun ha vært fem eller seks år gammel da Surah *Al-Qamar* ble åpenbart. Det kan antas at en fem eller seks år gammel jente kan ha vært i stand til å vite noe av betydningen av Koranens vers.

Alle punkter diskutert over er et forsøk på å forklare at *Aisha* ble født minst da Allahs budbringer var i hans førtiende år.

12.4 *Aisha* 11 år?

Hendelsen som regnes som ekteskap, skjedde i *Shawal* måned i det tiende året av åpenbaringen, da Budbringeren var femti år gammel. Som sådan, hvis det første året ikke regnes med, tilsier dette at *Aisha* var i en alder på cirka ti år. Hvis en teller med det første året, så vil hennes alder være elleve.²⁴⁷

²⁴⁶ *Sahib al-Bukhari*, Volume 6, Bok 61, Number 515

²⁴⁷ *Tabqat Ibne Saad*, Vol. 8, s. 40

12.5 Når skjedde utvandringen?

Den virkelige vekten av vår forskning ligger på alder ved ekteskap og ikke forlovelse, så vi forsetter.

Når det gjelder ekteskap, er de fleste enige om påstanden som sier at det skjedde etter utvandringen. Derfor bør vi først undersøke tidspunktet for utvandringen.

Hvor mange år oppholdt Budbringeren seg i Mekka etter åpenbaringsens start? Det er varierte beretninger om denne saken. En av disse beretninger sier at da åpenbaringen kom, var han førtitre år gammel, og oppholdt seg i Mekka i ti kommende år.

En annen påstand sier at: En person kom til *Ibne Abbas* og sa at åpenbaringen kom på Budbringeren i ti år i Mekka, og ti år i Medina. *Ibne Abbas* svarte: "Hvem påstår dette? Åpenbaringen kom til ham i Mekka i femten år eller mer".²⁴⁸

Til tross for dette, så finnes det en annen beretning hvor *Ibne Abbas* igjen er sitert til å si at profeten oppholdt seg i Mekka i tretten år. Derfor er det generelt akseptert at Budbringeren forble i Mekka i tretten år, og migrerte deretter.²⁴⁹

12.6 Aisha 16 år?

Om en ser på urdu oversettelse av disse overnevnte bøkene som ble publisert i Hyderabad Deccan, India, vil en se at begge disse referansene er hentet der i fra. Bakgrunnen for motsetningen som dukker opp mellom tretten og femten år, kan være fordi Budbringer var femti-tre år gammel og femtifjerde året hadde påbegynt da han utvandret, og var i det førtiende året da åpenbaringen startet. Nå, hvis det førtiende året av denne alderen ikke telles, vil oppholdet i Mekka være på tretten år etter åpenbaringsens start, og utvandringen ville ha startet i begynnelsen av det fjortende året av åpenbaringen. Hvis det førtiende året regnes med, vil oppholdet i Mekka ville være på fjorten år, og utvandringen ville ha skjedd i det femtende året. Mest sannsynlig så siterte *Ibne Abbas* det samme i disse beretninger.

²⁴⁸ *Sahih al-Muslim*, Bok 43, Hadith 162

²⁴⁹ *Jamiat-Tirmizj*, Vol. 1, Bok 46, hadith 3652, *Sahih al-Bukhari*, Bok 63, hadith 128

Med hensyn til dette, kommer vi frem til at:

- *Aisha* ble enten tretten år gammel ved start av utvandringen,
- eller at hun avsluttet sin trettende år og var i hennes fjortende år,
- eller kanskje avsluttet sin fjortende år, og var i begynnelsen av hennes femtende.

(Refererer til hadith-fortellinger sitert på slutten).

Nå må vi se hvor lenge etter utvandringen hun giftet seg. Ifølge den generelle oppfattelsen, så var *Aishas* alder seks år ved forlovelsen, ni år da hun flyttet inn hos Budbringeren. Hennes ekteskap fant sted i måneden *Shamwal* (10. kalendermåned) i Medina. Dette etter at hun hadde blitt forlovet seg for tre år før utvandringen. I henhold til denne beretningen, burte hun ha giftet seg i det første året etter utvandringen, i løpet av måneden *Shamwal*. Men dette kan ikke stemme av følgende grunner:

I *Tabqat Ibne Saad*, har *Aisha* fortalt i detalj at da Budbringeren og *Abu Bakar* migrerte til Medina, forlot Budbringeren sin datter og *Abu Bakar* forlot sin familie i Mekka. Etter bosettingen deres, kalte de dem til Medina.²⁵⁰

Bukhari sin samling sier at *Aisha* har sagt: Da vi kom til Medina, hadde jeg feber og mistet all hår på hodet. Da håret mitt hadde vokst tilbake og fikk skulderlengde, giftet vi oss.²⁵¹

Disse påstandene sier:

- *Aisha* forble i Mekka for en stund etter Budbringerens utvandring. Man må huske at utvandringen skjedde i løpet av måneden av *Rabi-ul-Awal* (3. måned).
- Etter å ha kommet til Medina mistet hun all hår på hodet, på grunn av sykdom.
- Etter at håret grodde igjen og oppnådde skulderlengde, giftet hun seg.

²⁵⁰ *Tabqat*, vol. VIII, side 43

²⁵¹ *Sahih al-Bukhari*, Volume 5, Bok 58, hadith 234

Hvis det aksepteres at hun migrerte i det første året av utvandringen i *Shanwal*, (10. kalendermåned) så betyr dette at de ovennevnte hendelsene skjedde innen åtte måneder. (Fra *Rabiul Awal* til *Shanwal*). Hvis dette aksepteres at etter utvandringen må det ha tatt henne tre eller fire måneder til å komme til Medina fra Mekka, og hun forble syk for en måned, ville det bare gi henne et tidsrom på tre-fire måneder før ekteskapet. Det må da være opplagt at hun ikke kunne ha klart å gro håret tilbake til skulderlengde i løpet av denne korte tiden under noen mulige omstendigheter. Dette er så åpenbart at selv Bukhari innrømmer et annet sted at hennes ekteskap fant sted syv måneder etter utvandringen. Hun migrerte til Median etter slaget ved *Badar* i *Shanwal*, 2 året etter utvandringen.

Istiab har også støttet dette og sagt følgende:

Budbringer hadde forlovet seg med *Aisha* tre år før utvandringen i *Shawal*, tiende året av åpenbaringen, og han førte henne hjem atten måneder etter utvandringen i måneden *Shawal*.²⁵²

I boken *Asad al-Ghaba* står det følgende:

Fatima, datter av Budbringeren giftet seg fire måneder etter *Aishas* ekteskap. *Fatima* giftet seg i *Muharram*.²⁵³

Derav kommer spørsmålet om hvilket år denne måneden av *Muharram* tilhører?

Bukhari (Vol. III, s. 8) gir en lang fortelling som forklaring av dette:

Ali, fetter av Budbringeren sa at han hadde en kamel som han mottok som hans del fra krigsbyttet av slaget ved *Badar*, og enda en kamel som Budbringeren hadde gitt ham ut av sin del. (Dette anses som en gave eller dusør fra kommandøren, som er en femtedel av krigsbyttet per Koranens pålegg). Jeg tenkte at jeg kunne ta med *Fatima*, datter av Budbringeren hjem i ekteskapet. Jeg snakket med en gullsmed fra *Banu Qainuqah* stammen, slik at han skulle komme med meg å få litt *azkhar* gress. Jeg hadde tenkt å selge den til gullsmeden, og de pengene jeg ville ha samlet inn ville jeg ha brukt på bryllupsfesten.²⁵⁴

Etter dette forteller beretningen hvordan *Hamza*, Budbringerens onkel, skjæret opp magene på disse kamelene, men siden denne delen ikke har noe med vårt emne å gjøre, så dropper vi å kommentere det her.

²⁵² *Istiab*, Vol. II, s. 744

²⁵³ *Asad al-Ghaba*, Vol. IV, s. 377

²⁵⁴ *Bukhari*, Vol. III, s. 8

Dette som klart kommer frem her, er at ved slaget av *Badar*, hadde ikke Ali enda giftet seg med *Fatima*. Slaget ved *Badar* ble utkjempet i *Ramadhan* (9. kalendermåned) to år etter utvandringen. Dermed kunne hans ekteskap ha funnet sted tidligst i *Muharram*, tre år etter utvandringen. *Asad al-Ghaba* hadde feilaktig skrevet dette som to år etter utvandringen.

Siden *Aisha* ble gift fire måneder tidligere, kunne hennes ekteskap ha skjedd i *Shamwal* i andre året etter utvandringen, og ikke i det første året.

Opplysningene ovenfor forklarer at *Aisha* var minst femten år gammel ved hennes ekteskap. Dette, om hennes fødselsår ikke blir lagt til, men hvis vi legger den til så vil alderen bli seksten år. Dette er to år etter utvandringen.

12.7 Aisha 19 år?

Ifølge beretningen fra *Abbas* som har blitt sitert tidligere, forble Budbringeren i Mekka i femten år etter åpenbaringsens start. Det vi prøvde å forklare, var avviket i varigheten av oppholdet, om det var tretten eller femten år. Men hvis beretninger, som sier at Budbringeren oppholdt seg i Mekka i hele femten år og migrerte i det sekstende året, blir vurdert som bokstavelig talt riktige, så utgjør tilsvarende beregninger alderen til *Aisha* til sytten år på tidspunktet for ekteskapet. *Ibne Abbas* sine sitater er støttet av *Tabri's* følgende uttalelse:

Ibne Abbas og *Ibne Khantalab* fortalte at Budbringeren døde i en alder av seksti-fem.²⁵⁵

Kort sagt, så ble han en Budbringeren i en alder av førti, forble i Mekka etter det for femten år, og deretter oppholdt seg i Medina i ti år. Dette gir oss fem og seksti år som helhet. Utenom dette beviset, det er en annen sterkere vitnesbyrd som forteller oss at *Aisha* var sytten år gammel på tidspunktet for utvandringen. Som sådan var hun nitten år gammel da hun flyttet til Muhammeds hus.

Asmaa, datter av *Abu Bakar*, var *Aishas* eldre søster. *Sheikh Wali-ud-Din Abi Abdullah Mohammed Bin Abdullah Khatib* skriver om henne i sin bok (*Akmal Fi Asma Ur-Rijal*):

Her er *Asmaa*, datter av *Abu Bakar Siddique*. Hun er kjent som *Zat Al-Nataqain*, fordi natten Budbringeren utvandret, rev hun skjertet sitt i to. Hun brukte den ene delen til å binde en matpakke for reisen, og den andre ble brukt enten til å feste vannsekken av lær, eller som hodeplagg. Hun var mor til *Abdullah Bin Zubair*, som konverterte til Islam i Mekka.

²⁵⁵ *Sahib al-Muslim*, Bok 43, Hadith 160

Merk at det påstås at kun sytten personer hadde omfavnet Islam før utvandringen til Medina. Hun var ti år eldre enn *Aisha*. Etter å ha sett den døde kroppen av sin sønn, *Abdullah Bin Zubair*, som hadde blitt hengt på en trestokk etter hans drap, og etter at han ble tatt og begravd, døde hun ti eller tjue dager senere. Dette skjedde på en moden alder av hundre år, som tilsvarer syttitre år etter Hijri kalenderen (AH). Mange har sitert henne i deres bøker som forteller av Budbringerens hadith-fortellinger.

Asmaa var hundre år gammel da hun døde i år syttitre etter utvandringen. Dette forteller oss at hennes alder på tidspunktet for utvandringen var 27 år. Siden *Aisha* var ti år yngre enn *Asmaa*, må *Ayesha* ha vært omtrent nitten år gammel ved hennes ekteskap.

Dette er også i samsvar med det *Kalbi* sa til *Hisham Bin Abdul Malik* (Umayyad kalif), om *Fatimas* alder var trettifem år. Dermed kan det anslås at hvis *Aisha* var sytten år gammel på tidspunktet for utvandringen, så ville *Fatima* være rundt tjuto år gammel og nærmere trettitre på tidspunktet for hennes død. Dersom fødselsår og dødsår, også blir lagt til så ville hun være trettifem år gammel.

12.8 Aisha 43 år?

Men så finner vi forskjellige bøker i tillegg til de anerkjente bøkene, og den eldste av dem er datert til 150 år før den første kjente hadith-samlingen, altså 150 år tidligere enn *Tabri* sin bok. Denne boken hevder at *Aisha* ikke var datter men søster av *Abu Bakar Siddique*, og at hun var 43 år gammel ved ekteskap med Budbringeren, og var enke på dette tidspunktet.

Dermed er det opp til enhver å undersøke historien og ty til fornuft.

12.9 Konklusjon

I alle fall forklarer opplysningene ovenfor det faktum at *Aishas* alder på tidspunktet for hennes ekteskap var minst sytten år ifølge enkelte beretninger, eller nitten år ifølge andre. Den var definitivt ikke mindre enn femten eller seksten år. Dermed er alle disse hadith-fortellinger som sier at hun var ni år gammel ved ekteskapet, eller at hun fremdeles lekte med andre barn på huskene ved ekteskapsalder, eller at hun lekte med dukker selv etter ekteskapet med Budbringeren, er ikke rasjonelle, og dermed uakseptable.

Budbringeren fikk sine egne døtre gift bort, og ingen av dem ble giftet bort som mindreårige. *Fatima* ble giftet bort sist, og hun var minst tjueen eller tjueto på den tiden. Dette var akseptabelt giftealder, mens *Ali*, som hun skulle bli gift med, var iboende i huset hele tiden.

Endelig ser det forsvarlig at det skulle gjentas nok en gang, som viktig faktum om disse historiske beretninger, som nevnt flere ganger før.

Det er et faktum at vi finner mange motstridende fortellinger om samme hendelse. For eksempel så har bare *Tabri* mange forskjellige påstander om alderen til Budbringeren i sin bok. Han skriver Budbringeren sin alder som seksti år et sted, seksti-tre år et annet sted, eller fem og seksti år et tredje sted.

Ta for eksempel de beretningene om *Fatimas* død. Det har blitt fortalt at hun holdt seg i live bare tre dager etter at Budbringeren døde, mens andre steder står det en måned, andre steder står det to måneder, eller tre måneder og fem dager, eller fire måneder, og noen tror hun levde i seks måneder etter hans død

Denne forskjellen er likevel av noen dager eller måneder, men i tilfellet av døden til *Sodab* (Budbringerens kone), siteres det i *The Nabi* av *Waqdi*, at dette skjedde i 54 AH, men Bukhari skriver i boken sin at dødsfallet inntraff under *Umar* sin regjeringsperiode av kalifatet, som er rundt 23 AH. Se hvor grov denne forskjellen er.

Hvis disse motsetningene ikke berører en Koransk prinsipp eller reflekterer negativt på Budbringeren sin lærdom, kan hvilket som helst beretning aksepteres uten innvendinger. For eksempel, *Sodabs* død som skjedde i 23 AH eller 54 AH, påvirker ikke Koranens prinsipper eller læren av Budbringeren. Men for disse beretninger og forhold som gjør at vi må reflektere over karakteren av Budbringeren eller Koranen, bør behandles med ytterst forsiktighet. Prinsippet i denne sammenheng bør være at alt som går imot Koranen eller lærdommen av Budbringeren kan aldri være sant, uansett hvor ekte den virker tilsynelatende av historiebøker som opphav av ikke kan bekreftes.

De beretninger og utsagn om historiske hendelser kan ikke nå et absolutt nivå av sikkerhet. Koranen i sammenligning, er sann bevis, og det er definitivt kjent faktum at Budbringeren aldri sa eller gjorde noe som ville gå imot Koranen, eller mot menneskelig ære! Derfor bør vi alltid vurdere meninger under lupen av fakta. Dersom vi er forsiktige nok om vår historie, så vil det redde oss fra mange hemmende problemer i forhold til Islam.

Dette vil også frigjøre oss fra uberettiget kritikk som ikke-muslimer slenger på oss direkte på daglig basis, på bakgrunn av disse hadith-fortellinger. Et viktig behov for dagen er at historien om islamsk tidlige fase vurderes i henhold til ovennevnte standarder, slik at alle falske og fabrikkerte fortellinger som ødelegger karakter av Budbringeren og hans følgesvenner blir slettet fra historien av Islam.

Inntil dette ikke blir gjort, må vi dessverre alltid forsvare oss med å forklare at slike fortellinger er tvilsomme på grunn av deres autenticitet og at mer forskning er nødvendig for å fastslå deres status.

Husk at disse hadith-fortellinger som de fleste muslimer tror til å være historisk korrekte, er fulle av motsigelser, siden de ikke har blitt skrevet av øyevitner, men er basert på fortellinger som har gått fra munn til munn i mer enn 250 år før de ble skrevet ned i bokform. Det er ingen sikkerhet rundt disse fortellingene. Det er ikke mulig å akseptere en av dem og forkaste en annen, siden de alle er samlet inn og skrevet ned på samme grunnlag.

13 Sluttkommentar

Alle disse ovennevnte hadith-fortellinger ble nevnt eksempelvis for å illustrere hva slags hadith-fortellinger en kommer over mens *Sabih al-Bukhari* og andre lignende bøker studeres. Det finnes imidlertid mange andre hadith-fortellinger av samme eller til og mer verre grad. Hvis en benekter disse som uekte eller ulogiske, blir en erklært som ikke-troende. Det er nå opp til deg, kjære leser, å avgjøre om slike hadith-fortellinger kan aksepteres å ha blitt fortalt av Allahs siste budbringer som Koranen ble åpenbart på.

Det er nettopp slike hadith-fortellinger som vi reagerer på og avviser. Reaksjon av dette har vært at vi har blitt stemplet som "hadith-benektere" og deretter erklært vantro, og ekskludert fra sfæren av Islam.

Det er nettopp slike hadith som motstandere av Islam bruker for å kunne beskylte Budbringeren for alle onder som har blitt nevnt tidligere. Vi mener at slike hadith-fortellinger aldri kan ha blitt uttalt av Budbringeren, og at han aldri bør bli beskyldt for å ha sagt slike ting. Å attribuere slike uttalelser og hendelser til Budbringeren er en kriminalitet begått av Islams motstandere.

Hvordan kan Allah budbringer ha sagt slike ting etter å ha fått Koranen, studert den, og deretter lært den videre til sine følgesvenner? Koranen fremmer konseptet av Islam og hever menneskelig intellekt og resonnement til stadig økende høyder, og bidrar til å utvikle den menneskelige individualiteten. Budbringeren fulgte Koranen, og som det står nevnt i Koranen, så var han på et ekstremt forhøyet nivå av forståelse. Dermed kunne ikke slike hadith-fortellinger ha stammet fra ham, eller attribuert til ham av personer som hadde studert og forstått Koranen. Slike hadith-fortellinger er definitivt oppdiktet av de som hadde mørke motiver eller ingen forståelse av Koranen og Islam.

Dessverre har det heller blitt erklært som kriminelt å prøve å beskytte Budbringerens navn og rykte fra slike falske anklagelser. Slike forsøk blir heller belønnet med bemerkelser av å være hadith-benektere og vantro.

14 Et brev og dets Respons

Vi ønsket å legge til en oppsummering av alle argumenter presentert i denne boken. Et brev på dette temaet ble publisert i den første utgaven av *Muqam-e-Hadith*. Den ble skrevet av en kunnskapsrik venn av Parwez. Dette brevet ble besvart. Begge disse brevene vil belyse emnet av Koranen og hadith på en sammenfattet måte. Vi håper at du vil finne denne diskusjonen som meget nyttig.

14.1 Oppsummering av brevet til Parwez

Slik som jeg har forstått, så er de grunnleggende punktene som listet under:

- 1) Alle islamske prinsipper bør være avledet kun fra Koranen.
- 2) Ingen vers av Koranen kan betegnes som "utgåtte".
- 3) Alle seks sertifiserte hadith-bøker har altfor mange kontroversielle hadith-fortellinger. Vi kan derfor konkludere med at hadith-fortellinger og attribusjoner ikke kan tros på, og som sådan er ikke det til noe nytte i å se etter prinsipper av Islam i hadith.
- 4) De hadith-fortellinger som er i tråd med Koranens påbud, kan sikkert bli betraktet som ekte, men de som er imot Koranen kan ikke aksepteres.

Jeg er helt enig med punkt 2 og 4. Når det gjelder punkt 1 og 3, så erkjenner vi at Budbringeren var den siste i rekken av budbringere, og at ingen budbringer vil noensinne komme etter ham. Betyr dette at Koranen inneholder absolutt alle sosiale, politiske, økonomiske og sosiologiske retningslinjer som mennesker trenger frem til dommedagen? Ingen tvil om at den viktigste inspirasjonskilden for muslimer er Koranen, og så langt som mulig, bør alle lovene som styrer menneskelige behov utledes fra Koranens påbud. Likevel kan vi ikke benekte at vi står ovenfor mange menneskelige problemer, som både er individuelle og samfunnsmessige. Vi kommer også til å treffe på mange andre ukjente problemer i fremtiden. Koranen gir ingen spesifikke svar på slike problemer. Personlig føler jeg ikke at Koranen skal være en bok av regler, men heller lover og regler skal utarbeides av. Det grunnleggende prinsippet om Islam er bare ett, dvs. Allahs enhet (monoteisme). Derimot diskuterer vi ikke lover, men regler som angår menneskelig hverdagsliv, som også kan kalles islamsk rettsvitenskap eller *shariah*.

Islam har definitivt gitt oss enkelte spesifikke levereregler, som for eksempel om ekteskap og skilsmisse. Dette kan være fordi disse sidene av menneskelivet trengte umiddelbar oppmerksomhet, eller kanskje Koranen mente å gi et eksempel på utvikling av regler. Koranen har derimot ikke lovfestet noe for alle samfunnsproblemer som skulle dukke opp senere. Hvis Koranen har vært tilbakeholden på slikt, blir det å kun følge Koranen meningsløst. Så lenge det ikke finnes regler for alle menneskelige behov i Koranen, skal det være tillatt å utvikle dem. For det, kan man la seg inspirere av det som Budbringeren sa eller gjorde. Budbringeren visste alt for godt at lover som han formulerte, ville bli etterfulgt av oss. Det han praktiserte, må ha vært ut i fra hans tolkning av Koranen. Så det å si at ved å følge Budbringeren går vi bort i fra Koranens direktiver, kan ikke være riktig. Hvis vi derimot kommer over et problem som verken Koranen eller hadith-fortellinger har foreslått en løsning på, så kan den muslimske nasjonen åpenbart utvikle noen regler ved hjelp av eget intellekt og resonnement.

Hvis det du sier er riktig, så fortell meg hvor vi skal henvende oss for å finne Budbringerens uttalelser og handlinger? Selvfølgelig vil vi trenger å gå tilbake til hadith-fortellinger og attribusjoner. Under slike omstendigheter, hvordan skulle vi kunne nekte viktigheten av hadith-fortellinger? Det kan nok være sant at våre sertifiserte hadith-samlinger inneholder mange kontroversielle hadith-fortellinger, men dette kan komme av at disse forfattere var mennesker utrustet med evnen til å begå feil. Det er fullt mulig at de begikk feil i å velge autentiske hadith-fortellinger, men dette tilsier ikke at vi skal nekte samtlige samlinger av hadith-fortellinger med absolutt alle hadith de inneholder. Hvis en organ eller en del av en menneskekropp slutter å fungere, forkaster vi ikke hele kroppen. Jeg mener at det ikke er mulig å overse hadith-fortellinger i sin helhet. Dette har du selv skrevet i din bok *Meraj-e-Insaniyyat*. Om vi skulle begynne med å benekte eksistensen av hadith-fortellinger i dag, vil vi åpne dører for benektelse av Koranen i morgen. Tross alt, ble Koranen også arrangert til sin nåværende form av Budbringeren, og nådde oss gjennom attribusjoner.

Jeg mener at du og dine kolleger bør bruke deres ekstraordinære evner og potensialer for å finne ut hvilke av hadith-fortellinger i fra de seks sertifiserte hadith-bøkene ikke er autentiske. Det å benekte eksistensen eller ektheten av samtlige hadith-fortellinger kan meget sannsynlig skape kaos. Ved å godta verifikasjoner, vil ikke bare de eksisterende problemer løses, men forekomsten av nye problemer kan også dempes effektivt.

Du benekter selve eksistensen av hadith-fortellinger, noe som du har rett til å mene, men hvis du insisterer på å finne betydninger og formål av Koranens vers kun i Koranen, vil dette mest sannsynlig føre oss til ingensteds. Du støtter din påstand ved å videresende Koranens argument *inna a'laina bayanahu*. Hvorfor skulle det ikke være mulig å tolke disse ordene til å bety at denne jobben kan bli gjort gjennom menneskelig innsats? Du kjenner godt til at personlige tilbøyelighet kan skaper annerledes tolkning? Du kritiserer tidligere tolkere for det samme som nettopp du også er i ferd med å gjøre. En vanlig person som ikke mottar noen åpenbaring, kan kun bruke sitt eget intellekt til å forstå Koranen. I en slik situasjon, kan visse vanskeligheter oppstå hvor begreper ikke er forståelige. For eksempel i hele den muslimske verden, kan det ikke være noen uenighet om *Humwallaho Ahad* (Allah er en)²⁵⁶. I motsetning til dette har det vært hyppige kontroverser om vers som *Lakum deenukum Walia-Deen*. Hvis du er enig, så kan du svare på følgende punkter:

- 1) Er alle begrep i Koranen like tydelige som *Humwallaho Ahad*?
- 2) Hvis svaret er ja, hvorfor oppsto det forskjellige meninger om disse versene, mens ingen oppfatter *Humwallaho Ahad* på forskjellige måter?
- 3) Dersom svaret på punkt (1) er nei, så må vi vel tillate rom for forskjellige tolkninger, hvor flere kan være akademiske?
- 4) Hvis vi taller mulighet for alternative tolkninger, kan to tolkninger være korrekte? Eller vil alltid en tolkning være rett og den andre gal? Når begge betydninger blir avledet fra Koranen, hva ville kriteriet være for å vurdere en tolkning som rett eller galt?
- 5) Når det blir sagt at betydningene av Koranen vers skal avledes fra Koranen, betyr dette at ord som Koranen har brukt, som vin, gambling, etc. skal forklares i fra Koranen bøker som forteller noe om arabernes praksis fra den tiden? Hvis slike bøker har flere betydninger, hvilke betydning bør i så fall vedtas?
- 6) Da Koranen er skrevet på arabisk, er det ikke rimelig å konkludere at arabere av den tid forsto Koranen bedre enn det vi kan i dag?
- 7) Under disse omstendigheter, er det ikke mer rimelig at vi bør fokusere på de tolkninger som Budbringeren eller hans følgesvenner har presentert? Vennligst ikke se på det jeg sier som konformisme. Jeg ønsker meg bare klare kriteriet som kunne hjelpe meg med å avgjøre om en beslutning jeg tar er rett eller ikke.

Under disse omstendigheter foreslår jeg at du gransker alle hadith-fortellinger og skiller de sanne fortellinger fra de upålitelige.

²⁵⁶ Enhet av Allah betyr at det bare en et lovsett som Allah har gitt, altså Koranen.

14.2 Svar på brevet

Det er vår overbevisning (Imaan) at Koranen har blitt åpenbart som veiledning fra Allah for hele menneskeheten for alle tider, og denne veiledningen vil fortsette å være gyldig til slutten av tid. Det er åpenbart at en slik veiledning ikke kunne inneholde detaljer om alle menneskelige spørsmål og saker. Derfor har Koranen fulgt følgende prinsipper for sin veiledning:

Koranen har spesifisert alle grunnleggende lover som skal brukes for å utarbeide alle nødvendige regler for etablering av et samfunn. Skiftende tider vil alltid NRK ve med seg sosiale endringer, og derfor må nye regler utarbeides, eller gjeldende modifiseres konstant. Disse nye reglene må derimot alltid være i samsvar med Koranens grunnleggende og uforanderlige lover. Det er opptil den islamske nasjonen å avgjøre deres aktuelle samfunnsbehov, og deretter utarbeide regler i henhold til Koranens lover. For utarbeidelse av slike regler, kan de også bruke regler som gjaldt i fortid, siden disse kan brukes som retningslinjer.

For visse saker har Koranen allerede gitt ulike detaljerte lover og regler. Slike regler vil forbli uendret, og ingen vil ha rett til å endre dem.

Du mener at vi må se på hadith-fortellinger i de tilfeller hvor Koranen ikke har spesifisert retningslinjer. Du sier videre at hvis vi skulle klare å finne forklaringer i hadith-fortellinger, så skal vi betrakte dem som like uforanderlige som Koranen. Jeg skulle ha likt å forstå årsaken til hvorfor Koranen skulle definere et slikt skille. Hvorfor skulle enkelte detaljer bli åpenbart i Koranen, mens andre skulle bli overlatt til Budbringeren å definere med hensyn til tidens behov?

14.2.1 Hvorfor skulle Allah gjøre noe sånt?

Hvis meningen var at vi skulle følge alle retningslinjer som Budbringeren utarbeidet, og aldri gjøre noen endringer i dem, så er spørsmålet om hvorfor Allah ikke inkluderte dem i Koranen i stedet for å overlate dem til Budbringeren? Hvis de hadde vært en del av Koranen så ville vi kunne finne alle regler komplett på ett sted. Var det ikke mulig for Allah å ha sørget for dette selv? Var det en bekymring at størrelsen på Koranen hadde økt? Det er et faktum at Koranen har gjentatt kommandoen av å gi *zakaaat* hundrevis av ganger. Var det ikke mulig for Allah også å definere at beløpet av *zakaaat* skal være to og en halv prosent av opptjent formue? Koranen tok seg bryderiet til å definere straff for hor, sodomi, og falske anklager. Kunne ikke Allah også ha definert straffen for alkoholforbruk og gambling? Allah har beskrevet hele prosedyren for renselse i bare ett vers, og også forklart du skal rense deg om du ikke har vann tilgjengelig. Koranen har snakket om arv i fire vers slik at alt skal bli fullstendig klart.

Om beløpet av *zakaat* hadde vært et omtalt problem før Koranens åpenbaring, hvor vanskelig var det for Allah å fastsette at dette skulle være to og en halv prosent for alle kommende tider? Hvis meningen var at dette skattebeløpet skulle være to komma fem prosent for all evighet, så forstår jeg ikke hvorfor Allah ikke bare sa det sånn i Koranen. Eneste rasjonelle konklusjonen på dette kan være at det å betale skatt er fastsatt, men meningen var aldri å forhåndsbestemte skattebeløpet for alle kommende tider. I henhold til din bekymring, burde Allah ha fastsatt et beløp, noe som ikke er tilfellet. Allah over denne oppgaven heller til Budbringeren, som kunne bestemme beløpet med hensyn til aktuelle omstendigheter, og som senere kunne endres.

La oss fortsette. Du sier at hvis løsning på et problem ikke kan finnes enten ved å henvise til Koranen eller til handlinger og gjerninger av Budbringeren, så bør samfunnet diskutere og rådføre seg i mellom og utvikle regler i henhold til rettssikkerhet. Det betyr at:

- (1) Koranen har bestemt regler for enkelte saker, og samtidig lot andre være ubestemte slik at de kunne utvikles av Budbringeren.
- (2) Budbringeren utviklet regler for enkelte saker, og samtidig lot andre være slik at samfunnet kunne utvikle regler for disse. Dette ville bety at Islam ble verken fullført av Allah eller Budbringeren.

14.2.2 Ufullstendig Islam!

Overnevnte implikasjon ville bety at enkelte regler ble gitt av Allah, mens noen andre av Budbringeren, og alle andre ble overlatt til nasjonen i ufullstendig form. Bare tenk hva slags inntrykk menneskesinnet danner når denne forklaringen av Islam blir gitt. Hvis Allah hadde overlatt denne oppgaven til Budbringeren, hvorfor fullførte han den ikke ved å forklare alle ulike kommandoer gitt av Koranens vers? Det er her våre religiøse lærde kommer frem og sier denne oppgaven ble overlatt til dem. Derfor tvinger de oss til å heller gå til dem når vi står ovenfor et problem som verken Koranen eller Budbringeren har spesifisert løsning til. Men hva skulle en gjøre om svare fra disse lærde ikke skulle være tilfredsstillende eller logisk?

Blir det ikke åpenbart hva slags komplikasjoner den muslimske nasjonen har å stri med kun fordi ett viktig punkt ble ignorert? Se selv hva slags kaos dette har skapt i tanker og handlinger av muslimer. Allah hadde bevisst ikke gitt detaljer om visse kommandoer, fordi Han ønsket at folk skulle selv utarbeide leveregler som tilfredsstilte deres respektive miljø og krav, så lenge disse reglene var i tråd med Koranens lover. Om Allahs hadde ønsket at slike komponenter skulle være

statiske, så kunne Han ha spesifisert den i Koranen i likhet med andre kommandoer.

14.2.3 Hvor skal nasjonen søke slike kommandoer?

Du mener at de regler som Budbringeren utviklet i fra hans tolkning av Koranen, er de beste utredninger og skal være permanente til tidens ende. Hvor finner vi i så fall disse reglene? Dette er mitt spørsmål til deg. Du sier at disse komponentene kan bli funnet i hadith-fortellinger, men du sier også at samlingene har både riktige og uriktige hadith-fortellinger. Bare tenk hva dette egentlig betyr. Allah overlot oppgaven av å utarbeide visse regler til Budbringeren, og i henhold til ditt argument, unnlot han å gjøre dette. Selv de regler som han utarbeidet, ble ikke bevart på en sikker måte, i likhet med Koranen, og ble dermed ikke videreformidlet til folk på en sikker måte. Folk hadde dermed ingen sikre henvisninger å henvise seg til som de kunne stole på. Reflekter over alle aspekter av denne implikasjonen. Er dette den rette måten å overføre en komplett veiledning til oppførsel på som alle skal obligatorisk være lydige til for all tid?

Jeg ønsker å forstå at hvis regler fastsatt av Budbringeren var ment å forbli uendret til dommedag, var det da ikke hans ansvar å ha fått alle slike regler nedskrevet og bevart? Det var jo nettopp det ham gjorde med hensyn til Koranen. Bare tenk hva slags inntrykk en slik tro danner. Virker ikke Budbringeren uansvarlig siden Koranen har at det var Budbringerens ansvar å overlevere alle detaljer rundt Islam til folket? Var det da riktig gjort av ham å kun overlevere Koranen men ikke hadith som vi betrakter like viktig?

Vi blir fortalt at hvis vi ikke ser på hadith så vil vi ikke forstå hvordan vi skal tilby bønn, noe som Koranen krever av oss. Faktum er at en komplett og utvilsom metode for bønn finnes selv ikke i hadith-fortellinger. Det er nettopp grunnen til at forskjellige sekter ber på forskjellige måter, og hver av dem insisterer på at deres måte er den riktige måten som Budbringeren hadde vedtatt. Tror du at det er mulig at forskjellige sekter kan komme til enighet når det gjelder metoden for bønn ved hjelp av alle hadith-fortellinger?

Du mener at disse kommandoer som tilskrives Budbringeren, er gjeldende til dommedag, og tilgjengelige i samlinger av hadith-fortellinger. Til tross for det innrømmer du også at disse samlinger inneholder svake, kontroversielle eller falske hadith. Du sier også at kompilatorer av disse samlinger var vanlige mennesker som ikke var feilfrie.

14.2.4 Et nytt forslag

Du foreslår at *Parwez* og hans kolleger skal se nærmere på alle hadith-samlinger og separere autentiske hadith-fortellinger fra de falske eller kontroversielle. I likhet med deg, sier også jeg at *Imam Bukhari* kun var et menneske som ikke var ufeilbar. La oss for et øyeblikk anta at han var meget grundig og gjorde ingen feil. Spørsmålet gjenstår om hvilken autoritet han hadde til å gjøre det han gjorde? Hvordan kunne han selv bestemme hvilke fortellinger var sanne og hvilket kontroversielle? Hvordan kunne *Bukhari* dermed kreve at det muslimske samfunnet skulle visse deres lydighet de fortellinger han betraktet som sanne? Tilsvarende, hvilken myndighet har *Parwez* og hans kolleger til å evaluere alle hadith-fortellinger og kreve at folk skal akseptere de som denne gruppen mener er troverdige?

Om vi i dag skulle mene at alle hadith-fortellinger bør revurderes og sorteres av dagens lærde, så innrømmer vi indirekte at hadith-fortellinger er en integrert del av Islam som vi burde ha hatt, og som burde ha blitt kompilert av Budbringeren, noe han ikke gjorde

Min kjære bror, jeg betrakter statusen av Budbringeren til å være langt høyere enn det å tro at han hadde en oppgave i henhold til Islam, som han ikke fullførte. Jeg er ikke av den oppfatning at han etterlot noe ukomplett, som Imam Bukhari senere prøvde å fullføre, som dagens individuelle skal prøve å perfeksjonere. Jeg har i hvert fall ikke mot nok til å tro alt dette, og deretter sette meg på oppgave. Jeg får frysninger av bare tanken på dette. Tvert imot, så er jeg av den oppfatning at hvis Budbringeren hadde ønsket å etterlate sine hadith til folk, slik at de skulle bevares til dommedag, så hadde han for sikkert sørget for det. Om noen skulle ta på seg det ansvaret i dag av å kompilere hadith-fortellinger, så ville det være en stor anklage mot Gud som gav oss fullstendige Islam, og mot Hans budbringer som hadde ansvaret av å gi det videre til menneskeheten av hele verden. Min forståelse sier at:

Regler som Allah ikke har åpenbart i Koranen, skal folk selv utvikle i henhold til deres spesifikke behov med hensyn til tid og rom, forutsatt at de er i samsvar med Koranens permanente lover.

Regler som Budbringeren utarbeidet var aldri ment å forbli permanente til dommedag, ellers ville han har bevart dem og overlatt disse til muslimer. Han forbød folk selv fra å skrive og compilere hans uttalelser.

Basert på disse argumentene, er ikke spørsmålet om vi skal akseptere eller avvise hadith-fortellinger, eller om vi skal filtrere ut de troverdige fra upålitelige fortellinger. Selv om vi skulle begynne å velge ut autentiske hadith-fortellinger fra eksisterende bøker, så kan vi ikke garantere kvaliteten av et slikt arbeid. Vi vil

fremdeles ikke garantere at de hadith-fortellinger vi plukker ut, er Budbringerens faktiske og nøyaktige uttalelser, som alle muslimer må følge.

Bare tenk hva Islam egentlig er. For eksempel, hvis Islam ordinerer hvor mye enhver etterlatt slektning av en avdød skal få i arv, så må dette følges. Hvis arven ikke blir fordelt i henhold til disse direktiver, har alle involverte begått lovbrudd og vært ulydige mot Allah. Bør ikke vi ha dekkende kunnskap om slike viktige saker som involverer belønning og straff? Vi bør være over overbeviste om slike lover, siden overbevisning er grunnlaget for hele byggverket av Islam.

14.2.5 Islam avhenger av sertifisering

Bare fortell hva slags midler vi har for å kunne fastslå, med overbevisning, hvilket hadith virkelig stammer i fra Budbringeren eller ikke. En hadith-samling som du ønsker, vil også være basert på gjetningsarbeid, hvor i enkelte hadith vil bli inkludert fordi de vil virke greie nok til å ha blitt fortalt av Budbringeren.

Fortell meg nå, hvorfor skulle din eller min vurdering være bindende for milliarder av muslimer over hele verden? Dessuten så har vi allerede etablert at ingen hadith-samling kan betraktes som en del av Islam uansett, selv om de er kompilert som resultat at våre forfedres hederlige innsats. Alt vi kan få ut av disse fortellingene, er kunnskap om fortiden og deres tilstand av utvikling. Jeg har aldri benektet denne historiske statusen av hadith-fortellinger. Disse historiene er nyttige for å forstå fortidshistorie, slik jeg har gjort i min bok *"Me'raj-e-Insaniyyat"*. Denne boken vitner til det faktum at hadith lærer oss historie, men er ikke en del av Islam av den grunn.

Før jeg besvarer neste punkt, ønsker jeg å igjen gjøre det klart at jeg ønsker å vite:

- (1) Hvis meningen var at alle bestemmelser som Budbringeren vedtok skulle være evig, hvorfor ble de ikke inkludert i Koranen av Allah?
- (2) Dersom det var hensikten at alt som Budbringeren sa, skulle bli gjort obligatoriske for alle muslimer å følge til alle tider, hvorfor kompilerte han ikke dem i en bokform som han overlot folket i likhet med Koranen?

14.2.6 Forklaring av Koranen

Det andre spørsmålet gjelder enighet om Koranens forklaring og tolkning. Ingen tvil i at en må først lære seg det språket som en bok er skrevet på, for å kunne forstå den. Koranen ble åpenbart på arabisk. Koranen proklamerer at den er entydig, og uttrykker seg meget klart. Derfor skal det ikke være noen problemer med å forstå Koranen med hensyn til dens språk.

Innholdet av Koranen kan deles i to kategorier. Den ene kategorien er av vers som formidler bud, men den andre handler om kunnskap. Den første kategorien omhandler vers relatert til lovgiving, og derfor er det nødvendig at meninger av slike vers blir godt forstått. Koranen hevder at den forklarer sine vers selv. Ved å kryss referere vers på samme emne i fra forskjellige kapitler, blir detaljene av det aktuelle temaet tydeliggjort. Koranen har derfor tydelig beskrevet betydninger av sine bud. Dette er fremgangsmåten jeg har bruk for å forstå Koranen. Jeg kan erklære med full visshet at hvis man studerer Koranen på denne måten, vil det ikke forbli noe tvil, vanskelighet, motsigelse eller konflikt. Som jeg har nevnt tidligere, så gir Koranen oss også detaljer av enkelte lover. Enten om disse er hovedregler eller underregler av Koranens budskap, så kommer ganske kommer tydelig og definert frem. Styret av det islamske samfunnssystemet er pliktige til å implementere koranens lover og regler i samfunnet. Det er også deres ansvar å utarbeide det juridiske språket og forskrifter som er basert på Koranens lover, og påse at disse blir fulgt av samtlige borgere.

14.2.7 Lovgivning

Koranen overlater ikke ethvert individ ansvaret for lovgiving eller dens implementering i samfunnet, men gir dette ansvaret til styret eller regjeringen av det islamske samfunnssystemet.

For eksempel så nevnte du alkoholforbruk (*khumar*) og pengespill (*maysara*). La oss først se på dette fra språklig perspektiv. Ordet *Khumar* betyr "å dekke ens bakdel" mens ordet *maysara* betyr som regel å få noe på en lettvinnt måte uten å ha jobbet for det. La oss nå se på ordenes etablerte former. Da Koranen ble åpenbart, var begge disse praksiser ganske vanlige. Dette kommer klart frem fra generell litteratur fra disse dager. Her i fra forstår vi oss også bedre på de ulike former som disse ble praktisert på. Noen former for slike bruk eksisterer fremdeles, mens andre har blitt borte, i tillegg til at nye former har dukket opp. Derfor, om noen muslimsk regjering forbyr alkohol og pengespill, vil det være nødvendig at den også tydeliggjør prinsipielle og metaforiske betydninger av slike påbud. Det må komme klart frem hva slags bruk er tillatt og hva slags er forbudt. I denne forbindelse, kan en nåværende regjering lære fra erfaringer av tidligere regjeringer. På denne måten, ville slike lover bli implementert i henhold

til deres danne hensikt. Dette hadde stoppet alle spekulasjoner om riktig eller hal bruk. Da ville det ikke være behov for å søke tolkninger av noen andre.

Når det gjelder den andre kategorien av Koranen som omhandler kunnskap, vil menneskeheten forstå den mer og mer i takt med sin egen vitenskapelige fremskritt. En meget spesiell ting om ordene i Koranen er at de fungerer som et fyrtårn av lys og veiledning for folk på alle nivåer med ulike mentale evner.

14.2.8 Utsending av bud via Budbringer

Koranens ord blir klarere med vitenskapelige fremskritt. Jo mer kunnskap vi samler, jo lettere blir det for oss å forstå Koranens påbud. Dette er grunnen til at enhver person fra hvilket som helst periode ikke skal ha problemer med å forstå den grunnleggende hensikten med Koranens kommandoer, til tross for den aktuelle tidens kunnskapsnivå. I denne sammenheng kan ikke en tidsspesifikk tolkning av Koranen erklæres som statisk. Ingen persons tolkning kan være et endelig sertifikat eller siste ord i forbindelse med forståelse av Koranen.

Når det gjelder Budbringerens tolkninger for hans folk, i henhold til datidens kunnskapsnivå, så ble de ikke bevart for å bli brukt av alle for all fremtid. I forbindelse med fortellinger som han refereres til i henhold til Koranens tolkninger, så har vi allerede snakket om det.

14.2.9 La oss oppsummere noen punkter:

- Permanente lover og regler som finnes i Koranen, skal etterleves uten endringer.
- I saker hvor Koranen kun gir lover eller prinsipper, skal det islamske regjeringen av et samfunn utarbeide regler og forskrifter for, i henhold til de verdier, og eksemplet av Budbringeren.
- Når menneskelig kunnskap øker, blir implikasjoner av Koranens budskap klarere. Dette gjelder individuell tenkning og statsmaskineri, men ingen ens tanker ville være en sertifisering for noen andre.
- I forhold til spørsmålet om hva du skal gjøre frem til reetablering av en islamsk samfunnssystem, så er mitt forslag at enhver skal fortsette å gjøre det de gjør i henhold til deres samfunnsnormer. Jeg gjør også det samme. Dette fordi ingen enkeltperson eller en gruppe individer har rett til å føre endringer eller påtvinge en ny tilnærming. Denne retten hviler kun med det sentrale styret av et islamsk samfunn, i likhet med det som var etablert under tiden med *Abu Bakar*.

